

பசுநதுளிர்

இதழ் - 8

பிரதேச செயலகமும், கலாசாரப் பேரவையும்,
பச்சிலைப்பள்ளி,
கிளிநொச்சி.

புகந்தூர்

இதழ்-08

2023

**பிரதேச செயலகமும், கலாசாரப் பேரவையும்
பச்சலைப்பள்ளி,
கள்ளொச்சி.**

பசுந்தளிர்

இதழ் - 8

நூலின் பெயர்	:	பசுந்துளிர் இதழ் -08
ஆதாசர்யர்	:	தீருமத்.து.தனுஷா கலாசார உத்தியோகத்தர், பச்சலைப்பள்ளி.
நூல் வகை	:	ஆண்டிதழ்
தொகுப்பு	:	மலர்க்குழு பீரதேச கலாசாரப் பேரவை, பீரதேச செயலகம், பச்சலைப்பள்ளி.
பதிப்புரிமை	:	பீரதேச கலாசாரப் பேரவை, பீரதேச செயலகம், பச்சலைப்பள்ளி.
வெளியீடு	:	பீரதேச செயலகமும், கலாசாரப் பேரவையும்.
நதியனூசரணை	:	பண்பாட்டலுவல்கள் தணைக்களம், வடமாகாணம்.
பீரத்கள்	:	200
பக்கங்கள்	:	122
ISBN	:	9789552300193
அட்டைப்பட புகைப்படம்	:	ஓளியர் வே.வசந்தகுபன்
வடிவமைப்பும் அச்சுப்பதிப்பும்	:	:வேழன் பதிப்பகம், கள்ளொச்சி.

கலாசாரப் பேரவை உறுப்பினர்கள் - 2023

இருப்பவர்கள் (இடமிருந்து வலமாக): திரு.பா.ஜோஜ் (உறுப்பினர்), திரு.பொ.வல்லியம் (உறுப்பினர்), திரு.செ.சுந்தரம்பிள்ளை (உறுப்பினர்), திரு.சி.ச.கிருஷ்ணேந்திரன் (பிரதேச செயலரும், கலாசாரப் பேரவைத் தலைவரும்), திரு.நா.நகுலேஸ்வரன் (உ.ப.தலைவர்), திரு.செ.தனபாலசிங்கம் (உறுப்பினர்), திரு.க.யோகராசா (உறுப்பினர்) நிற்பவர்கள்: திரு.வி.விஜயகுபன் (உறுப்பினர்), திரு.வே.வசந்தகுபன் (உ.ப. செயலாளர்), திரு.சி.அம்பிகைபாலன் (உறுப்பினர்), திரு.எஸ்.அமிர்தராசா (உறுப்பினர்), திரு.த.தனேஸ்வரன் (பொருளாளர்), திரு.செ.நாகச்செல்வம் (உறுப்பினர்), திருமதி.சி.சுயந்தினி (நிர்வாக உத்தியோகத்தர்), திருமதி.ச.குணஜா (உதவிப் பிரதேச செயலாளர்), திருமதி.ச.யசின்தா (உறுப்பினர்), செல்வி.ச.சசிகலா (கலாசார அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர்), திருமதி.து.தனுசா (செயலாளர்), செல்வி.த.சுர்மிளா (இந்து கலாசார அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர்), திரு.இ.சஞ்சீவ் (கணக்காளர்), திரு.க.பொன்னுத்துரை (உறுப்பினர்), திரு.க.குலேந்திரராசா (உறுப்பினர்)

தமிழ்த்தாய் வாழ்த்து

நீராரும் கடலுடுத்த நிலமடந்தைக் கெழிலொழுகும்
சீராரும் வதனமென திகழ்பரத கண்டமிதில்
தெக்கணமும் அதில் சிறந்த திராவிடர் நல் திருநாடும்
தக்க சிறு பிறைநுதலும் தரித்த நறுந் திலகமுமே
அத்திலக வாசனை போல் அனைத்துலகும் இன்பமுற
எத்திசையும் புகழ் மணக்க இருந்த பெருந் தமிழணங்கே

பல்லுயிரும் பலவுலகும் படைத்தளித்து துடைக்கினுமோர்
எல்லையறு பரம் பொருள் முன்னிருந்த படி இருப்பது போல்
கன்னடமும் களிதெலுங்கும் கவின் மலையாள முந்துளவும்
உன்னுதரத் துதித்தெழுந்தே ஒன்று பல ஆயிடினும்
ஆரியம் போல் உலகவழக் கழிந்தொழிந்து சிதையாவுள்
சீரிளமைத் திறம் வியந்து செயல் மறந்து வாழ்த்துதுமே.

- மனோன்மணியம் பெ.சுந்தரம்பிள்ளை -

பச்சிலைப்பள்ளி கலாசாரப் பேரவைக் கீதம்

பல்லவி

பச்சிலைப்பள்ளி கலை கலாசாரம்
மெச்சி வளர்க்கும் பேரவை வாழி

அனுபல்லவி

இச் செகத்தினில் கலை இலங்கிட என்றும்
எழுந்து முயன்றிடும் இனியவோர் சங்கம்

சரணம்

கத்தும் கடல் சூழும் பச்சிலைப்பள்ளி
முத்தமிழ் ஓங்க முகிழ்ந்து நெஞ்சள்ளி
சித்தம் மகிழ்கலை படைத்திடும் பள்ளி
வித்தகர் திறன் கண்டு ஆடும் நிதம் துள்ளி

கமத்தொழில் கைத்தொழில் கடற்றொழில் காத்திடும்
எமக்கெல்லாம் உதவியே வளர்ச்சி வழங்கிடும்
நமக்கெனும் கலாசார கலையை உயர்த்திடும்
நாடகமும் நடனமும் நம் புகழைப் போற்றிடும்

இயற்றமிழ் நற்றமிழ் உயர உழைத்திடும்
கற்றவர் போற்றிட கலையின்பம் காட்டிடும்
இற்றரைப் பண்பு பண்பாட்டை நிமிர்த்திடும்
உற்ற கலை வகை உயரச் செதுக்கிடும்

தெய்வ பக்தி குருபக்தி தேசபக்தியைக் கூட்டும்
தெங்கு நிறை சோலை என்றும் மங்களமே காட்டும்
உயர்வு நிலை மாந்தருக்கு நித்த நித்தம் ஊட்டும்
உன்னத மக்கள் சேவை இங்கு நிலை நாட்டும்

- பிரம்மஸ்ரீ ந.வீரமணி ஐயர்

புரதேச கீதம்

யல்லவி

பச்சிலைப்பள்ளி பசும் நிலமே வாழி
பாங்குடனே நின்புகழ் ஓங்கிடவே வாழி
பச்சிலைப்பள்ளி பசும் நிலமே வாழி

அனுயல்லவி

முற்றிலும் பனை தெங்கு
மூவகை நிலமுண்டு
முக்கனிச் சுவைமிக முத்தமிழும் கொண்டு
நற்சுவை வளங்களும் வரமெனவே பெற்ற
சுவர்க்கமோ நலமெனில் பளை எனவே மொழிவோம்
சுற்றிலும் குளங்களும் சுந்தர நிலங்களும்
எத்திசையும் விரிந்த எழில் கொஞ்சம் வயல்களும்
கைத்தொழில் பலமுடன் கடற்றொழிலும் இயற்றி
உத்தம மரபினாய் உழைக்கின்ற மக்கள் போற்றும்

சரணம்

முன்பு யாழ் அகத்துள்ளும் இன்று கிளிநகர்க்குள்ளும்
கொண்ட பதினெட்டுமான கிராமப் பிரிவுகளும்
கோவில் வயல்தொட்டு கிளாலி வரை அகன்ற
கோல அழகுநிலம் பளை மிகப் போற்றல் செய்வோம்.

பாடமும் பழக்கமும் பக்குவமாய் விளைக்கும்
பாடசாலை பல உண்டு - பளை மத்திய கல்லூரி உண்டு
கூத்தும் பிறகலையும் அண்ணாவிமார் வளர்க்க
ஏற்றம் உறு நம் நிலத்துள் பண்பாடு காத்து நிற்போம்

கிளாலிக் கடல் இறாலும் முகமாலை அரண் காடும்
இத்தாவில் தரவையும் அரசர்கேணி பழமையும்
போர்த்துக்கீசர் காலம் வந்த புலோப்பளை நோகவும்
ஆங்கிடை காற்றாலையும்
அமைந்திட்ட எங்கள் சொத்தாம்

இயக்கச்சி கோட்டை இவ்வூர் பழமை சொல்ல
கரந்தாய் தென்னந்தோப்பு இயற்கை எழில் கொஞ்ச
சித்த மருத்துவம் சிறந்த நல் விவசாயம்
சொட்டும் அழகின் உச்சம்
செறிந்த நம் தாய்நிலம்

- கவிஞர்.செ.கஜானன்

மலர்க்குழு

ஆலோசனையும் வகுைட்டவும்

திரு. சி.ச. கிருஷ்ணோந்திரன்
கலாசாரப் பேரவைத் தலைவரும்,
பிரதேச செயலாளரும், பச்சிலைப்பள்ளி

திருமதி.ச.குணஜா
உதவிப்பிரதேச செயலாளர்,
பிரதேச செயலகம், பச்சிலைப்பள்ளி.

59ஆம் ஆசிரியர்

திருமதி.து.தனுஷா
கலாசார உத்தியோகத்தர்
பிரதேச செயலகம், பச்சிலைப்பள்ளி.

உதவி ஆசிரியர் திரு.வே.வசந்தகுபன்

கலாசாரப் பேரவை உறுப்பினர்

ஏனைய உறுப்பினர்கள்

திருமதி.க.கோகிலறமணி
அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர்
பிரதேச செயலகம், பச்சிலைப்பள்ளி.

செல்வி.கிறிஸ்தின் டிஷாணி
அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர்
பிரதேச செயலகம், பச்சிலைப்பள்ளி.

செல்வி.ச.சசிகலா
அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர்
பிரதேச செயலகம், பச்சிலைப்பள்ளி.

செல்வி.த.சர்மிளா
அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர்
பிரதேச செயலகம், பச்சிலைப்பள்ளி.

திரு.பா.ஜோர்ஜ்
கலாசாரப் பேரவை உறுப்பினர்.

திரு.சி.அம்பிகையாலன்
கலாசாரப் பேரவை உறுப்பினர்.

பசுந்துளிர் - ஓதும் :8

மலர்க்குழு உறுப்பினர்கள் - 2023

இருப்பவர்கள் (இடமிருந்து வலமாக): திருமதி.சி.சுயந்தினி (நிர்வாக உத்தியோகத்தறி), திருமதி.ச.குணஜா (உதவிப்பிரதேச செயலாளர்), திரு.சி.ச.கிருஷ்ணேந்திரன் (பிரதேச செயலாளர்), திரு.இ.சஞ்சீவ் (குணக்காளர்), திருமதி.து.தனுஷா (கலாசார உத்தியோகத்தறி), நிற்பவர்கள் (இடமிருந்து வலமாக): செல்வி.ச.சகிலா(அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தறி), செல்வி.த.சரமினா(அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தறி), திரு.பா.ஜோஜ் (பேரவை உறுப்பினர்), திரு.சி.அம்பிகைபாலன் (பேரவை உறுப்பினர்), திரு.வே.வசந்த்ரூபன் (பேரவை உறுப்பினர்), செல்வி.கி.கிறிஸ்தினா(அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தறி), திருமதி.க.கோகிலாராணி (அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தறி)

இதழாசிரியர் உள்ளத்தலருந்து ..

வடக்கு மாகாணத்தில் பெருத்த விவசாயப் பூமியாக விளங்குவது கிளிநொச்சி மாவட்டமாகும். கிளிநொச்சி மாவட்டத்தின் பச்சிலைப்பள்ளி பிரதேசம் வயல் வெளிகளையும், கடல் வளத்தையும், நன்னீர்வளத்தையும் அதனோடு நிறைந்த தென்னை மற்றும் வனவளத்தையும் கொண்ட கலைகள் ஓங்கி விளங்கும் பூமியாகும். இவ்வாறான சிறப்புக்களைக் கொண்ட எமது பிரதேசத்தில் வாழ்கின்ற கலைஞர்கள், எழுத்தாளர்கள், கலை இலக்கிய ஆர்வலர்களினை மேம்படுத்தும் நோக்கோடு 2011 ஆம் ஆண்டு முதல் எமது கலாசாரப் பேரவை வினைத்திறனுடன் செயற்படுகின்றது. கடந்த கால வெளியீடுகளின் தொடர்ச்சியாக பசுந்துளிர் இதழ் -8 மலரும் இவ் இனிய தருணம் மகிழ்வுக்குரியது.

பேரவையின் முயற்சியாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட பிரதேசம் சார் வெளியீடுகளை வெளியிடுவது எனும் செயற்பாடு தற்போதும் தொடர்கின்றது. முறையே பசுந்துளிர் இதழ் 1,2,3,4,5,6,7, ஆகியவற்றை வருடம் தோறும் மலரச் செய்த கலாசாரப் பேரவையானது **"கலைஞர் வியரத்திரட்டு"** எனும் நூலையும், **"பனுவல் பாகம் -1,2"** எனும் ஆவணப்படத்தையும், கினோசனின் கவிதை நூல் எனும் கவிதை நூலையும், **"அதிவேகம்"** எனும் குறுந்திரைப்படத்தினையும், பகீரதனின் **"என்ன நான் சொல்ல"** எனும் கவிதை நூலையும் பிரசவித்து இன்று பசுந்துளிர் இதழ் -08 இனை வெளியிடுவது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

பேரவையின் வெளியீடுகள் இம்மண்ணில் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கின்ற கலைஞர்களினதும் இப்பிரதேசத்தில் சேவையாற்றி வருபவர்களினதும் படைப்புக்களாகவே அமைய வேண்டும் என்னும் திண்ணிய எண்ணம் எமக்கு உண்டு. அவ்வெண்ணம் இந்நூலிலும் நிதர்சனமாகின்றது. எமது பிரதேசத்தின் படைப்பாளிகள் படைப்பார்வலர்களுக்கான நல்ல களமாகவும் பசுந்துளிர் திகழ்கின்றது என்பது எனது எண்ணம். தொன்மைமிகு எம் கலைகளும் கலைஞர்களும் எம்மால் நீள நினைத்திருக்க வேண்டியதன் அவசியம் கருதி அவர் தம் படைப்புக்களைத் தாங்கியதாக பசுந்துளிர் வருகிறது. படைப்பாளிகள் தங்கள் படைப்புக்களைத் தாங்கியதாக இச் சிறிய ஏட்டினூடாக உலகறியச் செய்கிறார்கள். எம் பிரதேசத்தின் வாழ்வும், வளமும், வழக்காறுகளும் இந்நூலினூடாக உலா வருகிறது.

பசுந்துளிர் இதழ் வெளிவருவதற்கு ஆலோசனையும், வழிகாட்டியாகவும் இருந்த எமது மதிப்புக்குரிய பிரதேச செயலாளர் உதவி பிரதேச செயலாளர் அவர்களுக்கும் கரம் கொடுத்த மலர்க்குழுவினர், அனைத்து உள்ளங்களுக்கும் மனமகிழ்ந்த நன்றிகளைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

திருமதி. து. தனுஷா
கலாசார உத்தியோகத்தரும்,
கலாசாரப் பேரவை செயலாளரும்,
பிரதேச செயலகம், பச்சிலைப்பள்ளி.

பசுந்துளிர் வாசகர்களுடன்....

இயற்கை எழில் கொண்ட இனிய பச்சிலைப்பள்ளியின் கலை கலாசார பண்பாட்டு விழுமியங்களை பைந்தமிழ் துணைகொண்டு பறைசாற்றும் முயற்சியே ஆண்டுகள் தோறும் அழகுடன் மலரும் பசுந்துளிர் இதழின் பிரதான நோக்காகும்.

பிரதேசப் படைப்பாளிகளின் கலை ஆர்வம் கருத்துரு பெறவும், மாறி வரும் உலகுக்கேற்ப எண்ணங்களில் வண்ணம் சேர்த்து கற்பனையையும், கண்டு கொண்ட களங்களையும் மையப்படுத்தி ஆக்கங்கள் ஊடாக சமகால வாழ்வியலை சமூகத்திடம் கொண்டு செல்ல பசுந்துளிர் நூல் உதவ வேண்டுமென்பதே இப்படைப்பின் பேரவாவாகும்..

பிரதேசத்தின் பெருமைகள் மற்றும் மாறிச்செல்லும் உலகோடு ஒடிச்செல்ல எத்தனிக்கும் பச்சிலைப்பள்ளியின் எழுச்சி , ஆரோக்கியமான வாழ்க்கைக்கு அவசியமான விடயங்கள், வரலாற்றுக் கட்டுரைகள், கற்பனைக் கதைகள், கவிதைகள் என அழகிய படைப்புக்களைத் தாங்கி இதழ் -8 இனிதே துளிர்ந்திருக்கிறது.

இதழின் அட்டைப்படம் வரலாற்று எச்சங்களில் ஒன்றாய் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் இயக்கச்சியின் கோட்டையினை மிடுக்கோடு தாங்கி நின்று இந்நூலை மெருகூட்டி நிற்கிறது.

இத்துளிர் மலர வழிகாட்டிய பிரதேச செயலாளர், பதவி நிலை உத்தியோகத்தர்கள், கலாசாரப் பேரவை, மலர்க்குழுவினர், அலுவலக ஏனைய உத்தியோகத்தர்கள் மற்றும் படைப்புக்களைப் பகிர்ந்துகொண்டோர் அனைவருக்கும் உளங்களிந்த நன்றிகளோடு இந்நூலை அச்சிட்டு அழகூட்டிய வேழன் பதிப்பகத்திற்கும் மலர்க்குழுவின் மனம் நிறைந்த நன்றிகள்.

மலர்க்குழு

பசுந்தாளர் இடழ்களாக - 2023

வாழ்த்துகள் வரிசையாக.....

கிளிநொச்சி மாவட்ட செயலாளரின் வாழ்த்துச் செய்தி	: 12
வடமாகாண கல்வி..... செயலாளரின் வாழ்த்துச் செய்தி	: 13
பிரதேச செயலாளரின் வாழ்த்துச் செய்தி	: 14
வடக்கு மாகாண பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களப் பிரதிப் பணிப்பாளரின் ...	: 15
உதவி பிரதேச செயலாளரின் வாழ்த்துச் செய்தி	: 16

வரலாற்றுத் தேடல்களாக.....

கலாசாரப் பேரவை வரலாறும் கூத்து வரலாறும்	: 18-20
திருவள்ளூர் நெறியில் வாழ்வோம்.	: 21-23
இத்தாவில் புனித பார்பரம்மா ஆலயத்தின் தோற்றமும் வரலாறும்	: 24-26
எமது பண்பாட்டிலிருந்து விலகும் பாரம்பரிய வைத்தியம்	: 27-29
வாழ்க்கை விஞ்ஞானம்	: 30-31
பச்சிலைப்பள்ளி பிரதேசத்தின் ஆலயங்களும், வழிபாட்டு மரபுகளும்	: 32-36

பிரதேசப் பெருமைகளாக.....

எமது பிரதேசத்தின் விழுமியங்கள்	: 38-40
பச்சிலைப்பள்ளியின் வாழ்வியல் அம்சங்கள்	: 41-42
பச்சிலைப்பள்ளி பிரதேசத்தின் வளர்ச்சி நோக்கிய நகர்வில்	: 43-47
பச்சிலைப்பள்ளி பிரதேசத்தின் பாரம்பரிய கலைகளும் அவற்றின்	: 48-50
பச்சிலைப்பள்ளியும், தனித்துவம் மிக்க இயற்கை வளமும்	: 51-55
நாட்டுப்புறப் பாடல்கள்	: 56-57
பச்சிலைப்பள்ளியின் பொருண்மியப் பண்பாடு	: 58-61
சொந்த மண்	: 62-64

கவிதைகளின் களஞ்சியமாக.....

சீர் தூக்கிப் பாரீர்	: 66
கிராமிய வாழ்க்கை முறையை மதிப்போம்	: 67
மறக்க முடியாத நிகழ்வு	: 68
பூமி பேசுகிறது	: 69
நாடு	: 70-71
பாதையில்லா ஊரும் படகு இல்லா வழியும்	: 72
உயிர்ப்பு	: 73
பச்சிலைப்பள்ளியின் இயற்கையின் வர்ணங்கள்	: 74
அடைமழைக்கு ஓர் அன்பு மடல்	: 75-76
பெண்ணின் பெருமை	: 77-78
கலைகள் உறங்காது	: 79
கிராமிய முறையை மதிப்போம்	: 80-81
நானும் கடவுளும்	: 82-84

கதைகளின் களமாக.....

கொலையுதிர் காலம்	: 86-88
சுவேதா ரீச்சர்	: 89-90
விடா முயற்சி வெற்றி தரும்	: 91-93
கார்மேகம்	: 94-96
மேகாவின் பயணம்	: 97-99
அரும்புகள்	: 100-102

பல்சுவைக் களஞ்சியமாக.....

ஆங்கிக அபிநயம் கூறும் அங்கம் எனும் உட்பிரிவின்	: 104-106
சம காலத்தில் அறநெறிக்கல்வியின் அவசியம்	: 107-109
நலமாக வாழ்வதற்கு சில வரிகள்	: 110-111
அழகியல் அறிக்கை	: 112-113
முயற்சியே தன்நிறைவு	: 114

விருதுகளுக்கு விருந்தினராக.....

இளங்கலைஞர் விருது பெறுவோர் விபரம்	: 116-118
கலைத்தென்றல் விருது பெறுவோர் விபரம்	: 119-121
தேசிய விருது பெற்றமைக்காக பாராட்டுப் பெறுவோர் விபரம்	: 122

பொறுப்பு அளிப்பு:

இந்த மலரில் இடம்பெற்றுள்ள அனைத்து ஆக்கங்களின் கருத்துக்களுக்கும் தார்மீக பொறுப்புடையவர்கள் ஆக்கியவர்களே!

வாழ்த்துகள்

உரிசையாக...

கிளிநொச்சி மாவட்ட அரசாங்க அதிபரின் வாழ்த்துச் செய்தி

கிளிநொச்சி மாவட்டத்திற்கே உரித்தான கலைப்பாரம்பரியங்களைத் தன்னகத்தே கொண்ட பிரதேச செயலகமாக பச்சிலைப்பள்ளி பிரதேச செயலகம் விளங்குகின்றது. இப் பிரதேச கலாசாரப் பேரவையினரால் வெளியிடப்படும் பசுந்துளிர் இதழ் 08 பண்பாட்டு மலரிற்கு வாழ்த்துச் செய்தி வழங்குவதனை முன்னிட்டு மட்டற்ற மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

எமது இனத்தின் வரலாறு தொல்லியல் கலை, பண்பாட்டம்சங்களை அழியவிடாது பாதுகாத்து அடுத்த சந்ததியினருக்குக் கையளிப்பது அவசியமாகும். அந்த வகையில் பச்சிலைப்பள்ளி பிரதேச கலைஞர்கள், அறிஞர்கள், ஆய்வாளர்கள், படைப்பாளிகளிடமிருந்து ஆக்கங்களைப் பெற்று பிரதேச மலர் வெளியிடுகின்றது. இம் முயற்சிக்கு வடக்கு மாகாண பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களம் அனுசரணை வழங்கி வருகின்றமை பாராட்டுதற்குரியது.

மேலும் இன்று இப் பிரதேச செயலகமானது 18 கிராம அலுவலர் பிரிவிற்கு 42 கிராமங்கள் உள்ளடங்கியுள்ளது. அத்துடன் இப் பிரதேசத்தில் தற்பொழுது வாழும் மக்கள் கூட்டம் இந்துக்களும் கிறிஸ்தவர்களும்மாவார்கள்.

இப் பச்சிலைப்பள்ளி பிரதேசத்தைப் பொறுத்தமட்டில் பாரம்பரிய கலைகளுக்கு வளர்ச்சியும், ஊக்கமும் அளித்துவரும் பிரதேசமாகத் திகழ்கின்றது. அது மட்டுமன்றி பாரம்பரிய தொன்மையின் களம் நலிவடையாது பாதுகாக்கும் இப் பாரிய முயற்சிக்கு அரும்பணியாற்றிய கலாசாரப் பேரவையின் தலைவர், செயலாளர் அடங்கிய பணிக்குழுவிற்கு பாராட்டுகளைத் தெரிவித்துக் கொள்வதுடன் இப் பணி தொடர மனதார வாழ்த்துகின்றேன்.

**திருமதி. றூபவதி கேதீஸ்வரன்,
மாவட்டச் செயலாளர்/அரசாங்க அதிபர்,
மாவட்டச் செயலகம்,
கிளிநொச்சி.**

வடமாகாண கல்வி, பண்பாட்டலுவல்கள்,
விளையாட்டுத்துறை மற்றும் இளைஞர்
விவகார அமைச்சின் செயலாளரின்
வாழ்த்துச் செய்தி.

வரலாற்றின் நீட்சியாய் பசுந்துளிர் - 8 நின்று நிலைக்கட்டும்

இயற்கை வளமிசூந்த கிளிநொச்சி மாவட்டத்தில் பச்சிலைப்பள்ளி பிரதேசம் வரலாற்றுப் பாரம்பரியம் மிக்கதும் புகோள ரீதியாக முக்கியத்துவம் பெற்ற வளமான பிரதேசமும் ஆகும். இப்பிரதேசத்தில் வாழும் மக்கள் இயற்கையோடு ஒன்றிணைந்த செம்மையான வாழ்வை வாழ்கிறார்கள். கலையும், கல்வியும் வாழ்க்கையின் இரு கண்களாகத் திகழ்கின்றது. அந்த வகையில் பச்சிலைப்பள்ளி பிரதேச கலாசாரப் பேரவையால் வெளியிடப்படும் பசுந்துளிர் இதழ் 08 மலருக்கு வாழ்த்துரை வழங்குவதையிட்டு பெருமிதம் அடைகின்றேன்.

வரலாற்றுச் சிறப்புடைய பச்சிலைப்பள்ளி பிரதேசத்தில் இசையும், பாட்டும், கூத்தும் திருவிழாக்களும், பொங்கலும் என மக்கள் மகிழ்வுட்டல் கலைகளில் ஈடுபட்டு வருகின்றமை அன்று தொட்டு இன்று வரை மரபுசார் ரீதியாக நிகழ்ந்து வருகின்றது. அந்த வகையில் அப்பிரதேச மக்களது மரபுவழிக்கலை, பண்பாடு, சடங்கு, சம்பிரதாயங்கள், வழிபாட்டு முறைகளை வெளிக்கொணரும் வகையில் பசுந்துளிர் இதழ் 08 மலர் வெளியிடப்படுகின்றமை பாராட்டுக்குரியதாகும்.

கற்றல் கற்பித்தலாடாகவே சமூக மேம்பாட்டினை அடைய முடியும் என்ற நிலையினைக் கடந்து எமது முன்னோர்கள் விட்டுச்சென்ற தொன்மையான அடையாளங்களை, பண்பாடு பாரம்பரியங்களைப் பேணிப்பாதுகாத்து அடுத்த தலைமுறையினருக்குக் கையளிக்க வேண்டிய சமூகப் பொறுப்பு இன்றைய சந்ததியினருடையது. காலத்தின் தேவை உணர்ந்து வடக்கு மாகாண பண்பாட்டலுவல்கள் அலகின் நிதிப்பங்களிப்புடன் முன்னெடுக்கப்படும் இவ்வெளியீட்டு முயற்சியானது எழுத்தாளர்களை ஊக்குவிப்பதோடு பிரதேச அபிவிருத்தியின் முக்கிய பதிவாக இருக்கும் என்பது பேருண்மையாகும்.

இவ்விதழ் தொடர்ந்தும் வெளிவர வேண்டுமென எல்லாம் வல்ல இறைவனைப் பிரார்த்திப்பதோடு, இம்மலரினை வெளியீடு செய்ய அயராது உழைத்த பச்சிலைப்பள்ளி பிரதேச செயலாளர், உதவிப்பிரதேச செயலாளர், கலாசார உத்தியோகத்தர், கலாசாரப் பேரவை உறுப்பினர்கள், மலர்க்குழுவினர்கள் அனைவருக்கும் எனது மனங்களிந்த நல்வாழ்த்தினையும், நன்றியினையும் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

ம.பற்றிக் ழறஞ்சன்,

செயலாளர்.

கல்வி பண்பாட்டலுவல்கள், விளையாட்டுத்துறை மற்றும்

இளைஞர் விவகார அமைச்சு, வடக்கு மாகாணம்

பிரதேச செயலாளரின் வாழ்த்துச் செய்தி

பச்சிலைப்பள்ளி பிரதேச கலாசாரப் பேரவையால் வருடாந்தம் வெளியிடப்படும் பசுந்துளிர் இதழ் - 08 ஆக விரியும் மலருக்கு வாழ்த்துரையளிப்பதில் பெரும் களிப்படைகிறேன்.

ஒரு பிரதேசத்தினுடைய தனித்துவத்தை நிர்ணயிப்பதில் அப்பிரதேசத்தின் பண்பாடுகள், மரபுரிமைகள், கலை கலாசாரம் முக்கியம் பெறுகின்றது. அந்தவகையில் தொன்றுதொட்டு எமது பிரதேச மக்களினால் பேணப்பட்டு வந்த பிரதேசத்தின் கலை கலாசாரம், வாழ்வியல் தொன்மைகள், வழக்காறு, ஆன்மீகம், மரபுரிமைகள் போன்ற விடயங்களை வளர்ந்து வரும் இளைய தலைமுறைக்கு எடுத்துக்காட்டும் வகையில் ஆக்கப்பட்ட கலைப்பேழையாக பசுந்துளிர் இதழ் -08 உங்கள் கைகளில் தவழ்கிறது.

எமது பச்சிலைப்பள்ளி பிரதேசத்தைப் பொறுத்தவரையில் குறிப்பிடக்கூடிய அளவிற்கு தனித்துவங்கள் உண்டு. மரபுவழிக்கூத்துக்களும் உயர்ந்த கிராமிய கலாசார விழுமியங்களும், தனித்துவமான வழிபாட்டு மரபுகளும் வாழ்வியலோடு பின்னிப்பிணைந்து செல்வதனைக் காண முடிகின்றது. “குளிர்ந்த மனதில் பாட்டும் கூத்தும் குடிவரல் இயல்பு அன்றோ” இக் கூத்தும் தமிழர்தம் பாரம்பரியங்களும் பச்சிலைப்பள்ளியின் கலை வரலாற்றுப் பக்கங்களில் எண்ணற்ற கலைப்பொக்கிசங்களாக ஆங்காங்கு புதைந்து கிடக்கின்றன.

இங்கு வாழ்ந்த, வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் பல கலைஞர்கள் பிரதேசத்தின் கலைப்பாரம்பரியத்தை பதிவிட்டும் தொடர்ந்து வாழ வைத்தும் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு உரமூட்டும் வகையில் கலைஞர்களது ஆற்றும் ஆளுமையினைத் தாங்கி அவற்றை ஆணைப்படுத்தும் நோக்கில் கலைஞர்கள் பெருமைப்படும் வண்ணம் வரலாற்றில் ஓர் பதிவாக எமது பச்சிலைப்பள்ளியின் படைப்பிலக்கியப் பெட்டகமாக வெளிவரும் இந்நூல் உங்கள் அனைவரினது கருத்திற்கும் கலை இரசனைக்கும் விருந்தளிக்கும் என நான் வெகுவாக நம்புகிறேன்.

இந் நூலாக்கத்திற்கு அயராது உழைத்த மலர்க்குழுவினர், கலாசாரப் பேரவையினர், எழுத்தாளர்கள், மற்றும் அலுவலர்கள் அனைவருக்கும் எனது உளம் நிறைந்த நன்றியையும் பாராட்டுக்களையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு.சி.ச.கிருஷ்ணேந்திரன்

பிரதேச செயலாளரும், கலாசாரப் பேரவைத் தலைவரும்,

பிரதேச செயலகம்,

பச்சிலைப்பள்ளி.

வடமாகாண பண்பாட்டலுவல்கள் அலகின்

**பிரதிப் பணிப்பாளரின்
வாழ்த்துச் செய்தி**

பச்சிலைப்பள்ளி பிரதேச செயலகமும் பிரதேச கலாசாரப் பேரவையும் இணைந்து வெளியிடும் "பசுந்தளிர்" இதழ் 08 எனும் மலருக்கு வாழ்த்துச் செய்தி வழங்குவதையிட்டு பெருமகிழ்வடைகின்றேன். தமிழர்களின் பண்பாட்டையும், இருப்பையும், வாழ்வியலையும் தன்னகத்தே கொண்டுள்ள பாரம்பரியமான பிரதேசமே பச்சிலைப்பள்ளி பிரதேசமாகும்.

இப்பிரதேச மக்களிடையே இலை மறை காயாக பல எழுத்தாளர்கள் காணப்படுகின்றார்கள். அவர்களது ஆக்கங்களாகிய சிறுகதை, கட்டுரை, கவிதை, விடுகதை ஆகிய ஆக்கங்களை இம்மலர் தாங்கி வெளிவருகின்றமையை புதிய எழுத்தாளர்களுக்கு களம் அமைத்துக் கொடுப்பதோடு மாறி வரும் உலகை எதிர்கொள்ள வல்ல புதிய கருத்து நிலைகளை சமூகத்தின் முன்கொண்டு செல்லும் என்பதில் ஐயமில்லை எனலாம்.

வடமாகாண பண்பாட்டலுவல்கள் அலகினால் பிரதேச செயலகங்களினூடாக வருடா வருடம் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு வரும் செயற்றிட்டங்களில் ஒன்றான கலாசார அபிவிருத்தி செயற்றிட்டம் 2023 இன் கீழ் நிதி அனுசரணை வழங்கப்பட்டு. இவ்வாண்டும் தொடர் இதழாக இம்மலர் வெளிவருகின்றமை சிறப்புக்குரியதாக அமைவதோடு, இம்மலரில் பிரசுரிக்கப்படும் ஆக்கங்கள் பிரதேச தொன்மைகளை ஆவணப்படுத்தும் ஊடகமாகவும் அவற்றினது காலத்தின் ஓட்டத்தினை எதிர்கால சந்ததியினர் அறிந்து கொண்டு பயன்பெற வைக்கும் ஓர் ஊடகமாகவும் அமைவது பாராட்டுக்குரியதாகவும் அமைகின்றது.

எனவே பசுந்தளிர் 08 இதழானது ஒவ்வொரு வருடமும் பல படைப்புக்களைத் தாங்கி தொடர் இதழாக வெளிவர வாழ்த்துக்களைத் தெரிவிப்பதுடன் இம்மலர் சிறப்புற வெளிவர அயராது உழைத்த பச்சிலைப்பள்ளி பிரதேச செயலாளர், கலாசாரப் பேரவையினர் மற்றும் கலாசார உத்தியோகத்தர் அனைவருக்கும் எனது மனமார்ந்த வாழ்த்துக்களையும், நன்றிகளையும் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

**திருமதி.லா.நிருபராஷ்
பிரதிப்பணிப்பாளர்,
பண்பாட்டலுவல்கள் அலகு,
வடமாகாணம்.**

உதவிப் பிரதேச செயலாளரின் வாழ்த்துச் செய்தி

பச்சிலைப்பள்ளி பிரதேச கலாசாரப் பேரவையால் வெளியிடப்படும் பசுந்துளிர் இதழ் - 08 ஆக வெளிவரும் இக்கணத்தில் எனதுள்ளம் உவகையில் ஊறிப்போகிறது. பசுந்துளிரானது எமது பிரதேச மக்களின் கலைத்துவ படைப்பாளிகளின் குறிகாட்டியாக வெளிவந்துகொண்டிருப்பது கலையை நேசிக்கும் அனைவருக்கும் குதூகலமளிக்கும் என்பது எனது நம்பிக்கை.

பச்சிலைப்பள்ளி பிரதேச வாழ் மக்களின் கலை ஊற்றுக்கும் கலைஞர்களின் கலைசார் வெளிப்பாட்டிற்கும் ஏணியாக இப் பசுந்துளிர் காணப்படுகின்றது. எழுத்தாளர்களின் சிந்தனைகள் படைப்புக்கள் தொடர்ந்து வளம் பெற வேண்டும். அதற்கு பசுந்துளிர் என்றென்றும் கைகோர்த்து உதவும் என்பதில் எவ்வித ஐயமும் இல்லை.

எமது பச்சிலைப்பள்ளியின் படைப்பிலக்கியப் பெட்டகமாக வெளிவரும் பசுந்துளிர் இதழுக்காக பாடுபடும் மலர்க் குழுவினர், கலாசாரப் பேரவையினர், எழுத்தாளர்கள் மற்றும் அலுவலர்கள் அனைவருக்கும் எனது மகிழ்ச்சி நிறைந்த வாழ்த்துக்களும், பாராட்டுக்களையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

**திருமதி.ச.குணஜா,
உதவிப்பிரதேச செயலாளர்,
பிரதேச செயலகம்,
பச்சிலைப்பள்ளி.**

வரலாற்றுத்

தேடல்களாக ..

கலாசாரப் பேரவை வரலாறும், கூத்து வரலாறும்

பேரவையின் தோற்றம்

பச்சிலைப்பள்ளி பிரதேச கலாசாரப் பேரவையானது பிரதேச செயலக அலுவலர்கள், பிரதேச கலைஞர்கள் ஆகியோரால் 1998-02-09ஆம் திகதியன்று ஆரம்பிக்கப்பட்டது. பேரவையின் முதலாவது பண்பாட்டு நிகழ்வானது 27,28 மற்றும் 29-04-1998ஆம் திகதிகளில் காலையும் மாலையும் இருநிகழ்வுகளாக மூன்று நாட்களிலும் ஆறு அமர்வுகளாக நடாத்தப்பட்டது. முதல் ஐந்து அமர்வுகளும் பிரதேச கலைஞர்களின் தலைமையிலும் இறுதி ஆறாவது நிகழ்வு உதவி அரசாங்க அதிபர் தலைமையிலும் நடைபெற்றது.

A9 வீதி ஆணையிறவில் மூடப்பட்டிருந்ததால் பச்சிலைப்பள்ளி பிரதேச நிர்வாகம். யாழ் மாவட்ட செயலகத்துடன் இணைந்திருந்தது. மாவட்டத்திலுள்ள 15 பிரதேச செயலகங்களில் 1992ஆம் ஆண்டு சங்கானை பிரதேச செயலகத்திலும் அடுத்த வருடங்களில் உடுவில் நல்லூர் பிரதேசங்களிலும் நான்காவதாக பச்சிலைப்பள்ளி பிரதேசத்திலும் கலாசாரப் பேரவைகள் முதலில் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. ஏனைய யாழ் மாவட்ட பிரதேச செயலகங்களில் அப்பொழுது பேரவைகள் ஆரம்பிக்கப்படவில்லை. கிளிநொச்சி மாவட்டத்திலுள்ள பிரதேச செயலகங்களில் பச்சிலைப்பள்ளியிலேயே முதலில் கலாசாரப் பேரவை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. யாழ் குடாநாட்டில் நான்காவதாகவும், மாவட்டத்தில் முதலாவதாகவும் ஆரம்பிக்கப்பட்ட கலாசாரப் பேரவை இவ்வருடம் வெள்ளி விழாவைக் கொண்டாடுவதையிட்டு பேரவையின் ஸ்தாபகர் பிரதேச செயலர் என்ற வகையில் பெரிதும் பெருமிதம் அடைகிறேன். உதவி அரசாங்க அதிபரும் சி.பாலசுந்தரம் கிராம அலுவலரும் பொறுப்பாக இருப்பார்கள் என கூட்டத்தில் தீர்மானிக்கப்பட்டு யாப்பு விதி தயாரிக்கப்பட்டது.

முதலாவது பண்பாட்டு விழா

பேரவையின் முதலாவது பண்பாட்டு விழா நிகழ்வுகள் 27, 28, மற்றும் 29-04-1998இல் முற்பகல், பிற்பகல் என இரு நிகழ்வுகளாக மூன்று நாட்களிலும் ஆறு அமர்வுகளாக நடாத்தப்பட்டது. முதல் ஐந்து அமர்வுகளும் பிரதேச கலைஞர்களின் தலைமையிலும் இறுதி நாள் ஆறாவது நிகழ்வு உதவி அரசாங்க அதிபர் தலைமையிலும் நடைபெற்றது. இந்நிகழ்வில் யாழ் மாவட்ட செயலக திட்டமிடல் பணிப்பாளர் எஸ்.மகாலிங்கமும் அவரது துணைவியாரும் முதன்மை விருந்தினராகவும் சங்கானைப் பிரதேச செயலாளர் கா.சந்திரராசா சிறப்பு விருந்தினராகவும் கலந்து சிறப்பித்தனர்.

மாவட்டத்தின் முதலாவது கலாசாரப் பேரவை

வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களில் யுத்தம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்ததால் சில பிரதேச செயலகப் பிரிவுகளில் அரசு கட்டுப்பாட்டுப் பிரதேசமாகவும், சில பிரிவுகள் கட்டுப்பாடற்ற பிரதேசமாகவும் அக்காலப் பகுதியில் நிர்வாகம் நடைபெற்றது. கிளிநொச்சி மாவட்டத்தின் ஏனைய மூன்று பிரிவுகளும் அரசு கட்டுப்பாட்டில் நிர்வகிக்கப்படவில்லை. பச்சிலைப்பள்ளி பிரதேசம் அரசு கட்டுப்பாட்டில் கலாசாரப் பேரவை அமைக்கக் கூடியதாக

இருந்தது. எனவே மாவட்டத்தில் முதலாவது கலாசாரப் பேரவையை அமைத்த பெருமையும் யாழ் மாவட்டத்தின் நிர்வாகத்தில் தற்காலிகமாக இணைந்திருந்தபோது சங்கானை, உடுவில், நல்லூர், பச்சிலைப்பள்ளி என்ற வரிசையில் நான்காவது பிரதேசமாகவும் பேரை உருவாக்கிய பெருமையும் எமக்குண்டு. இதனையிட்டு வெள்ளிவிழா வருடத்தில் பெருமகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

பேரவையின் சாதனைகள்

கலாசாரப் பேரவை ஆரம்பித்த அதே வருடத்தில் மாவட்ட மட்டத்தில் முதல் மூன்று இடங்கள் பெற்றமை ஆகும். 1998^{ஆம்} ஆண்டு பாரம்பரிய கலைகள் மேம்பாட்டுக்கழகம் யாழ் மாவட்டத்தில் நடத்திய கலைகள் சம்பந்தமான போட்டிகளில் முல்லையடி கிராம சேவையாளர் பிரிவைச் சேர்ந்த செல்லையா இரத்தினகுமாரின் இசைநாடகமான **“மயானகாண்டம்”** முதலிடம் பெற்றது. தம்பகாமம் பிரிவைச் சேர்ந்த கந்தையா ஆறுமுகம் அண்ணாவியாரின் **“தாலாட்டு”** என்ற நிகழ்வும் **ஒப்பாரி** என்ற நிகழ்வும் முதலிடம் பெற்றன. இந்நிகழ்வுகளுக்கான ஏற்பாடுகள், அனுசரணைகளை பேரவை மேற்கொண்டிருந்தது. முதலிடம் பெற்ற செ.இரத்தினகுமாரைக் கௌரவிக்குகமாக மக்களும் பேரவையும் இணைந்து கௌரவிப்பு நிகழ்வாக நாடகங்கள் நிகழ்த்தப்பட்டன. பிரதேச செயலக நாடகத்தில் அதிபர்களான வ.ஜீவரட்ணம், எஸ்.உதயகுமார் என்போருடன் மாவட்டச் செயலக உதவி திட்டமிடல் பணிப்பாளர் எஸ்.கேதீஸ்வரன் ப.நோ.கூ.ச தலைவர் சி.சுந்தரலிங்கம் ஆகியோர் பங்கேற்று சிறப்பாக நடத்தினர். உதவி அரசாங்க அதிபரின் நெறியாள்கையில் இந்நாடகம் **“மைம்ஸ்”** நாடகமாக அரங்கேற்றப்பட்டது.

1998, 99^{ஆம்} ஆண்டுகளின் ஆன்மீகச் செயற்பாடாக உயிர்த்த ஞாயிறு தினத்தையொட்டி ஈஸ்டர் இசை நிகழ்ச்சி வழிபாடாகவும் கலை நிகழ்வுகளுடனும் அரங்கேற்றப்பட்டது. கத்தோலிக்க மக்கள் அதிகமாக வாழும் புலோப்பனை கிராமத்து மக்களின் கலை நிகழ்வுகள் அதிகம் இடம்பெற்றன. 1998^{ஆம்} ஆண்டு நிகழ்வில் **ZOA** நிறுவனத்தின் பணிப்பாளரும் 1999^{ஆம்} ஆண்டு விழாவில் கிளிநொச்சி மாவட்ட அரசாங்க அதிபர் தி.இராசநாயகம் அவர்களும் முதன்மை விருந்தினராகக் கலந்து சிறப்பித்திருந்தனர்.

2000-03-19^{ஆம்} திகதிய இடம்பெயர்வின் போது யாழ் நகரிலும் பருத்தித்துறை நகரிலும் பிரதேச செயலகம் தற்காலிகமாக இயங்கியபோது அபிவிருத்தித் தொண்டர்கள், அலுவலர்கள், கலைஞர்கள் என்போர் கலை நிகழ்வுகளில் பங்கேற்றனர். கலாசார உத்தியோகத்தர் மேகலைச்செவியின் பெரு முயற்சியால் இடம்பெயர்ந்து இருந்தாலும் இப்பிரதேச கலைஞர்களும் பிரதேச செயலக அலுவலர்களும் நாடகங்கள், நடனங்கள் என்பனவற்றை அரங்கேற்றினர்.

பசுந்துளிர் மலர் வெளியீடு

இப்பிரிவில் இடம்பெற்ற பாரிய இடம்பெயர்வின் பின் 2010^{ஆம்} ஆண்டு முதல் மக்கள் மீளக்குடியமர ஆரம்பித்தனர். அன்று முதல் பிரதேச செயலகப் பணிகளும் ஆரம்பிக்கப்பட்டு மக்களுக்கான உதவித்திட்டங்களையும் வழிகாட்டல்களையும் வழங்கி வந்ததுடன் ஏற்கனவே நடைபெற்று வந்த சகல அமைப்புகள் மற்றும் கலை கலாசார விளையாட்டு நிகழ்வுகள் மீளவும் ஆரம்பிக்கப்பட்டன.

அந்தவகையில் 2011^{ஆம்} ஆண்டு திரு. த.முகுந்தன் பிரதேச செயலாளராக இருந்த காலப்பகுதியில் கலாசாரப் பேரவையினால் நடாத்தப்படும் கலாசார விழாவில் பசுந்துளிர் இதழ்-01 மிகவும் சிறப்பாக வடிவமைக்கப்பட்டு வெளியிடப்பட்டது. அதனைத் தொடர்ந்து வருடா வருடம் பசுந்துளிர் நூல் வெளியிடப்பட்டு வருவதுடன் தற்போது எட்டாவது நூலாக இம்மலர் வெளியிடப்படுவது மிகவும் மகிழ்விற்குரியது.

கூத்துக்களினதும், நாடகங்களினதும் வரலாறு

ஆலயங்களில் கூத்துக்கள்

பச்சிலைப்பள்ளி பிரதேசத்தில் கோயில்வயல் கிராம அலுவலர் பிரிவின் கிழக்குப்பக்கமாக காட்டின் மத்தியில் அமைந்துள்ள புல்லாவெளி செபஸ்தியார் ஆலயமும், முகாவில் பிரிவின் வடக்குப்பக்கமாக கடல்நீரேரியின் கரையோரத்தில் அமைந்துள்ள திரியாயம்மன் ஆலயமும் கிளாலிப் பிரிவின் போர்த்துக்கீசரால் கட்டப்பட்ட தேவாலயமும், புலோப்பளை கிழக்கு தேவாலயமும், இயக்கச்சிப் பிரிவின் வடகிழக்கே ஆற்றங்கரையோரத்தில் அமைந்துள்ள மண்டலாய்ப் பிள்ளையார் ஆலயமும் 1930^{ஆம்} ஆண்டுக்கு முன்னரே கூத்துக்கலையை வளர்த்ததாக வரலாறுகள் கூறுகின்றன.

நாட்டுக்கூத்து

வடமோடி, தென்மோடி நாட்டுக்கூத்துக்களின் பிரபல அண்ணாவியார் என்றழைக்கப்பட்ட யாழ்ப்பாணம் பாசையுரைச் சேர்ந்த பூந்தான் யோசேப்பு என்பவரது புகழ்பெற்ற அண்ணாவியார் யாழ்ப்பாணம் கரையுரைச் சேர்ந்த இளையப்பா என்பவரது நாடகங்களும் 1950-60களில் புல்லாவெளியில் ஆடப்பட்டன. வெற்றிலைக்கேணி கிராமத்தைச் சேர்ந்த **A.K** செபமாலை, அ.ராசு என்னும் அண்ணாவிமாரின் நாடகங்களும் புல்லாவெளியில் நிகழ்த்தப்பட்டன. இந்நாடகங்களின் பார்வையாளர்களாகிய பச்சிலைப்பள்ளிப் பிரிவின் கலைஞர்கள் அதே பாணியில் நாட்டுக்கூத்துக்களை நடத்தினர்.

இசை நாடகங்களும் சிந்துநடைக் கூத்து

முகாவிற் பிரிவின் திரியாயம்மன் ஆலயத்தில் முகாவிலைச் சேர்ந்தவர்களாலும் மாசார் சுப்பிரமணியம் அண்ணாவியாரின் நெறியாள்கையிலும் “காத்தவராயன் சிந்துநடைக் கூத்து” 1960களில் மேடையேற்றப்பட்டது. உடுத்துறைக் கிராமத்தைச் சேர்ந்தவர்களால் “புகத்தம்பி” இசைநாடகமும் பலதடவைகள் அரங்கேற்றப்பட்டன. தம்பகாமம் கிராமத்தைச் சேர்ந்த அண்ணாவியார் க.ஆறுமுகம் அவர்களால் “காத்தவரான்”, “ஆரவல்லி சூரவல்லி” என்ற சிந்துநடைக்கூத்துகளும் பேரவையின் செயலாளரான க.கனகரட்னம் அண்ணாவியாரால் “அர்ச்சந்திர மயானகாண்டம்” இசைநாடகமும் பல தடவைகள் இங்கேயுள்ள நெறியாய்ப் பிள்ளையார் ஆலயத்தில் நிகழ்த்தப்பட்டன. ஆறுமுகம் அண்ணாவியாரால் பல நடிகர்கள் உருவாக்கப்பட்டனர்.

சமூக நாடகங்கள்

1965-1975 காலப்பகுதியில் சமூக நாடகங்கள், அரசு நாடகங்கள் என்பன மேடையேற்றப்பட்டதுடன் நாடகப் போட்டிகளும் நடத்தப்பட்டன. மாசார் கிராமத்தைச் சேர்ந்தவரும் இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தில் சில காலம் கடமையாற்றியவருமான எஸ்.எஸ்.அச்சதம்பிள்ளை அவர்களின் நெறியாற்றுகையில் சமூக நாடகங்களும் அரசு நாடகங்களும் இப்பகுதியில் பனை நகரத்திலும் மேடையேற்றப்பட்டன. வடமராட்சி கிழக்கின் செம்பியன்பற்று கிராம சங்கப் பிரிவு பச்சிலைப்பள்ளியுடன் இணைந்திருந்ததனால் அப்பகுதி நாடகங்களும் இங்கே பல தடவைகள் அரங்கேற்றப்பட்டன. இக்காலப்பகுதியில் இப்பிரிவின் கிராமங்களிலும் பல நடிகர்கள் சமூக நாடகங்களை அரங்கேற்றினர்.

1998-2023 காலப்பகுதியில் கடமையாற்றிய பிரதேச செயலாளர்கள் பசுந்துளிர் மலரினை வெளியீடு செய்ததுடன் பல கலை நிகழ்வுகளையும் நிகழ்த்தியுள்ளனர். தற்போதைய பிரதேச செயலாளர் வெள்ளிவிழா நிகழ்வினை சிறப்பாக நடத்துவதையிட்டு மிகவும் மனதார வாழ்த்துகின்றேன். கடந்தகால பிரதேச செயலாளர்களையும், கலைஞர்களையும் வெள்ளி விழா ஆண்டில் அவர்களின் கலைச் சேவையைப் பாராட்டுகின்றேன்.

திருவள்ளுவர் நெறியில் வாழ்வோம்

துள்ளி ஆடுவோம் - வாரீர்!

பள்ளுப் பாடுவோம்

வள்ளுவன் கிரண்டு திருவழ - இந்த

வையம் அளந்ததை எண்ணி எண்ணி நாம் (துள்ளி ஆடுவோம்)

வானுக்குச் செங்கதிர் ஒன்று - புகழ்

வண்மைக்கு காவிரி ஒன்று - இந்த

வையத்துக் கொன்றாம் திருக்குறள் என்று (துள்ளி ஆடுவோம்)

இவ்வாறு அள்ளி வழங்கும் அமுதவரிகளால் தெள்ளு தமிழ் வள்ளுவத்தின் ஈடிலாப் புகழைப் பாடிப்பாடி மகிழ்கிறார் பாவேந்தர். வானுக்குச் செங்கதிர் போன்று வளத்திற்கு காவிரி போன்று மானத் தமிழனுக்கு வாய்த்த தெவிட்டாத தேனடைதான் திருக்குறள் என்பது பாவேந்தரின் சீரிய வாதம்.

திருக்குறளை பல்வேறு தொடர்களை வைத்து போற்றிப் புகழ்கின்றார் அறிஞர்:

திருக்குறள்தான் தமிழகத்திற்கு சிறப்பொளி நல்கிய நந்தா விளக்கு

அதனை சீன்று தமிழர் கண்டெடுத்து தம் உள்ளத்திற்கு ஒளி தேழக் கொள்ள

வேண்டும். குறள் தரும் அறிவொளியை ஒரு மனிதன் மறக்கும் போது ஓர்

சூறூட்டலம் வந்து அவனது மனதைக் கவ்விக் கொள்கின்றது.

எமது வாழ்க்கையில் முதன்மையானது அறம் அறத்தை நிலைபெறுடையதாக மாற்றும் கருவி பதினென் கீழ்க்கணக்கு நூல்களுள் பதினொரு அறநூல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. திருக்குறளைப் பாசுபடுத்திய வள்ளுவப் பெருமான் முதலில் அறத்துப்பாலையும் அதன் பின் பொருட்பாலையும், காமத்துப்பாலையும் உள்ளடக்கியதிலிருந்து அறத்தின் முக்கியத்துவத்தை உணர முடிகின்றது. நாம் இவ்வுலகத்தை ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். **“பொருளில்லார்க்கு இவ்வுலகம் இல்லை”** என்பது நிதர்சனமான உண்மை. இவ்வுலகம் சிறந்து விளங்கக் காரணம் திருவள்ளுவரின் திருக்குறளே ஆகும்.

திருவள்ளுவர் நெறியில் நாம் வாழ்வதற்கு அவர் எமக்களித்த பெருங்கொடைகளான அன்பு, அறம், அடக்கம், ஒழுக்கம் என்பவற்றைக் குறிப்பிடலாம். அவற்றின் பயனையும் பெறுமதியையும் நாம் பல திருக்குறள்களில் காணலாம். அவையாவன

“அழுக்காறு அவா வெகுளி சீன்னாச் சொல் நான்கும்

சூழக்கா சூயன்றது அறம்”

பொறாமை, பேராசை, கோபம், கடுஞ்சொல் ஆகிய நான்கும் இல்லாத செயல்கள் அறச்செயல்களாகும். இதன் மூலம் வள்ளுவர் பெருமான் நாம் மற்றவர்கள் மீது பொறாமை, கோபம், கடுஞ்சொல் பேசக்கூடாது, மற்றவர்களுடைய பொருட்கள் மீது ஆசைப்படக் கூடாது என்று விளக்கிக் கூறுகிறார்.

“அறத்தான் வருவதெ சீன்பம் மற்றெல்லாம்

புறத்த புகழும் சீல”

அறச்செயல்களால் பெறும் இன்பம் மட்டுமே உண்மையான தூய இன்பமாகும். தீய வழிகளில் நாம் பெறும் இன்பமோ, பொருட்களோ போலியான, புகழ் அளிக்காத இன்பமாகும். இதன் மூலம் பொய்யாமொழிப்புலவர் நாம் நேர்வழிகளாலும் அறச்செயல்கள் செய்தும் இன்பத்தைப் பெற வேண்டும் என்றும் தீய செயல்கள் செய்து நாம் இன்பம் பெறுவோமேயானால் அது எமக்கு புகழ் அளிக்காத இன்பமாகும் என்று விளக்குகின்றார்.

“அன்பிற்கும் உண்டோ அடைக்கும் தாழ் ஆர்வவர்

புன் கண்ணீர் புசல் தரும்”

அன்பை நாம் எவ்வகையிலும் மறைக்க முடியாது. துயரத்திலிருப்பவருக்காக நாம் சிந்தும் கண்ணீர் எமது அன்பை வெளிப்படுத்தி விடும். இதன் மூலம் வள்ளுவர் நாம் அன்பை எப்போதும் மறைக்காமல் பயன்படுத்த வேண்டும் என்கிறார்.

“அன்பிலார் எல்லாம் தமக்குரியார் அன்புடையார்

என்பும் உரியர் பிறர்க்கு”

அன்பு இல்லாதவர்கள் எல்லாப் பொருட்களையும் தாமே அடைய நினைப்பார்கள். அன்பு உள்ளவர்கள் தமது உடலையும், உயிரையும் கூட பிறருக்கு அளிப்பார்கள். இதன் மூலம் வள்ளுவர் நாம் அன்பு கொண்டவர்களாக வாழ வேண்டும். எல்லாப் பொருட்களையும் பிறருக்கு கொடுத்து வாழ வேண்டும் என்று எமக்குக் கூறுகின்றார்.

“அடக்கம் அமரருள் உய்க்கும் அடங்காமை

ஆறிருள் உய்த்து விரும்”

அடக்கம் ஒருவனைத் தேவனாக்கும் “அடங்காமை” துன்ப உலகில் சேர்த்து விடும். இதனை வள்ளுவர் நாம் அடக்கமாக வாழ்ந்தால் தான் சொர்க்க வாழ்க்கை வாழலாம் என்று கூறுகின்றார்.

“ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரலான் ஒழுக்கம்

உயிரினும் ஒம்பப்படும்”

ஒழுக்கம் எல்லோர்க்கும் சிறப்பினைத் தருவதால் அவ்வொழுக்கம் உயிரினும் சிறந்ததாகப் போற்றிக் காக்கப்படும். இதன் மூலம் வள்ளுவர் ஒழுக்கத்தை நாம் உயிரை விட சிறந்ததாகப் போற்றிக் காக்க வேண்டும் என்று கூறுகின்றார்.

“நன்றிக்கு வித்தாகும் நல்லொழுக்கம் தீயொழுக்கம்

என்றும் இரும்மை தரும்”

நல்ல ஒழுக்கம் எல்லா நன்மைகளுக்கும் காரணமாகும் தீயொழுக்கமானது என்றும் துன்பத்தையே கொடுக்கும். இதனை வள்ளுவர் நல்ல ஒழுக்கமானது பல நன்மைகளுக்கு காரணமாகவும் தீய ஒழுக்கம் எப்போதுமே துன்பத்தை கொடுக்கும் என்கிறார்.

திருவள்ளுவர் நெறியில் வாழ்வதால் நாம் பல நன்மைகளை அடைகின்றோம். எமது வாழ்வு சொர்க்கத்தில் சேரும். இந்தப் பிறவியிலும் மறுபிறவியிலும் இன்பம் பெறுவோம் உலகம் முழுவதும் புகழ் பெறுதல். கோபம், ஆசை, வெறுப்பு, பொறாமை என்பன ஏற்பட நியாயம் இல்லை. ஒழுக்கத்தை நாம் எமது உயிர் போல போற்றிக் காப்போம். யார் வந்து உதவி கேட்டாலும் மறுக்காமல் செய்வோம். பிராணிகள் மீதும் மற்றையவர்கள் மீதும் அன்பு காட்டுவோம். எமது நண்பர்களோடும் உறவினர்களோடும் சந்தோசமாக வாழ்வோம். வள்ளுவர் எமக்களித்த பெருஞ் செல்வங்களாக பொறுமை, தன்நம்பிக்கை, நேர்மை, துணிவு என்பவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு வாழ்வோம்.

திருவள்ளுவர் நெறியில் வாழாததால் நாம் பல தீமைகளை அடைகின்றோம். எமது வாழ்வு நரக வாழ்வாக அமையும். இம்மையிலும் மறுமையிலும் துன்பத்தைத்தான் அனுபவித்துக் கொள்ள வேண்டும். உலகத்தில் எமக்கு புகழ் கிடைக்காது. மற்றவர்கள் மீது கோபம், வெறுப்பு ஏற்படும். திருவள்ளுவர் நெறியில் வாழ முடியாத நாம் மற்றவர்களின் மீது பொறாமை கொண்டதான் வாழ்வோம். ஆனால் அப்படி நாம் வாழக் கூடாது. இதனை திருக்குறளில் அழகாகப் போற்றிப் பாடியுள்ளார்.

“அழக்காறு உடையார்க்கு அது சாலும் என்னாலும்

வழுக்கியும் கேழன் பது”

நமக்கு பகைவர்கள் யாரும் இல்லாத போதும் மற்றவர்கள் மீது பொறாமை கொண்டு வாழ்ந்தால் அதுவே பகையாக்கி விடும் என்கிறார் திருவள்ளுவர்.

திருவள்ளுவர் பஞ்சமாபாதங்களான கொலை, களவு, பொய், கள் உண்ணல், காமம் என்பவற்றைக் குறிப்பிடுகின்றார். அதனை நாம் எமது வாழ்வில் கடைப்பிடிக்காவிட்டால் சிறந்த பெறுபேற்றை அடையலாம். திருவள்ளுவர் நெறியில் வாழாத நாம் நண்பர்களோடும் உறவினர்களோடும் சண்டையிட்டு ஒற்றுமையில்லாது போட்டித்தன்மை கொண்டு வாழ்வோம்.

திருவள்ளுவர் நெறியில் நாம் வாழ்வதற்கு பாவம் செய்யக்கூடாது. மற்றவர்களை வருத்தக்கூடாது. பஞ்சமா பாதங்களைக் கடைப்பிடிக்கக்கூடாது. வள்ளுவர் எமக்களித்த பெருஞ்செல்வங்களான அடக்கம், அன்பு, அறம், பொறுமை ஆகிய பண்புகளை அழிக்காது அவற்றைப் பாதுகாத்து சமூகத்தில் சிறந்த நற்பிரஜையாக மாறி நாட்டையும் மக்களையும் தமிழ் மண்ணையும் காப்போமாக!

இத்தாவில் புனித பார்பரம்மா ஆலயத்தின் தோற்றமும் வரலாறும்

உலக கத்தோலிக்க திருச்சபையானது பொதுநிலையினர், பங்குமக்கள், குருக்கள், ஆயர்கள், கருதினால்கள் மற்றும் கன்னியர்கள், துறவற சபைகள், சந்நியாசிகள் என பல தரப்பினரையும் இணைத்துக் கொண்டு பாப்பாண்டவரின் கீழ் கிறிஸ்தவ விழுமியங்களின் அடிப்படையில் இயங்கும் ஒரு விசுவாசிகளின் அமைப்பாக உலகெங்கும் வியாபித்து நிற்கிறது. கிறிஸ்தவன் என்பவன் கிறிஸ்து அவனாக திருவிவிலியத்தில் கோட்பாடுகளுக்கு அமைய வாழ வேண்டும் என்று திருச்சபை ஆசிக்கின்றது.

மனிதர்கள் தம் வாழ்வில் புனிதர்களாகலாம். புனித பார்பரம்மா மனிதராகப் பிறந்து புனிதராக உயர்ந்தவர், தூய்மையான வாழ்வும், தியாக உள்ளமும், அர்ப்பணிப்பு சிந்தையும், தன்னகத்தே கொண்டு தன்னன்பு, பிறன்பு கொண்டு கற்பு நெறியுடன் துன்ப துயரங்களைத் தாங்கிக் கொண்டு கிறிஸ்துவக்காக வாழ்ந்ததினால் அவர் புனிதராக உயர்ந்து நிற்கின்றார். சகல சௌபாக்கியங்களுடனும், செல்வங்களுடனும் வாழவேண்டிய மன்னனின் மகளான புனித பார்பரம்மா கன்னியாக சத்திய வேதத்திற்காக உயிர் துறந்தாள் என்று வரலாறு கூறுகின்றது. இலங்கையில் புனித பார்பரம்மாவின் ஆலயம் இத்தாவில் மற்றும் நீர்கொழும்பு ஆகிய இரண்டு பிரதேசங்களில் மட்டுமே அமையப்பெற்றுள்ளது.

கோவிலில்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாமென்று மூத்த தமிழ்குடியினர் இயம்பியதற்கு இணங்க இத்தாவில் வாழ் கிறிஸ்தவர்களும் தமக்கென ஓர் ஆலயத்தை அமைக்க முன்வந்தனர் என்றால் மிகையாகாது. சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் அதற்கு ஒரு கருவியாக இறைவனால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். 1875இல் மானிப்பாயில் பிறந்த சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் 18 மொழிகளைப் பேசவும், எழுதவும், வாசிக்கவும் வரம் பெற்றிருந்தார். பன்மொழிப் புலவர் என அழைக்கப்பட்டார். அவர் தமிழையும், கிறிஸ்துவத்தையும் ஒருங்கு சேர வளர்ப்பதிலும், பரப்புவதிலும் ஆர்வத்துடன் செயற்பட்டார். தமிழின் தொன்மையை உலகுக்கு எடுத்தியம்பியவர். தமிழ் சொற்பிறப்பு, ஒப்பியல் அகராதியை உருவாக்கி தமிழறிஞராகத் தன்னை அடையாளப்படுத்தியவர்.

இப்பேர்ப்பட்டவரான சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் அவர்களின் சிந்தனையில் உதித்ததுதான் புனித பார்பரம்மா ஆலயம். உலகெங்கும் வலம் வரும் ஆற்றலும், அறிவும் கொண்டிருந்த அவர் இத்தாலியின் தலைநகர் கத்தோலிக்கத்தின் உச்ச அதிகார மையமாக விளங்கிய உரோமிலிருந்து புனித பார்பரம்மாவின் திருச்சொருபத்தை இலங்கைக்கு வரவழைத்தார். அப்போதிருந்த கீழல் தேவைப்பாடு புனித பார்பரம்மாவின் திருச்சொருபத்தையொட்டிய ஒரு தேவாலயத்தை இத்தாவிலில் அமைக்க இறைவன் சித்தமாயிருந்தார்.

1918ஆம் ஆண்டு புனித பார்பரம்மாவின் திருச்சொருபம் இத்தாவிலுக்கு கொண்டுவரப்பட்டு இத்தாவிலில் கத்தோலிக்க மக்கள் செறிந்து வாழும் பகுதியில் உள்ள காணியில் ஒரு கொட்டகை அனைவராலும் ஒருங்கிணைந்து அமைக்கப்பட்டு அதில் திருச்சொருபத்தை சுவாமி பசுந்துளிர் - ஓதும் :8

ஞானப்பிரகாசர் தனது கையால் 1918இல் பிரத்தியட்சை செய்து வைத்தார். 1966 வரையில் அந்நிலமே புனித பார்பரம்மாவின் ஆலயமாக விளங்கியது. இவ்வரிய பணியில் சுமார் 12 கிறிஸ்தவ குடும்பங்கள் தமது பங்களிப்பை வழங்கினர். மக்களது ஆன்மீக நாட்டம், ஆர்வம் இவற்றால் ஈர்க்கப்பட்ட சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் மாதமொரு ஞாயிறு தினத்தில் தவறாது திருப்பலி ஒப்புக்கொடுப்பதிலும் செபமாலைத்தியானம் மற்றும் வழிபாடுகளை ஒழுங்கு செய்வதிலும் மிகுந்த அக்கறை கொண்டிருந்தார்.

அப்போது இத்தாவில் பங்கு மிருசுவில் பங்குடன் இணைந்திருந்தது. குருக்கள் மிருசுவிலில் தங்கி பங்குக் கோவில்களின் பணிகளைச் செய்து வந்தார்கள். 1918 முதல் 1966 வரையான காலப்பகுதியில் சுவாமி ஞானப்பிரகாசர், அருட்பணி ஸபம்பதி, அருட்பணிலெபோன், அருட்பணி பிரான்சிஸ், அருட்பணி மைக்கல் செளந்தர நாயகம், அருட்பணி குலாஸ் அடிகளாரும் மற்றும் பலரும் இத்தாவில் புனித பார்பரம்மா ஆலயத்தில் திருப்பலி ஒப்புக் கொடுப்பதிலும் மக்களை வழி நடத்துவதிலும் தமது பங்களிப்பை நல்கினார்கள்.

1966 காலப்பகுதியில் தற்போது ஆலயம் அமைந்திருக்கும் இடத்துக்கு ஆலயத்தை இடம் மாற்றும் முன்மொழிவின் பயனாக புதிய காணியின் ஆலயம் அமைய வாய்ப்புக் கிட்டியது. கோப்பாயில் வசித்த யாக்கோப்பு அந்தோனியாப்பிள்ளை குடும்பத்தினர் மிருசுவிலில் வசித்த மரியான் சலோமை குடும்பத்தினர். கச்சாயில் வசித்த பிலிப்பு செல்லத்தங்கம் குடும்பத்தினருக்கும் சொந்தமான காணிகளை புதிய ஆலய அமைவிடத்துக்குப் பெற்றுக் கொள்ளும் முயற்சியில் பங்கு மக்களும், பங்குச்சுவாமியும், ஆயர் அவர்களும் வெற்றி கண்டனர். குறித்த மூன்று குடும்பங்களின் பங்களிப்பும், ஒத்திசைவும், புதிய அமைவிடத்துக்குச் சாதகமாக விளங்கின. இக்காணிகள் வெவ்வேறு காலப்பகுதியில் கோவிலுக்குப் பெறப்பட்டது என்பது இங்கு குறிப்பிடப் பொருந்தும்.

அருட்தந்தை குலாஸ் அடிகளாரின் பகீரத முயற்சியின் பயனாக குறித்த காணியில் வீதியை அண்மித்த பகுதியில் உள்ள காணித்துண்டில் 1967இல் அத்திவாரமிடப்பட்டு ஒரு கொட்டகை அமைக்கப்பட்டு புனித பார்பரம்மாவின் திருச்சொருபம் புதிய அமைவிடத்துக்கு கோலாகலமாக கொண்டுவரப்பட்டு பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டது. இப்போது கிறிஸ்தவ குடும்பங்கள் பெருகிவிட்டன. அன்றியும் 1967இல் முகமாலையில் அருட்திரு. வில்லவரசிங்கம் அடிகளார் வந்து தங்கிநின்று முகமாலைக் கோவிலைப் புனரமைக்கும் பணியில் ஈடுபட்டிருந்தார். ஈற்றில் அவரே பங்குக் குருவாகவும் செயற்பட்டார். இப்போது முகமாலைப் பங்கு தனியாக இயங்க ஆரம்பித்துவிட்டது.

1969 அளவில் இத்தாவில் புனித பார்பரம்மா ஆலயம் புதிய காணியில் உருவெடுத்தது. ஆலயத்தை அபிஷேகம் செய்யவும், தேவ அருட்சாதனமான உறுதி பூசுதல் வழங்கும் வைபவத்தை இத்தாவிலில் செய்ய முடிவாயிற்று. இதற்காக அப்போதைய ஆயர் பேரருட்திரு L.R அன்ரனி ஆண்டகை அவர்கள் இத்தாவில் சந்தியிலிருந்து மேளதாளத்துடன் வரவேற்றுவரப்பட்டு ஆலய அபிஷேகமும், திருநாட் திருப்பலியும், உறுதி பூசுதல் வழங்கும் நிகழ்வும் சிறப்பாக நடைபெற்றது.

1918இல் தொடங்கிய சுவாமி ஞானப்பிரகாசரின் முயற்சியில் இத்தாவில், முகமாலை ஆகிய பகுதிகளின் கிறிஸ்தவ குடும்பங்களின் வளர்ச்சிப் போக்கில் பல மாற்றங்கள் நிகழ்ந்தன எனலாம். 1969 காலத்திற்குப் பிறகு அருட்பணி மரியதாஸ், அருட்பணி சகாயதாஸ், அருட்பணி மங்களதாஸ், அருட்பணி அன்ரனிபாலா, அருட்பணி யூட் அமலதாஸ், அருட்பணி

அன்ரனிப்பிள்ளை, அருட்பணி அருள்நேசன், அருட்பணி ஞானரட்ணம் எனப் பல பங்குக் குருக்கள் பணியில் இருந்தனர். அன்றியும் 1974-1990 காலப்பகுதியில் முகமாலை புனித ஆரோக்கிய அன்னை ஆலய வளாகத்தில் திருவுளப்பணியோர் சபை இயங்கி வந்ததால் அதற்கு இலங்கைத்தலைவராக விளங்கிய அருட்திரு. இராஜரட்ணம் அடிகளாரின் வழிகாட்டலில் உருவான குருக்கள் அருட்திரு. பற்றிக் ஞானப்பிரகாசம், அருட்திரு. செல்வராசா, அருட்திரு. செபஸ்ரியன், அருட்திரு. கீதபொன்கலன், அருட்திரு சகாயநாதன், அருட்திரு டங்ஸ்ரன், அருட்திரு யோசப் ஆகியோரும் பங்குப்பணிகளிலும், திருப்பணிகளிலும் பங்கெடுத்திருந்தனர். இவர்களோடு திரு.மருசலின் ஆசிரியர் அவர்களது பணியும் வெகுவாகப் போற்றப்பட வேண்டியவை. அன்றியும் இறைபதமெய்திய அமரர்.ஆசீர்வாதம். அமரர்.பாவிலிப்பிள்ளை, அமரர்.மரியாம்பிள்ளை ஆகியோர் சங்கிலித்தூமாக (சக்கிரிஸ்ரியன்) இருந்து பூசைத்தியானம், செபமாலை ஓதுதல், மக்களை வழிநடத்துதல் போன்ற பணிகளில் மிகவும் பக்தியூர்வமாக ஈடுபட்டிருந்தனர்.

இவ்வரிய பணிகளின் விளைவாக இத்தாவில் பங்கில் மூன்று கன்னியாஸ்திரிகளும் ஒரு குருவானவரும் முகமாலையில் ஒரு கன்னியஸ்திரியும் உருவாகியிருக்கின்றார்கள் என்றால் மிகையில்லை. அருட்சகோதரி ஜெயசீலி, அருட்சகோதரி பெர்னதேத், அருட்சகோதரி நிர்மலசோதி அருட்சகோதரி. எலிசபெத் ஆகியோர் செபமாலைத் தாசர் சபையிலும், அருட்பணி. அலன் அவர்கள் திருவுளப் பணியோர் சபையிலும் இணைந்து பெரும் பணியாற்றி வருகின்றனர் என்பது இங்கு விசேடமாக குறிப்பிடப் பொருந்தும் இவ் இறை அழைப்பிதழ்கள் கிராமத்துக்கு கிடைத்த பெரும் பாக்கியம், ஆசீர்வாதம் என்றே சொல்ல வேண்டும்.

ஈற்றில் 2000ஆண்டளவில் உள்நாட்டு யுத்தம் காரணமாக முகமாலை, இத்தாவில் பிரதேசங்கள் யுத்தகூனியப் பிரதேசமாகப் பிரகடனப்படுத்தப்பட்ட வேளை இத்தாவில் புனித பார்பரம்மா ஆலயம் முற்றாகச் சேதமடைந்து பாதிப்புக்குள்ளாகியது. 2012இல் மீள்குடிசேற்றம் நடைபெற்ற வேளை ஆலயத்தை அவசரமாகப் புனரமைக்க வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டது. அருட்பணி அலன் அவர்கள் 2012இல் யாழ் பேராலயத்தில் ஆயர் தோமஸ் சௌந்தரநாயகம் அவர்களால் திருநிலைப்படுத்தப்பட்டார். அவரது முதல் திருப்பலி இத்தாவிலில்தான் ஒப்புக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற பங்குத்தந்தை அருட்பணி ஜேம்ஸ்நாதன் அவர்களின் ஆசிக்கு இணங்க 2012 ஆலய புனரமைப்பு வேலைகள் தடல்புலலாக நடைபெற்று முதல்திருப்பலி இத்தாவில் புனித பார்பரம்மா ஆலயத்தில் நடைபெற்றது. இவ்வரிய நிகழ்வில் சுமார் 100க்கு மேற்பட்ட குருக்களும், கன்னியஸ்திரிகளும் கலந்து கொண்டு சிறப்பித்தமை வரலாறுகளில் பொறிக்கப்பட வேண்டியவை.

2012க்குப் பிறகு தொடர்ந்து அருட்பணி ஜஸ்ரின், அருட்பணி சில்வெஸ்டர், அருட்பணி செபஸ்ரியன் அடிகளாரும் பணியாற்றினர். தற்போது அன்ரன் ஜோர்ஜ் அவர்கள் பணியிலுள்ளார். சுமார் 45 வருடம் பழமை வாய்ந்த கட்டடம் யுத்தத்தால் பாதிக்கப்பட்டிருப்பதைக் கருத்தில் கொண்டு புதிய ஆலயமொன்றைக் கட்ட வேண்டுமென்று பங்கு மக்கள் விரும்பிய காரணத்தால் அண்மையில் 2023இல் பேரருட்திரு. ஆயர் ஜஸ்ரின் ஆண்டகையால் புதிய ஆலயத்திற்கு அத்திவாரமிடப்பட்டுள்ளதையும் இங்கு குறிப்பிடப் பொருந்தும். கோவில் இல்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாமென்ற மூத்தோரின் வாக்கை மெய்ப்பித்த குருக்கள், ஆயர்கள் மறையாசிரியர்கள், இறைபணியாளர்கள், மக்கள் அனைவரையும் வாழ்த்தி இக்கட்டுரையை நிறைவு செய்கின்றேன்.

எமது பண்பாட்டில்ருந்து விலகும் பாரம்பரிய வைத்தியம்

பண்பாடு என்பது பண்பு என்னும் அடியாகத் தோன்றிய ஒரு சொற்பிரயோகம். பண்பு என்பது செம்மைப்படுத்துவது என பொருளாகும். ஆகவே மனித வாழ்க்கையைச் செம்மைப்படுத்துவது பண்பாடாகும். பண்பாடு என்னும் பதமானது அகன்ற விரிந்த பொருளைத்தரும் வகையில் விளக்கங்கள் கொடுக்கப்படுகின்றது. பண்பாடு பற்றிய ஆய்வை மேற்கொண்ட ஆய்வாளர்கள் பண்பாடு என்பதற்கு 160ற்கு மேற்பட்ட வரையறைகளை முன்வைத்துள்ளனர். பண்பாடு என்பது

நுட்பம் அது நிலையாக நிற்பதில்லை. இதனை வாழ்க்கை முறை அல்லது வாழ்வியல் என்ற அர்த்தத்திலும் பயின்று வருகின்றனர். அவ்வகையில் பண்பாடு என்பதற்கு அளிக்கப்படும் விளக்கங்கள் வரிசையில் பண்பாடு என்பது அறிவு, நம்பிக்கை, கலை, ஒழுக்க நெறிகள், சட்டம், பழக்கவழக்கம் முதலானவையும் மனிதர்கள் சமுதாயத்தில் ஓர் உறுப்பினர் அடங்கிய முழுமைத் தொகுதி எனவும் பண்பாடு என்பது அனைவராலும் பயின்று கொள்ளப்பட்ட கருத்துக்களும் சமுதாய மரபுரிமையாகப் பெறப்பட்ட நம்பிக்கைகளும் பழக்கவழக்கங்களும் அடங்கிய தொகுதி எனவும் பண்பாடு எனும் சொல் மனிதனோடு தொடர்புடையது. இது பிற உயிரினங்களிடமிருந்து மனிதனைப் பிரித்துக் காட்டுகின்றது எனவும் மனிதன் மட்டும் பண்பாடு கொண்ட விலங்காவான் போன்ற கருத்துக்களும் பயிலப்பட்டு வருகின்றது.

கிராம மக்களின் வாழ்வியலில் மருத்துவம் முக்கிய இடம் பெறுகின்றது. கற்றுத் தேர்ந்த வைத்தியரால் மட்டுமன்றி அனுபவத்தால் பரம்பரையாக குறிப்பிட்ட சில குடும்பங்களாலே பசுந்துளிர் - ஓதம் :8

மருத்துவம் மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. இதனை ஆயுள்வேத வைத்தியம் அல்லது தமிழ் வைத்தியம் வீட்டு வைத்தியம் எனவும் இதனை மேற்கொள்வோரை பரியாரியார் எனவும் கூறுவர். இவ் வைத்தியம் இயற்கை மூலிகைப் பொருட்களைப் பயன்படுத்தி மேற்கொள்ளப்படுகின்றது.

கத்தி வெட்டு காயத்திற்கு கத்தி செழும்பு போடுதல், அம்மி செழும்பு சுண்ணாம்பு ஓதியம் பட்டை, முடி தும்பை என்பவற்றைச் சேர்த்துக் கட்டுதல், வெட்டுக்காயத்திற்கு வெட்டொட்டி என்னும் பால் போடுதல், கோப்பி வைத்து கட்டுதல் என்பனவும் முள் குத்தினால் ஆண் பனை பானையில் உப்பு வைத்து கட்டுதல் என்னும் வைத்திய முறைகள் பின்பற்றப்படுகின்றது.

நகச்சத்து வந்தால் குமிழும் பழம் போடுதல் காது குத்திற்கு பனங்கற்றாளையை தேங்காய் எண்ணெய் விளக்கில் சூடாக்கி காதினுள் அதன் சாற்றினைப் பிழிந்து விடுதல், பித்த வாந்தி தீர வேப்பம்பட்டை ,ஓதியம் பட்டை,முருக்கம் பட்டை , மிளகு, உள்ளி, சிரட்டைக்கரி என்பவற்றை அவித்துக் கொடுத்தல் ,எரிகாயத்திற்கு மழைநீர், நீற்றுக்காய் குடல், முட்டை வெள்ளைக்கரு ,வாழைச்சாறு என்பவற்றைப் பூசுதல், கமக்கட்டிற்குள் கட்டு வந்தால் முழுப் புகையிலையை கமக்கட்டிற்குள் வைத்து வாய் பேசாது கொண்டு போய் சந்தியில் போடுதல். பாலுண்ணி

விழுவதற்காக வால் மிளகைப் பொட்டலகமாகக் கட்டி இரவில் தலைமாட்டில் வைத்து கோயில் குளத்தில் போடுதல். பித்த வெடிப்பு நீங்க மருதோன்றி அரைத்துப் பூசுதல். உடம்பு நோவு மாற காய்விழாய் , ஆடாதேடை, நொச்சி, ஆமணக்கு என்பன அவித்துக் குளித்தல். தலைப்பாரத்திற்கு தேசிக்காய் இலையுடன் தேயிலை போட்டு அவித்து ஆவி பிடித்தல். முகப்பருவிற்கு அதிகாலையில் நித்திரை விட்டு எழும்பி வாய் பேசாது எச்சில் போடுதல். கக்கட்டிக்கு பூனை வால் தடவுதல் என்பன கிராம மக்களின் வீட்டு வைத்திய முறையாக காணப்படுகின்றது. விசகடி, மந்தம் ,தொங்கல் ,சுழுக்கு , அக்கி ,காணாக்கடி முதலிய நோய்களிற்கு பார்வை பார்த்து வைத்தியம் செய்யும் முறையும் காணப்பட்டது. இதில் மருந்தாக விபுதியையும் சில மூலிகைகளையும் பயன்படுத்தினர்.

வீக்கம் நீங்க பார்வை பார்க்கிறவர்கள், சுழுக்கிற்கும் பார்வை பார்க்கிறார்கள். அத்தோடு காலால் பிறந்தவர்கள் தடவுதல் மற்றும் உள்நாக்கு பார்த்தல் என்னும் வைத்தியமும்

நடைபெறுகின்றது. விழுந்த நோவிற்கு உடனடியாக பச்சைத் தண்ணீருடன் நல்லெண்ணெய் கலந்து தேய்பதும் பற்கூத்தைக்கு உப்பு நீர் விட்டு கொப்பளித்தல் மற்றும் புகையிலை, கரம்பு வைத்தல், குழந்தைகளுக்கு கண்ணூறு வராமல் தடுப்பதற்கு கறுப்புப் பொட்டில், வீட்டில் கள்ளி மரம் நாட்டுதல், மூன்று மிளகாய், உப்பு, வேப்பிலை என்பன எடுத்து கண்ணூறு பட்டவரைச் சுற்றி அதன் மேல் அவர்துப்பிய பின் சந்தியில் எரித்தல் இவ்வைத்திய முறை பின்பற்றப்படுவதனாலேயே கிராமங்களிலுள்ள பெரும்பாலானோர் தேக ஆரோக்கியமுள்ளவர்களாகவும் கொடிய நோய்களிற்கு உட்படாதவர்களாகவும் காணப்படுகின்றனர்.

குழந்தைகளிற்கு கிரந்தி ஏற்படாத வகையில் குளிக்க வார்க்கும் போது அந்த தண்ணீரில் வெயிலில் சிறிது நேரம் வைத்து அந்த தண்ணீரில் இசங்கமிலை குன்றிமணி இலை போடகசாரல இலை என்பவற்றை அந் நீரில் பிசைந்து கொள்வதும் வழக்கமாகவுள்ளது. இது குடலிற்கு குளிர்ச்சியை ஏற்படுத்துகின்றது.

உள்நாக்கு வளர்ச்சியால் சில குழந்தைகள் எழும்ப முடியாமல் அடிக்கடி இருமல் ஏற்படும் போது உள்நாக்கிற்கு நேராக தலையில் உள்ள மயிர்கள் சிலவற்றை (உச்சி மயிர்) பிடித்து இழுத்து வருவதும் வழக்கம். மொசு மொசுக்கை இலை அல்லது வெங்காயத்தை உச்சியில் ஐந்து அல்லது ஏழு முறை தேய்த்து இழுப்பதும் முறையாகவுள்ளது.

குழந்தைகளிற்கு பல காரணங்களால் வயிற்றோட்டம் ஏற்படுகின்றது. அதில் தொங்கலும் ஒன்றாகும். இதில் தலைமயிர், நூல் போன்ற சுற்றிய பொருட்கள் குடலில் சிக்கிக் கொள்வதால் ஏற்படுவதாக நம்பி குழந்தையின் தொப்புளில் நல்லெண்ணெய் பூசி வயிற்றைச் சுற்றி துணி கட்டுவது மூன்று வேளை நல்லெண்ணெய்யை உச்சி நாக்கு என்பவற்றில் தடவி தொப்புளில் பூசுவதும் இவ்வைத்திய முறைகளில் ஒன்றாகும்.

இன்றைய கால நவீன தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியில் எமது பாரம்பரியங்கள் பண்பாடு விலகப்பட்டு புதுமைகள் இடம்பிடித்துக்கொள்கின்றன. பாரம்பரியங்களை மூடக்கொள்கைகள் என ஒதுக்குவதும் அவசர உலகில் நேரமின்மை என்பதும் இப் பாரம்பரியங்கள் பேணப்படாமல்குரிய சில காரணங்களாகும். பாரம்பரிய வைத்தியம் உடலிற்கு தீங்கு விளைவிப்பதில்லை. பாரம்பரியத்தை எமது எதிர்கால சந்ததிக்கு புரிய வைப்போமாக!.

வாழ்க்கை விஞ்ஞானம்

ஒவ்வொரு நாளும் ஒவ்வொரு விநாடியும் நம் வாழ்வில் பின்னிப் பிணைந்து விட்ட ஒன்று தான் விஞ்ஞானம். விஞ்ஞானம் இன்றி நம்மால் வாழ முடியாது என்ற சூழ்நிலைக்கு மக்கள் வந்துவிட்ட காலம் இது. விஞ்ஞானம் பல்லாயிரக்கணக்கான அதிசயங்களைப் படைத்துக் கொண்டே இருக்கின்றது.

விஞ்ஞானக் கண்டுபிடிப்புகள் அனைத்தும் மனித சமுதாயத்திற்கு உதவ வேண்டுமென்றுதான் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. இருப்பினும் அறிவியல் விந்தைகள் அழிவிற்கும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. அந்த வகையில் வைத்தியத்துறை, போக்குவரத்துத்துறை, கலைத்துறை, அழகியல் என அனைத்துத் துறைகளிலும் விஞ்ஞானம் பயன்பட்டுக் கொண்டே இருக்கிறது.

அறிவியல் கண்டுபிடிப்புகளுக்கு எல்லாம் முன்னோடி என மின்சாரத்தைக் கூறலாம். தோமஸ் அல்வா எடிசனின் அயராத உழைப்பால் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட மின்சாரம் இல்லையென்றால் இன்றைய உலகில் எதுவும் இல்லை. இன்றைய தொழிநுட்ப வளர்ச்சி, தகவல் தொடர்பாடல் வளர்ச்சி பல்வேறு நிறுவனங்களுடைய இயந்திரங்களின் இயக்கம் முதல் சாதாரண குடும்ப சாதனங்கள் வரை எதுவும் மின்சாரம் இல்லையென்றால் இயங்காது.

அறிவியல் யுகத்தில் புதிய கண்டுபிடிப்புகள் அதிகமாகிக் கொண்டே இருக்கின்றன. அதனால் உலகமே சிறியதாகி விட்டது. தொலைத் தொடர்பு சாதனங்களால் அண்டப் பிரதேசங்கள் அண்மைப் பகுதிகள் ஆகிவிட்டன. இந்த வகையில் தொலைபேசி, தொலைக்காட்சி, கணினி, வானொலி எனப்பல தொலைத்தொடர்பு சாதனங்கள் அன்றாட வாழ்வில் பங்களிப்பு வழங்குகின்றன. இல்லங்கள், அலுவலகங்கள், பள்ளிகள், மருத்துவமனை, போக்குவரத்துத்துறை, வணிக வளாகங்கள் என்று வியாபித்திருக்கும் கணிப் பொறியின் உலகம் மிகவும் விரைவு பெற்று இருக்கின்றது.

மருத்துவத்துறையில் இரத்தப் பரிசோதனை செய்வதிலிருந்து அறுவைச் சிகிச்சை வரை அறிவியல் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. மேலும் வேளாண்மை, வானிலை அறிவிப்பு வணிகம், தொலைத் தொடர்பு இயக்கங்கள் என்று பல துறைகளிலும் விஞ்ஞானம் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. நிலைவக்காட்டி சோறாட்டிய காலம் போய் விட்டது. மனிதன் நிலவில் காலடி எடுத்து வைத்து சாதனை புரிந்து விட்டான். நிலவோடு மட்டும் நிறுத்தி விடாமல் எல்லாக் கோள்களையும் ஆராய்ந்து வருகின்றது இன்றைய அறிவியல் உலகம். வான்வெளியில் இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் செயற்கைக்கோளின் துணையால் நிலத்திலும் நீரிலும் மறைந்து கிடக்கும் நீர் வளம், எண்ணெய்வளம், கனிய வளம் என்பவற்றைக்கண்டறிய முடிகின்றது.

அறிவியல் துறையில் கண்டுள்ள அதிசயக் கண்டுபிடிப்புக்கள் அன்றாட வாழ்வில் மனித சமுதாயத்திற்கு பயன்களை அளிப்பனவாகவே காணப்படுகின்றன. ஆகாயம், நீர், நிலம் இவற்றில் செல்லும் போக்குவரத்து சாதனங்களினால் பயணம் மிக எளிதாகிவிட்டது. மருத்துவத் துறையில் மகத்தான வளர்ச்சி ஏற்பட்டுள்ளது என்றால் அதற்கு விஞ்ஞான வளர்ச்சியே மூல காரணம் எனலாம். இருதயமாற்றுச் சிகிச்சை, இரவல் சிறுநீரகப்பை பொருத்தல், ஸ்கானர் மூலம் நோயைக் கண்டறிதல், பரிசோதனைக் குழாய் மூலம் கருவை உண்டாக்கல் போன்ற அதிநவீன முறைகளுக்கு எல்லாம் விஞ்ஞானமே வித்திட்டுள்ளது. சமூகத்திற்குப் பயன்தரும் மருத்துவப் பணிகளிற்கு விஞ்ஞானமே மூலகாரணமாக விளங்குகின்றது. பாடசாலைகளில் விஞ்ஞானத்தை பாடங்களாகக் கற்பிக்கின்றார்கள். அதனால் விஞ்ஞான விந்தைகள் பல்கிப் பெருகுகின்றன. மானிட வாழ்வின் எழுச்சிக்காகப் பயன்படுத்தப்படும் விஞ்ஞானத்தை இன்று இயற்கை அழிவிற்காக பயன்படுத்துகின்றனர்.

அணுகுண்டுகளும் நியூற்றனின் பயங்கரமான அழிவுகளைத் தரக்கூடிய ஆயுதங்கள் உள்ளன. அபாயகரமான ஆயுதங்களைத் தயாரித்து உலகின் அனைத்து உயிரினங்களையும் அழிக்க முனைகின்றார்கள். விவசாயத்தில் விதை விதைப்பது தொடக்கம் அறுவடை செய்வதையும் தாண்டி விஞ்ஞானம் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. உணவு உற்பத்தியில் விஞ்ஞான வளர்ச்சியால் இலகுவாக்கப்பட்டுள்ளது. இன்று மின் அடுப்புகளும் குளிர்சாதனப் பெட்டிகளையும் காணாத சமையல் அறைகளைக் கண்டதுண்டா? இந்நிலை மிகவும் அரிதானதே. பல்மொழிசார் விருத்திக்கும் பிறமத கலாசாரங்களை அறிவதற்கும், எமது சிந்தனைத் திறனுக்கும், அறிவு வளர்ச்சிக்கும் விஞ்ஞானம் துணைபுரிகின்றது என்பது உண்மையே. நன்மைகளின் பல் மடங்கு அது கக்கும் தீமைகள். நாம் ஆட்சி செய்ய வேண்டிய விஞ்ஞானம் இன்று நம்மை ஆட்சி செய்கிறது. தொழிநுட்ப விஞ்ஞானக் கண்டுபிடிப்புக்களே அணுகுண்டும், வெடிமருந்துகளும் போர் ஆயுதங்களும் ஆகும். இவை ஏற்படுத்தும் அழிவுகள் வார்த்தைகளால் அளந்து விட முடியாதவை ஆகும். நாடுகளிடையே நடைபெறும் பல்வேறு போராட்டங்களும் இனப்படுகொலைக்கும் காரணமாக அமைவது இப் பொருட்களின் பாவனையே. அது மட்டுமன்றி இணையமும் இலத்திரனியல் ஊடகங்களுமான தொலைபேசி போன்றவற்றின் பாவனையால் கூட எம் சமுதாயம் தவறான முறையில் வழிநடத்திச் செல்லப்படுகின்றன.

இவற்றின் மூலமாக ஆபாசப்படங்கள், பொய்யான செய்திப் பரிமாற்றம், மாணவர்களின் கவனத்தை வெகுவாக சிதறடிக்கும் விளையாட்டுக்கள் வெகுவாகப் பரவுதல் போன்றன எல்லையின்றி நடைபெறுகின்றன. இவற்றால் இவற்றிற்கு அடிமையானவர்களின் வாழ்வு கேள்விக் குறியாகக் காணப்படுகின்றது மேலும் தொலைபேசிக்கு அடிமையானவர்களின் குடும்பத்தாருடன் கொண்டிருக்கும் உறவு தொடர்பாடல் தன்மை குறைந்து இறுதியில் தொலைபேசியுடனே லயித்து விடுகின்றனர். இவ்வாறு சொல்லில் அடங்காத பல பாதக விளைவுகளை விஞ்ஞானம் ஏற்படுத்தியுள்ளது என்பது மறுக்கப்படாத உண்மையே.

எனவே உலகில் தோன்றிய ஒவ்வொன்றும் நன்மை, தீமை என இரு முகங்களைக் கொண்டது. இதில் நன்மையின் பாதையில் நடப்பது நம் கையிலே உள்ளது. அன்றாட வாழ்வும் விஞ்ஞானமும் பின்னிப் பிணைந்து காணப்படுகின்றது. சுருங்கக் கூறின் விஞ்ஞானம் இன்று மக்கள் சமூகத்தின்மீது விபரிக்க முடியாத வகையில் செல்வாக்காக மாறியுள்ளது. அதன் மூலம் மக்களாகிய நாம் நன்மைகளை உள்வாங்கி தீமைகளை விடுவித்து நல்வழியில் பயணிப்போமாக!

பச்சிலைப்பள்ளிப் பிரதேசத்தின் ஆலயங்களும், வழிபாட்டு மரபுகளும்

வடமாகாணத்தின் வரலாற்றுப் பெருமையும் தொன்மையும் கொண்ட பிரதேசங்களில் ஒன்று பச்சிலைப்பள்ளி பிரதேசமாகும். இலங்கை வரலாற்றில் இலக்கிய ஆதாரங்களில் முதன்மைப்படுத்தப்படும் இயக்கர், நாகர் எனப்படும் இனக்குழுவும் தொடர்பான கருத்துக்களின் அடிப்படை என்பது இப்பிரதேசத்தில் உள்ள இயக்கச்சி, கோயில்வயல் பிரதேசங்களை மையப்படுத்தி உள்ளமை வரலாற்றாசிரியர்களின் கருத்தாகவுள்ளது. வரலாற்றின் போக்கில் இப்பிரதேசங்களில் காணப்படும் இத்தொன்மை ஆதாரங்கள் இப்பிரதேச மக்களின் இயற்கை வழிபாட்டு மரபுகள், வழிபாடு தொடர்பான பின்வந்த கருத்துக்களுக்கு அடிப்படையான அம்சங்களை இப்பிரதேசங்களில் உள்ள இந்து கிறிஸ்தவ ஆலயங்களின் வரலாற்றின் மூலமும் வழிபாட்டு மரபுகள் மூலமாகவும் நாம் உய்த்தறியலாம்.

ஒரு பிரதேசத்தின் வரலாற்றை ஆவணப்படுத்த விளையும்போது மக்கள் கூட்டத்தின் தொன்மை எச்சங்கள் வாழ்வியல் படிமங்கள், வழிபாட்டுடன் தொடர்புள்ள சமயக்கிரியைகள், சமயச்சடங்காதாரங்கள் பற்றிய ஆவணப்படுத்தல் முக்கியமானதாகும். பச்சிலைப்பள்ளி பிரதேசமானது தொன்மையான வரலாற்றுக்காலத்தில் தற்போதைய துணுக்காய்ப் பிரதேச செயலர் பிரிவு வரையும் விரிந்திருந்த ஓர் பச்சிலைப்பற்றாகும். மருதங்கேணி உட்பட்ட பல பிரதேசங்களை உள்ளடக்கிக் காணப்பட்ட இப்பிரதேசம் பின்னர் நிர்வாக ரீதியான பிரிவுகளால் மாற்றமடைந்து இன்று 18 கிராம அலுவலர் பிரிவுக்குள் உள்ளடக்கப்பட்டுக் காணப்படுகின்றது. அண்ணளவாக 13000 மக்கள் வாழும் இப்பிரதேசம் மிகக்குறுகிய ஒடுக்கமான பாதையமைப்புடன் கூடிய ஒரு பிரதேசம். A9 பாதையின் வழியே இருமருங்கும் உள்ள நிலப்பகுதியில் உள்ள கிராமங்கள் 42ஐ உள்ளடக்கிய இப்பிரதேசத்தில் தற்போது வாழும் மக்கள் கூட்டம் இந்துக்களும் கிறிஸ்தவர்களும்மாவார்கள்.

புராண இதிகாச கதையம்சம் நிறைந்த இப்பிரதேசம் அம்மன் வழிபாட்டை முதன்மைப்படுத்தும் ஒரு பிரதேசமாகும். ஆரம்பகால மனிதன் இயற்கையை பெரும் சக்தியாகக் கருதி வழிபட்டதையும் அதன் தனித்துவ சவால்களை இயற்கை வழிபாட்டினூடாக இம்மக்கள் மேற்கொண்டு வந்ததையும் இப்பிரதேச அம்மன் வழிபாடு, ஐயனார், நாச்சிமார், அண்ணமார், வைரவர் போன்ற கிராமியத் தெய்வங்களின் வழிபாடு இப்பிரதேச மக்களின் வாழ்வியல் கோலங்களை எடுத்து இயம்புவனவாக உள்ளன.

கிறிஸ்தவ மரபு என்பது இப்பிரதேசத்தில் குடியேற்றவாதம் ஆரம்பமானது தொடக்கம் உலகளாவிய கிறிஸ்தவப் பரம்பலுடன் தொடங்கியது. புலோப்பளை, அல்லிப்பளை, கிளாலி ஆகிய ஒரு நேர்கோட்டுப் பிரதேசத்தை உள்ளடக்கிய பரம்பலாகவே இது இப்பிரதேசத்தில் காணப்படுகிறது.

வழிபாட்டு மரபுகள்

பச்சிலைப்பள்ளியைப் பொறுத்தவரையில் இந்துக்களும், கிறிஸ்தவர்களும் பிணைந்து வாழும் இப்பிரதேசத்தின் ஆலய வரலாறுகள் மிகவும் உயர்வாகவும் புனிதமாகவும் நோக்கப்படுகின்றது. கண்ணகி வழிபாடாகவும், அம்மன் வழிபாடாகவும் உருவகித்துக் கூறப்படும் இவ்வழிபாட்டில் நீதியை நிலைநாட்டும் பெண்ணாக கண்ணகி சித்தரிக்கப்படுகின்றாள். பளை இரட்டைக்கேணி கண்ணகை அம்மன் ஆலயத்தை இதற்கு உதாரணமாக கூறலாம். அத்துடன் அறத்தி அம்மன், செடக்கஞ்சாட்டி அம்மன், நவனிவெளி அம்மன் போன்ற ஆலயங்களும் இவ்வழிபாட்டின் தொடர்ச்சியை எடுத்துக் காட்டுகிறது. இங்கு நடைபெறும் வழிபாடுகள் ஆலயம் சாராத கிராமிய வழிபாடாகும். இதில் முக்கிய பங்கு வகிப்பவர் “பூசாரி” ஆவார். கடவுளை பூவினால் சரியாக தொடர்ச்சியாக அர்ச்சித்து பூசை மேற்கொள்வதால் இவர்கள் இவ்வாறு அழைக்கப்பட்டார்கள். இவர்களின் இச்செயற்பாடுகள் சாதாரண குடிகளும் தெய்வபூசையில் ஈடுபட்டதையும் இது பிராமணர் வருகைக்கு முற்பட்டதென்பதையும் காணலாம்.

இவ்வாறான பூசை வழிபாட்டு முறைகளில் அம்மன் வழிபாட்டில் குளிர்ந்தி பூசை முக்கியமானதாகும். வருடம் ஒருமுறை நடைபெறும் இக்குளிர்ந்தி பூசை தெய்வத்தை குளிர்பண்ணுவதாகும். அத்துடன் திருவிழா காலத்தில் விளக்கு வைத்தல் நிகழ்வு இடம்பெறும். இது பொங்கலுக்கு எட்டு நாட்கள் முன் இடம்பெறும். இதன் மரபு ஒரு வாரத்துக்கு முன்பே மக்களை ஆசாரமாக இருக்கவைத்தலாக உள்ளது. மற்றும் இவ் வழிபாட்டு மரபுகளில் பண்டமெடுத்தலும் முக்கியமானதாகும்.

இக்காலப்பகுதியில் இப்பிரதேசத்தில் நடைபெறும் ஆலயப் பூசைகளுக்கு பறைமேளம் அடித்தல் விசேட தன்மையுடையதாகும். பாரம்பரிய இசைக்கருவிகளில் ஒன்றாக விளங்கும் பறையின் விசேட தன்மை அதன் ஒலி மக்களை இயற்கையுடன் ஒன்றிணையச் செய்வதாகும். இது இயற்கையின் வெளிப்பாடாகக் காணப்பட்டன.

உண்மையில் கிராமிய வழிபாடு என்பது அம்மன், கண்ணகி வழிபாட்டுடன் முடிவுறாது அண்ணமார் வழிபாடாகவும், நாச்சிமார், ஐயனார் வழிபாடுகளாகவும் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. அந்தவகையில் கோவில்வயல் அண்ணமார் கோயில் சிறப்பானது. இப்பிரதேச மக்கள் வழக்காறுகளில் அண்ணமார் வழிபாடு என்பது உயிரினங்கள் மாடு, ஆடு காணாமற் போயின் அவற்றை “எம் கரம் சேர வேண்டும் எனத் நேர்ந்து கருங்காலித் தடி வெட்டி ஆலயத்தில் சாற்றுவார். அந் நேரத்தியின் பிரகாரம் உரிய உயிரினம் கிடைக்கப்பெறும். அவ்வாறு கிடைக்கப்பெற்றதும் தம்மாலான பூஜையை மேற்கொள்வார்கள். குறிப்பாக கற்பூரம் ஏற்றல், அமுது படைத்தல், மோதகம் படைத்தல் என்பனவாக அமைகிறது. இயல்பாகவே சாதாரண மக்களின் வாழ்க்கை முறையும் வழிபாட்டு முறைகளும் பின்னிப்பிணைந்து காணப்படுவதை நாம் நோக்கலாம்.

நேர்த்தி வழிபாட்டு முறைகளுள் காவடி வழிபாட்டுத்தன்மை பற்றியும் இவ் இடத்தில் நோக்கலாம். பளையைப் பொறுத்தமட்டில் முள்ளுக்குத்தி காவடி, அலகு குத்தி காவடி, பறவைக் காவடி எனப் பல வகையுண்டு. ஆடுதலின் மரபு அடிப்படையில் இந்நேர்த்தி வழிபாடு பற்றிக் குறிப்பிடலாம்.

பளையையப் பொறுத்தமட்டில் பாரம்பரிய கலைகளுக்கு வளர்ச்சியும் ஊக்கமும் அளித்து வரும் பிரதேசம் ஒன்று ஆலய மரபினை மையமாக வைத்துத் தான் இங்கு கூத்துக்கள் வளர்ச்சியுற்றன. அல்லது வளர்ச்சி அடைந்து வருகின்றன. எவ்வாறாயினும் இப்பிரதேச மக்களின் வழிபாட்டு மரபானது ஊர்க்கோவில் திருவிழாவும் அத் திருவிழாவை அடியொற்றி திருவிழாக்காலத்தில் மேடையேற்றப்படும் காத்தவராயன் உட்பட பல்வேறு விதமான நாட்டுக் கூத்துக்கள் இசை நாடகங்கள் வழிபாட்டு மரபுகளை இப்பிரதேச மக்களின் தனித்தன்மையைப் பறைசாற்றுவதாக அமைந்துள்ளன.

இந்து ஆலயங்களின் பெருமைகள்

இப்பிரதேசம் 18 கிராம அலுவலர் பிரிவுகளை உள்ளடக்கியுள்ளது. கோவில்வயல் தொடங்கி முகமாலை வரையான பகுதியாகும். இங்கே திரியாய் அம்மன் கோவில் ,சல்லியடிப் பிள்ளையார் கோவில் ,மல்வில் கிருஷ்ணர் கோவில் ,முருகையன் கோவில் ,வாழைத்தோட்டப் பிள்ளையார் கோவில், ஆற்றங்கரைப் பிள்ளையார் கோவில் காணப்படுகின்றன.

திரியாய் அம்மன் கோவிலை நோக்கினால் மிகவும் பிரசித்தி பெற்ற ஆலயமாக இது காணப்படுகிறது. இவ் ஆலயமானது இலங்கையின் வட பகுதியிலே தொன்மையும் சிறப்பும் மிக்க பச்சிலைப்பள்ளி பிரதேசத்திலே வயலும் வயல் சார்ந்த பகுதியான மருத நிலத்திலே அமைந்துள்ளது. இவ் ஆலயமானது கர்ண பரம்பரைக் கதைகளை எடுத்துக் கூறுகின்றது. இவ் ஆலயத்தில் பல அற்புதங்களும் அதிசயங்களும் நடைபெற்றுள்ளன.

அக்காலத்தில் உடுத்துறை பெருந்துறைமுகமாக இருந்ததாகவும் பல கப்பல்கள் துறைமுகத்தில் தங்கிச் சென்றதாகவும் கூறப்படுகின்றது. அக்காலத்திலே பெருஞ் செல்வந்தர் ஒருவர் வாழ்ந்ததாகவும் அவருக்கு பிள்ளைச் செல்வம் வேண்டி திரியாய் அம்மனை வணங்கிய போது அம்பாள் கனவில் தோன்றி நீ ஏழு கிணறுகளை அமைத்து மக்கள் பாவனைக்கு விடுமாறு கூறியதும் அதனை நிறைவேற்றியதும் அச்செல்வந்தருக்கு குழந்தைப் பாக்கியம் கிடைத்ததாக கூறப்படுகிறது. இதை விட யுத்த காலங்களில் சுற்றாடலை அசுத்தப்படுத்தி உதாசீனம் செய்தவர்களை அம்பாள் பாம்பு வடிவில் தோன்றி அவர்களுக்கு நல்லறிவைப் புகட்டி பக்தி சீலர்களாக்கிய பெருமை இவ் அம்பாளுக்குரியது. இவ்வாறு திரியாய் அம்மன் கோவில் சிறப்பு மிக்கதாகக் காணப்படுகின்றது.

சல்லியடிப் பிள்ளையார் கோயில் முன்னைய காலத்தில் இவ் ஆலயத்திற்கு அருகாமையில் உள்ள பயறி மரத்தில் பால் வடிவில் திரவம் வடிவமாகவும் அதைக் கற்பூரமாக பூசுந் பாவித்ததாகவும் கூறப்படுகின்றது. இதைவிட இப்பிரதேசத்தில் மிகவும் சிறப்பாக வாழைத் தோட்டப் பிள்ளையார் கோவில், முருகையன் கோவில், ஆற்றங்கரைப் பிள்ளையார் கோயில் என்பன காணப்படுகின்றன. இவையெல்லாம் விநாயகர் வழிபாட்டின் தொன்மையை எடுத்து கூறுகின்றன.

மற்றும் மல்வில் கிருஷ்ணர் ஆலயமானது மிகவும் வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க ஆலயமாகக் காணப்படுகின்றது. இலங்கையில் காத்தற் கடவுளான விஷ்ணுவும், அழித்தற் கடவுளான சிவனும் ஒரே இடத்தில் அருள் பாலிக்கும் அற்புதத்திருத்தலங்களில் இம்மல்வில் கிருஷ்ணர் ஆலயம்

மிளிர்கின்றது. இவ்வாலயமானது அறநெறிப்பாடசாலைகளில் நல்ல மாணவர்களை உருவாக்கி மிகவும் சிறந்த முறையில் செயற்பட்டு வருகின்றது. ஒவ்வொரு ஞாயிறு தோறும் விசேட பூசை நடைபெற்று அன்னதானம் வழங்கும் நிகழ்வும் நடைபெறுகின்றது. இவ்வாலயத்தில் இருந்து கிருஸ்ண வழிபாட்டின் தொன்மையை அறிந்துகொள்ள முடியும்.

மாசார் கிராமத்தில் மாசார் பிள்ளையார் கோவில், பானாவில் பிள்ளையார் கோவில், வானன் அம்மன் கோவில், கல்லடி வைரவர் கோவில், பாலையடி வைரவர் கோவில் என்பன காணப்படுகின்றன. விநாயகரின் பெருமைகள் இக்கிராமத்தில் போற்றப்படுகின்றன. வைரவ வழிபாட்டின் தொன்மையும் இங்கு காணப்படுகின்றன. இதைவிட மாசார் பிள்ளையார் ஆலயத்தில் அறநெறிப்பாடசாலையை உருவாக்கி நல்லதொரு அறவழியில் மாணவர்களை உருவாக்கிக்கொண்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இதைவிட வைரவர் வழிபாடும் இங்கே சிறப்பாக மேற்கொள்ளப்படுகின்றது.

சோரன்பற்று கிராமத்தில் சீராவில் பிள்ளையார் கோவில், நொச்சித்தாழ்வு பிள்ளையார் கோவில், நெல்லிப்பள்ளம் அம்மன் கோவில், சோரன்பற்று வைரவர் கோவில், காளி கோவில், கரந்தாய் முருகன், என்பன காணப்படுகின்றன. சீராவிப்பிள்ளையார் நொச்சித்தாழ்வுப் பிள்ளையார் கோயில்கள் யுத்தத்தினால் பாதிக்கப்பட்டு இப்போது புனரமைப்பு செய்யப்பட்டு வருகின்றன.

இக்கோவில்களில் விநாயகர் விரதங்கள் சிறப்பாக அனுஷ்டிக்கப்படுகின்றன. இதைவிட நெல்லிப்பள்ளம் அம்மன் கோவில் மிகவும் சிறந்த முறையில் கிராமிய வழிபாட்டு முறைகள் பேணப்பட்டு வருகின்றன. மிகவும் சிறந்த முறையில் அறநெறிப் பாடசாலைகள் உருவாக்கிக்கொண்டு வருகின்றது. இவற்றோடு காளி கோவில், வைரவர் கோவில், கரந்தாய் முருகன் போன்ற ஆலயங்களும் தமது மகிமையை வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றன.

தர்மக்கேணி கிராமத்தில் பூதவராயர் கோவில் சின்னத்தாளையடி முத்துமாரி அம்மன், தர்மக்கேணி தான்தோன்றிப் பிள்ளையார் கோயில், பேராலை வீரபத்திரர் கோயில், பொட்பெட்டி வைரவர் கோயில், சின்னத்தாளையடி காளி கோயில், சிற்றுண்டிப் பிள்ளையார் கோயில், பேராலை பிள்ளையார் கோயில், காளி கோயில் என்பன காணப்படுகின்றன.

இயக்கச்சி கிராமத்தைப் பொறுத்தமட்டில் இங்கு விநாயகபுர முத்துமாரி அம்மன் கோயில் சின்னமண்டலாய் கோயில், அம்மன் வழிபாட்டை மேலோங்கச் செய்கின்றது. இதைவிட இங்கே விநாயகர் வழிபாடும் முருகன் வழிபாடும் காணப்படுகின்றது.

கோவில்வயல் கிராமத்தில் மாபானந்தளைப் பிள்ளையார் , அண்ணமார், வீரபத்திரர், சித்திபெட்டி பிள்ளையார் கோயில் என்பன காணப்படுகின்றன. இங்கே விநாயகர் வழிபாடு அம்மன் வழிபாடு முருகன் வழிபாடு வைரவர் வழிபாடு என்பன மேன்மையுற்றுக் காணப்படுகின்றது. அத்தோடு இங்கு கிராமிய வழிபாட்டு முறைகளும் காணப்படுகின்றன.

புலோப்பளைக் கிராமத்தை நோக்கினால் இங்கே அறத்தி அம்மன், அறத்தி முருகன், வைரவர், வீரபத்திரர் போன்ற ஆலயங்கள் காணப்படுகின்றன. முருக வழிபாடு வைரவர் வழிபாடு இங்கே

சிறந்து விளங்குகின்றது.

தம்பகாமம் கிராமத்தில் செருக்கஞ்சாட்டி அம்மன் கோயில், மானவெளிப்பிள்ளையார், பெரியதம்பிரான் கோயில், அண்ணமார் கோயில் என்பன காணப்படுகின்றன. இக்கிராமத்தில் அம்மன் வழிபாடு, கிராமிய வழிபாடு என்பன மிகவும் சிறப்பாகக் காணப்படுகின்றன. நெளியாய் அம்மன் பிள்ளையார் கோயில் யுத்தத்தினால் பாதிக்கப்பட்டு இப்பொழுது புனரமைக்கப்பட்டு சிறந்த முறையில் பூசை வழிபாடுகள் நடைபெற்று வருகின்றது.

பளை நகரத்தை எடுத்துக்கொண்டால் இரட்டைக்கேணி அம்மன் ஆலயம், வைரவர் ஆலயம், காளி கோயில் பழனி ஆண்டவர் ஆச்சிரமம் என்பன காணப்படுகின்றன. பச்சிலைப்பள்ளியின் மத்தியிலே கருணை பொழியும் அன்னையாக இரட்டைக்கேணி கண்ணகை அம்பாள் காட்சியளிக்கின்றாள்.

அல்லிப்பளை கிராமத்தில் அண்ணமார் கோயில், சாலை வைரவர் கோயில், பெரிய தம்பிரான் கோயில், காளி கோயில் என்பன காணப்படுகின்றன. இங்கு கிராமிய வழிபாடு மேலோங்கிக் காணப்படுகின்றது.

புலோப்பளை மேற்கிலே மண்டலாய்பிள்ளையார், முருகன் கோயில் வீரபத்திரர் கோயில் கொண்டைக்கூற்று வைரவர் கோயில் என்பன காணப்படுகின்றன.

கச்சார் வெளி கிராமத்திலே கச்சார் வெளிப்பிள்ளையார், சிறந்த முறையில் பிரசித்தி பெற்று காணப்படுகின்றது. இக்கிராமத்தில் வைரவர் வழிபாடும் மேலோங்கிக் காணப்படுகின்றது.

வேம்பொடுகேணியிலே நவனிவெளி அம்மன் ஆலயம் மிகவும் பிரசித்திபெற்ற ஆலயம் ஆகும். கிளாலியிலே பிள்ளையார், நாச்சிமார் , வீரபத்திரர் போன்ற ஆலயங்கள் காணப்படுகின்றன.

மேற்படி ஆலயங்கள் இந்துக்களின் ஆகம முறைப்படி அமைந்துள்ளது. இங்கே கிராமிய வழிபாடு பிள்ளையார் , முருகன், வீரபத்திரர் வழிபாடுகள் மேலோங்கி நிற்கின்றன.

பிரதேசத்தின் கிறிஸ்தவ வழிபாட்டு மரபுகள் என்பன மிகவும் உன்னத நிலையில் உள்ளன பளை, இத்தாவில், புலோப்பளை, புலோப்பளை மேற்கு , பளை நகரம், அல்லிப்பளை , கிளாலி, முகமாலை போன்ற பிரதேசங்களில் அதிகளவான கிறிஸ்தவர்கள் வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

பளைப் பிரதேசத்தில் பத்துக்கும் மேற்பட்ட தேவாலயங்கள் இறைபணியுடன் ஆன்மீகப் பணியையும் ஆற்றி வருகின்றது.

பளையைப் பொறுத்தமட்டில் புராதனம் பூர்விகம் தொடர்பில் நீண்ட விவாதம் உள்ளது. பாரம்பரிய கலைத்துவம், மரபுசார் வழிபாடுகள் என்பனவூடாக வளர்ச்சியடைந்து சில ஆலயங்கள் ஆகமவிதிப்படி செயற்பட முனைந்தாலும் இந்து சமயத்தைப் பொறுத்தமட்டில் இங்கு மக்கள் தற்பொழுதும் கிராமிய வழிபாட்டிலேதான் உறைந்து காணப்படுகின்றமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

பிரதேசப் புருமைகளாக..

பக்கம் : 8

ஊது பரதேசத்தன் விழுமியங்கள்

இன்று விழுமியங்கள் பற்றிப் பரவலாகப் பேசப்பட்டு வருகின்றன. நாடுகளின் தலைவர்கள், சமயத் தலைவர்கள், சமூகத் தலைவர்கள், கல்விமான்கள் தொடக்கம் சாதாரண குடிமக்கள் வரை மனித விழுமியங்கள் பற்றியும், மனித மேம்பாடுகள் பற்றியும் நிறையப் பேசுகின்றார்கள். எழுதியும் வருகின்றார்கள். தற்காலத்தில் ஏற்பட்டுள்ள பல்வேறு பிரச்சினைகளுக்கும் மனித சமுதாயத்தைப் பற்றியுள்ள சகல பீடைகளுக்கும், தொல்லைகளுக்கும் அடிப்படையான காரணமாக மக்கள் மனித விழுமியங்கள், ஒழுக்கப்பண்புகளை வாழ்க்கையில் கடைப்பிடிக்கத் தவறியமையை சுட்டிக் காட்டுகின்றனர்.

நாம் வாழுகின்ற யுகம் விஞ்ஞான, தொழில்நுட்ப அபிவிருத்தியில் அற்புத வளர்ச்சி கண்டுள்ள காலப்பகுதி. இதன் பயனாக மக்களின் வாழ்க்கை வசதிகள், நாகரிக ஆடம்பரங்கள், செல்வச் செழிப்பு என்பன மிகவும் செழித்து ஓங்குகின்றன. அவை அனைத்து மக்களையும், மிக்க மகிழ்ச்சியுடன் இன்ப வாழ்வு வாழச் செய்யப் போதுமானவை என்று தான் எல்லோரும் எண்ணுகின்றார்கள். ஆனால் இன்றைய உலகில் மக்கள் வாழ்க்கையில் உண்மைநிலை என்ன? எத்தனைபேர் வாழ்க்கையில் திருப்தி கொள்கின்றார்கள்? மகிழ்ச்சியடைகின்றார்கள்? அமைதியடைகின்றார்கள்? குறைகள் இல்லாதோர் யார் உள்ளர்? அநேகமான எவரைச் சந்திப்பினும் “நான் சந்தோசமாக இருக்கின்றேன் வாழ்க்கையில் திருப்தியோடு இருக்கின்றேன் என்று கூறுபவர்கள் மிகச் சிறு தொகையினரே. எங்கள் துன்பச்சமைகளையும், நெஞ்சக் கனதிகளையும் எடுத்துச் சொல்லத்துடிப்பவர்களே பலர் ஆக உள்ளனர். மக்கள் மத்தியில் அவா, அவதி, வேகம், அங்கலாய்ப்பு, சுயநல வேட்கை என்பன காணப்படுவதால் எத்தனையோ கோடி மக்களின் வாழ்க்கை வசதிகள் இன்பங்கள் இருந்தும் அவற்றை அனுபவிக்க முடியாமல் தவிக்கின்றார்கள்.

மக்கள் வாழ்வில் அமைதி, அடக்கம், திருப்தி, சாந்தி, சமாதானம், நல்லொழுக்கம் என்பன காணப்படும் போதுதான் வாழ்க்கை மகிழ்ச்சி நிறைந்ததாகவும் இன்பம் பொருந்துவதாகவும் அமையும். ஆனால் இந்நிலைமை மிக அதிகமாகவே சமுதாயத்தில் உள்ளது. எத்துணை செல்வங்கள் இருப்பினும் மனத் திருப்தியும், மன அமைதியும் இல்லாத பட்சத்தில் அச் செல்வங்களினால் பயன் ஏதும் இருக்காது.

உலகியல் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்து விட்டால் வாழ்க்கையில் நிறைவு ஏற்பட்டு விடும் எனத் தற்கால மக்கள் நினைக்கின்றார்கள். அதற்காக இரவு பகலாக ஓய்வின்றி நீதி நியாயம் பாராது கருமமே கண்ணாக உழைக்கின்றார்கள். பாடுபடுகின்றார்கள். இலக்கும் அதனை அடைதலும் முக்கியமேயின்றி அதற்காகப் பின்பற்றப்பட வேண்டிய வழிமுறைகள் பற்றி அவர்கள் அக்கறை கொள்வதில்லை. வழிமுறைகள் நேர்மையற்றனவாகவோ தவறானவையாகவோ

இருக்கலாம். அவற்றைப் பற்றி சிந்தைக்கெடுப்பவர்கள் மிக அரிதாகவே உள்ளனர். பிழையைச் செய்த பின்னர் அதுசரியென நியாயப்படுத்துவதிலும் பிழையை மறைப்பதிலும் பலர் கெட்டிக்காரராக விளங்குகின்றனர்.

மக்களின் உலகியல் தேவைகள் பூர்த்தி செய்ய முடியாத அளவிற்கு இன்று பெருகிக் கொண்டே செல்கின்றன. ஒரு தேவையைப் பூர்த்தி செய்ய இன்னொரு தேவை ஏற்படுகின்றது. முடியாத அளவிற்கு தேவை ஏற்படுகின்றது. வாழ்நாள் முழுவதும் பாடுபட்டாலும் தாம் விரும்பியவாறு உலகில் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய முடியாதவாறு அவர்கள் தவிக்கின்றார்கள். இதற்கு ஆசையும் அவாவும் தான் காரணம். எந்த நேரமும் ஏதோ ஒன்றை அடைய வேண்டுமென்ற மன அங்கலாய்ப்புடனேயே மனிதர்கள் காணப்படுகின்றனர். அங்கலாய்ப்பு, ஏக்கம், ஆசை என்பன மனித மனங்களில் வீற்றிருக்கும் வரை மனம் அமைதி கொள்ளாது. கலங்கியபடியே இருக்கும். தேவைகள் பூர்த்தி செய்ய முடியாத அளவிற்கு பெருகும். ஆகவே மக்கள் நிம்மதியாகவும், மகிழ்ச்சியாகவும் வாழ்வதற்குத் தங்கள் ஆசைகளுக்கும், அங்கலாய்ப்புகளுக்கும் எல்லை வகுப்பது அவசியம் ஆகின்றது.

மனிதர்கள் பெருமகிழ்ச்சியுடன் பெருவாழ்வு வாழ வேண்டியவர்கள். அத்தகைய நிறைவான வாழ்விற்கு முற்றிலும் தகுதியும் தகைமையும் உடையவர்கள். அவர்களிடம் ஆற்றலும், வல்லமையும், விவேகமும் பெருமளவில் உண்டு. இவ்வகையில் காணப்படுகின்ற அத்துணை இயற்கை வளங்களும் மனிதர்களுக்கே உரித்துடையவை. இயற்கை எழில்களும், வளங்களும் மனிதர்கள் அனுபவிப்பதற்கென்று தோற்றுவிக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றை அனுபவிக்கும் திறன்களும் மனிதர்களிடம் உண்டு. மனிதர்கள் பல அற்புத சாதனைகள் புரிய வல்லவர்கள். ஏனெனில் மனிதர்களே அதி உயர்ந்த அற்புதப் படைப்பாக மிளர்கின்றனர். மற்றைய எந்த உயிரினமும் மனிதனுக்கு எந்த வகையிலும் ஈடு இணையாகாது. இந்த அரிய உண்மையை மனிதர்கள் அறிந்து உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். தன்னை அறிந்தவன் தரணி ஆள்வான் என்பது முதுமொழி.

மனிதன் இன்று தன்னை அறிய முற்படாமையினால் தன்னிடமுள்ள அளவு கடந்த ஆற்றல்களை உள்ளபடி உணரமுடியாமையினால் அரசனாகச் சகல சிறப்புக்களுடனும் செழுமையுடனும் வாழ வேண்டியவன். அடிமையாக சுதந்திரமின்றி பயந்து வாழ வேண்டியவனாக உள்ளான். உண்மையில் பரிதாபத்திற்குரிய நிலையில் நிகழ்கால உலக மாந்தர் உள்ளனர். தம்மால் படைக்கப்பட்டவற்றிற்கே இன்று மனிதர்கள் அஞ்சி வாழ்கின்ற நிலையென்றால், அவர்களின் வாழ்க்கையில் மகிழ்ச்சி எவ்வாறு தோன்றும்? வாழ்க்கையை அடிதலைமாறியும் அறம்புறமாகவும் நடத்த எடுத்த முனைப்பே, வாழ்வில் தடுமாற்றத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

தன்னையறிதல் மூலம் மனிதன் தன்னிடமுள்ள நிறைகளையும், குறைகளையும் அறிகின்றான். இச் செயற்பாடு மனிதனுக்கு மட்டும் இயலக்கூடியது. இவ்வாறு அறிந்து கொள்வதினால் தனது குறைகளை இனங்கண்டு நீக்கவும், நிறைகளை மேலும் நிறைவு பெறச் செய்யவும் முடிகின்றது. தன்னை உணர்தல் மூலம் மனிதனுக்கே உரித்துடையவை எவை? அந்நியமானவை எவை என்பதை உணர்ந்து தெளிந்து கொள்ளும் வாய்ப்பு மனிதனுக்கும் ஏற்படுகின்றது.

மனிதனுக்கு உரித்தானவை, இயல்பானவை, உடன்பாடானவை என்பவற்றை அவன்

தன்னுடன் அணைத்துக் கொள்ள வேண்டியது மிக அவசியம். அவை மனித வாழ்வின் சிறப்புக்கும் உயர்வுக்கும் உறுதுணையாக இருப்பவை. மனிதனை மனிதனாக வாழ்விப்பவை அவையே மனிதர்களின் பெருந்தனமும் கருத்தனமுமாகும். எனவே தான் அத்தகையவை மனித இனத்திற்குப் பெறுமதியும், பெறுமானமும் கொண்டவையாக உள்ளன. மனிதர்களுக்குப் பெருமதிப்பும், பெறுமானமும் கொண்ட பண்புகள், குணவியல்புகள், நடத்தைகள் அனைத்தையும் மனித விழுமியங்கள். அவை மனித குலத்திற்கு உரிமையானவை. எனவே ஒவ்வொரு மனிதனாலும் பேணப்பட வேண்டிய மனித விழுமியங்கள் வளர்க்கப்பட்டு, பேணப்பட்டு, வாழ்க்கையில் அவற்றை மேற்கொண்டு வாழும் போதுதான் மனித வாழ்க்கை சேமமுறும், சீரும் திருவும் பொலிய, இன்பமும் மகிழ்ச்சியும் பொங்க, மனித வாழ்க்கை செம்மையும், பசுமையும் வாய்ந்ததாக விளங்கும்.

உலகியல் தேவைகளுடன் மனிதனின் ஆத்மீகத் தேவைகளும் நிறைவு செய்யப்படும் பட்சத்திலேயே மனிதன் நிறைவான வாழ்வியலைப் பெற முடியும். இன்று உலகியல் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் முயற்சிகளில் மாத்திரம் மனிதர்கள் ஆர்வமும் கரிசனையும் காட்டுவதனாலேயே உலகம் தொல்லைகளுக்கும் அவலங்களுக்கும் உட்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ஆத்மீகத் தேவைகளும் நிறைவு செய்யப்படுமபோது தான் உலகில் நிரந்திர ஐக்கியம், ஒருமைப்பாடு, சாந்தி, சமாதானம் நல்வழிப்பிறக்கும். தான் வாழ்ந்தநாள் போதும் என்ற நினைப்பினை மாற்றி, உலகில் உள்ள எல்லோரும் இன்பமாக வாழ வேண்டும் என்ற விழுமிய எண்ணம் மனிதில் குடிக்கொள்ளும் நிலை ஏற்பட வேண்டும். இது ஓர் ஆத்மீகப் பண்பு ஆன்மீகம் என்றால் சமயக்கோட்பாடு, மறு உலகவாழ்வு சம்பந்தப்பட்டது. எனவே சாதாரண மக்களால் அனுசரிக்க முடியாத கோட்பாடு என்று பொதுவாக மக்கள் எண்ணுகின்றார்கள். இது தவறான எண்ணம் ஆத்மீகம் பற்றி அவர்கள் அறிந்தது அவ்வளவு தான். உண்மையில் மனிதப் பண்புகள், மனித விழுமியங்கள், மனித மேம்பாடுகள் என்பவற்றை அனுசரிக்கும் போது அங்கு ஆத்மீகம் மிளர்கின்றது. பிற உயிர்கள் மீது அன்பு காட்டுதல், சேவை செய்தல், உண்மை பேசுதல், நேர்மையாக நடத்தல், பிறர் நலம் பேணுதல், இன்னா செய்யாமை, நல்லொழுக்கம், சட்டங்களை மதித்தல், சூழலை மாசடையாது பேணுதல் யாவும் ஆத்மீகச் செயற்பாடுகள். இவற்றை எம்மால் செய்யமுடியுமா? முடியாதா? முடியும். மனித விழுமியங்கள் யாவும் ஆத்மீகம் சம்பந்தமானவை. மனித வாழ்வினை மேம்படுத்தும் பண்புகள் அனைத்தும் மனித விழுமியங்கள் ஆகும். மனித விழுமியங்கள் விலை மதிக்க முடியாத பெறுமதி வாய்ந்த பொக்கிசங்கள் என்பதை நாம் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும்.

நெர்மைபுடன் நிலுவர்கள்.
 தைரியமாக இருங்கள்.
 உயும் பிறுமாத
 நினைமானாக இருங்கள்.
 தொல்வி கண்ட பொதும்
 யுவளாமல் இருங்கள்.

பச்சிலைப்பள்ளியின் வாழ்வியல் அம்சங்கள்

நீர் வளமும் நில வளமும் ஒருங்கே அமையப் பெற்ற இடமாகக் காணப்படுகின்றது பச்சிலைப்பள்ளி. இது பல கிராமங்களை உள்ளடக்கியதொரு பிரதேசமாகக் காணப்படுகின்றது. அவற்றிற்கு உதாரணங்களாக புலோப்பளை, தம்பகாமம், அரசர்கேணி, முகமாலை, வண்ணாங்கேணி, முல்லையடி, தர்மக்கேணி, இத்தாவில், இயக்கச்சி, மாசார் போன்ற கிராமங்களைக் குறிப்பிடலாம். பளைவளமும், தென்னை வளமும் பல தெப்பக் குளங்களும் நிறைந்த அழகிய பிரதேசமாக பச்சிலைப்பள்ளி விளங்குகின்றது.

இப் பிரதேசத்தில் (அண்ணளவாக பதினான்காயிரத்து ஐநூறு பேரைக் கொண்ட மக்கள் வாழ்கின்றனர் இங்கு) பதினெட்டு கிராம சேவையாளர்களைக் கொண்ட பிரிவுகள் உள்ளன. இங்கு வாழ்கின்ற பிரதான மக்களின் ஜீவனோபாயத் தொழிலாக விவசாயம் காணப்படுகின்றது. அத்தோடு கூலிக்கு வேலை செய்பவர்களும் முதலாளி வர்க்கத்தினர்களும் காணப்படுகின்றார்கள். மேலும் சகல வளங்களுடனும் கூடிய பிரதேசமாக விளங்குகின்றது. அதாவது போக்குவரத்துக்கு ஏற்ப வசதிகளும், தொழில் வாய்ப்புக்களும் காணப்படுகின்றது. அத்தோடு கல்வி கற்கக் கூடிய மாணவர்களும், கலை பண்பாட்டைக் கொண்ட மாணவர்களும் காணப்படுவதுடன், கலையுடன் தொடர்புடைய கலைஞர்களும் பிரசித்தி பெற்று விளங்குகின்றனர்.

பச்சிலைப்பள்ளி பிரதேசத்தில் பிரசித்தி பெற்ற பாடசாலைகள் காணப்படுகின்ற போதிலும் தேசிய பாடசாலை அமைந்துள்ளமையும் சிறப்பானதாகும். அந்த வகையில் கிளி/பளை மத்திய கல்லூரி தேசிய பாடசாலையாக விளங்குவதோடு பளை நகரத்தின் மத்தியில் காணப்படுகின்ற ஒரு பாடசாலையாகத் திகழ்கின்றது. இப்பாடசாலை மட்டுமல்லாது ஏனைய பச்சிலைப்பள்ளியில் உள்ளடங்குகின்ற கிராமங்களிலும் பாடசாலைகள் காணப்படுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். அத்தோடு பல்வேறுபட்ட நபர்கள் பல்கலைக்கழகங்களுக்கு செல்கின்றனர். பலர் பல்வேறு தொழிற் பயிற்சிகளுக்காக தேர்வு செய்யப்படுகின்றார்கள். இங்கும் வைத்தியர்கள், பொறியிலாளர்கள், ஆசிரியர்கள் உருவாகின்றமை பெரும் மகிழ்ச்சியைத் தருகின்றது.

பச்சிலைப்பள்ளிப் பிரதேசம் ஆரம்ப காலத்தில் பெரிய பச்சிலைப்பள்ளியையும், பச்சிலைப்பள்ளியையும் உள்ளடக்கி இதன் தென்பகுதி கிளாலிக் கடல் (யாழ்ப்பாணக் கடல்நீரேரி) வட கரையோரம் இந்து சமுத்திரத்தையும், இடையே ஆறு, கடல் நீரேரியையும் கொண்ட கடல், வயல் சார் பிரதேசமாகக் காணப்படுகின்றது. அரசு ஆட்சிக் காலத்தில் மன்னர்கள் செல்லும் பாதைகளில், தங்குவதற்காக கட்டப்பட்ட கோட்டைகள், கோயில்வயல் பகுதியில் இருந்துள்ளதை அவதானிப்பதாகக் கூறப்படுகின்றது. இக் காலத்தில் இங்கு நிலவிய சிற்றரசுத் தம்பகாமம், அரசர்கேணிப் பகுதியை உள்ளடக்கி இருந்துள்ளதாக முன்னோர்கள் வாய்வழியான செய்தி மூலம் அறிய முடிகின்றது.

பளையைப் பொறுத்தவரையில் நகர மையத்தில் பல திணைக்களங்கள் அருகருகே அமைந்துள்ளமையும் 99 பாதையின் இருமருங்கும் நிர்வாக மையங்கள் காணப்படுவதும் சேவையை விரைவாகப் பெற உறுதுணையாக உள்ளது. இங்கு விவசாய விரிவாக்க நிலையம், காவற்பணிமனை, அலுவலகங்கள், தபாற் காரியாலயம், தொலைத்தொடர்பு பரிவர்த்தனை

நிலையம், வைத்தியசாலை, தென்னை அபிவிருத்திச்சபை, பச்சிலைப்பள்ளி பலநோக்கு கூட்டுறவுச் சங்கம், புகையிரத நிலையம், பிரதேச சபை, தென்னை, பனைப் பொருட்கள் விற்பனைச் சங்கங்கள், பால் நிலையம், சுகாதார வைத்திய அதிகாரி பணிமனை, ஆரம்ப நீதிமன்றம் இவற்றின் மையப் பகுதியில் பிரதேச செயலகம் என்பன அமைந்துள்ளன. அத்துடன் புகையிரத நிலையமும், பேருந்து நிலையமும் அருகருகே அமைந்துள்ளதால் பயணிகளின் பிரயாண வசதியும் இலகுவாக்கப்பட்டுள்ளமையும் சிறப்பானதாகும்.

இப் பிரதேசத்தின் நிர்வாகமானது பிரித்தானியர் ஆட்சிக் காலத்தில் நான்கு பிரிவுகளாக வகுக்கப்பட்டுள்ளன. இப்பிரதேசமானது பச்சிலை மரங்களாலும் தென்னை, பனை போன்ற சோலைகளாலும் சூழப்பட்டமையால் இப் பிரதேசம் பச்சிலைப்பள்ளி எனக் கூறப்படுகின்றது. அத்துடன் காட்டு வளர்ப்புத்திட்டக் காடுகளும் அதாவது சவுக்கு, சஞ்சீவி, முந்திரிகை போன்ற மரங்கள் காணப்படுகின்றது. காட்டு விலங்குகளையும் அதாவது மான், பன்றி, முள்ளம்பன்றி, முயல், குரங்கு, சிறுகுரங்கு, அணில், முதலை, உடும்பு போன்ற விலங்குகளையும் கோழி, மயில், குயில், காட்டுக்கோழி, கொக்கு, நாரை, வெளவால் போன்ற பல்வகைப் பறவையினங்களையும் கொண்டுள்ளது.

மேலும் ஆரம்பத்தில் இப்பிரதேசத்தில் குருகுலக் கல்வியும் பின் கிறிஸ்தவப் பாதிரிமார்களாலேயே உருவாக்கிய பாடசாலைகளையும் கொண்டது. அதன் பின் சைவப் பெரியார்களால் உருவாக்கப்பட்ட சைவப் பாடசாலைகளும், கோயில்களும், பல வழிபாட்டுத் தலங்களும் காணப்படுகின்றது. கோயில்களில் பாரம்பரிய கலை பண்பாட்டுடன் கூடிய கூத்து கலைமரபுகளும், இசை மரபுகளும் நடனம், வில்லுப்பாட்டு போன்றனவும் நடைபெற்று வருகின்றமை இப் பிரதேசத்தில் வாழ்வியல் அம்சமாகும்.

இங்கு சிறுவர்கள் முதல் பெரியோர் வரை கலை ஈடுபாட்டில் கூடுதலான அக்கறையுடன் செயற்படுகின்றார்கள். மேலும் சில பயிற்சிகளான கராத்தே, ஜிம்னாஸ்டிக் போன்ற பயிற்சிகளும் நடைபெறுகின்றன. அத்தோடு தும்புத் கைத்தொழில், சிறு கைத்தொழில்களும் நடைபெற்று வருகின்றன. கல்வி கற்று சாதாரண, உயர்தரப் பரீட்சையில் சித்தியடையத் தவறியவர்கள் இப்பயிற்சிகள் மூலம் தொழில் முயற்சிகளில் ஈடுபடுவதோடு தங்களின் வாழ்வாதாரத்தை ஈட்டக் கூடியதாக உள்ளது.

பச்சிலைப்பள்ளியில் அரசாங்க வருமானம் ஈட்டக் கூடியதாக மதுவிற்பனை நிலையங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளன. இதனால் இப் பிரதேசத்தின் இளைஞர்கள், யுவதிகள் இப் பழக்கத்திற்கு அடிமையாகின்றனர். இதனால் பல இன்னல்களை மக்கள் எதிர்நோக்குவதோடு சுகாதாரப் பிரச்சினைகளும் பாதிக்கப்படுகின்றது. அத்தோடு சமூகச் சீரழிவுகளுக்கும் காரணமாக அமைகின்றது எனலாம். நன்னீர், உப்பு நீர், மீன் வகைகளையும், பெருந்தோட்டப் பயிர்களையும் (குறிப்பாக தென்னை, மா, பலா, நெல் வயல்களையும்) பல குளங்களையும் அதற்கான வடிகால்களையும் பல தலைமுறைக்கு உட்பட்ட இந்துக் கோவில்கள் அதாவது அம்மன், பிள்ளையார், முருகன், கிருஷ்ணர், வைரவர், வீரபத்திரர், நாகதம்பிரான் போன்ற மூலமூர்த்திகளுடன் கூடிய ஆலயங்களைக் கொண்டமைந்த கிராமத்தில் பக்திச் சுவைமிக்க அடியார்கள் வணங்கி துன்பங்களைத் தீர்ப்பதற்கான சகல சௌபாக்கியங்களுடன் கூடிய செல்வங்களையும் கொண்டு காணப்படுகின்றது.

மக்களின் முயற்சியாலும் அரச அலுவலர்களின் செயற்திறன் மிக்க செயற்பாடுகளினாலும் பிரதேச செயலகத்தினது சிறப்பான வழி நடத்தலாலும், மக்களின் நல் ஒற்றுமையினாலும் இப்பிரதேசமானது வளமானதோர் பிரதேசமாகத் திகழ்வதோடு மட்டுமல்லாமல் வறுமையில் உள்ள மக்களின் வாழ்வு செழிப்புறுவதற்காக சகல முன்னேற்றங்களுடனும் இயங்கும் நிறுவனங்களாலும், மேலும் கல்வி மற்றும் ஏனைய இதர துறைகளிலும் சிறப்பு முன்னகர்ந்து வளம் பெறும் என்பதில் எவ்வித மாற்றுக் கருத்துக்களுக்கும் இடமில்லை எனலாம்.

பச்சிலைப்பள்ளி பிரதேசத்தின் வளர்ச்சி நோக்கிய நகர்வில் எதிர்நோக்கும் சவால்கள்

அபிவிருத்தியானது “சமூகத்தின் தேவைகளையும், விடுதலையையும் புரணமாக நிறைவு செய்வது ஆகும். அதாவது வாழ்தலுக்கான வாழ்வாதாரம், சுயமரியாதை, சுதந்திரம் என்பனவேயாகும். மக்கள் ஒருவருடன் ஒருவர் நேசமுடன் பழகி, தத்தம் கடமையில் ஈடுபட்டு, தக்க கல்வியும் கொண்டு, தத்தம் இடத்துப் பற்றுடன், அதன் வளங்களைக் கொள்ளையடிக்காமல், அனைவரும் முன்னேறச் சரிவரப் பயன்படுத்தி இனிமையாக வாழ்வதற்கான நெறிப்படுத்தல் இன்றைய காலத்தின் இன்றியமையாததாக அமைகின்றது.

அந்த வகையில் கிளிநொச்சி மாவட்டத்தின் நான்கு பிரதேச செயலகப் பிரிவுகளில் ஒன்றாக அமையும் பச்சிலைப்பள்ளி பிரதேசமானது கடந்த பிரித்தானியர் ஆட்சிக்காலத்திலும், இலங்கை சுதந்திரம் பெற்ற பின்னரும் மூன்று பகுதிகளாக முகமாலை, முள்ளிப்பற்று, புலோப்பளை என பிரிக்கப்பட்டு பிரதேச மக்களால் தெரிவு செய்யப்பட்ட 3 கிராமத் தலைவர்களால் ஆளப்பட்டமை வரலாற்றுக்குறிப்புகளின் ஊடாக அறியமுடிகின்றது. 1984 இல் கிளிநொச்சி 25 ஆவது மாவட்டமாக பிரிக்கப்பட்டபோது பச்சிலைப்பள்ளி தனிப்பிரதேச செயலகமாக 8 கிராம அலுவலர் பிரிவுகளைக் கொண்டதாக இருந்தது. தற்போது 167.7 சதுர கிலோமீற்றர் பரப்பளவில் 18 கிராம சேவகர் பிரிவுகளில் 47 கிராமங்களினை உள்ளடக்கி உருவாக்கப்பட்டு மிளிர்கின்றது.

இப்பிரதேசமானது தீவின் வடக்குப் பகுதியில் அமைந்துள்ளது. கிளிநொச்சியிலிருந்து ஆனையிறவு வழியாக சுமார் 28 கிலோ மீற்றரில் பளை நகரம் அமைந்துள்ளது. சிறப்பாக இப்பிரதேசத்தின் நிர்வாக மற்றும் வர்த்தக நடவடிக்கைகளிற்குரிய வகையில் பிரதேச செயலகம் உள்ளிட்ட அரச அலுவலகம் உள்ளடங்கலாக மக்களின் தேவைகளை ஓரளவு நிறைவு செய்யும் நகரமாக அமைகின்றது.

இப்பிரதேசத்தில் இடையிடையே ஏற்பட்ட இடப்பெயர்வுகளினால் இப்பிரதேசத்திற்குரிய மக்கள் வேறு மாவட்டங்களில் நிரந்தரமாக குடியிருப்பதனையும் அவதானிக்க முடிகின்றது. கடந்த காலத்துடன் ஒப்பிடுகையில் சனத்தொகை மதிப்பீட்டில் ஏற்ற இறக்கங்கள் ஏற்பட்டுள்ளது. எனினும் தற்போது 2022^{ஆம்} ஆண்டு டிசம்பர் வரை 18 கிராம அலுவலர் பிரிவுகளில் 4727 குடும்பங்களைச் சேர்ந்த 14684 உறுப்பினர்கள் மீள்குடியேற்றப்பட்டுள்ளனர். இன்னும் மிதிவெடி அகற்றப்படாத முகமாலை, இத்தாவில், வேம்பொடுகேணி பிரதேசங்களில் 177 குடும்பங்களைச் சேர்ந்த 649 அங்கத்தவர்கள் மீள்குடியமர்வுக்காக காத்திருப்பதும் குறிப்பிடத்தக்க விடயமாக அமைகின்றது. இவ்விடயம் அபிவிருத்தி நோக்கிய நகர்வில் எதிர்நோக்கும் சவாலாக உள்ளது.

பச்சிலைப்பள்ளி மக்களின் வளர்ச்சியில் பெரும்பங்கு வகிக்கும் தொழில் விவசாயம் ஆகும் . அதிலும் மழையை நம்பியே கூடுதலான நெல்நிலங்கள் உள்ளமையால் பருவகால

பயிர்ச்செய்கை மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்க விடயமாக உள்ளது. கிளிநொச்சி மாவட்டத்தின் ஏனைய பிரிவுகளுடன் ஒப்பிடுகையில் நெற்பயிர்ச்செய்கை வருடத்தில் ஒருமுறையே இப்பிரதேசத்தில் மேற்கொள்வதனை அவதானிக்க முடிகின்றது. மேட்டு நிலப் பயிர்ச் செய்கையாளர்களினை மேம்படுத்தும் நோக்கில் அரசநிறுவனங்களை தன்னார்வத் தொண்டு நிறுவனங்கள் உறுதுணையாக உள்ளன. எனினும் கைவிடப்பட்ட நெற்பயிர்ச்செய்கை நிலமாக 73.22 செக்ரெயர் உள்ளதென புள்ளிவிபரத்திரட்டில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளமையை அவதானிக்கும் போது சில விடயங்களை முன்வைக்க வேண்டிய தேவைப்பாடு உள்ளது.

பெரும்பாலான நிலங்களிற்கு உரிமையாளராக தனியார் இருப்பதினால் அவர்களும் பயிர்ச் செய்கையில் ஈடுபடாததுடன் குத்தகை அடிப்படையில் ஆர்வமுள்ளவர்களுக்கு வழங்கும் மனப்பான்மை அற்றவர்களாக இருப்பதனைக் காணமுடிகின்றது. அத்துடன் இடப்பெயர்விற்கு முன்னர் நெற்செய்கை செய்யப்பட்ட இடங்கள் காட்டு நிலங்களாக மாற்றமடைந்து பயிர்ச்செய்கை செய்ய முடியாத நிலையில் உள்ளது. அத்துடன் மானியமாக வழங்கப்பட்ட விவசாய உபகரணங்களினைத் தக்க முறையிலே விவசாயிகள் அனைவரும் பயன்படுத்தாத முறைமையை இப்பிரதேசத்தில் காணமுடிவதுடன் பொறுப்பளிக்கப்பட்ட அமைப்புக்களின் அசமந்தப் போக்கு அதாவது பொருளினைப் பெறுவதில் இருந்த முனைப்பு அதனைப் பராமரிப்பதில் இல்லை என்பதனை அப்பிரதேசத்தில் அவதானிக்க முடிகின்றது. எனவே அவ்வாறான செயற்பாடுகளைத் தவிர்த்து மக்களின் மனநிலையினை மாற்றுவதற்கான செயற்பாடுகளை முன்னெடுக்க வேண்டிய தேவைப்பாடு உள்ளது. இதுவும் ஒரு சவாலாகவே கருத முடிகின்றது.

இப்பிரதேச மக்களின் வாழ்வாதாரத்தினை மேம்படுத்தும் நோக்குடன் ஒவ்வொரு கிராமத்திலுள்ள வளங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டும் உள்ளூர் உற்பத்திகளை ஏற்றுமதி செய்வதன் மூலம் வருமானத்தினை அதிகரிக்க முடியும் எனும் நோக்குடன், சமூக அமைப்புக்களின் ஊடாக பெருந்தொகையான நிதியினைச் செலவு செய்து கொள்வனவு செய்யப்பட்டு ஆரம்பிக்கப்பட்ட கைத்தொழில் நிலையங்களின் பயன்பாடும் பராமரிப்பும் தொடர்பான கண்ணோட்டத்திலே இப்பிரதேசத்தில் குறிப்பிட்டு சொல்லக்கூடிய ஒருசில கிராமங்களே சிறப்பாக இயங்குநிலையில் இருந்து செயற்படுவதனை அவதானிக்க முடிகின்றது. ஆரம்பத்தில் சிறப்பாக இயங்கிய போதும் காலப் போக்கில் இதனது பெறுமதியினை உணராத அமைப்பிலுள்ளவர்களினதும் இக்கிராம மக்களின் பொறுப்பற்ற தன்மையினையும் காணலாம். இவ்வாறான செயற்பாடுகளினால் எதிர்காலத்தில் தொழில் முயற்சியாளர்களுக்கு உதவித்திட்டங்களைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கு முடியாத நிலை ஏற்பட வாய்ப்புள்ளது.

இவ்வாறே இப்பிரதேசத்திலுள்ள தொழில் முயற்சியாளர்களை அடையாளப்படுத்தி அவர்களை ஊக்குவிக்கும் நோக்குடன் வழங்கப்பட்ட நிதி உதவிகள் மற்றும் இயந்திர உபகரணங்களின் நிலையினை நோக்கும் போது குறிப்பிட்ட சில தொழில் முயற்சியாளர்கள் சிறப்பாக தொழிலினை முன்னெடுத்துச் சென்றாலும் சிலரின் தொழில் நிலையங்கள் இயங்குநிலையற்ற தன்மையினைக் காணலாம். குறிப்பாக புனர்வாழ்வு பெற்று சமூகத்திற்குள் இணையும் நபர்களுக்கு சுயதொழில் முயற்சிக்காக வழங்கப்பட்ட உதவிகள் எவ்வளவுக்கு தொடர்ச்சியாக தொழில் செய்யப்படுகின்றது என்பது கேள்வியாகவே உள்ளது. இவ்வாறான செயற்பாடுகள் பிரதேசத்தின் வளர்ச்சிக்கு சவாலாக அமைகின்றது.

பிரதேசத்தின் வளர்ச்சியானது அப்பிரதேசத்திலுள்ள ஒவ்வொரு கிராமத்தின் வளர்ச்சியிலேயே தங்கியுள்ளது. ஏழைகள் எப்பொழுதும் ஏழைகளாக இருப்பதனையும், தங்கி வாழ்வதனையும், உதவிகளை எதிர்பார்த்திருக்கும் மன நிலையினையும் மாற்ற வேண்டிய தேவைப்பாடு இப்பிரதேசத்தினைப் பொறுத்தவரையில் உள்ளது. பெருமளவான நிலப்பரப்பில் வாழும் குடும்பங்கள் கூட தமது நிலத்தில் தமக்குத் தேவையான உணவுப் பொருட்களைப் பயிரிடுவதற்கு உணக்கமில்லாதவர்களாக உள்ளனர். பெண் தலைமைத்துவக் குடும்பங்களை முன்னேற்றுவதற்கான ஒரு செயற்பாடாக “இயக்கி” எனும் பெயரில் இயக்கச்சிப் பகுதியில் உணவகம் திறந்து வைக்கப்பட்டது. பாரம்பரிய உணவு வகைகளை வழங்குவதனை நோக்காகக் கொண்டு ஆரம்பத்தில் சீராக இயங்கிய போதும் தற்சமயம் அதன் செயற்பாட்டுநிலை கவலைக்குரியதாகவே உள்ளது. அப்பகுதியில் வசிப்பதனாலும் நாளாந்தம் அப்பகுதியினால் பயணிப்பதன் காரணமாகவும் உணவகத்தின் வெளித்தோற்றப்பாட்டிலும் சரி பொறுப்பளிக்கப்பட்ட அமைப்பினாலும் சீராக செயற்படுத்தப்படாத நிலையினையே காணமுடிகின்றது. இவ்வுணவகத்தின் மூலம் பெண்தலைமைத்துவக் குடும்பங்களின் வாழ்வியல் நிலை முன்னேற்றப்படும் என்ற இலக்கு கேள்விக்குறியாகவே உள்ளது. என்னதான் அரச அலுவலர்களின் உணக்கமளிக்கும் செயற்பாடுகள் இருப்பினும் அக்கிராமத்திலுள்ள அமைப்புக்கள் முனைப்புடன் செயற்பட வேண்டும். இதன் மூலமே பிரதேசத்தின் வளர்ச்சியினைக் காணலாம்.

திட்டங்களினை முன்மொழியும் போது அக்கிராமத்து மக்களின் பங்களிப்பு ஒத்துழைப்பு என்பன இன்றியமையாதது. உட்கட்டமைப்பு வசதிகளை ஏற்படுத்தும் முகமாக ஒவ்வொரு கிராமங்களில் அமைக்கப்பட்ட ஏதாவது ஒரு கட்டடம் செயற்பாடற்ற நிலையில் உள்ளதுடன் கட்டடத்தினைப் பொருத்தமான அமைப்பிடம் கையளிக்காமலும் உள்ளதனை அவதானிக்க முடிகின்றது. கோவில்வயல் கிராமத்தில் அண்ணமார் வீதியில் கட்டப்பட்ட சனசமூக நிலையம் இதற்கான உதாரணமாகத் திகழ்கின்றது. முகாவில் கிராம அலுவலர் பிரிவில் “செளபாக்கியா” திட்டத்தின் ஊடாக வழங்கப்பட்ட முருங்கையிலை பதப்படுத்தும் நோக்கத்தில் அமைக்கப்பட்ட கட்டடம் எதுவித செயற்பாடுகளும் இன்றிக் காணப்படுகின்றது. இக்கட்டடத்தில் முருங்கையிலையினைக் காயவைக்கும் செயற்பாட்டினை மேற்கொண்டிருக்கலாம். அல்லது கிராமத்திலுள்ள இலைகளினைக் கொள்வனவு செய்யும் இடமாகப் பயன்படுத்தி இச் செயற்பாடு

நடைபெறும் வேறு தொழிற்சாலைகளிற்கு அனுப்புவதற்கான நடவடிக்கையில் ஈடுபடுத்த முடியும். மக்கள் உதவித்திட்டத்தினைப் பெற்றுக் கொள்ளும் வரை இருக்கும் மனநிலை பெற்ற பின்னர் இருப்பதில்லை. களநிலை அனுபவங்களும் சான்றாக அமைகின்றன.

இப்பிரதேசத்தின் சுற்றுலாத்துறையின் மூலம் ஒரு உன்னதமான இடத்தினைப் பெற்றுக் கொள்ளும் முகமாக பல்வேறு வரலாற்று முக்கியத்துவம் பெற்ற இடங்கள் இருப்பினும் இதனை வெளிக்கொணர்வதில் தற்போது தனியார் துறை குறிப்பாக இயக்கச்சிப் பகுதியில் அமைந்த **“நீச்சா”** என்ற இடமும் தற்போது அமைக்கப்பட்டு திறந்து வைக்கப்பட்ட இராவண வனமும் எமது கலை கலாசார பண்பாடுகளினை எதிர்கால சந்ததியினருக்கு பறைசாற்றுவதாக அமைகின்றது. இதனைப் போலவே ஏனைய இடங்களும் பார்வையிடப்படும் இடங்களாக மாற்றப்பட வேண்டும்.

தற்கால பொருளாதார சூழ்நிலையினைக் கருத்தில் கொண்டு பச்சிலைப்பள்ளியில் இயங்குகின்ற சங்கங்களின் ஊடாக சமுர்த்திச் சங்கம், கிராம அபிவிருத்திச் சங்கம், கிராமசக்தி சங்கம், மீள்எழுச்சித்திட்டம், பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் அரவணைப்புக்கடன் வசதிகள் என்பவற்றின் மூலம் மக்கள் சிறு குழுக்களாக செயற்படுத்துவதற்கும் குடும்பங்களின் வறுமைநிலையினைப் போக்கிக்கொள்வதற்கும் சுயதொழிலினை ஊக்குவிக்கும் முகமாக கால்நடைவளர்ப்பு, பயிர்ச்செய்கை, சிறுதொழில் முயற்சிக்காக குறைந்த வட்டி வீதத்தில் வழங்கப்படும் கடன் திட்டங்களினை பெற்றுக் கொள்வதற்குரிய வழிவகைகள் இருப்பினும் இதனை நடைமுறைப்படுத்த முடியாத சங்கங்களில் உள்ள உறுப்பினர்களின் பொறுப்பற்ற தன்மையினால் இயங்காத நிலையில் வங்கிகளில் இந்நிதி தேங்கியிருக்கும் நிலையும் இப்பிரதேசத்தினை வளர்ச்சிப் பாதையில் இட்டுச் செல்வதில் சவாலாகவே உள்ளது.

இப்பிரதேசத்தின் அபிவிருத்தியில் பெரும்பங்கு வகிப்பன பனை, தென்னை வளங்களாகும். “கற்பகதரு” இப்பிரதேசத்திற்கு கிடைத்த வரமாகும். பல்வேறு தேவைகளை மக்களுக்கு பூர்த்தி செய்யும் வளமாக உள்ளது. கடந்த காலத்தில் இப்பிரதேச மக்கள் தமது வாழ்வாதாரத்தினை ஒருவேளை உணவுக்காக பனை மட்டையினை விற்று உணவுப் பொருட்கள் வாங்கி பசி போக்கிய வரலாறுகள் மறக்க முடியாததுடன் மறுக்கவும் முடியாது. இன்றைய தலைமுறையினருக்கு இவ்வாறான அனுபவங்களைப் பெற்றோர் கொடுப்பது இல்லை. பொங்கல், திருவிழாக்காலங்களில் தமது தேவைகளை நிறைவு செய்வதற்காக இப்பனையினை ஒரு மூலதனத்தை ஈட்டும் வளமாக பயன்படுத்தி இருந்தனர். குடிசைக் கைத்தொழிலினை இன்று விரல் விட்டே எண்ணிப் பார்க்க முடிகின்றது. நீர் ஊற்று ஆழத்தினை அளவிடுவதில் பெரும் பங்கு வகிக்கின்றது. பனம் விதைகள் வருடாவருடம் நடுகை செய்யும் செயற்பாடுகள் ஒருபுறம் முன்னெடுக்கப்பட்டாலும் மீள்குடியமர்வின் பின்னரான மக்களின் செயற்பாடுகள் ஊடாக பனைவளம் குறைவடைந்து செல்வதனை அவதானிக்க முடிகின்றது. எதிர்கால சந்ததியினரும் பயன்பெறும் வகையில் இவ்வளத்தினைக் காக்க வேண்டியது தலையாய கடமையாக அமைகின்றது.

விவசாயப் பயிர்களிடையே நெல்லுக்கு அடுத்தபடியாக தெங்குப் பயிர்ச்செய்கையினைக் குறிப்பிடலாம். எமது பிரதேசத்தில் தென்னைச் செய்கைக்கு பொருத்தமான பௌதீக சூழல் உள்ளது. யுத்தகாலத்திற்கு முன்னர் இப்பிரதேசம் தென்னஞ்சோலைகளாகக் காணப்பட்டது.

யுத்தத்தின் போது பெருமளவான பெருந்தோட்டங்கள் இழக்கப்பட்டாலும் மீண்டும் மீள்நடுகை மூலம் தென்னைச் செய்கை பெருந்தோட்ட செய்கையாகவும் வீட்டுத் தோட்ட செய்கையாகவும் தனியார் மற்றும் அரசு துறைக்கு சொந்தமாக இப்பிரதேசத்தினை ஒரு தெங்கு முக்கோண வலயங்களில் ஒன்றாக பரிணமிக்கச் செய்திருப்பினும் தரிசு நிலங்களாகக் காணப்படும் தனியார் காணிகளிலும் இச் செய்கையினை முன்னெடுத்துச் செல்வதற்கு முன்வரவேண்டும். அத்துடன் எமது பிரதேசத்திற்கு உகந்த தென்னையினைத் தெரிவுசெய்து செய்கை பண்ணுவது தற்போது ஒரு சவாலாகவே உள்ளது. இதனைவிட பயிரின் நோய்த்தாக்கமும் ஒரு சவாலாகவே அமைகின்றது.

இப்பிரதேசத்தின் வளர்ச்சியில் மக்களின் வாழ்வாதாரத்தில் கால்நடைகளின் பங்கு இன்றியமையாததாக அமைகின்றது. இப்பிரதேசம் கால்நடைகளை வளர்ப்பதற்கு ஏற்ற சூழல் காணப்படுகின்றது. அத்துடன் தமது பயிச்செய்கைக்குரிய உரத்தினை இதன் மூலம் பெற்றுக்கொள்வதுடன் தமது ஆரோக்கியமான வாழ்விற்கு இன்றியமையாததாக அமைகின்றது. கால்நடைகளின் மேய்ச்சல் தரை தற்போது கேள்விக்குறியாகவே உள்ளது. தற்போதுள்ள சவாலாக கட்டாக்காலி கால்நடைகளினால் விபத்துக்கள் ஏற்படுவதுடன் உயிராபத்துகளும் இடம்பெற்று வருகின்றமை கால்நடை வளர்ப்பவர்களிற்கு சவாலாக அமைகின்றது. இப்பிரதேசத்தின் வளர்ச்சியில் இதன் மூலம் பொருளாதார முன்னேற்றம் காணும் நோக்கில் அமைக்கப்பட்ட கால்நடை வளர்ப்போர் கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் ஊடாக இயங்கும் பால் பொருட்கள் விற்பனை நிலையத்தின் செயற்பாடு ஆரம்பிக்கப்பட்ட போது இயங்கிய நிலைக்கும் தற்போது உள்ள நிலையும் அவதானிக்க வேண்டிய விடயமாகும். இவ்வாறே இப்பிரதேசத்தின் கடற்றொழிலும் ஒரு பங்கு வகிக்கின்றது. இச்சங்கங்களின் ஊடாக வழங்கப்பட்ட உதவிகள் எவ்வளவுக்கு நிலைத்து உள்ளது என்பது கேள்விக்குறியே.

இப்பிரதேசத்தில் சிறுகுளங்களின் எண்ணிக்கை கூடுதலாக உள்ளபோதும் பயன்பாடுள்ள குளங்களாக சிலவற்றையே அடையாளம் காண முடிகின்றது. விவசாயத்திற்கு உறுதுணையாக அமையும் இக்குளங்களினைப் பாதுகாக்க வேண்டியது அவசியமாகின்றது.

அற்புதங்கள் நிறைந்த பூமி, அழகான வாழ்வு, இவற்றை உவந்தளித்த இயற்கை இவை அனைத்தையும் வரமாக ஏற்று உன்னத வாழ்வை அனுபவிப்பதற்கு சமூகத்திலுள்ள அனைவரும் பொறுப்புடன் செயற்பட வேண்டும். தடைகளினைத் தகர்த்து “ஒன்றுபட்டால் உண்டு வாழ்வு” என்பதற்கு இணங்க அனைவரும் ஒன்றிணைந்து செயற்பட்டு பிரதேசத்தின் வளர்ச்சிக்கு உறுதுணையாக முன்வரும் மனப்பாங்கினை வளர்ப்போமாக.

பச்சிலைப்பள்ளி பிரதேசத்தின் பாரம்பரிய கலைகளும் அவற்றின் தற்போதைய நிலையும்

கிளிநொச்சி மாவட்ட பச்சிலைப்பள்ளி பிரதேசத்தில் பாரம்பரியக் கலையானது பரம்பரை பரம்பரையாகப் பேணப்பட்டு வந்துள்ளது. இப்பாரம்பரியக் கலையானது இந்து மக்களின் கலை, கலாசாரங்களைப் பிரதிபலிப்பனவாகவே அமைந்திருக்கின்றது. இவற்றினை வளர்ப்பதற்கு அண்ணாவிமார்களும் இருந்துள்ளார்கள். ஒருவர் ஒரு துறையில் பாண்டித்தியம் அடைந்த வகையில் வம்சாவளியினருக்கு அக்கலையினைப் பயிற்றுவிப்பார். இதனால் கலைகள் அழியாது தொடர்ந்திருக்கின்ற நிலை காணப்பட்டது. ஆனால் தற்போதைய நிலையோ வேறுபட்டே காணப்படுகின்றது.

இசையோடு கூடிய பாடல் பாடுவதில் வல்லவர்களாக இருந்துள்ளார்கள். அதனை தமது வம்சாவளியினருக்கு கடத்துபவராகவும் இருந்துள்ளார்கள். இது ஆலய விசேட தினங்களில் இசைக்கப்பட்டு வருகின்றது. இதனை எல்லோரும் கூடி “பஜனை” யாகப் பாடுவதும் உண்டு. இந்நிகழ்வானது ஒருவர் பாட அதனைக்கேட்டு எல்லோராலும் கூடிப்பாடுவதாகக் காணப்படுகின்றது. ஆனால் தற்போது இந்நிகழ்வானது இளைஞர்கள் மத்தியில் அருகியே காணப்படுகின்றது.

ஆலயங்களில் உடுக்கடித்து தெய்வங்களை வாழ்த்திப் பாடுதல் பாரம்பரிய கலைகளில் சிறந்ததாக விளங்குகின்றது. சிவன் கையில் “உடுக்கு” இருப்பதனையும் நாம் பார்த்திருக்கின்றோம். இக்கலையிலிருந்து தெய்வத்தினை வரவழைக்கும் நிகழ்வும் நமது கலாசாரத்தில் காணப்படுகின்றது. இது பழமை வாய்ந்த ஆலயங்களில் முக்கியம் பெறுகின்றது. ஆனால் தற்பொழுது உடுக்கு வாத்தியத்தினை இசைத்துப் பாடல் பாடுவோர் அருகியே காணப்படுகின்றார்கள். இளைஞர்கள் மத்தியில் இக்கலை விருப்பின்மையால் இந்நிலை ஏற்பட்டுள்ளது.

கூத்துக்கலையானது சிந்துநடைக்கூத்து, காத்தவராயன் கூத்து எனப் பல வடிவங்களைப் பெற்றுள்ளன. சிந்துநடைக் கூத்தானது இசையோடு கூடிய பாடல்களைத் தாள லயத்தோடு சிறிய அங்க அசைவுகளோடு கூடிப் பாடுதலாகும். இவ்வாறே காத்தவராயன் எனப்படுகின்ற காத்தான் கூத்தும் அண்ணாவிமார்களினால் இளைஞர்களுக்குப் பயிற்றப்பட்டு வந்தது. இதில் ஆண்கள் பெண் வேடமிட்டும் பெண்களும் இணைந்து பல வேடங்கள் பூண்டு இரவில் ஆரம்பமாகி விடியல் வரை நிகழ்த்துவார்கள். இது மக்கள் மத்தியில் மிகவும் விரும்பி ரசிக்கப்படுகின்ற ஓர் நிகழ்வாகும். இது ஆலய, பாடசாலை விசேட தினங்களில் மேடையேற்றப்படுகின்றது. இக்கலையானது இளைஞர் முதல் முதியோர் வரை பார்ப்போரைக் கவரும் தன்மையுடையதாக விளங்குவதாயினும் தற்பொழுது இளைஞர்களினால் கற்பதற்கு ஆர்வம் காட்டாதவகையில் மிகவும் அருகி வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

நாம் ஆரம்பத்தில் சுருதி கூட்டிப் பாடுவதற்காக ஆர்மோனிய வாத்தியம் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்துள்ளது. இது மாணவர்களால் இலகுவில் புரிந்து கொள்ளத்தக்க வகையில் சுருதி விளங்கத்தக்க வகையில் அமைந்திருந்தது. இது கூத்துக்கலைகளில் முக்கியமான பக்கவாத்தியமாக விளங்குகின்றது. இதற்கு தாளவாத்தியமாக மிருதங்கமும் இசைக்கப்படுகின்றது. ஆர்மோனிய இசைக்கலையும் இளைஞர்கள் ஆர்வம் காட்டாத வகையில் அருகிய நிலையில் தான் காணப்படுகின்றது.

மிருதங்கக் கலையானது இப்பிரதேச கலைஞர்களால் பெரும்பாலும் கேள்வி ஞானத்தினைக் கொண்டே இசைக்கப்படுவதைக் காணலாம். முறையாகக் கற்றவர்களாகக் காணப்படவில்லை. இவர்கள் நிலை இவ்வாறிருக்க இக்கலையினை மாணவர்கள் மத்தியில் வளர்த்தெடுப்பதிலும் சிரமம் காணப்படுகின்றது. இக்கலையினைப் பயிற்வதற்கு எவரும் ஆர்வம் காட்டாத நிலையினையும் காணமுடிகின்றது. வில்நாணில் இசைகூட்டி இசையோடு பாடல் பாடி கதை கூறும் "வில்லிசை" நிகழ்வு முக்கியம் வாய்ந்த ஓர் நிகழ்வாகும். இவ்விசையினூடாக மக்களை நல்வழிப்படுத்தும் சமூகக் கதைகள், புராணக் கதைகள் போன்றவை இசையோடு கூடி நிகழ்த்துவது, பார்ப்பதற்கும், கேட்டதற்கும் மிக ரம்மியமாக இருக்கும். இந்நிகழ்வு ஆலய விசேட தினங்கள், பாடசாலை விசேட தினங்கள், பாடசாலை மட்டப் போட்டிகள் போன்றவற்றில் நிகழ்த்தப்படுகின்றன. ஆரம்ப காலங்களில் மக்களை நல்வழிப்படுத்துவதற்கு ஒரு கருவியாக இது விளங்கியமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். தற்போது இக்கலையும் அருகிய நிலையிலேயே காணப்படுகின்றது.

நாட்டார் பாடல்களானது அந்தந்த நாட்டிலுள்ள இயற்கை வளங்கள் அவர்கள் ஆற்றும் தொழில்கள் போன்றவற்றை இசையோடு கூடிப் பாடுதலாகும்.

"ஆழப்பாடி வேலை செய்தால் அலுப்பிருக்காது"

என்ற வகையில் தொழிலில் ஈடுபடும்போது களைப்புத் தெரியாமலிருக்க இது இசைக்கப்படுகின்றது. இப்பாடலானது கணவனும் மனைவியும் சேர்ந்து பாடுவதாகவும் கணவன் சென்ற கலையின் தொழில் நிமித்தம் வேறு தேசங்களுக்கு சென்ற நிலையில் அவரின் நிலையை கற்பனை செய்து பாடுவதாகவும் அமைந்து விளங்குகின்றது. தற்போது தொலைபேசியில் பாடல்களை ஒலிக்கவிட்டு தமது தொழில்களினை ஆற்றுகின்றார்கள். பாடசாலைகளில் போட்டி நிகழ்வில் மட்டும் தற்போது இது இடம் பெறுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

"தாலாட்டுப் பாடல்களும், ஒப்பாரிப்பாடல்களும்" ஆரம்ப காலங்களில் சிறந்த பாரம்பரியக் கலைகளாக விளங்கியமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். ஓர் உயிர் ஜனனத்தின் போது பாடப்படுவது தாலாட்டாகும். ஓர் உயிர் மரணப்பின் போது பாடப்படுவது ஒப்பாரிப் பாடலாகும். ஒரு குழந்தையைத் தாலாட்டுப் பாடி தூங்க வைப்பதில் தாய்க்குலம் கைதேர்ந்தவர்களாகக் காணப்பட்டார்கள். இவ்வாறே ஒருவர் இறந்தால் ஊரிலுள்ள வயது முதிர்ந்த பெண்கள் ஒப்புச் சொல்லி அழும் ஒப்பாரியும் சிறந்து விளங்குகின்றது. இவற்றினைப் பாடிக் காட்டி தமது திறமையினை வெளிப்படுத்தி பரிசில் பெற்ற கலைஞர்களும் உள்ளார்கள். ஆனால் தற்போது தொலைபேசிப் பாவனை மோகத்தினால் அதில் எழும் பாடல்களிலிருந்தே குழந்தைகளைத் தூங்க வைக்கின்றார்கள். ஒப்புச் சொல்லி அழும் பழக்கமும் தற்காலத்தில் இல்லாது அருகியே காணப்படுகின்றது.

பறைமேளக் கலையானது பழமை வாய்ந்த கோவில்களில் நேர்த்திக்கடன்கள் நிறைவேற்றும் வேளையில் காவடி எடுப்பவர்களால் ஆலயத்தினை வலம் வரும் போது பயன்படுத்தப்படுகின்றது. ஒருவர் இறப்பெய்திய வேளையிலும் இவ்விசையினுடாக ஊரிலுள்ள மக்கள் அனைவரும் அறிந்து கொள்ளத்தக்க வகையில் இருக்கின்றது. இக்கலையும் தற்காலத்தில் அருகியே காணப்படுகின்றது.

இசையுடன் கூடிய நாடகக்கலையும் முக்கியம் பெறுகின்றது இது ஒவ்வொரு விதமான கதைகளினை எடுத்து அதனை இசைகூட்டி பக்க வாத்தியங்களின் இசையோடு இணைத்துப் பாடி நடத்துக் காண்பிப்பதாகும். இசையோடு கூடிய வகையில் எல்லோராலும் புரிந்துகொள்ளத்தக்க வகையில் அமைந்திருக்கும். தற்போது இக்கலையும் இளைஞர்கள் ஆர்வம் காட்டாத வகையில் அருகியே காணப்படுகின்றது.

மொத்தத்தில் “சினிமா மோகம், தொலைபேசிப் பாவனை” என சிறுவர் தொடக்கம் இளைஞர்கள் வரை கூடுதலான ஈடுபாடு காட்டி வருகின்றார்கள். மூத்தோரிடமிருந்து கலைகளைக் கற்பதில் ஆர்வம் காட்டுவதில்லை. பாடசாலை மட்டத்தில் பரீட்சையை நோக்காகக் கொண்டு மட்டுமே கலை வளர்க்கப்படுகின்றது. மன்றங்களில் கலை வகுப்புக்கள் தெய்வத்தினை எடுத்தியம்பும் பாடல் வகைகளிலும் குத்து இசைப் பாடல்களினையே ரசிக்கின்ற நிலை தற்போது காணப்படுகின்றது. பெற்றோரின் கருத்துக்களினையும் செவிசாய்த்துக் கேட்பதில்லை. “கண்டதே காட்சி கொண்டதே கோலம்” என வாழ்க்கையினை அமைத்துக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். வேதனைக்குரிய விடயம்.

இவர்கள் தாமாகவே முன்வந்து இசையில் ஆர்வம் கொண்டு கலைகளை வளர்க்க முன்வந்தால் ஒழிய எமது பிரதேசத்தின் பாரம்பரியக் கலைகளானது சிறிது சிறிதாக அழிந்து செல்வது திண்ணம். இதற்கு நாம் அவர்களுக்கு இசைஞானத்தினை ஊட்ட வேண்டியது அவசியமாகின்றது. எந்த வகையில் முயற்சி எடுப்பினும் பாரம்பரிய இசையினை தற்போது கட்டி எழுப்பிச் செல்வது மிகவும் கடினமான விடயமாகக் காணப்படுவது என்பது கண்கூடாகும். இசை இறைவனுடன் ஒன்றிய நிலையில் உள்ளமையினால் அதனை நாம் எல்லோரும் சேர்ந்து கட்டி எழுப்ப வேண்டியது அவசியமாகின்றது.

பச்சிலைப்பள்ளியும், தனித்துவம் மிக்க ஆயற்கை வளமும்

வரலாற்று முக்கியத்துவம் மிக்க பச்சிலைப்பள்ளியின் சிறப்பு அடையாளங்களில் ஒன்று, அதனுடைய இயற்கை வளமாகும். இன்னொரு வகையாகச் சொன்னால், இந்த இயற்கை வளமே பச்சிலைப்பள்ளியைத் தனித்துச் சிறப்பாக இனங்காட்டுகிறது. ஆயிரமாண்டுகளாக மக்கள் வாழ்ந்து வருகின்ற பிரதேசமாக இருப்பதற்கு இங்குள்ள இயற்கை அரணும், இயற்கை வளங்களும் பயன்பட்டுள்ளது.

தொல்மக்களின் வாழ்க்கை பெருமளவுக்கும் இயற்கையோடு இணைந்திருந்தது. அந்த வாழ்க்கைக்கு இயைபாக இருக்கும் அமைவிடங்களையே அவர்கள் தெரிவு செய்தனர். அல்லது, இயற்கையில் பெறக்கூடியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு தமது வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொண்டனர். நீரை இலகுவாகப் பெறக்கூடிய, விவசாயத்தையும் வேட்டையையும் செய்யக் கூடிய இடங்களே அன்றைய மனிதர்களின் வாழ்க்கைத் தெரிவாக இருந்தது. இப்பொழுது நாம் நகரங்களை நோக்கி, அங்கே கிடைக்கக் கூடிய வளமான கல்வி, உயர் மருத்துவம், சிறப்பான வணிகம், உத்தியோக வாய்ப்புகள் மற்றும் தொழில் நுட்பத்தின் வழியான தொழில்துறைகள் இவற்றின் மூலமாகக் கிடைக்கும் வசதியான வாழ்க்கையை நோக்கி ஓடுகிறோம். அன்றைய நிலவரம் வேறு. அன்று இப்போதுள்ளதைப் போல தொழில் நுட்பம் வளர்ச்சியடைந்திருக்கவில்லை. விவசாயமும் கடற்றொழிலும் பனைத் தொழிலுமே அன்றைய வாழ்க்கைக்கு ஆதாரமாக இருந்தன. இதனால் தண்ணீரை இலகுவாகப் பெறக்கூடிய ஆறுகள், குளங்கள் அதிகமாக இருந்த இடங்களையே தெரிவு செய்தனர். ஆற்றங்கரை நாகரீகம் உணர்ந்துவது இந்த உண்மையையே. அல்லது கடலை அண்மித்த பகுதிகளில் குடியிருந்தனர். எப்படியோ நீரை வாழ்க்கையின் ஆதாரமாக இருந்தது.

பச்சிலைப்பள்ளிப் பிரதேசம், “நெய்தல்” என்று சொல்லப்படுகின்ற கடலும் கடல் சார்ந்த இடங்களையும் “மருதம்” என்று கூறப்படுகின்ற வயலும் வயல் சார்ந்த இடங்களையும் “முல்லை” என்று சொல்லப்படும் காடும் காடு சார்ந்த இடங்களையும் கொண்டது. முக்கியமாக நீரை இலகுவில் பெறக்கூடிய மணல்நிலம் பச்சிலைப்பள்ளியினுடையது. இதனால் இங்கே மக்கள் குடியேறினர். அப்படிக் குடியேறியவர்கள், தமக்குத் தேவையான நீரைப் பெறுவதற்காகக் குளங்களை அமைத்தனர். மணல் இதற்கு இலகுவான வாய்ப்பை அளித்தது. இந்தக் குளங்களை அண்டிய பகுதிகளில் மக்கள் நெற்செய்கையை மேற்கொண்டனர். மேட்டு நிலப்பகுதியில் குடியிருப்புகளை அமைத்துக் கொண்டார்கள். இங்கே தூரங்களையும் பூவல்களையும் தோண்டி நீரைப் பெற்றனர். இவற்றிலிருந்து எடுத்த நீரைக் குடிப்பதற்கும் ஏனைய விவசாயப் பயிர்ச்செய்கைக்கும் பயன்படுத்தினார்கள். காடுகளில் வேட்டையாடினர். வீடுகளை வேய்ந்து கொள்வதற்கும் உணவுத் தேவைக்கும் பனம் பொருட்களைப் பயன்படுத்தினார்கள். அதற்கேற்ப வேண்டிய அளவுக்கு பனைகள் இருந்தன. பனந்தொழில் சிறப்பாக நடந்தது. பிற்காலத்தில்

தென்னைகளையும் மரமுந்திரிகளையும் நாட்டினர். பிறகு மாமரங்கள் என இது விரிந்து இன்று முருங்கைச் செய்கை வரை வளர்ந்துள்ளது.

பச்சிலைப்பள்ளியின் பிற்கால வாழ்க்கையிலும் வரலாற்றிலும் பனை, தென்னை வளப் பொருளாதாரம் முக்கியமாக இருந்தது. இதில் பனை பெரும் பங்கை வகித்தது. பனை மட்டை, ஓலை, பனையில் மேற்கொள்ளப்படும் கைவினைப் பொருட்கள் (பாய், பெட்டி, கடகம், பட்டை, உமல், பறி போன்றவை) உணவுப் பொருட்கள் (பனங்கிழங்கு, பனாட்டு, ஓடியல், புளுக்கொடியல்) ஊமல் போன்றவை யாழ்ப்பாணத்துக்கும் பிற இடங்களுக்கும் எடுத்துச் செல்லப்பட்டது. பச்சிலைப்பள்ளிப் பிரதேசத்தின் அன்றைய பொருளாதாரத்தில் பனையின் இடம் பெரியதாக இருந்தது. பின்னர் தென்னைச் செய்கை வளர்ச்சியடைந்ததை அடுத்து தென்னைப் பொருட்கள் ஏற்றுமதியாகின. இவையெல்லாம் ஏறக்குறைய இயற்கையோடிணைந்த விவசாயச் செய்கைகளும் பொருளாதார நடவடிக்கைகளுமாகும். ஆகவே இயற்கைச் சூழலில், பசுமைச் சூழலிலேயே பச்சிலைப்பள்ளி தொடர்ந்தும் இருந்தது.

பச்சிலைப்பள்ளியின் சமூக அமைப்பை ஆய்வு செய்யும் எவரும் மேற்சொன்ன அடிப்படைகளை இலகுவாக விளங்கிக் கொள்ளக்கூடியதாக இருக்கும். இந்த அடிப்படையில்தான் குடிசை விரிவாக்கமும் அதனுடைய சமூக, பொருளாதார, கலை பண்பாட்டு நடவடிக்கைகளும் இலக்கிய முயற்சிகளும் வளர்ச்சியடைந்தன. நீண்டகாலமாக மக்களின் இருப்பிடமாக இருந்தபடியால் பச்சிலைப்பள்ளிக்குரிய வரலாற்றுச் சுவடுகளும் உண்டு. முகமாலை, அரசர்கேணி, கிளாலி, தம்பகாமம், முகாவில், மாசார், இயக்கச்சி ஆகிய பிரதேசங்கள் வரலாற்றுச் சிறப்புக்குரியனவாக உள்ளன. இங்கெல்லாம் வரலாற்றுச் சுவடுகளாகக் கருதப்படும் புராதன கோயில்கள், கட்டடங்கள், கோட்டைகள் ஆகியவற்றையும் அவற்றின் எச்சங்களையும் இன்றும் காண முடியும்.

ஆனால், நாட்டில் ஏற்பட்ட யுத்தம், இந்தப் பிரதேசத்தை பெருமளவுக்கும் அழித்தது. ஆனையிறவு, இயக்கச்சி, முகமாலை, கிளாலி ஆகிய இடங்களில் நடந்த பெரும்போர்கள் இந்தப் பிரதேசத்தின் இருப்புக்குப் பெரும் சவாலாகியது. ஏறக்குறைய இருபது ஆண்டுகளுக்கு இந்தப்பிரதேசத்திலிருந்து முற்றாகவே வெளியேற்றியது. பல ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாக தொடர்ச்சியறாமல் வாழ்ந்து வந்த மக்கள், இடம்பெயர்ந்து சிதறிப்போனார்கள். அந்த வெளியேற்றம் இந்த மக்களின் வாழ்க்கையிலும் அவர்களுடைய பண்பாட்டிலும் ஆழமான எதிர்த்தாக்கத்தை உண்டாக்கியது. இங்கே நடந்த இயற்கை அழிவு சாதாரணமானதல்ல. இலட்சக்கணக்கான பனைகளையும் தென்னைகளையும் அழித்தது. காடுகளும் வெளிகளும் கூடப் பற்றி எரிந்தன. இதனால் இந்தப் பிரதேசத்தின் நிலக்காட்சியே மாறியது. யுத்தம் முடிந்த பின்பு காணப்பட்ட இந்தப் பிரதேசத்தின் காட்சிகள் இதற்குச் சான்று. பல்லாயிரக்கணக்கான மொட்டைப் பனைகளும் தென்னைகளும் இந்தச் சனங்களின் வாழ்க்கைக்கு ஆழமான குறியீடுகளாகியது. பிக்காலோவின் குவார்னிகா ஓவியத்தைப் பிரதிபலிப்பதாக பச்சிலைப்பள்ளி மாறியிருந்தது. அதனுடைய பசுமைச் சூழல் பாதிக்கும் மேலே காணாமற் போயிருந்தது. ஆனாலும் இயற்கை எதையும் சமனிலைப்படுத்தி விடும் என்பதற்கிணங்க வடலிகள் வளர்ந்தன. காடுகள் துளிர்நெற்று செழிக்கத் தொடங்கின. மக்களும் மெல்ல மெல்லத் தங்களுடைய ஊர்களுக்குத் திரும்பத் தொடங்கினார்கள். மீள்குடியேற்ற நடவடிக்கைகள் பச்சிலைப்பள்ளியை உயிர்ப்பூட்டியது.

ஆனால், இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் பச்சிலைப்பள்ளியை மீளுருவாக்கம் செய்யும் திட்டங்கள் ஆழமான பிரக்ஞையோடு முன்னெடுக்கப்படவில்லை. இது பச்சிலைப்பள்ளிப் பிரதேசத்துக்கு மட்டும் நேர்ந்த துயரம் மட்டுமல்ல. எல்லா மீள்குடியேற்றப் பிரதேசங்களுக்கும் நடந்துள்ள தவறே. முற்றாகவே மக்கள் வெளியேறி யுத்தம் நடந்த பிரதேசங்களில் மீள் குடியேற்ற நடவடிக்கைகள் என்பது, அந்தப்பிரதேசங்களின் வரலாற்றுத் தொடர்ச்சியோடும் சூழல் பாதுகாப்போடும் முன்னெடுக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். அதற்கமையவே திட்டமிடல் அமைந்திருக்க வேண்டும். இந்தத் திட்டமிடலின்போது வரலாற்றாசிரியர்கள், சூழலியலாளர்கள், பண்பாட்டாளர்கள், சமூகச் செயற்பாட்டாளர்கள், பிரதேசங்களின் மூத்த - இளைய பிரஜைகள் அடங்கிய குழுவோ அணியோ உருவாக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். அப்படி நிகழவில்லை. அரசாங்கத்தினால் உருவாக்கப்பட்ட ஒரு பொதுவான வேலைத்திட்டம் அப்படியே எல்லாப் பிரதேசங்களுக்குமாக அமுல்படுத்தப்பட்டது. இது தொடர்பாக இந்தக் கட்டுரையாளர் உட்படச் சிலர் அப்பொழுதே அழுத்தமாக மீள் குடியேற்ற அமைச்சு உட்பட அன்றைய ஒருங்கிணைப்புக் குழுக்கள், மாவட்டச் செயலாளர்கள், திட்டமிடற் பிரிவுகள் போன்ற தரப்புகளுக்கு எடுத்துரைத்தனர். ஆயினும் அவை உரிய கவனத்திற் கொள்ளப்படவில்லை. இதனால் மீள் குடியேற்றம் என்பது, அந்தந்தக் கிராமங்களில் மக்கள் குடியேறியதாக அமைந்ததே அல்லாது மீளூயிர்ப்புப் பெற்றதாக அமையவில்லை. அதாவது குடியேறல்கள் நடந்தனவே தவிர, வரலாற்றின் இழைகளையும் மரபின் கண்ணிகளை உயிர்ப்பூட்டுவதாகவும் அமையவில்லை. ஆயினும் எல்லாவற்றையும் விட மக்கள் வலியவர்கள் என்பதால் அவர்கள் தங்களுடைய நினைவுகளின் வழியே சென்று தங்களால் முடிந்தளவுக்குத் தங்கள் ஊர்களை மீளூயிர்ப்புச் செய்தனர். இப்பொழுது காணப்படும் பச்சிலைப்பள்ளி என்பது அவ்வாறு மக்களால் வடிவமைக்கப்பட்டதேதான் இன்னொரு பாரிய பிரச்சினையும் உருவாகியது.

யுத்தம் இந்தப் பிரதேசத்தின் சமூகக் கட்டுமானத்தையும் சிதைத்திருந்ததால் மீள் குடியேற்றத்தின்போது எல்லையற்ற விதமாக இயற்கை வளப்பாதிப்புச் செயற்பாடுகள் இங்கே நிகழத் தொடங்கியது. சட்ட விரோத மணல் அகழ்வு, சட்டவிரோத மது உற்பத்தி (கசிப்புக் காய்ச்சுதல் - விற்பனை செய்தல்) மரங்களைக் கண்டபாட்டுக்குத் தறித்தல், காடழிப்பு, பனை அழிப்பு போன்றவை கட்டற்ற முறையில் நிகழத் தொடங்கின. பச்சிலைப்பள்ளியின் ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகால வரலாற்றில் இப்படி முன்னர் ஒரு போதுமே நிகழ்ந்ததில்லை. புதிய தொழில்முறையாக இவற்றில் பலரும் எந்தத் தயக்கமும் கூச்சமும் இன்றி ஈடுபட்டனர். இவை உண்டாக்கக் கூடிய பாதிப்பைப் பற்றிய அக்கறையும் அறிவும் பலரிடத்திலும் இல்லாதிருந்தது. இதைப்பற்றி விழிப்புணர்வுட்டக் கூடிய கட்டமைப்புகளும் செயற்பாடுகளும் துலக்கமான அளவில் இந்தப்பிரதேசத்தில் நிகழவில்லை என்பது அடுத்த பெரும் துயரமாகும். இருந்தாலும் பிரதேச செயலகத்தினரும் மக்களும் அங்கங்கே தம்மால் முடிந்தளவுக்கு இதற்கு எதிரான எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டதுண்டு. ஆனால் அது எதிர்பார்த்த நல் விளைவுகளைத் தரவில்லை. இதனால் பச்சிலைப்பள்ளியின் இயற்கை வளம் பெருமளவுக்கும் இல்லாதொழிக்கப்பட்டு விட்டது. இன்றைய பச்சிலைப்பள்ளி என்பது வரண்ட, உவர் நிலம், உவர் நீர்ப் பரவலை எதிர்கொள்ளக் கூடியதாகவே உள்ளது. இன்னும் இயற்கை வள அழிப்பைக் கட்டுப்படுத்த முடியாத அளவிலேயே உள்ளது. இது இன்று பச்சிலைப்பள்ளி எதிர்நோக்கியிருக்கும் மிகப் பெரிய சவாலாகும். அதாவது யுத்த காலத்தையும் விட அதிக பாதிப்பையும் மக்கள் இடப்பெயர்ச்சியையும் உண்டாக்கக் கூடிய சவால் இது. மட்டுமல்ல எதிர்காலத்தில் மக்கள் குடியேறவோ, வாழவோ முடியாத அளவுக்கு பாதிப்பை உண்டாக்கும்

விதமான சவாலாக உள்ளது.

யுத்தமாவது அதன் தீவிரம் குறையும் போது அல்லது அது முடியும் போது மக்கள் மீள் வாழ்வைத் தொடங்குவதற்கான இடத்தை அளிக்கும். ஆனால், இயற்கை வள அழிப்பினால் உண்டாகும் நில அமைப்பின் மாற்றங்களும் நீர் மாறுதலும் மக்கள் வாழவே முடியாத நிலையையே உருவாக்கும். ஆகவேதான் இன்று மிகப் பெரிய ஆபத்தின் மத்தியில் பச்சிலைப்பள்ளிப் பிரதேசம் உள்ளது என்கிறோம். ஏறக்குறைய இது நெருப்பின் மேலே நிற்பதற்குச் சமம். எனவே இதைக் குறித்துப் பிரதேச மக்கள் விழிப்புணர்வு அடைய வேண்டும். பிரதேச மட்டத்திலான அமைப்புகள் இதைக் குறித்துத் தீவிரமாகச் சிந்திப்பது அவசியமாகும்.

இப்பொழுதும் காடழிப்பும், பனை அழிப்பும், மணல் அகழ்வும் தொடர்ந்து கொண்டேயிருக்கிறது. இதைச் செய்கின்றவர்கள் அநேகமாக பிரதேச வாசிகளேயாகும். அதைப்போல சட்டவிரோத மது உற்பத்தியையும், மது விற்பனையையும் செய்கின்றவர்களும் பிரதேச மக்களே. இவற்றைக் கட்டுப்படுத்தினால்தான் பச்சிலைப்பள்ளிக்கு எதிர்காலமுண்டு. ஏன் நிகழ்காலமே உண்டு. எதிர்காலமும் நிகழ்காலமும் சிதையக் கூடிய நிலையில் இருக்கும் பிரதேசமொன்றில் கலை, பண்பாட்டுச் செயற்பாடுகளைப் பற்றியும் இயல்பான வாழ்க்கையைப் பற்றியும் எப்படிச் சிந்திக்க முடியும்? எப்படி இவற்றைப் பாதுகாக்கவும் வளர்த்தெடுக்கவும் முடியும்?

பச்சிலைப்பள்ளியின் இயற்கை வளத்தை அடிப்படையாகவும் ஆதாரமாகவும் கொண்டு தொழிற்றுறைகளை உருவாக்க முடியும். பாரம்பரியமான விவசாயம், பனை, தென்னைவளத் தொழில்கள், கடந்தொழில் போன்றவற்றுக்கு அப்பாலான நவீன தொழில்களையும் விருத்தி செய்ய முடியும். அதற்கான வளமும் இட அமைவும் உள்ளதே பச்சிலைப்பள்ளியாகும். எடுத்துக்காட்டாக இயக்கச்சியில் அமைந்துள்ள “ReeCha” என்ற சுற்றுலாத்தளமும் பாற்பொருள் உற்பத்தி நிலையமும் உள்ளன. புலோப்பளையில் உள்ள காற்றலை மின் உற்பத்தி மையம், இந்த வரிசையில் அண்மையில் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ள “**ஓராவணன் வனம்**” இன்னொன்றாகும். இப்படி இயற்கையோடிணைந்த சிறிய - பெரிய தொழில் மையங்களையும் தொழிற்றுறைகளையும் உருவாக்க முடியும். கிளாலி, முகமாலை, மாசார், பளை எனப் பல இடங்கள் இதற்கு வாய்ப்பாக உள்ளன. போக்குவரத்து, தண்ணீர், மின்சாரம் போன்ற அடிப்படை - ஆதார வசதிகள் இதற்கு வாய்ப்பாக உள்ளது அதற்கான பொருளாதார வலுவோடு முதலீடுகளைச் செய்யக் கூடிய - தொழிற்றுறைகளை உருவாக்கக் கூடியவர்கள் புலம்பெயர் நாடுகளில் உள்ளனர். எதற்கும் மிஞ்சியிருக்கும் இயற்கை வளத்தை நாம் அவசரமாகப் பாதுகாக்க வேண்டும். இயற்கை வளத்தை மீளுருவாக்கம் செய்ய வேண்டும். இதில் அகழப்பட்ட மண்ணை மீள் நிரப்பவே முடியாது. காடுகளை உருவாக்க முடியும். பனை, தென்னை, மரமுந்திரிகை மரங்களை நடலாம். ஆனால், மண்ணை அப்படி மீளுருவாக்க முடியுமா? பச்சிலைப்பள்ளியின் அடையாளத்துடன் கூடிய சுற்றுலாத்துறையைக் கட்டியெழுப்ப முடியும். கேரளச் சுற்றுலாத்துறை என்பது அந்தப் பிரதேசத்தின் அடையாளத்தையும் சிறப்புகளையும் அடிப்படையாகக் கொண்டதேயாகும். அங்குள்ள உணவுகள், அங்கே ஆட்படும் நடனம், கூத்து, அங்குள்ள கலை வடிவங்கள், அந்த மக்களின் கொண்டாட்டங்கள், சடங்குகள், மருத்துவம், அங்கே உற்பத்தி செய்யப்படும் கைவினைப் பொருட்கள் போன்றவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டவை. அத்தகையதொரு சுற்றுலா முறையை பச்சிலைப்பள்ளியிலும் உருவாக்கி அபிவிருத்தி செய்ய முடியும்.

இயற்கை வளம் சிறப்பாக உள்ள எந்த இடமும் தனித்துவமான அடையாளத்தைப் பெற்றிருக்கும். அந்த வளத்தை வைத்து உருவாக்கப்படும் திட்டங்களும் மேம்பாடுகளுமே அந்தப் பிரதேசத்தை மேலும் கவர்ச்சிகரமாக்குவதுண்டு. அதுவே அதை மேலும் வளர்த்துச் செல்வதாகவும் இருக்கும்.

பச்சிலைப்பள்ளிக்கு இயற்கையாகவே அமையப் பெற்றுள்ள பனைகளும், காடும் வெளியும், கடலும், களப்பும், வயலும், குளங்களும் அதற்கு அழகைக் கொடுக்கின்றன. இவையே பொருளாதார ரீதியிலும் பங்களிப்பைச் செய்கின்றன. இவையே பச்சிலைப்பள்ளியின் தனித்துவத்தைப் பேணியும் வந்துள்ளன. யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டின் தனிச் சிறப்புப் பெற்ற பிரதேசங்களில் ஒன்றாகவும் வரலாற்றுச் சின்னங்களை அதிகமாகக் கொண்ட இடமாகவும் பச்சிலைப்பள்ளி உள்ளது. கிளாலியிலும், பளையிலும், புல்லாவெளியிலும் உள்ள புராதன தேவாலயங்கள், பளை, இயக்கச்சி, முகாவில் பகுதிகளில் உள்ள பழைய கோயில்கள், முகமாலை, இயக்கச்சி போன்ற இடங்களில் உள்ள (ஒல்லாந்தர் காலக்) கோட்டைகள் எனப் பலவுண்டு.

இதைப் பேணுவதன் மூலமும் நவீனத்துவத்துடன் அபிவிருத்தி செய்வதன் மூலமும் மேலும் இந்தப்பிரதேசத்தை வளமாக்க முடியும். இதற்கு சூழலுடன் இணைந்த அபிவிருத்திப் பொறிமுறை அவசியம். அதற்கு நிபுணத்துவ அறிவுடையோரின் பங்களிப்பும் நிறுவன மயப்பட்ட அதிகாரமும் அவசியமாகும். இவை ஒருங்கிணைந்து செயற்படும்போதுதான் நாம் எதிர்பார்க்கின்ற சிறப்பு இலக்கினை எட்ட முடியும்.

ஆனால், இதற்கு எதிர்மாறான நிலவரமே பச்சிலைப்பள்ளியில் இப்பொழுது காணப்படுகிறது. இப்பொழுது என்பதன் அர்த்தம், போருக்குப் பிந்திய சூழல்- அதாவது கடந்த பத்து ஆண்டுகள் என்பதாகும். இதனை அனைவருமாக இணைந்து மாற்றியமைக்க வேண்டும். அது முடியும். மனிதர்களால் முடியாதது எதுவுமே இல்லை.

நாட்டுப்புறப் பாடல்கள்

நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் நம் முன்னோர் அளித்த அருஞ்செல்வங்கள். இயற்கை அறிவும் கலை உணர்வும் கொண்ட நாட்டுப்புற மக்களின் உள்ளத்திலே எழும் உணர்ச்சிப் பெருக்கினால் உருவானவையாகும். செந்நெறி இலக்கியங்கள் இலக்கண வரம்புக்கு உட்பட்டவை. நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் ஏடும் எழுத்தாணியும் கொண்டு எழுதப்பட்டவையல்ல. பரம்பரை பரம்பரையாக செவி வழியாகக் கேட்கப்பட்டு வருவன. பாமர மக்களின் உள்ளத்து உணர்ச்சிகளை உயிராகக் கொண்டவை. சுருங்கக் கூறின் அவை சாதாரண மக்களின் பாடல்கள்.

“வயலில் உழுகின்றவர்கள்”. நாற்று நடுகின்றவர்கள், அரிவு வெட்டுகின்றவர்கள், மீன்பிடிப்பவர்கள், வண்டி ஓட்டுபவர்கள் முதலானோர் பாடுகின்ற பாடல்கள் தான் நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் எனலாம். எழுத்தறிவில்லாத தொழில் மாந்தரின் இதயத்தில் உணர்ச்சி பொங்கி அதுவே பாட்டாகப் பெருகுவதுண்டு. அத்தகைய பாட்டில் உணர்ச்சி இருக்கும், ஓசை இன்பம் இருக்கும், தாளக் கட்டும் இருக்கும் சொல் அழகு, தொடை அழகு இருக்கும், எனினும் இலக்கண வரம்பிற்கு உட்படாமலும் இருக்கும் என்கிறார்கள் நம் நாட்டு அறிஞர்கள்.

நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் தாமாக மலர்ந்து மணம் வீசும் காட்டு மலருக்கு ஒப்பானவை செயற்கை அரண் இன்றிப் பெருகித்தழைத்தவை. இயற்கையோடு இணைந்த வாழ்க்கை நடத்தும் மக்களின் உள்ளக்கிளர்ச்சிகளை வெளியிடும் தன்மை வாய்ந்தவை. நாட்டுப்புறத்து மக்களின் ஆசை, நம்பிக்கை, கனவு ஆகிய எல்லாவற்றையும் அவை பொன்னொளி வீசிப் போற்றுகின்றன.

“நாட்டு மக்கள் பாடி மகிழும் பாடல்களே நாட்டுப்பாடல்களாம். நாட்டுப்பாடல்களை வழங்காத ஊர்களே இல்லை. உலகெங்கும் அவை வாழுகின்றன. இப்பாடல்கள் ஊருக்கு ஊர் மாற்றமுடையன. ஏனெனில் இவை ஏட்டில் எழுதாதவை. இலக்கணத்தைப் பாராதவை. இதயத் துடிப்பில் எழுந்தவை. ஆகவே உள்ளத்தைக் கவர்ந்தவை. கால வெள்ளத்திற்கு இரையாகவே இல்லை” இவ்வாறெல்லாம் நாட்டுப்புறப் பாடல்களுக்கு பலர் விளக்கம் கூறுகின்றார்கள்.

நாட்டார் பாடல்கள் பல வகைப்படும். அவை பாடப்படும் சந்தர்ப்பங்களுக்கு ஏற்றவாறு வெளிப்படும் உணர்ச்சிகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு பலவகையினதாகப் பிரிக்கப்படுகின்றன. குழந்தை பிறந்த நாள் தொட்டு அவன் மனிதனாகி மரணமாகும் வரை நிகழ்வனயாவும் சுவை தரும் சம்பவங்களாக நாட்டார் பாடல்களில் இடம் பெறுகின்றன. அழுது அடம் பிடிக்கும் குழந்தைகளை அடக்கும் ஆயுதமாக அன்னையரிடம் தாலாட்டு அமைந்திருக்கின்றது. விழித்துக் கொண்டிருக்கும் குழந்தைகளுக்கு வேடிக்கை காட்டும் தாய், குழந்தை விழிகளை மூடித் துயில வேண்டும் என்று எண்ணும் போது பாட்டு இசைக்கிறாள். இப்பாட்டினையே தாலாட்டுப் பாடல் என்கின்றோம்.

நாட்டுப்புறப் பாடல்களில் இரண்டாவதாகப் பக்திப் பாடல்களைக் குறிப்பிடலாம். இவற்றுள் பல்வேறு தெய்வங்கள் மீது பாடப்பட்ட பாடல்கள் அனைத்தையும் உள்ளடக்கலாம். நாட்டுப்புறப் பாடல்களில் தொழிற்பாடல்கள் நிறைய உண்டு. பல்வேறு தொழில் தொடர்பாக பாடும் பாடல்கள் அனைத்தையும் தொழிற்பாடல்கள் என்ற பகுப்பில் அடக்கலாம். கும்மிப்பாடல்கள், கோலாட்டப்பாடல்கள், கூத்துப்பாடல், சடங்குப்பாடல், விழாப்பாடல் போன்றவை அனைத்தும் கொண்டாட்டத்தின் அடிப்படையில் பாடப்படுவனவாகும். இவற்றையெல்லாம் கொண்டாட்டப் பாடல்கள் என்ற பிரிவில் அடக்கலாம். காதல் பாடல்கள், ஒப்பாரிப் பாடல்கள் என்பன இன்பதுன்ப உணர்வுகளை உணர்த்துவன. இவ்விருவகைப் பாடல்களும், உணர்ச்சி என்னும் அடித்தளத்திலிருந்து எழுவனவாகும். எனவே இவ்விருபாடல் வகைகளையும் உணர்ச்சிப்பாடல்கள் எனலாம். இவ்வாறான நாட்டுப்புறப் பாடல்களின் சிறப்புக்கள் பற்றி சற்று நோக்குவோம். வாய்மொழி இலக்கியங்களில் அதிக அழிவில்லாமல் நல்ல உருவோடு கிடைக்கும் பிரிவு தாலாட்டுப் பாடலாகும். பெறவரும் பேறாகக் கிடைத்த தன் மகவைத் தாலாட்டும் தாயானவள் அதன் அழகைப் பார்த்து வியக்கின்றாள்.

தேனோ தீரவியமோ?

தெவீட்பாத தெள்ளமுதோ?

கோடைப் பலாச்சுகளையோ?

கொஞ்சவந்த ரஞ்சீதமோ?

பாலகனின் அழகில் மனதைப் பறிகொடுக்கும் தாயின் உணர்ச்சிப் பெருக்கே இங்கு பாடலாக மலர்வதைக் காண்கின்றோம். தாலாட்டுப் பாடலைத் தொடர்ந்து பக்திப் பாடல்கள் மூலம் இறை நம்பிக்கையை ஏற்படுத்துகிறார்கள்.

“குள்ளக் குள்ளனை

குண்டு வயிறனை

வெள்ளிக் கொம்பனை

வீநாயகனைத்தொழு”

என்று பிள்ளையாரை வணங்குமாறு சொல்லிக் கொடுக்கின்றார்கள். பிள்ளையாரை குண்டு வயிறன் என்று பிள்ளையின் நிலைக்கு ஏற்பச் சொல்லுவது தானே அறிவுடமையாகும். இச் சிறப்பினை நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் நன்கு காட்டுகிறது. புதுவாழ்வு தொடங்கியிருக்கும் மணமக்களை வாழ்த்தும் வகையில் அமைந்த பாடலொன்று.

“ஆல்போல் தழைத்து

அறுகுபோல் வேரோடி

மூங்கல்போல் சுற்றம்

முசியாமல் வாழ்ந்தடுவீர்”

என வாழ்த்திசைக்கிறது. நாட்டுப்புறப் பாடல்களின் சிறப்பினை ஆராய்ந்து கொண்டே செல்லலாம். அதற்கு முடிவே இல்லை. அது வாழும் இலக்கியமாக வளர வேண்டுமாயின் அவற்றை அழியாது பாதுகாப்பது நமது பெரும் கடமையாகும். நாட்டார் பாடல்கள் நாட்டார் கதைகள், நாட்டார் விடுகதைகள், நாட்டார் பழமொழிகள், நாட்டார் கூத்துக்கள் அனைத்துமே நமது முன்னோர் அளித்த செல்வங்கள். அவையனைத்தும் பேணிப் பாதுக்கப்பட வேண்டியன. அவற்றின் சிறப்புக்களை நன்குணர்ந்து செயற்படும் பாரிய கடமை இன்றைய இளஞ் சந்ததியினரையே சார்ந்துள்ளது. அக்கடமையினை நன்குணர்ந்து செயற்பட நாமனைவரும் முன்வருவோம்.

பச்சிலைப்பள்ளியின் பொருண்மிய பண்பாடு

பச்சிலைப்பள்ளி பிரதேச செயலகப் பிரிவு என்பது கிளிநொச்சியின் நான்கு பிரதேச நிர்வாகப் பிரிவுகளில் முக்கியமானது. 1760களில் ஒல்லாந்தர்களின் ஆட்சிக்காலத்தில் இறைகளாக பிரிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் ஒன்றாக இப்பிரிவு பெயரிடப்பட்டது. இந்த இறைப்பிரிவு ஆங்கிலேயர்களின் ஆட்சியிலும் தொடர்ந்திருந்தது. யாழ்ப்பாண இராச்சியத்திலிருந்து திறை செலுத்த மறுத்து வன்னி காடுகள் நோக்கி ஓடித்தப்பிய சுதேசிகளின் வெளியேற்றத்தை முறை சார்ந்த வகையில் தடுப்பதற்கான நில அமைப்பு ஆணையிறவிலும் பூநகரியிலும் இருந்ததால் இவ்விரு பகுதிகளிலும் அவர்கள் காவல் அரண்களான வாடி வீடுகளைக் கட்டி அதிலிருந்து சுதேசிகள் தப்பிச் செல்வதனைத் தவிர்த்தார்கள். அந்தக் காலத்தில் பச்சிலைப்பள்ளி இறையில் இந்த அமைப்பு முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக மாறியது. அது இன்றுவரை அதே நோக்கத்துக்காக ஆட்சித்தரப்பு பயன்படுத்தி வருகிறது என்பதுதான் உண்மையாகும். 167.8 சதுர கிலோமீற்றர் பரப்பளவையும் 18 கிராம அலுவலர் பிரிவுகளையும் தன்னகத்தே கொண்ட இப்பிரதேசத்தில் பொருண்மியம்சார் வளங்களாக பின்வருவனவற்றை அடையாளப்படுத்தலாம்.

மனித வளம் (Human Resources)

இந்தப் பிரதேச செயலர் பிரிவின் அமைவிடம் காரணமாக இங்கு வாய்ப்பான திறனுடைய பெருமளவு மனிதவளம் காணப்படுகிறது. 4727 குடும்பங்களைச் சார்ந்த 14684 அங்கத்தவர்கள் தமது நிரந்தர வாழ்விடமாக இப்பிரதேசத்தைக் கொண்டுள்ளனர். நன்கு வளர்ச்சியடைந்து வரும் யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தையும் கிளிநொச்சி மாவட்டத்தையும் இணைக்கும் மையத்தில் இப்பிரதேச செயலர் பிரிவு அமைந்திருப்பதால் வேலை வாய்ப்பு தொடர்பிலும் திறன் விருத்தி வாய்ப்பு தொடர்பிலும் கற்றல் கற்பித்தல் நோக்கத்திலும் தமக்கு விரும்பியவாறான நகர்வைச் செய்வதற்கு வாய்ப்புக்கள் காணப்படுவதால் பலர் யாழ் நகரிலும் வடமராட்சியிலும் கிளிநொச்சியிலும் இருக்கக்கூடிய மனிதவள விருத்தி சந்தர்ப்பங்களை இப்பிரதேச மக்கள் பயன்படுத்திவருவதனால் மனித வளத்தின் அபிவிருத்தி உயர்வாகவே காணப்படுகின்றது.

குறிப்பாக விசேடதிறன் வாய்ந்த தொழில்களில் பலர் இப்பிரதேசத்தில் காணப்படுவது இதனை வெளிக்காட்டும் ஒரு குறிகாட்டியாகும். குறிப்பாக வைத்தியத் துறையில் 08பேரும் சிவஞானம்-தம்பகாமம், கருணாகரன்-பெரியபளை, பவானி-பளைநகரம், சூரியகுமார்-இத்தாவில், திவாகர்-தம்பகாமம், தீபிகா-பெரியபளை, திவாரகா-பெரியபளை, கிசேரன்-பெரியபளை பொறியியலாளர்களாக 11பேரும் வியாசன்-தம்பகாமம், சஞ்சீவன்-மாசார், சாருசன்-தம்பகாமம், சஞ்சீவன்-வேம்பொடுகேணி, குகராம்-பளைநகரம், திசாந்தன்-தம்பகாமம், கோபி-தம்பகாமம், கஜேந்திரன்-கச்சார்வெளி, ஜிவிதா-பெரியபளை, சிவசுப்பிரமணியம் - கச்சார்வெளி, வித்தியானந்தன்-தம்பகாமம் வெளிநாட்டு சேவையை சேர்ந்த கோகுலறங்கன்-

அல்லிப்பளை, இலங்கை நிர்வாக சேவையில் இருவரும் தெய்வேந்திரம்-புலோப்பளை, காலஞ் சென்ற பரந்தாமன்-பளைநகரம், இலங்கை திட்டமிடல் சேவையில் மூவரும் கேதீஸ்வரன்-பெரியபளை, சண்முகானந்தன்-பெரியபளை, யோகநாதன்-புலோப்பளை இலங்கை கல்வி நிர்வாக சேவையில் மூவரும் அரியரட்ணம்-பெரியபளை, உமாநிதி-தம்பகாமம், கணேசலிங்கம்-இயக்கச்சி முகாமைத்துவ சேவையின் சிறப்பு வகுப்பில் இருவரும் காலஞ் சென்ற சுவாமிநாதன்-பெரியபளை, அமிர்தலிங்கம்-தம்பகாமம், சயந்தினி -பளைநகரம், ஜெயசிறி-தம்பகாமம் இப்பிரதேசத்தைச் சார்ந்தவர்களாகக் காணப்படுவதுடன் அதிபர்கள், ஆசிரியர்கள், முகாமைத்துவ சேவை அலுவலர்கள், தொழில்நுட்ப சேவை அலுவலர்கள் எனப் பலர் அரசாங்க சேவையில் பணியாற்றுவதுடன் கல்வித் தகைமை அடிப்படையிலும் பட்டதாரிகள், டிப்ளோமாதாரர்கள் என பல நிலைகளில் அதிகளவில் காணப்படுகின்றனர். துறை சார்ந்த அடிப்படையில் இந்த மனித வேலைப்படையை ஆராயும்போது விவசாயத்துறையில் பயிர் உற்பத்தியில் 1159 குடும்பங்களைச் சேர்ந்த 2170 பேர் நேரடியாக உற்பத்தியாளர்களாகக் காணப்படுவதுடன் 571 குடும்பங்களைச் சேர்ந்த 1118 பேர் விவசாயிகளாகக் காணப்படுகின்றனர். கால்நடை வளர்ப்பில் 850 குடும்பங்களைச் சேர்ந்த 1950 பேர் ஈடுபட்டிருப்பதுடன் மீன்பிடித்துறையில் 163 குடும்பங்களைச் சார்ந்த 498 செயல்திறன் வாய்ந்த மீனவர்கள் காணப்படுகின்றனர். 85 குடும்பங்களைச் சேர்ந்த 103 பேர் சீவல் தொழிலாளர்களாகவும் காணப்படுகின்றனர். இந்த வகையில் விவசாயத்துறையில் 2828 குடும்பங்களைச் சேர்ந்த 5834 பேர் தொழில் வாய்ப்பை பெற்றுள்ளனர்.

அகழ்வு மற்றும் சுரங்கமறுத்தல் வகைப்பாட்டின் கீழ் உற்பத்தி தொழில் துறையின் கூறுகளான தையல் தொழிலில் 91 குடும்பங்களைச் சேர்ந்த 184 பேரும், தச்சுத்தொழிலில் 58 குடும்பங்களைச் சேர்ந்த 153 பேரும், ஒட்டுத்தொழிலில் 20 குடும்பங்களைச் சேர்ந்த 45 பேரும், சீமேந்து கல்லாக்க தொழில்துறையில் 19 குடும்பங்களைச் சேர்ந்த 35 பேரும், உணவு பதனிடலில் 21 குடும்பங்களைச் சேர்ந்த 28 பேரும், பனை சார் உணவு உற்பத்தியில் 83 குடும்பங்களைச் சேர்ந்த 193 பேரும், கைவினை உற்பத்தித்தொழில் துறையில் 12 குடும்பங்களைச் சேர்ந்த 16 பேருமாக மொத்தமாக இத்துறையின் கீழ் 304 குடும்பங்களைச் சேர்ந்த 654 பேர் வேலை வாய்ப்பை பெற்றுள்ளனர்.

மின்னிணைப்பு, வாயு, நீர் வழங்கல், பொருத்துநர் துறை சார்ந்து 67 குடும்பங்களைச் சேர்ந்த 124 பேர் வேலை பெற்றுள்ளனர். கட்டுமானம், வீதிகள், கட்டடங்கள் சார்ந்த மேசன் தொழிலில் 285 குடும்பங்களைச் சேர்ந்த 649 பேர் தொழில்வாய்ப்பைப் பெற்றிருப்பதுடன் வர்த்தக வியாபார தொழில்களில் 98 குடும்பங்களைச் சேர்ந்த 300 பேர் தொழில் செய்கின்றனர். போக்குவரத்து மற்றும் களஞ்சியப்படுத்தல் துறையில் 16 குடும்பங்களைச் சேர்ந்த 47 பேரும் நிதி வங்கியியல் காப்புறுதி துறையின் கீழ் 12 குடும்பங்களைச் சேர்ந்த 12 பேரும் சேவைத்துறை வகைப்பாட்டின் கீழ் உள்ளடங்கும் அரசு அலுவலர்களாக 574 குடும்பங்களைச் சேர்ந்த 969 பேரும் தனியார் துறையில் 119 குடும்பங்களைச் சேர்ந்த 199 பேரும் ஏனைய நிறுவனங்களில் 103 குடும்பங்களைச் சேர்ந்த 370 பேரும் சிகை அலங்கார தொழிலில் 14 குடும்பங்களைச் சேர்ந்த 31 பேரும் அழகுக்கலை துறையில் 20 குடும்பங்களைச் சேர்ந்த 31 பேரும் சலைவத்தொழிலில் 6 குடும்பங்களைச் சேர்ந்த 10 பேரும் மோட்டார் சைக்கிள் திருத்துநர்களாக 12 குடும்பங்களைச் சேர்ந்த 24 பேரும் சைக்கிள் திருத்துநர்களாக 20 குடும்பங்களைச் சேர்ந்த 41 பேரும் ஈடுபட்டுள்ளனர். இந்த வகையில் சேவைத்துறையில் 865 குடும்பங்களைச் சேர்ந்த

1671 பேர் தொழில் வாய்ப்பை பெற்றுள்ளனர். இந்த வகையில் 4475 குடும்பங்களை சேர்ந்த 9296 பேர் வேலை வாய்ப்பு பெற்றவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர். இது இப்பிரதேசத்தின் சிறந்த ஆளணிப் பயன்பாட்டை காட்டுகின்றது.

அத்துடன் கல்வித்தகைமை அடிப்படையில் மனித வளத்தை ஆராயும் போது 01-05 ஆண்டு வரை கல்வி கற்றவர்கள் 3519 பேராகக் காணப்பட 06-11 வரை கல்வி கற்றோர் 4787 பேரும் சாதாரண தரம் கல்வி கற்றோர் 3016 பேராகவும் க.பொ.த. உயர்தர தகைமையுடையோர் 1782 பேராகவும் பல்கலைக்கழக பட்டதாரி தகைமையுடையோர் 426 பேரும் காணப்படுகின்றனர். இந்த வகையீட்டின்படி 1154 பேர் மட்டுமே பாடசாலை செல்லாதவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர். இது பெருமளவில் வயது முதிர்ந்தவர்களாகவே உள்ளனர்.

வெளிநாட்டு வேலை வாய்ப்பு என்றவகையில் மனித வளத்தை ஆராயும் போது ஐரோப்பிய நாடுகளில் 166 பேரும் மத்திய கிழக்கு நாடுகளில் 65 பேரும் ஆசிய நாடுகளில் 11 பேரும் 242 பேர் வெளிநாடுகளில் பணிபுரிந்து அன்னிய செலாவணி உழைத்தலில் பங்களித்து வருகின்றனர். இத்துடன் அரச சேவையிலிருந்து இளைப்பாறி ஓய்வூதியம் பெறுபவர்களில் 61 பேர் சிவில் ஓய்வூதியர்களாகவும் 16 ஆசிரிய ஓய்வூதியத்தையும் 47 பேர் விதவைகள் அனாதைகள் ஓய்வூதியத்தையும் மூவர் ஏனைய ஓய்வூதியமுமாக 127 பேர் ஓய்வூதிய வருமானம் பெற்றுவருகின்றனர்.

நீர் வளம் - (Water Resources)

நீர் வளம் என்ற வகையில் நன்னீரை பெறுவதற்காக பாரிய அல்லது நடுத்தர குளங்கள் எதுவும் காணப்படாத இப்பிரதேசத்தில் சிறிய நீர்ப்பாசனக் குளங்களும் குட்டைகளும் பிரதான நீர் மூலமாக காணப்படுகின்றன. இச்சிறிய நீர்ப்பாசன குளங்களில் தேக்கப்படும் நீரினால் நிலத்தடி நீர்மட்டம் பேணப்படுவதுடன் மேட்டுப்பயிர்செய்கை மற்றும் கால்நடை வளர்ப்பு என்பவற்றுக்கும் நீர் வேளாண்மை என்ற வகையில் மீன் வளர்ப்புக்குமாகப் பயன்பட்டுவருகின்றது. 227 சிறு குளங்களும் 341 விவசாயக் கிணறுகளும் 122 துரவுகளும் இக்குளங்களை ஆதாரமாகக்கொண்டு பெரும் போகத்தில் நீர் சேகரிக்கப்பட்டு வரட்சிக் காலத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. உவர் நீர் அல்லது கடல் நீர்ப்பரப்பு யாழ்ப்பாண கடல்நீரேரி, ஆனையிறவு கடல்நீரேரி என்பன மீன் மற்றும் இறால் தொழில் செய்யக்கூடிய ஆழம் குறைந்த கடல்பரப்பு காணப்படுவதால் மீனவர்கள் மிகக்குறைந்த மூலதனத்துடன் சிறிய கலங்களுடனும் தொழில் செய்து வருகின்றனர்.

நிலவளம் (Land Resource)

பச்சிலைப்பள்ளி பிரதேசத்தின் காணிப்பாவனையின் அடிப்படையில் 2038 ஹெக்டேயர் நிலங்கள் அபிவிருத்தி செய்யப்பட்ட நிலங்களாகவும் 9424 ஹெக்டேயர் நிலங்கள் விவசாய நிலங்களாகவும் 1623.2 ஹெக்டேயர் நிலங்கள் வனக்காணிகளாகவும் 513 ஹெக்டேயர் காணிகள் பற்றைக்காடுகளாகவும் 2603 ஹெக்டேயர் நிலங்கள் நீர்நிலைகளாகவும் 579 ஹெக்டேயர் நிலங்கள் மணற்பாங்கான நிலங்களாகவும் காணப்படுகின்றது. இதில் 1002 ஹெக்டேயர் நிலங்கள் காலபோகம் நெற்செய்கை பண்ணும் நிலங்களாகவும் 333 ஹெக்டேயர் நிலங்கள் மேட்டுப்பயிர் மற்றும் தானியப்பயிர்கள் செய்யும் நிலங்களாகவும் 268 ஹெக்டேயர் நிலங்கள் மரக்கறி பயிர் செய்வதற்கு பயன்படுவதுடன் 130 ஹெக்டேயர் நிலப்பரப்பு பழப்பயிர்களின் உற்பத்திக்கும் பயன்பட்டு வருகின்றது.

பசுந்துளிர் - இலம் : 8

கால்நடை வளம்

கால்நடை வளர்ப்பு என்ற நிலையில் நல்ல மேய்ச்சல் நிலங்களைக் கொண்டுள்ள இப்பிரதேசத்தில் தென்னை மீள்நடுகை பெருமளவு இடம்பெற்றிருப்பதால் முதல் ஐந்து ஆண்டுகளுக்குள் கால்நடைகளுக்காக இந்நிலங்களைப் பயன்படுத்திக்கொள்வது சிரமமாகும். எனினும் மாடுவளர்ப்பில் 1000 பால் தரும் பசுக்களும், 617 ஏனைய பசுக்களும் 300 காளை மாடுகளும், 500 வரையான கன்றுகளுமாக 6178 மாடுகள் காணப்படுவதுடன் 36 எருமைகளும், 4755 ஆடுகளும் இப்பிரதேசத்தில் காணப்படுகின்றன. ஆடு மாடுகளின் வளர்ப்புக்கு பொருத்தமான மேய்ச்சல் நிலங்கள் தென்னங்காணிகளில் காணப்படுவதனாலும் தென்னைகளும் வளர்ச்சியடைந்து வருவதால் இவ்விரு மிருகங்களின் வளர்ப்பும் விரைவாக அதிகரித்துச்செல்லும் வாய்ப்புக் காணப்படுவதுடன் கோழி வளர்ப்பிலும் கணிசமானவர்கள் ஈடுபட்டுள்ளனர். 5800 வரையான கோழிகள் காணப்படுவதுடன் பண்ணை முறை சார்ந்த வளர்ப்பு முறையும் இப்பிரதேசத்தில் பரவலாகக் காணப்படுகின்றது.

பனை தென்னை வளம்

பனை, தென்னை ஆகிய இரு நீண்ட காலம் வருமானம் தரும் பயிர்களுக்கு மிக வாய்ப்பான பிரதேசமாக இப்பகுதியில் தென்னையே பிரதான பயிராக இருந்து வருகின்றது. 18084 ஏக்கர் நிலங்களில் தென்னை தற்போது பயிரிடப்பட்டு வருவதுடன் 11066 ஏக்கர் நிலங்கள் கைவிடப்பட்டு இதுவரை அபிவிருத்திக்கு உட்படாத பிரதேசங்களாக காணப்படுகின்றது. இதே போல பனை பண்ணை முறையில் வளர்க்கப்படாவிடினும் வேலிக் கரைகளிலும் பல காணிகளில் பல்வேறு பயிர்களுக்கு மத்தியில் பனைகள் காணப்படுகின்றன. 136012 பனைமரங்கள் இப்பிரதேசத்தில் காணப்படுவதாக பிரதேச செயலகப் புள்ளிவிபரம் காட்டி நிற்கின்றது. எனினும் பனை மரங்கள் தொடர்ந்து அழிக்கப்பட்டு வருவதுடன் தென்னை வளர்ப்பு அந்நிலங்களை ஆக்கிரமித்து வருகின்றது.

கைத்தொழில் வளங்கள்

பாரிய அளவிலான தொழிற்சாலைகள் இப்பகுதியில் இல்லாவிடினும் சிறிய அளவிலான பல தொழிற்சாலைகள் இப்போது வளர்ந்து வருகின்றது. 06 வரையிலான பெரிய தென்னம்தும்பு தொழிற்சாலைகளும் 01 பனம் தொழிற்சாலையும் இயங்கி வருவதுடன் 150 வரையிலான சிறிய கைத்தொழிலகங்களும் 85 வரையான குடிசை மட்டத்திலான தொழிற்சாலைகளும் 850 வரையான சுய தொழில் கைத்தொழில்கள் இங்கு இயங்கி வருகின்றது. 650 வரையானவர்கள் நேரடியாக இங்கு வனத்துறையில் பேறுபெற்றுள்ளனர்.

மீன்பிடி வளம்

416 குடும்பங்களைச் சேர்ந்த 1575 முழுநேர கடற் தொழிலாளர்களைக் கொண்ட இத்துறையில் ஆனையிறவு நீரேரியிலும் மருதங்கேணி கடலில் பலர் இம்மீன்பிடிக்காகப் பயன்படுத்துகின்றனர். 4 மீனவ சங்கங்களை உள்ளடக்கிய 375 குடும்பங்களிலிருந்து 596.5 மெற்றிக்தொன் மீன் உற்பத்தி வருடாந்தம் பிடிக்கப்பட்டு வருகின்றது.

இவ்வாறாக இப்பிரதேசத்தினுடைய பொருண்மிய வளங்கள் காணப்படுகின்றன.

சொந்த மண்

உலகிலுள்ள எந்த ஜீவராசியும் தனது இருப்பிடத்தை நேசிக்காமல் வாழ்ந்ததில்லை. வாழவும் முடியாது. வாழ்க்கையும் நிலைபேறு அடையமாட்டாது. ஒரு பொருளை நேசிக்காமல் அதை அடைந்திடவும் முடியாது. அடைந்தாலும் அவ் அடைதல் நிலைப்பதுமில்லை. நிலைத்ததுமில்லை. ஓர் ஜீவராசி தனது வாழ்விடத்தை பல்வேறு கிடைப்பனவுகள் கிடைக்கக்கூடியதாக உள்ள ஓர் இடத்தையே தேர்வுரிமை, முன்னுரிமை அடிப்படையில் நிர்ணயித்து இறுதி செய்து கொள்கின்றது. இருப்பினும் சில சந்தர்ப்பங்களில் ஒரு சில காலம் வாழ்ந்த பின் தனது தெரிவில் திருப்தி கொள்ளாமல் வேறிடம் நகர்ந்து அங்கு வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொள்வதைக் காணலாம்.

ஓர் ஜீவராசி தனது எதிர்கால நலனில் நம்பிக்கை கொண்டு நிகழ்கால செயற்பாடுகளை ஆற்றத் தொடங்குவதைக் காண்கின்றோம். மனித இனமும் இதற்கு விதிவிலக்கல்ல. தனது சொந்த மண்ணை நேசிக்காமல் எந்த உயிரும் இருப்பதில்லை. பல்வேறு வகையான காலநிலையையும் அங்கு வாழும் ஜீவராசி சமாளித்து தனது வாழ்க்கையையும் எதிர்கால விருத்தியையும் முன்னோக்கி கொண்டு செல்கின்றன. காலநிலைக்கு ஏற்றவாறு தமது செயற்பாடுகளை மாற்றியமைத்து. சீராக்கி இயல்புநிலைகளை ஏற்படுத்துகின்றன. எப்பிரதேசமானாலும் அதன் தன்மைக்கு ஏற்ப ஈடு கொடுத்து இயன்றவரை இசைத்து வாழ்வதை சீர் செய்கின்றன.

ஜீவராசியின் அடிப்படைத் தேவையான உணவு, உறையுள் என்பன சீராக இலகுவாகப் பெறக்கூடியதும் பாதுகாப்பான இடமாக உள்ள இடத்தையே ஓர் உயிரினம் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றது. நிலத்தில் வாழும் ஜீவராசியாகினும், நீரில் வாழும் ஜீவராசியாகினும் அடிப்படைத்தேவை இலகுவாகக் கிடைக்கக் கூடிய இடத்தினையும், பாதுகாப்பான இடத்தினையும் உறுதி செய்கின்றது. இவ்வாறாக ஓர் ஜீவராசி தன்னிலைக்கு முன்னுரிமை அளிப்பதைக் காணலாம். மனித இனமும் தனது அடிப்படைத் தேவையான உணவு, உடை, உறையுள் என்பவற்றின் கிடைப்பனவிற்கு முன்னுரிமை கொடுத்தே தனது தேர்வை செய்கின்றான். விலங்குகளாயினும் கூட்டம் கூட்டமாக தமது தேவை பாதுகாப்பு கருதி இருப்பிடத்தைத் தேர்வு செய்வதைக் காணலாம். வனத்தில் வாழும் விலங்குகளும் தங்கள் பாதுகாப்பு கருதி ஓர் இனக்குழுமமாக கூட்டம் கூட்டமாகவும் உணவுத் தேவைகருதி நகரும் இருப்பிடத் தேர்வையும் செய்வதைக் காணலாம். மனித இனத்தை விட விலங்குகள் காலநிலை மாற்றங்களை முன் கூட்டியே அறியும் ஆற்றலை உடையவையாக உள்ளன. மழை வருவதற்கு முன் விலங்குகள் மழைவரப்போகின்றது என்பதை உணர்கின்றன. குறிப்பாக மாட்டுக் கூட்டங்கள் எத்திசையால் மழை வரப்போகின்றது என்பதை நுகர்ச்சி மூலம் உணர்ந்து நாம் முன்னோக்கி செல்லும் திசையை மாற்றுகின்றன. அன்றேல் பக்கம் திரும்பி மழைப் பொழிவு குறையும் வரை நகர்வை நிறுத்துகின்றன.

ஆரம்பகால மனிதர்கள் பாலைவனப்பகுதிகளில் நீர் வற்றிய பகுதிகளில் நீர்த் தேவைக்காக நீர் ஊற்றுக்கள் எப்பகுதியில் இலகுவாக கிடைக்கக் கூடியதாக ஆழம் குறைவானதாக காணப்படும் பகுதி என்பதைக் கண்டறிவதற்காக, விலங்குகளைக் குறிப்பாக மாட்டுக் கூட்டங்களை பயன்படுத்தியுள்ளதை வரலாறுகள் ஊடாக அறிகின்றோம். இங்கும் மாடுகளின் நுகர்ச்சி மூலம் நுகர்ந்து அறியும் ஆற்றலை பயன்படுத்தி நிலத்தைத் தோண்டி நீர் எடுத்து தமது நீர்த் தேவையைப் பூர்த்தி செய்தனர். அது மட்டுமல்லாது இயற்கைப் பேரானந்தத்தின்போது சுனாமி காலங்களில் பல நாடுகளில் கடலோரமாக காடுகளில் இருந்த விலங்குகள் சுனாமி பேரலை ஏற்படுத்துவதற்கு இரண்டு மூன்று தினங்களிற்கு முன்பே அவ்விடத்தை விட்டு நகர்ந்து உயர்வான மலைப்பகுதிக்கு சென்றதை பல நாடுகளில் அவதானித்துள்ளனர். இதன் மூலம் விலங்குகள் தம்மை தம்மினத்தை எவ்வாறு பாதுகாத்து உயிர் வாழ்கின்றன என்பதை அறிய முடிகின்றது. ஆனால் இக்காலத்தில் மனிதனால் சுனாமி அலையை விலங்குகள் தமது ஆற்றலால் அறிந்து தப்பித்து இருந்தது போல அறிந்து தப்பிக்க முடியவில்லை.

மனித இனம் இலட்சக்கணக்கில் உயிரிழப்புக்களையும் உடைமை இழப்புக்களையும் சேதங்களையும் அடைந்தனர். இந்தோனேசியாவுக்கு கிட்ட கடலுக்கடியிலும் ஏற்பட்ட நில அதிர்வு நிலப்பிளவு பூமித்தகட்டின் நகர்வு சுனாமி அலை மூலம் உலகிலுள்ள பலநாடுகளிலும் பலத்த உயிர் உடைமைக்கு சேதத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. அறிவியல் விஞ்ஞானத்தில் எவ்வளவோ முன்னேற்றம் அடைந்த மனித இனத்தால் இயற்கையின் சீற்றத்தைத் தடுக்கவோ அழிவை நிறுத்தவோ முன் கூட்டியே அறிந்து எச்சரிக்கையாக இருக்கவோ முடியவில்லை. ஆனால் விலங்குகளால் பல பாகங்களில் தங்களது தங்கள் இனத்தின் உயிரைக் காப்பாற்ற முடிந்துள்ளது.

மண்ணை நேசிக்காத எந்த உயிரும் நிலையாக வாழ்ந்ததில்லை. ஆரம்பகால மனிதன் காட்டுவாசியாக காட்டில் அலைந்து திரிந்து பழங்கள், விலங்குகளின் இறைச்சி ஆகியவற்றை உணவாக உட்கொண்டு வாழ்ந்தான். அதன் பின் நாடோடியாக அலைந்து திரிந்து தனது வாழ்க்கையை நடாத்தினான். விலங்குகளை ஆட்டுமந்தைகளை வளர்த்து மாட்டுக் கூட்டங்களை வளர்த்து அவைகளுடன் காலத்துக்கு காலம் இடம் மாறிச் சென்று வாழ்ந்தான். நாடோடியாக அலைந்து திரிந்த பின் ஓர் இடத்தில் தனது தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யக் கூடிய வகையில் ஆற்றோரம், நதியோரம், நீர் நிலைகளிற்கு அண்மையில் வேளாண்மை செய்யக்கூடிய இடங்களைத் தேர்வு செய்தான். அன்றேல் நீர் நிலைகளில் மீன்களைப் பிடித்து உணவாக உட்கொண்டான். சில பிரிவினர் காட்டில் நின்ற ஆடு, மாடு போன்ற விலங்குகளை ஒருங்கிணைத்து கால்நடைகளை வளர்க்கத் தொடங்கினர். தேவைக்கேற்ப அவைகளை வேறிடத்திற்கு நகர்த்தி தாங்களும் சென்று நாடோடி வாழ்க்கையை வாழ்ந்தனர்.

எமது நாட்டைப் பொறுத்தவரை எங்கள் நாட்டிலும் மனித இன வாழ்க்கையின் படிமுறை வளர்ச்சிகளுக்குப்பின் நீர் நிலைகளுக்கு அண்மையில் ஆரம்பகால குடியிருப்புக்கள் இருந்து அதன் பின் தற்போதைய நிலையை அடைந்திருக்கின்றது. மக்களின் வாழ்க்கை முறை கிராமிய வாழ்க்கை முறையாக இருந்து நகரத்தை நோக்கி நகர்ந்து நகரமயமாகி இருக்கின்றது. ஒவ்வொரு மனிதனும் தனது சுயதேவையைப் பூர்த்தி செய்யக் கூடிய இடத்தினைத் தேர்வு செய்து அதற்கேற்றவாறு இருப்பிடங்களை அமைத்துக் கொண்டான். இவ் இருப்பிடத் தேர்வில் நிலம், நீர் காற்றோட்டம் முக்கியத்துவம் பெற்றிருப்பதை அவதானிக்கலாம். தற்போது

மனிதவாழ்க்கையில் இருப்பிடம் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. மனிதன் குடியிருப்பு அமைக்கும் போது நல்ல நிலமாகவும் (மண்) நல்ல நீர் உற்று உள்ள இடமாகவும் தேர்வு செய்கின்றான். நீர் ஆழமற்ற பகுதியாகவும், நன்னீராக உள்ள இடங்களில் ஆரம்பகால மக்களின் குடியிருப்புக்கள் அமைந்து காணப்பட்டன. மக்கள் கூட்டம் கூட்டமாக வாழ்ந்த காலங்களில் மக்களின் வாழ்க்கை முறை குழுக்களாக, பல்வேறு இனக் குழுமமாக வாழ்ந்த முறையாகவும் காணப்பட்டது. மனிதன் மண்னை நேசித்தான் மண் மனிதனை வாழவைத்தது.

மண்ணின் தன்மைக்கேற்ப மக்களால் பயிர்ச்செய்கை முறை மேற்கொள்ளும் தன்மையேற்பட்டது. மரங்கள் பயிரிடப்பட்டன. அதன் மூலம் மனிதன் பயன் பெற்று தங்களின் வாழ்க்கை முறையை வளப்படுத்தினான் வாழ்க்கை வளம் பெற மனிதன் பல்வேறு வகையில் முயற்சி மேற்கொண்டான். இதன் மூலம் அவன் பிரதேசம் வளம் பெற நாடுவளம் பெற்றது.

ஒவ்வொரு பிரதேசத்திலும் மக்கள் வாழ்க்கையும் நிலப்பயன்பாடும் நிலப்பாதுகாப்பும் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. அவ்வாறே எமது பிரதேசத்திலும் மக்கள் வாழ்க்கையுடன் மண்ணின் தன்மை முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. வளமாக பிரதேசத்தில் மக்கள் குடியிருப்புக்கள் செறிந்தும் வளம் குறைந்த பிரதேசத்தில் மக்கள் குடியிருப்புக்கள் சிதறியும் காணப்படுகின்றது. எமது பிரதேசம் பொதுவாக மண்ணின் அமைப்பு இடத்துக்கிடம் வேறுபடுகின்றது. எமது பகுதி சமதரையாகவும் ஒரு சில இடங்கள் உயரமாகவும் சில இடங்கள் பள்ளமான பகுதியாகவும் காணப்படுகின்றது. இதற்கேற்ப மக்கள் தங்கள் வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொண்டு வாழ்கின்றனர். சாதாரண மக்கள் முதல் வசதியான மக்கள் வரை மண் வளத்தைப் பேணிப் பாதுகாக்காதவரை மக்கள் வாழ்க்கை ஓர் இடத்தில் நிலைப்பதில்லை. எமது பகுதியில் உள்ள மண்வளத்திற்கேற்ப மக்களின் செயற்பாடுகளும் அதற்கு ஒத்திசைவாக இல்லாத பட்சத்தில் மண்வளம் குன்றி மக்கள் இருப்பும் கேள்விக் குறியாகி விடும். மண்வளத்தைப் பேணிப் பாதுகாக்கா விட்டால் அதன் பாதிப்பு மக்களின் இருப்பைப் பாதிக்கின்றது. எமது பிரதேசத்தில் தடுப்பாரன்றி மண் அகழ்ந்து சட்டத்திற்குப் புறம்பாக பிற இடங்களிற்குக் கடத்தப்படுகின்றது. காலச் சூழ்நிலை காரணமாக தடுக்க வேண்டியவர்களால் அச் செயற்பாடு நிறுத்தப்படவில்லை. இது எதிர்காலத்தில் எமது பிரதேச மக்களின் இருப்பிற்கு, வாழ்க்கைக்கு பாதிப்பை ஏற்படுத்தும். நிலம் தொடர்ந்து அகழ்ந்து எடுக்கப்படுவதால் உப்பு நீர், கடல் நீர் உட்புகுந்து நன்னீர் இல்லாத நிலை ஏற்படும் நிலம் கடல் நீரின் மட்டத்தைவிட நீர் அரிப்பின் மூலம் பள்ளமாகலாம். எமது பிரதேசம் உப்பு நீரால் சூழப்பட்டு மக்கள் குடியிருப்புக்கு மக்கள் வெளியேற்றத்திற்கு காரணமாகலாம். ஏனெனில் எமது பிரதேசம் கடல் மட்டத்தில் இருந்து சராசரியாக 2.5 அடியாக இருப்பதாக அறியமுடிகின்றது.

பல்வேறு நாடுகளில் தத்தம் சொந்த மண்ணிற்காக மக்கள் போராடுகின்றனர். எமது நாடும் அதற்கு விதிவிலக்கல்ல. எமது பிரதேசமும் அதற்கு விதிவிலக்காக இருந்திட முடியாது. எமது பிரதேச மக்களின் இருப்பு மண்ணின் இருப்பில் தங்கியுள்ளது. நாங்கள் ஒவ்வொருவரும் மண்ணைப் பாதுகாத்து மக்களின் இருப்பைப் பாதுகாக்க வேண்டிய சூழ்நிலையில் இருக்கின்றோம். இதை மக்கள் தாங்களாகவே உணராத வரை சொந்தமண்ணைப் பாதுகாக்க முடியாது. காலம் கடந்து சென்று விடும் எவ்வாறாயினும் "மண்" மக்களின் வாழ்க்கைக்கு இருப்பிற்கு என்றென்றும் மிக இன்றியமையாதது. சிந்திப்போமாக! செயற்படுவோமாக! நாடு வளம்பெற சிந்திப்போமாக!

**“தள்ளா வினையுளும் தக்காரும் தாழ்வு இலாச்
செல்வரும் சேர்வது நாடு”**

கவிதைகளின் கொடிக்கொடி ..

சீர்தூக்கிப் பாரீர்

உள்ளத்து உணர்வை உண்மையாய் உரைத்திட
உள்ளம் கொண்டு இயம்பினேன் இன்று
அன்னைத் தமிழாம் அருந்தமிழ் மொழியை
அவனியில் சிதைத்து முற்றிய
அறிவின் முறையென்று எண்ணுவர்.

கொள்ளியாய் செருகிறாய் அயல் மொழி தன்னை
தூயவர் ஆய்பவர் தூக்கிய மொழிதனை
புவிமிசை மனிதர்கள் பையவே மறந்தனர்
கிள்ளி எறிவோம் கிளர்ந்தெழு இனமே

மதுரத் தேமொழி மணிமடிசுடி - என்றும்
எல்லோளி போன்று எல்லை கடந்தது
ஏற்றம் கொண்டு புள்ளினம் ஆர்த்தன - அதனால்
இன்பம் பொங்கி வழிந்தன அன்று

தேமதுரத் தமிழிசையுடை தமிழ்மொழியே
சந்தம் குறைந்து சாய்ந்திடலாமோ?
சொந்தம் இருந்தும் சோதனை தகுமோ?
சிந்தனை செய்வீர் சீர்மிகு இனமே.

செம்மை மொழியை செவ்வனே பயின்று
இம்மை உலகில் இங்கிதம் பெறவே
எம்மை நிறுத்தி நானிலம் போற்றிட
அம்மை அவளை ஏற்றுவோம் போற்றுவோம்.

கிராமிய வாழ்க்கை முறையை மதிப்போம்

இன்னும் மாறவில்லை எமது கிராமங்கள்
வண்ணம் இழக்கவில்லை அதன் பூமரங்கள்
புழுதி படிந்திடும் பூச்சி உறைந்திடும்
புல்லும் படர்ந்திடும் நெல்லும் விளைந்திடும்
போகங்கள் இரண்டும் விளைச்சல் பொழிந்திட
மேகங்கள் எல்லாம் மழையைப் பொழிந்திடும்.

வரம்புகள் எல்லாம் வெள்ளங்கள் பாய்ந்திட
வாழைக்குலை எல்லாம் தலையைக் குனிந்திட
வைக்கோல் கற்றையெல்லாம் வரையெனத்
தோன்றிட
பற்றைகள் தோன்றினும் பாம்புகள் சூழினும்

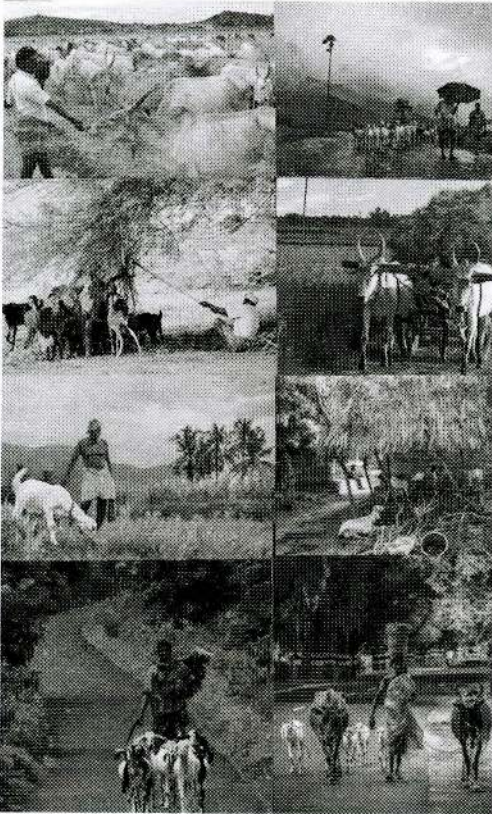
நித்தம் நித்தம் எங்கள் புன்னகை வாழ்ந்திடும்
நிறம் மாறாக் கிராமங்கள் என்றென்றும்
வாழ்ந்திடும்.

குளத்தை நம்பி வயலிருக்கும்
கொக்குகளும் சூழ்ந்திருக்கும்
திக்கு எட்டும் தென்றலென

தேன்மாரி பொழிந்திருக்கும்
கால் நடைகள் சூழ்ந்திருக்கும்
காலாலே நடையிருக்கும்

எள்ளென்றும் முள்ளென்றும்
ஏழையவன் பார்த்ததில்லை
சப்பாத்தி முள்ளானாலும்
சப்பாத்துப் போட்டதில்லை
அன்பென்றால் அரவணைப்பான்
ஆத்திரத்தில் அருவாளெடுப்பான்.

என்ன கோபம் என்றாலும்
எளிதிலே மறந்திடுவான்
சொன்ன சொல்லை மறவாமல்
சோதியென நின்றிடுவான்
நகரங்களைப் பெற்றெடுத்த
கிராமத் தாயவளின் கீர்த்தியினை
மறவாதீர்

மறக்க முடியாத நிகழ்வு

மறக்க முடியா நிகழ்வொன்றது - என்
மனசெல்லாம் மத்தாப்பு
நினைத்து நினைத்துப் பார்க்கையிலே
நிறைகிறது என் வாழ்வு
அதை எண்ணி எண்ணிச் சிரிக்கின்றேன்
அத்தனையும் பேரின்பம்.

மழைக்காலப் பொழுதொன்றில் - எங்கும்
மருண்டிருந்த பகல் ஒன்றில்
நின்றிருந்தாள் சாலையோரம்
நிலவொளி போல் சிரித்துக் கொண்டே
அழகாய் ஒரு மின்னிச் சட்டை
அதிலெங்கும் பல பூக்கோட்டை.

சிரித்தே என்னைச் சிதைத்தாள் மெல்ல
சிறுவனாய் எண்ணியெனை அழைத்தாள்
நிறுத்தி என்னைப் பிடித்தாள் அவள்
நிலைகுலையச் செய்தாள் என்னை
அணைத்தாள் இறுக்கி அணைத்தாள்
அளித்தாள் செல்ல முத்தங்களை

சிதைந்தேன் முத்தச் செதுக்கலிலே - நான்
சிலைபோல் ஆனேன் அவளருகினிலே
நிழற்றிய கவிதைப் பாவெனவே
நிலைத்தாள் மழலை மனதினிலே
அறவே மறவேன் அவள் முகமே
அந்த மழலை எனக்கு **மருமகளே.**

பூம் பேசுகிறது

நான் வானத்தைப் பார்க்கிறேன்.
வானம் என்னை நோக்குகிறது.
சரித்திர வரலாறு தோன்றி
நிலைத்து நின்று நிழலாடி
கலைக்கு நின்று உதவியதும் என்மீதுதானே.

பளையில் நானுண்டு,
பத்திரமாயும் நான் உண்டு

நான் சுமக்கும் தாவரமும்
தடையின்றி பலன் தந்து – பலனை
பல இடங்கள் கொண்டு சென்று
பசியாறி சுவைக்க விருந்துணவாக
விரிந்தே செல்கின்றன.
இதனால் தாய்மை அடைகின்றேன் நான்.

பனைக் கூட்டம் தென்னந்தோப்பும்
பல பயிர் தாவரமும் பக்குவமாய் என்மீது
இதற்கிடையில் இருபக்க கடல் காற்றும்
இதமாக வீசும் போது
ஏன் தயக்கம் உங்களுக்கு?

அன்று தொடக்கம் இன்றுவரை
நெடுஞ்சாலை இரு மருங்கிலும்
குடி மக்கள் குந்தி இருப்பதும் என்மீதே
வளமுண்டு பளையில் உங்களுக்கு
வாய்ப்புக்களை இழக்காதீர்.

கும்பிடக் கோயிலுண்டு
குடிப்பதற்கு நன்னீருண்டு
படிப்பதற்கு பள்ளிக் கூடமும்
பத்திரமாய் என் மீதுண்டு
கலைப் பண்பாடுகள்

காலூன்றி இருபத்தைந்தாம்
ஆண்டு முடிவில் நட்சத்திரங்களோடு
கூடி நின்று புன்னகைத்து வாழ்த்துகின்றேன்
நீண்ட பண்பாடு நினைக்கவென்
நிதம் நிதம் துணை புரியும் நாமனைவரும்
நீடுழியாய் வாழ்ந்து பண்பாட்டு கலைப்பயணம்
தொடர்ந்தே செல்லவென
கலைத்தாய் உதவியுடன்
கரத்தே நிற்கின்றது பூமித்தாய்.

நாடு

ஓர் குடையுள்
ஈரெழுத்து உதயமாக
மூவினமும் கரம் கோர்த்து
நான் மதத்தாரும் வாழ்த்த
ஐந்தினையும் கூடிய
அழகிய முத்து நம் தேசமல்லோ?

ஆறுகள் சனைகள் குளங்கள்
அழகு பர்வதங்கள்
ஏழ் வண்ணங்கள் கூடி
எண் திசைகளும் ஒளிகொள்ள
ஒன்பது மாகாணங்கள்-இலங்கை
ஓர் சுவர்க்க மாபுரியின் சாயல்!

தாய் மக்களாய் தனித்துவமானோராய்
பார் வியக்க ஓர் வாழ்வியற்றுவோம்
தறிகெட்டு போர் இயற்றுதலைத் தவிர்ப்போம்.
மார் நிமிர்த்தி ஏர் எடுத்துப் போவோம்
எங்கள் பொருளாதாரத்தை நாங்களே
தீர்மானிப்போம்
நீர் நிலைகட்கு பஞ்சமில்லை
நிறைவுறு விவசாயமே எம் நாட்டின் தேவை
ஊர்த் தரிசு நிலமெல்லாம் உழுது பிளப்போம்
உயிர்கொண்ட பசுமைத் துகிலுடுத்தி மகிழ்வோம்.

போதைக்கு எமனாவோம்
பேதைக்கு காவல் செய்குவோம்
பாதைக்கு நிழல்தர மரங்கள் நாட்டுவோம்.
பகைமைக்கும் நன்மை பயப்போம்
தேவைக்கு உரிய நற் தொழில்கள் செய்குவோம்.
தேசமே நம் உயிராய்க் கொள்ளுவோம்.
வாசிக்க நல் நூல்கள் சேர்ப்போம்
வளங்கொண்ட எதிர்காலம் படைப்போம்

பாதிக்குமேல் போதிப்பால் அறிவுபெற்றோம்
 பகுத்தறிவை நன்கு பிரயோகிப்போம்
 சோதிக்க பல சவால்கள் புறப்பட்டு வரினும்
 சாதிக்க ஒன்று திரள்வோம்
 விவாதிக்க இங்கு பல விடயங்கள் சேர்ந்தன
 விடைகளோ பஞ்சமென்றாயின

வினைகள் யாவும் நம்மால்தான் விளைந்தன
 விதிபேர் சொல்லி ஏன் வேடம் புனைகிறோம்?
 கோத்திரங்கள் வளர்த்த காலம் போதும்
 பாத்திரங்களை இனி மாற்றிக்கொள்ளுவோம்
 பண்ணொடு பரதம் ஓவியம் படைப்போம் நல்ல காவியம்
 அன்றொரு பாரம் பரியமிருந்தது
 அழகிய மரபுக்கலைகள் பிறந்தது.
 இன்றது எங்கோ வாழுது
 இளைய தலைமுறையைத்தான் தேடுது

நன்றெதுவெல்லாமோ தேடிச் சேர்ப்போம்
 நலம் பெறத் திரு நாட்டைப் போற்றிக்காப்போம்
 வண்டது பூவைத்தேடி வருதல்போல
 வளங்கொண்ட எம் நாட்டை நாடிச் சேர்வோம்-புலம் நீங்கி
 சென்றவரெல்லாம் கேளுங்கள்
 புது வரம்போல நம் நாட்டைப்
 படைப்போம் வாருங்கள்.

பாதையல்லா ஊரும் படகு இல்லா வழியும்

ஆண்டுகளிருபது அங்ஙனம் கழிந்தது
மீண்டுமொரு நல்லசேதி
மீண்டு குடியேற அனுமதியாம்
மெய்சிலிர்த்தோம் மகிழ்ச்சி பொங்க.

வாழ்ந்த வீட்டைத்தேடி
வழியறியா நடந்து வந்தோம்
வாழ்ந்த வீடுமில்லை
வளர்த்த மரங்களுமில்லை
குளித்த கிணறுமில்லை
கும்பிட்ட கோயிலுமில்லை
திறந்தவெளி போல
தெரிந்ததெங்கள் ஊரெல்லை.

குடியிருந்தால் கோடி நன்மையாம்..
கொட்டில் போட்டு அடைகாத்தோம்
குடிப்பதற்கு நீருமில்லை
குந்தியிருக்க நிழலுமில்லை
படுப்பதற்குப் பாயுமில்லை
பரதேசிகளாய் நாங்கள்....

தற்காலிக வீடு தந்தார்
தண்ணீர் மல கூடம் தந்தார்
தன்நிறைவு, வாழ்வாதாரம்
தனித்தனியே சொல்லித்தந்தார்

எல்லோர்க்கும் வீடு என்றார்....?
கல்வீடு கட்டப்போய்
கடன்மீது கடனானோம்
கல்நெஞ்சன் "கொரோனா" வந்து
கைநிறைஞ்ச வறுமை தந்தான்
கரைசேர வழியின்றி
கண்ணீரில் மூழ்கிப்போனோம்.

கட்டிய வீடும் பாதி
தோட்டமும் கிணறும் பாதி
வட்டியும் கடனுமாக
வாழ்கின்ற மக்கள் பாதி
பள்ளமும் வெள்ளமாகி
பாதைகள் குளமுமாகி
அள்ளிய மணல்கள் தேடி
அங்கலாய்த்து வீதி நின்றோம்

புகையிரத கடவை இல்லை
போக வர வழிகளில்லை
மிகு வெளிச்ச சமிக்ஞையில்லை
வகையறியா மக்கள் நோக
வெகு விரைவில் விடை வருமோ?
புகு வழியில் தடை வருமோ?
போராட வழி விடுமோ?

உயிர்ப்பு

பரந்த வானும்

விரிந்த கடலும்

பளை நகரை அழகட்டும்.

பனை, தென்னை தோப்புகளும்

பார்வையில் பதிந்து

பரவச மூட்டும்.

பச்சைப் பசேலென்று வயல்களும்

வற்றாத குளங்களும் - ஆங்காங்கே

வெட்டாத பற்றைகளை விட

முற்றாக விழிந்திருக்கிறது

பளை நகரம்

நிறைந்த சோகங்கள்

நீறாது மறைந்து விட

அகன்ற வீதிகளும்

அருகருகே ஆடையங்களும்

அடுக்கடுக்காய் கடைகளும்

கம்பனிகளும்

தொடரும் வீட்டுத் திட்டங்களும்

நிமிரும் வீடுகளும்

படித்த துறைகளை மறைத்திடும்

பலமாடி கட்டடப் பாடசாலையும்

நிறைந்த சோகங்களை நீக்கி

நிம்மதி அளிப்பனவாய்.

புலர்ந்த தேசத்திலே

வன்கரத்து வருடலொன்று

வாஞ்சையுடன் திகழ்கின்றது - அதனால்

மொட்டிழந்த செடிகளும் பூக்கின்றது

வேறுபுந்த மரங்களும் காய்க்கின்றது

சொத்திழந்த சுகமிழந்த எமக்கு - இன்று.

சுகமான பொழுதுகளை புலர்கின்றது.

பசுந்துளிர் - இலம் :8

பச்சிலைப்பள்ளியின் இயற்கையின் வர்ணங்கள்

பச்சிலை போல் துளிர் கொண்டு
பசுமையாய் அழகு செய்வதால்
பச்சிலைப் பள்ளி எனும் நாமம்
காரணமாய் வந்த வரலாறே

எத்திக்கும் தித்திக்கும் புகழுடன்
ஏற்றமுற வாழ்வுயர வயல்சேர் மருதமும்
நெய்தல் நிலத்தால் கடல் வளமும்
காட்டு வளத்தால் முல்லை நிலமும் அழகும் செய்யும்

சத்தியத்தால் கட்டுண்ட மானிடன்
சாதனையால் புகழ் சேர்த்த சிறுவர்கள்
தொழில் வளத்தால் உயர்ந்தேறியவர்
பவனிவரும் அழகுறு பச்சிலைப் பள்ளி

நெற்றி வியர்வை சிந்தும் ஏர் உழவன்
இன்முகங்காட்டி வரவேற்கும் இல்லாள்
முத்து நகை செய்யும் மழலைகள்
இயற்கை எழில் கொஞ்சம்
அழகுறு சோலைகள்

பனை, தென்னை வளமோங்க
இன்சுவைக் கனிகள் தரும் தருக்கள்
செந்நெற் கதிர்கள்
தலை சாய்க்கும் வயல்கள்
அழகுற வளம் செய்யும்
பச்சிலைப்பள்ளி.

கற்றோர் பலரும் கனிவுடன்
தலை சாய்த்து வணங்கிடும் பண்பும்
குற்றமற்ற குழந்தைகள் வளம் செய்யும்
மாண்புறு தேசம் பச்சிலைப் பள்ளி.

பசுந்துளிர் - ஐதம் :8

அடை மழைக்கு ஓர் அன்பு மடல்

அன்புள்ள மழைக்கு,
அடியேன் நலமன்று
அறிவேன் தாம் சுகமென்று!

மாரியில என் ஆட்டத்த
மக்கள் பார்க்கத்தானே போறாங்க.
சூரியச் சொந்தத்திடம் - நீர்
சொன்னதாய்க் கேள்விப்பட்டேன்

அவசரத்து முடிவு எல்லாம்
அழகல்ல தங்களுக்கு.
ஆத்திரம் நீர் அடைஞ்சா
அவஸ்தையெல்லாம் எங்களுக்கே.
சற்றுப் பொறுமை கொள்ளும்
உற்று மடல் வாசியும்.

விதைச்ச வயல் வீறு கொள்ள
செழிச்ச நீர் பெய்ய வேணும்
சகட்டு மேனி வந்தீரென்றால்
சர்வநாசம் பயிர்களுக்கே

வயல் காணி மேவிப்போட்டு
வடிவாய் வீடு கட்டிப்போனம்
வாய்க்கால் வழி அடைச்சம்
குளம் குட்டை மூடிப்போனம்

செழிச்ச நிலம் தேவையில்லை.
சீமெந்து தரை ஆக்கிப்போனம்
பருவத்தே நீர் பொழிஞ்சா
பாய்ந்தோட இடமுமில்லை.
தார் வீதி வீடு வாரீர்
தவறேதும் உம்மில் இல்லை

விஞ்ஞானம் மமதை கொள்ள
விஞ்சத் துணிஞ்சம் விந்தை உலகை
விளைவுகளின் தார்ப்பரியம்
நிலவரங்கள் சொல்லுதன்றோ

உசுப்பேத்தி விட்டதால்
உமை மதிக்க மறந்து போனம்
தவறிலும் தவறு தான்
தயை காட்ட மாட்டீரோ?
இடைவெளி இல்லாம
மடை திறந்து பொழிகிறீரே
மக்கள் இங்கு பாவமல்லோ
மனச்சாட்சி வேணுமெல்லோ

இரவினை ஆட்சி செய்யும்
ஆட்சேபனை ஏதுமில்லை
பகலில் ஓய்வெடுமன்
பயபுள்ள பிழைச்சுப் போவம்

குடிசை வீடு தாண்டும் போது
குழப்படி செய்யாதேயும்
பணக்கார வீடு என்றால்
பலம் காட்டும் பரவாயில்லை

கூரைத்தன்மை
கூர்ந்து நோக்கி
ஏழை பணம்
என்று பார்த்து
வேறுபட்ட கனதி காட்டி - தாங்கள்
வேகம் கொள்ளல் நல்லதன்றோ
மேதாவி என் கருத்திற்கு
மேலான விருதும் உண்டோ?

ஓலையில் வீடு மேய்ஞ்சு
சேலையில் தாழ்ப்பாளர் போட்டு
ஊறி வரும் மண்ணுக்குள்ள
உறக்கம் காணும் உறவுமுண்டு

ஆர்ப்பரிக்கும் உன்னைக் கண்டு
அழகென்பான் ஆஸ்திக்காரன்
அடுத்தவேளை நாதியில்ல
அவஸ்தையென்பான்
ஏழைத்தோழன்

பருவ மழை தவறு எனில்
பாவம் காணும் பூமி யாவும்
வேளையது பொய்க்க வேணாம்
வேண்டுமே நீர் எமக்கு
மதிப்பிற்குரிய மாமழையே!

சுட்டெரிக்கும் சூரியனோடு

சுற்றுவட்ட மேசை அமர்ந்து
சுழற்சியில போவம் என்று
சும்மா ஒருக்கா கதைக்கலாமே

சிந்தனைப் புரட்சி என்று - உமை
சீண்டுறனோ தெரியேயல்ல
வாயில சனி எனக்கு
பாயில் படுத்திருக்காம்
பளையிளர பரிமளாக்கா
பார்க்கும்போது சொல்லிப்போனா

கண்டபடி எழுதிறன் என்று
கோபம் ஏதும் கொள்ளாதேயும்
நீரும் நானும் நட்பு என்று
ஞாபகங்கள் இருக்குதெல்லோ?

மாசு மறு கலக்காத
மாயை நிறை வான் மழையே!
மாரி மழை பெய்வதெல்லாம்
மக்கட் பஞ்சம் தீரவல்லோ?

வீரியம் காட்டி வந்து
வீண்பழி கொள்ளாதே நீ
பூமிப்பந்து பாவமிங்கு
பூப்போல மென்மையாய் வா

மிஞ்ச இயலா கொஞ்சல் மழையே
அமைதியாகு
அழகாய்ப் பொழி
வளமாக்கு- எமை
வசந்தமாக்கு
சஞ்சலம் நீக்கு
சந்தோஷம் தா
வஞ்சமின்றி வந்துபோ-
கெஞ்சலுடன் நான் டிஷானி!

பெண்ணின் பெருமை

இவ் இலங்கையில் பெண்கள்
தொகை அதிகமென்றால்
எம்மவரின் பங்கும் அதிகம் தானே.

வரலாற்றுப்பாதை வழி சென்று
பெண்ணினத்தை நோக்கினால்
வெட்டுண்ட
கோவலனுக்காக கண்ணகி
மதுரையை எரித்தாள்
விட்டுச் சென்ற கோவலனுக்காக
மாதவி மணிமேகலையைத் தந்து
ஐம்பெருங் காப்பியத்தில்
அங்கமானாள்.

கண்ணகியா? மாதவியா?
என்பதை விட
கண்ணகியும் மாதவியும் சேர்ந்ததே
சிலப்பதிகாரமென
இளங்கோ அடிகள் எழுதி வைத்தார்.

இன்னும் சொன்னால்
அரிச்சந்திர மன்னனின்
வாய்மைக்குவழி சென்ற
சந்திரமதியும்
காலனை வென்று கணவனுயிரை
மீட்ட சாவித்திரியும்
ஒரு பெண்ணை பந்தயம் வைத்து
கூதாடிய போது
வென்ற துரியோதனன்
பாஞ்சாலியின் துயில்
களைந்த போது,
முடியாமல் போக துடி துடித்த
துரியோதனனை சபதமிட்டுப்

போராடிய பாஞ்சாலியும்
இராமாயணத்தின் சீதையும்
மேலும் சில பெண்கள்
வரலாற்றுப்பாதையின் பொக்கிசங்கள்.

சமூகப் பெண்கள் வாழ்விலும்
சரித்திரத்திலும் பல உண்டு
பாரதியின் பங்கை விடவும்
பல மடங்கான உழைப்பாளியாக
உலகமெல்லாம் கூட
குடும்ப சமையைக் குறைக்கவென
உழைக்கும் பெண்களைப்
பார்க்கின்றோம்.
இன்னிலைக்கு வராத என்னினமே வாரீர்
வரலாறுகள் வழி செல்லும் பாதையில்
செல்ல வாரீர்
பொருளாதாரத்தின் பொக்கிசமே
பளை மண்
எம்மினமே புரிந்து கொள்வோம்.

வானில் மின்னுகின்ற நட்சத்திரங்களாக
இவ் இருபத்தைந்தாம்
ஆண்டு தொடக்கம்
ஒளியாய்ப் பரவுவோம்

கலைகள் உறங்காது

வயிறு நிரம்பியிருப்பதில்
கால்களுக்கு ஓய்வு இல்லை
கைதட்டுக் குறைந்தாலும்
கைவினை நிற்பதில்லை

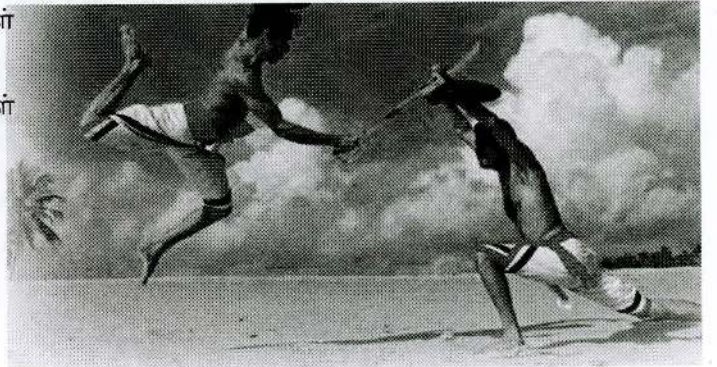
ஓடி ஓடி கலை வளர்த்தாலும்
கலைஞன் ஒரு போதும் ஓய்வதில்லை
காரணம் காசா
கலையின் மீது வைத்த பாசம்

உயர்த்தி விட ஆளில்லாமல்
ஊரே உதாசீனம் செய்தாலும்
என் கலை என் உயிர்
என நிமிர்ந்து நிற்கும்
கலைஞனைக் காயப்படுத்தாதே

கலைக்கூடம் அதிகரித்தாலும்
கூட்டம் அதிகரிக்கவில்லையே
கலைஞன் அதிகரித்தாலும்
காண்போர் அதிகரிக்கவில்லையே

கலை வளர்க்க
ஒரு அடி முன்னே வையுங்கள்
கலை வளர்க்க
ஒரு அடி முன்னே வையுங்கள்

கலைஞனும் கலையும்
தன்னால் முளைக்கும்
கலைஞனும் கலையும்
தன்னால் முளைக்கும்

கீராமிய முறையை மதப்போம்

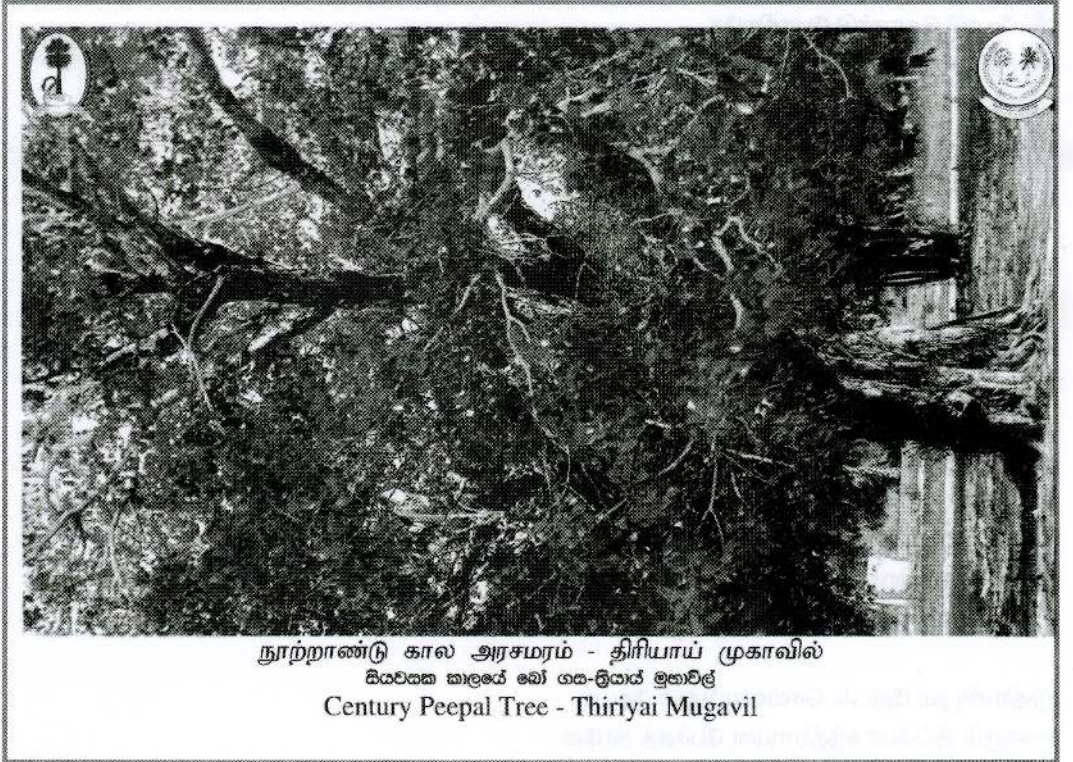
- ஆண்: தாவணிப் பெண்ணே என் ஆவணிப் புவே
கோழி கூவும் முன்னே கோலம் போடும் அழகே
- பெண்: தோட்டத்திலே செவ்வந்தி வீட்டுக்குள்ளே அடைக்கோழி
காவடியாடும் மச்சான் கதை சொல்ல நேரமில்லை
- ஆண்: கட்டான் கொடி கட்டழகி கனகாம்பர பூக்காரி
குடம் கொண்டு நீ போக வருவேண்டி நான் பின்னே
- பெண்: ஊர் வழக்கை மீறாதே ஊருசனம் சேர்க்காதே
வம்பு பேச்சு நீ பேசி வசை வேண்டி போகாதே
- ஆண்: கட்டிளங்காளைக்கெல்லாம் கல்பாணம் ஆகுதடி
நானெப்போ தாலிசெய்ய சேதி நீ சொல்லிடடி
- பெண்: பஞ்சாங்கம் நாள் பார்த்து பட்டுவேட்டி தான் கட்டி
நீ வந்து பெண் கேக்க காத்திருக்கேன் நானிங்கே
- ஆண்: வீட்டிலே சொல்லி வச்சு வருவேன்டி உன் வாசல்
கிடுகுவேவி வழி பார்த்து காத்திரடி எனக்காக
- பெண்: பூசாரி கலையாடி என்ப பேரை சொன்னதனால்
மஞ்சள் பூசி குளிக்கையிலே உனைத்தானே பூசுகிறேன்
- ஆண்: கிளித்தட்டு ஆடுகையில் உன் கெட்டத்தனம் நான் கண்டு
கெட்டேன்டி ஆசையிலே உள்ளாணை நம்பிடடி
- பெண்: ஈருருவி சந்தையிலே நீ ஈரப்பலா விற்கையிலே
ஈரமாச்சு எவ்விழிகள் உள்ளாணை நம்பிட்டா

ஆண்: பழஞ்சோறு நீ திரட்டி பக்குவமாய் கையில் தர
பனாட்டெடுத்து நான் தின்பேன்
பாத்திரடி எனக்காக

பெண்: மனசுக்குள்ள நினைப்பிருக்கு மண்சட்டியில் குழம்பிருக்கு
மணமணக்க நீ தின்ன காத்திருப்பேன் எப்போதும்.

ஆண்: பனங்கூடல்களே பச்சிலைக்காடுகளே
வயல் ஓரங்களில் வளைந்து நிற்கும் நாணல்களே
தானனே தன தானனே தானனே தன தானனே

பெண்: உறிச்சட்டியிலே உறைந்து நிற்கும் வெண்ணையை போல்
உருகுதய்யா என் மனசு மாமனை கண்டதுமே
தானனே தன தானனே தானனே தன தானனே

நானும் கடவுளும்

உலக நடப்புக்களை எண்ணி சோர்ந்தபடி “ஊ.....” என்ற பெருமூச்சு மெல்ல எறிந்தபடி போனை எடுத்து வந்து “வட்ஸ் அப்”பைப் பார்க்கிறேன் ஏதோ எண்ணில் “ஸ்மைலி” ஸ்ரிக்கரொன்று யாரோ என எண்ணிக்கொண்டு நானும் ஒரு “ஸ்மைலி” யோடு யாரோ என அனுப்பிவிட நான் தான் கடவுளென வந்தது “மெசேஜ்” ஒன்று ஓ.....என்று வியந்தபடி வணக்கத்தைச் சொல்லிவிட்டேன். உமக்கென்ன கடவுளே ஊரெல்லாம் பூஜை தானே மந்திரப் புன்னகையில் உனக்கென்ன வேண்டுமென்றார் .விடுவேனோ நானும் சில நிமிடம் பேசும் என்றேன் தந்திரமாய். அவரும் என் மொழி விளங்காதென்றார். சமஸ்கிருதம் தமிழில் “ரான்சிலேற்றை” எடுத்து வைத்து தற்போது முடியும் என்றேன் ஆ....சரி என்பது போல்லைக் ஒன்றைத் தந்து வைத்தார்.

கண்ட கண்ட நோயெல்லாம்

காற்றோடு பரவி வந்து

நேற்று வரை விடாமல்

வீட்டோடு கொண்டு போகிறதே

ஆர்த்தியும் அர்ச்சனையும் நெய் விளக்கும் நைவேத்தியமும்

கொண்டு வந்து தருகிறேன்

கண்டும் காணாமலும் நீங்கள் இருப்பதேனோ?

நீங்கள் கல்லா கடவுளா? என்றேன்.

கற்ற பாடங்களை களத்திலே விதைக்காமல்

பின்பற்ற மறந்தது உங்கள் தவறுதானே!

நட்டு வைத்த மரமெல்லாம் வெட்டி வைத்தீரே

குவித்து வைத்த மணலெல்லாம் குழி தோண்டி எடுத்தீரே

அபிவிருத்தி என்ற பேரில் ஆலமரம் அரசமரம்

தெருவோர நிழல் நீக்கி தெறிக்க விட்டீர் வெய்யிலேயே

என் பிழையல்ல உம் பிழையே மானூடா

காடுகள் எரிகிறது காட்டுப் பிராணியெல்லாம்

கருகிச் சாம்பலாகிறது.

சந்திரனிலும் தேடல், செவ்வாயிலும் தேடல்

சகலரும் இப்போ சந்திராயன் பேச்சுத் தானே

விஞ்ஞானம் வளர மெஞ்ஞானம் விழுமா என்றேன்

யாரோ குளிர் காய காடுகள் எரிகிறது

ஏழை வயிறுகளிலும் அத் தீ பரவுகிறது

விவசாய பூமியில் மெஞ்ஞானம் தொலைந்து
 தொலைதூர வெளியில் விஞ்ஞானம் மேய்கிறது
 ஐயோ என் செய்வேன் ?

யானைக்கு மதம் வைத்தேன்
 பாகனும் மதம் கொண்டான்
 மனம் மடையோ மானிடனே
 மதம் படைத்தது நீயன்றோ என்றார்
 மர்மப் புன்னகையை உதிர்த்து விட்டபடி

ஒவ்வொரு பொருளுக்கும் விலையேற்றம் இறைவா
 யாரோடு நொந்து கொள்ள இதை நான் தலைவா
 வேரோடு போகும் எம் எதிர்காலம்
 நாளைையை நினைத்தொரு கேள்வியைத் தொடுத்தேன்

நெற்றி சுருங்கிய ஸ்மைலி ஸ்ரிக்கரும்
 ஓ.....என்று அழும் ஒரு ஸ்ரிக்கரும்
 ஒன்றன் பின் ஒன்றாய் முடுக்கிவிட்டார் கடவுள்
 அதனைத் தாண்ட எந் நாளிலும் நான்

தேரோடு வந்தேன் பெற்றோல் தேவையில்லை
 மயிலோடு வந்தேன் மண்ணெண்ணெய் செலவில்லை
 எலியோடு வந்தேன் எரிபொருள் எண்ணமில்லை
 சைக்கிளைத் தந்தேன் சலித்துக்கொண்டாயே
 வெற்றிகளைத் தந்தேன் வெலு வெலுத்து நிக்கிராயே!

யாரோடு நொந்தேனும் போராடு வாழ்வதற்கு
 என்று சொல்லிக்கொண்டு
 வேறென்ன கேள்வி? என்றார்
 உனக்கென்றும் குறையில்லையா கடவளே?
 நிறைவாக நீ வாழ்ந்தால்
 ஏனக்கேது குறை என்றார்
 எகத்தாளச் சிரிப்போடு நீக்கிவிட்டார்
 தொடர்பினின்றி

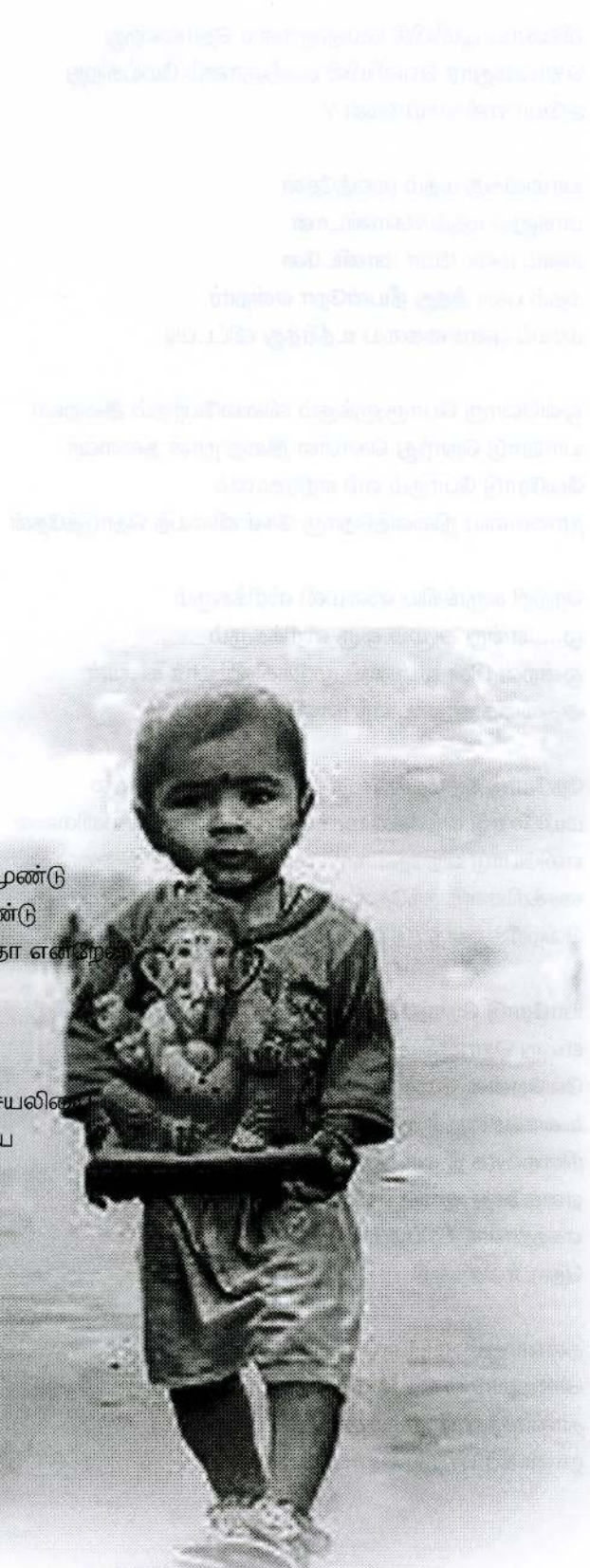
தன்னாலும் முடியாதென்றார்
 சொல்லாமல் சொல்லியுற்றார்
 தானாகத்தான் திருந்தும் இவ்வுலகு என்று
 நானாகப் புரிந்து கொண்டேன்

கண்டகண்ட ஆட்களிட்டு
 இலஞ்சம் எல்லாம் பெறுவதில்லை
 வேப்பிலையும் மஞ்சள் மாவும்
 வேர்க்கொம்பும் இஞ்சியும்
 தோற்றுப்போகாத வைத்தியங்கள்
 முன்பெல்லாம் பயன்படுத்தி
 முன்னோர்கள் வாழ்ந்தார்களே
 கை காலும் கழுவு மாட்டம்
 பத்தியங்கள் செய்யமாட்டோம்
 பைத்தியமே போ அங்கே
 என்று நீங்கள் சொன்னதாலே
 நான் இன்று
 உனக்கு கல் ஆயிற்றேனோ என்றார்

ஊரெல்லாம் உமது சிலை
 பேரென்ன பலதோ உமக்கு?
 கண்முடி உன்னுள்ளே என்னைத் தேடு
 ஞான ஒளியாய் நான் தெரிவேன்
 எவ்வூரில் எப்பேரென்றாலும்
 என் நாமம் பரமே என்றார்
 அதுவென்ன வில்லங்கம்
 ஆர்வமாய் கேட்டுக் கொண்டார்
 கண்டநேரமெல்லாம் காற்றும் மழையுமுண்டு
 கால நேரம் மாறி பனியும் புகாரும் உண்டு
 கலண்டரில் உள்ளபடி காலநிலை வராதா என்றார்

பெருமூச்சை எறித்தபடி
 பேசாமல் வைத்துவிட்டேன்
 தொலைபேசி என்கிற தொலையாத செயலினை
 நமசிவாய் நாமம் சொல்லும் நா வழியே
 நல்லதென்று நயத்தோடு முடிவெடுத்து
 திடத்தோடு வாழ்கிறேன்.

சென்னை பல்கலைக்கழகம்
புத்தக வெளியீடு

கதைகளில்

களமாக ..

கொலையுதிர காலம்

வணக்கம் **BBC** இன் காலை செய்திகள். நேரம் 8 மணி.செய்திகள் வாசிப்பவர் ஸ்டெல்லா. “இலங்கை தேசிய தொல்லியல் திணைக்களத்தின் பிரதான தலைவர் கௌரவ தாமஸ் அவர்கள் கடத்தப்பட்டதையடுத்து நாடெங்கிலும் காவல் துறை தனது தீவிர தேடுதல் நடவடிக்கைகளை முன்னெடுத்து வருகிறது.”

எந்த நேரமும் இதே செய்தி தான். இவர்களுக்கு வேறு வேலையே இல்லை போலும் சலித்துக் கொண்டே வானொலியை நிறுத்தினாள் ஏஞ்சலினா. பெயருக்கேற்றாற் போல எக்கச்சக்க அழகுடன் இருந்த ஏஞ்சலினா தலைமுடியை கட்டையாக வெட்டி உதடுகளுக்கு சிவப்பு மை தீற்றியிருந்தாள். வானொலியை நிறுத்தியிருந்த கையோடு தன்குறிப்பேட்டை திறந்து எழுதவும் தொடங்கினாள்.

இந்த மனிதர்கள் ஆபத்தானவர்கள். இயந்திரத்தனமான வாழ்க்கையில் இயங்கிக்கொண்டேயிருக்கின்றார்கள். மோசமான மிக மோசமான வார்த்தைகளுக்கு சொந்தக்காரர்கள் இவர்களே. எழுதி முடித்து இறுதி முற்றுப்புள்ளி வைப்பதற்குள் தொலைபேசி பாடியது.

“வணக்கம், நான் ஏஞ்சலீனா பேசுகிறேன். தங்கள் கட்டளைப்படியே மிஸ்ரர் தாமரை கண்காணித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். இங்கே எவ்வித அசம்பாவிதமுமில்லை”. “நல்லது அவனிடமிருந்து தகவலை அறிய முயற்சி செய் முடியாத பட்சத்தில் அவனைக் கொன்றுவிடு”

அது என்னால் முடியாதென்று கூறி அவள் மறுக்குமுன்னே” உன்னுடைய அசைவுகள் கூட இங்கே அவதானிக்கப்படுகின்றன” என்ற எச்சரிப்புடன் மறுமுனையில் தொலைபேசி அடக்கப்பட்டு விட்டது. எரிச்சலாக இருந்தது அவளுக்கு. தனக்கு விருப்பமில்லாத பணியொன்றைச் செய்வதற்காக அவள் அமர்த்தப்பட்டிருக்கின்றாள்.

மெதுவாக சத்தமின்றி நடந்து தாமரை அடைத்து வைத்திருந்த அறைக்குள் எட்டிப் பார்த்தாள். களைத்துப் போய் ஓய்ந்து கிடந்தது அந்த தேகம். பாவமாக இருந்தது. குளிர்சாதனப்பெட்டியில் இருந்த ஆப்பிள் ஜூஸில் இருந்து சிறிதை எடுத்து குவளையில் ஊற்றிக் கொண்டாள்.

தாமஸ்....

தாமஸ்....

சற்று எழுந்திருங்கள். தாமரை எழுப்பி ஆப்பிள் ஜூஸை பருக கொடுத்தாள். குடித்த மாதிரித்தில் தெம்புடன் எழுந்து உட்கார்ந்து கொண்டார்.

“உங்களுக்கு எனது பணிவான வணக்கங்கள். அறிவும் திறமையும் கொண்ட பெருமதிப்பிற்குரிய உங்களுக்கு இந்நிலைமை ஏற்பட்டமைக்கு வருந்துகிறேன். இருந்தும் எனக்கு சற்று ஒத்துழைப்பு கொடுப்பீர்களாக” என்றாள் ஏஞ்சலீனா.

“அப்படியா உனக்கு என்னிடமிருந்து என்ன தேவைப்படுகிறது”

“உங்கள் தொல்லியல் நிறுவனத்தில் பாதுகாப்பாக வைக்கப்பட்டுள்ள இரத்தினக்கற்களை ஒரு நியாயமான விலைக்கு தந்துவிடுமாறு எங்கள் நிறுவனத்தினர் எத்தனையோ தடவைகள் கேட்டும் நீங்கள் அதற்கு சம்மதிக்கவில்லை அப்படித்தானே தாமஸ்.”

“இங்கே பார் அதற்கான உரிமை எனக்கில்லை. அதை நிர்வகிப்பவர்கள் நம் நாட்டு அரசாங்கத்தினர். புத்தியில்லாமல் உளறுகிறார்கள் உங்கள் நிறுவனத்தினர்”.

“தாமஸ் அவர்களே சற்றுப் பொறுங்கள். உங்களிடம் நான் கேட்பது அதுவல்லவே. தற்போது அந்த இரத்தினக்கற்கள் வேறு இடத்திற்கு இடம்மாற்றப்பட்டுள்ளன என்று நமது உளவுப்பிரிவிடம் இருந்து தகவல் கிடைத்துள்ளது. சொல்லுங்கள் எங்கே அவை.”

ஏஞ்சலீனா கூற கூற தாமஸ் அவளை நெருங்கி வந்து கொண்டிருந்தார்.

“அழகாக பேசுகின்றாய். ஆச்சரியத்தனமாக இருக்கின்றாய்”

கூறிக் கொண்டே அவள் கைவிரல்களை மெல்ல வருடி விட்டார். ஏஞ்சலீனா கையை உதறி விடுவித்து கொண்டே “நாகரிகமென்பது தெரியாதா தங்களுக்கு. தங்கள் நிலையை மறந்துவிட்டீர்களோ. உங்களைக் கொல்லுமாறு எனக்கு உத்தரவிடப்பட்டுள்ளது” உரக்கக் கத்தினாள்.

அச்சமின்றி நெருங்கிய தாமஸ் அவள் கன்னங்களை வருடிக்கொண்டே

“அந்த இரத்தினக்கற்களை விடவும் இந்த கன்னங்கள் விலை மதிப்பற்றவை போலும்” என்றார். படாரென தன்னை விடுவித்துக் கொண்டு அறையில் இருந்து வெளிப்பட்டோடினாள் ஏஞ்சலீனா.

அறிவானவர், திறமையாவர், நல்ல பண்புள்ளவர் என்று தான் எண்ணிப் பரிதாபப்பட்ட தாமஸ் அவ்வாறு தன்னுடன் நடந்து கொண்டது அவளுக்கு ஆச்சரியத்தை தந்ததுடன் மனித இனத்தின் மீது எல்லையற்ற வெறுப்பையும் ஏற்படுத்தியிருந்தது. எரிச்சலான இந்த நினைவிலிருந்து அவளை மீட்டெடுக்கும் சக்தி ஜன்னலோரமாக இருந்தது. மேல்மாடி அறையின் ஜன்னல்களைத் திறந்து விட்டு காற்றை ஒரு முறை உடலெங்கும் பரவ விட்டுக் கொண்டாள். சற்றுத்தூரத்திற்கப்பால் பரந்து கிடந்த பச்சைப்புல்வெளிகளும் அவற்றை மேய்ந்து கொண்டிருந்த ஆட்டுக் கூட்டங்களும் அவள் கண்ணிற் பட்டன. எவ்வளவு சுதந்திரமாக இருக்கின்றன. மனிதர்களைப் போலல்லாமல் தொந்தரவுகளும், தொல்லைகளும் இன்றி அவற்றுடனே நான் தொலைந்து போனால் என்ன?

கீழே போர்டிகோவில் கார் வந்து நிற்கும் சத்தமும் காரின் கதவுகள் அறைந்து சாத்தப்படும் சத்தமும் பலமாகக் கேட்டது. கீழிறங்கி வேகமாக நடந்தாள் ஏஞ்சலினா.

“மரியாதைக்குரிய தீபக் மற்றும் ரஞ்சனி அவர்களுக்கு எனது வந்தனங்கள்.”

உன் வந்தனமெல்லாம் இருக்கட்டும். தகவல் கிடைத்ததா இல்லை கொன்றுவிட்டாயா? சீறினாள் ரஞ்சனி,

ஏஞ்சலீனாவால் எதுவும் சொல்ல முடியவில்லை. அவள் அவர்களை தாமஸ் இருக்கும் இடத்திற்கு அழைத்துச் செல்ல விரும்பினாள்.

தாமஸைப் பார்ப்பதற்காக வந்திருந்த தீபக்கும் ரஞ்சனியும் ஏதோ உயர்பதவிகளை வகிப்பவர்கள் போல் தோற்றமளித்தார்கள். ரஞ்சனி அளவுக்கு அதிகமாக தன்னை அலங்கரித்திருந்தாள். ஏஞ்சலீனாவைக் காட்டிலும் அதிகமான இயந்திரத் தனத்துடன் காணப்பட்டாள் போல இருந்தது. இருவரின் கைகளிலும் துப்பாக்கி ஒன்று இடம்பிடித்திருந்தது.

“சொல் தாமஸ் அந்த இரத்தினக்கற்கள் எங்கே? உயிர் மீது ஆசையிருந்தால் சொல்லிவிடப் போகிறாய். இல்லையெனில் இந்த துப்பாக்கிகளின் கொடூர பசிக்கு இலக்காக வேண்டியிருக்கும்”

இப்படித்தான் நடக்கும் என்று ஏஞ்சலீனா நினைத்திருந்தாள். ஆனால் நடந்ததோ வேறு. தாமஸ் சிறிதும் அச்சமடைந்ததாக தெரியவில்லை. அவர் தன் நாட்டிற்கு சொந்தமான இரத்தினக்கற்களை அவர்களுக்கு வழங்குவதற்கு விலை பேச தயாராகி இருந்தார். மூவருக்குமிடையில் நடந்த பேச்சுவார்த்தையில் குழப்பநிலை ஏற்பட்டதை ஏஞ்சலீனா அவதானிக்கத் தொடங்கினாள். அதற்கிடையில் கட்டடத்தில் பொருத்தப்பட்டிருந்த அத்தனை சமிக்ஞைப் பொத்தான்களும் அலறி அவர்களை எச்சரிக்க தொடங்கியிருந்தன.

ஏஞ்சலீனா விரைந்து செயற்பட்டாள். இவர்களிடமோ அல்லது அவர்களிடமோ மனிதத் தன்மையை எதிர்ப்பார்க்க முடியாது. அது நல்லதுமல்ல. சலாரென பாய்ந்து ரஞ்சனி மற்றும் தீபக் இருவரினது கைகளிலுமிருந்து துப்பாக்கியை பற்றிக் கொண்டாள். தடுப்பதற்காக ரஞ்சனி கைகளால் அவளை அறைந்ததால் ஏஞ்சலீனாவின் தலைப்பகுதி கழன்று மறுபக்கம் விழுந்தது. காற்றெனக் குளிந்து தன்தலையை உடலுடன் பொருத்திக் கொண்டே மூவரையும் நோக்கி சாரமாரியாகச் சுட்டாள். துப்பாக்கிச் சன்னங்கள் அவர்களின் உடலைத் துளையாக்கிய மறுகணமே மாடிப்படிகளில் இறங்கி ஓடத் தொடங்கினாள். தொல்லைகள் எதுவுமற்ற அந்த பரந்த புல்வெளிகளை நோக்கி வேகமாக ஓடிக் கொண்டே இருந்தாள்.

வணக்கம் **BBC** இன் மாலை நேர உலகச்செய்திகள்.

“சந்தேக நபர்களைக் கொன்றுவிட்டு தலைமறைவாகிய ரோபோ ஏஞ்சலினாவிற்கு காவர்துறையினர் வலைவீச்சு”

ஏஞ்சலினா இயந்திரத்தனமானவள் அல்ல. அவள் இயற்கையானவள். நாம் தான் செயற்கையாகி இருக்கின்றோம்.

சுவேதா ரீச்சர்

அத்தனை அடிகளையும் வாங்கிவிட்டும் அதே சிரிப்போடும், அன்போடும் அவனையே பார்த்துக்கொண்டிருந்த தருணை சற்றுக்கோபமாக முறாய்த்துப் பார்த்துவிட்டு பாடத்தைக் கவனிக்கத்தொடங்கினாள் சுவேதா. அவளுக்கு அன்று மனநிலை சரியில்லாமல் இருந்திருக்குமோ என்னவோ சரியாகப் பாடம் நடாத்த முடியாமல் குழம்பிப் போயிருந்தாள்.

மதிய உணவினை வழங்கிக் கொண்டிருந்த போது 'நீங்கள் சாப்பிடல்லயா ரீச்சர்' எனக் கனிவோடும், அக்கறையோடும் கேட்டது தருணைதான் என்பதைப் புரிந்துகொண்டு "உனக்கு எவ்வளவு தான் அடிச்சாலும் புத்தியும் வராது கோபமும் வராதா" என்றவளை "நீங்கள் என்னைத் திருத்தத்தானே அடிச்சீங்கள் ரீச்சர்...பறவாயில்லை" என்று புரிதல் நிறைந்த வார்த்தைகளைக் கூறிக்கொண்டே தட்டை நீட்டி 'நீங்கள் சாப்பிட்டால் தான் நான் சாப்பிடுவேன்' என அடம்பிடித்தவனை தட்டிக்கழிக்க முடியாது பெற்றுக்கொண்டாள். ஒவ்வொரு தடவையும் உணவை வாயில் வைத்து விழுங்கும் போதும் அவனை இவ்வளவு மோசமாக அடித்திருக்கின்றேன். ஆனாலும் அந்தப் பிஞ்சுமனம் இவ்வளவு பக்குவமாக நடந்துகொள்கின்றதே எனக் கண்கள் குளமாகி கனத்துப்போன உணர்வுகளோடு அவனைப் பார்த்தாள்.

கன்னங்களை நனைக்கும் முன்னரே கண்ணீரைத் துடைத்த அந்த மாணவனிடத்தில் ஒரு ஆசிரியரிடம் இவ்வாறு தொட்டுப்பழகுவது தவறு என அவனைச் சற்று அழுத்தமாகவே தள்ளிவிட்டாள். ஏன் ரீச்சர் எனக்கு அம்மாவும் இல்லை நீங்களும் இப்படித் தள்ளி விடுறீங்களே! என்றான் கன்னங்கள் நிறைந்திருந்த கண்ணீர்த்திவலைகளுடன்....

பேரதிர்ச்சியான அவனது வார்த்தைகளை சரியாகப் புரியாதவளாய் கேள்விக்குறிகளாக இமைகளை உயர்த்தியும், நெற்றியை விரித்தும் பார்த்தவளுக்கு தன் சோகமான கதைகளைக் கூறி முடிக்கவும், அடக்கவே முடியாத அந்த வகுப்பறை மயான அமைதியை அடைந்திருந்தது.

தாயன்பு தேடிய அவனது விழிகளும் அன்பான வார்த்தைகளைத் தேடி ஏங்கும் அவனது உள்ளமும், குள்ளமான அந்தத் தோற்றமும், சுருண்டு சுருண்டு திரண்டு கருமையாகி அடர்ந்து கிடக்கும் அவனது கேசமும், எதையோ செய்துகொண்டேயிருக்கும் அவனது கைகளும் என அவனை உற்று நோக்கிக்கொண்டிருந்தாள்.

'நல்லாக்குடிச்சிட்டு வந்து அம்மாவோட சண்டை பிடிச்சிட்டு அம்மாவ அடிச்ச கிணற்றுக்குள்ள போட்டது அப்பாதான் ரீச்சர்.... அம்மாவும் கொஞ்சம் பேசாமல் இருந்திருக்கிலாம்.... அப்பாவுக்கு வாய் காட்டுவா.... கொஞ்சம் பேசாமல் இருந்திருக்கலாம் ரீச்சர் எனத் தொடர்ந்த கொண்டே போனவனின் குரலின் தளம்பலும் குளமாகிய கண்களும் எத்தனையோ வலிகளைச் சுமந்து கொண்டிருக்கிறதே என்பதை எண்ணி அவனை இடை நிறுத்தினாள்.

காலை பாடசாலை ஆரம்பித்து முதல் முடியும் வரை யாருக்காவது அடிப்பதும், யாரிடமாவது அடிவாங்குவதும் என இருந்தாலும் இறுதியில் ஆசிரியர்கள் யாரிடமாவது அடிவாங்குவது அவனாகத்தான் இருப்பான். அவனைத் திருத்தவே முடியாது எனப் பல ஆசிரியர்கள் அடிக்கடி கூறிச் சலித்துக்கொள்வதனை சுவேதாவின் காதுகளும் அறியும்..

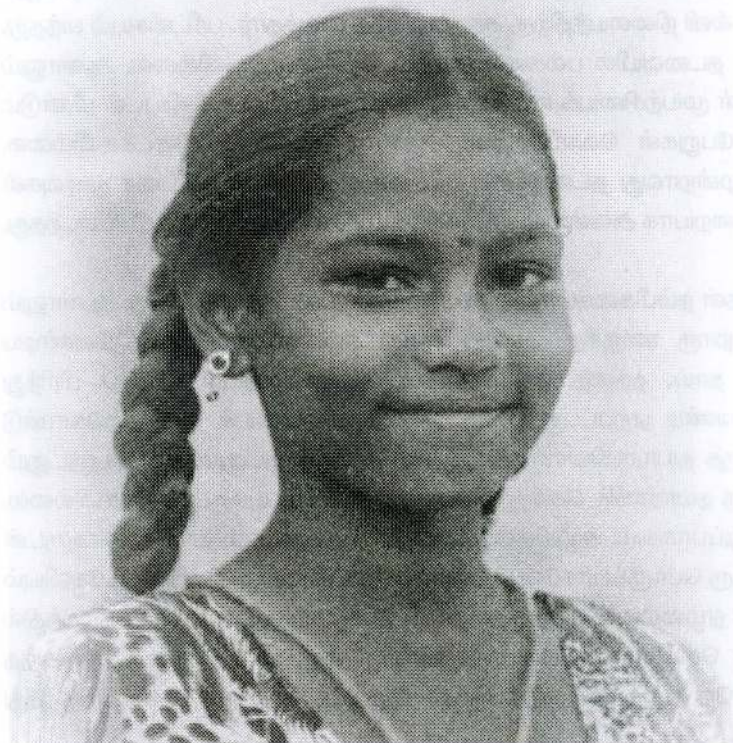
வகுப்பு மாணவர்களிடத்தில் தருணுடைய நிலைமையை புரியவைத்தாள். அவன்மீது அன்புகாட்ட வேண்டிய தேவையையும் உணரச் செய்தாள். அவனை நல்லவனாக மாற்றுவது சக நண்பர்களின் கடமை என அவர்களின் எண்ணங்களில் நல்லவார்த்தைகளை விதைத்தாள்.

தினமும் அவனது போக்கைக் கவனிக்கத்தொடங்கினாள். சக மாணவர்களின் அன்புகண்டு பேரானந்தம் அடைந்த அவனுக்குத் தன்மீது கருணையோடு நடந்துகொண்ட சுவேதா எப்போதும் தனக்கு ஆசிரியராக இருக்கவேண்டும் என அவளிடம் கூறிக்கொண்டேயிருப்பான்.

அவள் ஒரு பயிற்சி ஆசிரியராக சிறிதுகாலம் அங்கு நியமிக்கப்பட்டிருக்கின்றாள் என்பது புரிய வைக்கமுடியாதவளாய் இருந்தாலும் ஆசிரியரித்தொழிலை செய்பவர்கள் மத்தியில் ஆசிரிய சேவையை ஆற்றிய பெருமிதத்தோடு அவள் பயணம் தொடர்ந்துகொள்கின்றது.

முற்றும்.

வீடாமுயற்சி வெற்றி தரும்

எங்கு பார்த்தாலும் பனைகளும் தென்னைகளும் நிறைந்த தென்னந் தோட்டமொன்றில் வேலைக்காக குடியேறியோரே ஆனந்தி குடும்பம். ஆனந்தி அனைவராலும் கறுப்பாசி என்றே அழைக்கப்பட்டாள். அதற்கேற்ப நிறமுடையவள். எவ்வாறாக இருந்தாலும், அவளது குடும்ப வறுமையோ சொல்ல முடியாத நிலை. தந்தை, தாய் நான்கு இளைய சகோதரர்கள் இவளோ மூத்தவள் என்ற பொறுப்பு நிலையில் இருந்தாள். ஏழ்மை என்ற நிலை வந்தாலே சொந்தங்கள் கூட தூர விலகிவிடும் துர்பாக்கிய நிலை வந்துவிடும். அந்த நிலை இவள் குடும்பத்திற்கு விதி விலக்கல்ல. தோட்ட முதலாளி வழங்கும் சம்பளம் ஒரு நாள் வயிற்றுப் பசிக்கு உணவு போடவே போதுமானதாக இருந்தது.

பாடசாலை செல்வதும் வருவதும் வீட்டு வேலைகளைச் செய்வதும் என காலம் உருண்டோடியது. சாதாரணதரப் பரீட்சையை எதிர் கொள்ள வேண்டிய நிலையில் இருந்தாள் ஆனந்தி. எனினும் அவளால் மேலதிக வகுப்புக்களுக்குப் போய்க் கற்க முடியவில்லை.

பரீட்சையை முதல் முறையாக எழுதினாள். மூன்று மாதங்களில் பெறுபேறுகள் வெளிவந்தன. அவளால் மேல்நோக்கிச் செல்ல முடியவில்லை. இருந்தாலும் உறவுகளின் கேலிப் பேச்சும் பின் உள்ள சகோதரர்களையும் எண்ணினாள் மீண்டும் தன்னைத் தயார்படுத்தி இரண்டாவது தடவையும் தோற்றினாள். தோல்வியே வெற்றியின் முதல்படி என அவள் மனதில் எண்ணினாள். விடாமுயற்சி வெற்றி தரும் என்பதையும் அவள் மறக்கவில்லை. மூன்றாம் தடவை வெளிவாரியாக பரீட்சைக்குத் தோற்றினாள். அனைத்துப் பாடங்களிலும் வெற்றி கண்டாள். தான் அடைந்த வெற்றி அவளுக்கு ஊக்கத்தையும், உற்சாகத்தையும் அளித்தது. உயர் கல்வியைக் கற்க தாயார் ஊன்று கோலானார்.

ஆனந்தியின் கல்வி தொடர, தாய்பெட்டி இழைத்தும் ஈர்க்கு குத்தியும் பணம் சம்பாதித்துக் கொண்டு மகளை தனியார் கல்வி நிலையத்திற்கு அனுப்பி கற்க வைத்தார். பரீட்சையும் வந்தது. எழுதினாள். அவளால் ஒரே தடவையில் பல்கலைக்கழகம் செல்ல முடியவில்லை. ஆனாலும் அவள் சோர்வடையாது அவள் முயற்சியைக் கைவிடாது அவளது தாயின் உதவியுடன் மீண்டும் பரீட்சை எழுதினாள். பெறுபேறுகள் வெளிவந்தன. அதிலும் அவளிற்கு கிடைக்கவில்லை. ஆனாலும் அவள் தளராது மூன்றாவது தடவையாக பரீட்சை எழுதினாள். பரீட்சை முடிவுகள் வெளிவந்தன. மூன்றாவது முறையாக அவள் பல்கலைக்கழகம் செல்வதற்கான தகுதி கிடைத்தது.

அவளது விடாமுயற்சி, தன் நம்பிக்கையாலும் அவளுக்குக் கிடைத்த பரிசு அது. ஆனாலும் அவளது ஊரைவிட்டு வேறொரு ஊருக்கு சென்று தனது கல்வியைத் தொடர வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. அவளது தாய், தந்தை, சகோதரர்கள் அனைவரையும் விட்டுப் பிரிந்து தனது கல்வியைத் தொடரவேண்டி ஏற்பட்டது. தனது குடும்ப நிலையைக் கருத்திற்கொண்டு பல்கலைக்கழகம் செல்வதற்குத் தயாராகினாள். அவள் பல ஆசைகளுடனும், கனவுகளுடனும் பல்கலைக்கழகம் செல்வதற்கு தயாராகிச் சென்றாள். அங்கு அவளை யாரும் மதிக்கவில்லை. ஏனெனில் அவள் மிகவும் கறுப்பாகவும், அழகில்லாமலும் இருந்தமையால் யாரும் அவளுடன் பேசவும் இல்லை. அவளை ஒரு பொருட்டாகவே மதிக்கவில்லை. அவளை கிண்டலும் கேலியும் மட்டுமே செய்தனர். அவளின் ஏழ்மையை பற்றித் தவறாகப் பேசினார்கள். பல்கலைக்கழகத்தில் அவளுக்குப் பகிடி வதைகள் செய்தார்கள். அங்கு அவளிற்கு ஒரு நட்புக் கிடைத்தது. அந்த நண்பியும் இவளைப் போன்றே ஏழ்மைக் குடும்பத்தில் இருந்தே வந்தவள். அவளிற்கு இது மிகவும் ஆறுதலாக இருந்தது.

அவளின் முதல் வருட மாணவர் பகிடி வதைகளாக தலைமுடியை வெட்டினார்கள் பின் அவளை பெரிய பொட்டு வைத்து வர சொன்னார்கள். இவற்றையெல்லாம் விட இவளுடன் இன்னொருவரை தவறாகப் பேசினார்கள். இவற்றையெல்லாம் அவள் தாங்கி மிகவும் பொறுமையாக இருந்தாள். இவளுக்குக் கிடைத்த நண்பி இவளைவிட ஒருவருடம் கூடியவள். இவளிற்கு ஏற்படும் பிரச்சினைகளுக்கு ஆறுதல் கூறி இவளுக்கு மிகவும் துணையாகவும் பக்க பலமாகவும் இருந்தாள். இவளின் கல்வி நடவடிக்கைகளுக்கு மிகவும் உதவி புரிந்தாள். இப்படியாகவே 6 வருடங்கள் கழிந்தன. ஆனந்தி தனது பல்கலைக்கழகப் படிப்பை மிகவும் சிறப்பாக நிறைவேற்றினாள். பின் அவளது தாய், தந்தை, சகோதரர்களைப் பார்ப்பதற்கு ஊருக்குச் சென்றாள். எனினும் அவள் படித்த படிப்பிற்கு ஏற்ற வேலை கிடைக்கவில்லை. அதனால் அவளது குடும்ப நிலை இன்னும் பின்னோக்கித் தள்ளப்பட்டு விட்டது. தன்னைப் பார்க்கமுடியாத ஆனந்தி தனது தாய், தந்தையுடன் தோட்டத்திற்குச் சென்று அங்குள்ள சிறு சிறு கணக்குகளைச்

செய்து வந்தாள். அதற்கு முதலாளி சம்பளம் வழங்கினார். ஆனாலும் அது அவளது குடும்பச் செலவிற்கே போதுமாயிற்று. அவளது சகோதரர்களது கல்விச் செயற்பாட்டிற்கு அது போதாது இருந்தது. அங்குள்ள அயற்சிறுவர்களுக்கு பாடம் கற்பிக்கலாம் என முடிவு எடுத்தாள். அதனால் அங்கு அருகில் உள்ள குடும்பங்களில் உள்ள சிறிய பிள்ளைகள் அவளிடம் கல்வி கற்பதற்காகச் சென்றமை அதன் மூலம் வரும் பணத்திலே அவளது சகோதரர்களின் கல்வி நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டாள். அவர்களை தனியார் கல்வி நிலையத்திற்கு அனுப்பி அவர்களையும் நல்ல நிலைக்கு கொண்டு வர முயற்சித்தாள்.

பின் சில வருடங்களின் பின்னர் அவளிற்கு ஒரு ஆசிரியர் வேலை கிடைத்தது. இதனால் அவளும் அவளுடைய குடும்பத்தார்களும் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்தார்கள். அவள் மிகவும் ஆனந்தமாகவும் உற்சாகத்துடனும் அவளது பணியை மேற்கொள்ளச் சென்றாள். ஆனால் அங்கு அவள் எதிர்பார்த்ததைப் போல எதுவுமே நடக்கவில்லை. அவளது உயர் அதிகாரி அவளின் நிறத்தை ஏளனமாக பேசினார். அவளை ஒரு ஆசிரியர் என்று கூட மதிக்கவில்லை.

அது மட்டுமன்றி அவளுடன் கூடவே வேலை செய்யும் மற்ற ஆசிரியர்களும் அவளை மதிக்கவும் இல்லை. அவளுடன் பேசவும் இல்லை. அனைவரும் அவளது நிறத்தையும் அவளது அழகையும் மட்டுமே பார்த்தனர். யாரும் அவளுடைய திறமையையும் அவளது நல்ல மனதையும் பார்க்கவில்லை. இவற்றையெல்லாம் பொருட்படுத்தாது. அவள் கற்பிப்பதற்காக வகுப்பறைக்குள் நுழைந்தாள். அவளை எந்த மாணவர்களும் மதிக்கவில்லை. அவளை ஒரு மாதிரியாகப் பார்த்தார்கள். அவளை நக்கலாக **கறுப்பு ரீச்சர்** எனக் கூறினார்கள். எனினும் இதையெல்லாம் அவள் பொருட்படுத்தாது அம் மாணவர்களுக்கு கற்பிக்கிறாள்.

அம்மாணவர்களுக்கு சாதாரண தரப்பரீட்சைக்குத் தோற்றுவதற்கு தயாராக்கினாள். அப் பெறுபேறு முடிவுகள் வெளிவந்தன. அம்மாணவர்கள் எல்லோரும் அவள் கற்பித்த பாடத்தில் நல்ல பெறுபேறுகளைப் பெற்று அவளுக்கு பெருமை சேர்த்தனர். அதிலிருந்து அவளை எல்லோரும் மதித்தனர். புகழ்ந்து பேசினார்கள். அவளது ஆசிரியர் பதவியிலிருந்து பதவி உயர்வு பெற்று அவளது சகோதரர்களும் நன்றாகப் படித்து நல்ல நிலைக்குச் சென்றார்கள். அதிலிருந்து அவர்களின் ஏழ்மை நிலை மாறியது இதற்கெல்லாம் காரணம் ஆனந்தி தான் பெற்ற தோல்விகளை வெற்றியின் முதல்படியாக எண்ணி தனது விடாமுயற்சியைக் கைவிடாது கற்றதனாலேயே அவள் வெற்றி கண்டாள். அதன் பிறகு அவளது வாழ்க்கை இனிமையாக மாறியது. இதைப் போன்று நாமும் வாழ்க்கையில் தோல்விகளைக் கண்டு மனம் தளராது தோல்வியே வெற்றியின் முதல்படி என எண்ணி விடாமுயற்சி செய்து வெற்றி காண்போம்.

கார்மேகம்

அவள் பெயர் சுமதி.
தலைவிதி பிழைத்த அவளின்
காலம் அது, ஒரு பெண்ணுக்கு
தந்தை தேவைப்பட்ட காலத்தில்
தந்தையை இழந்தாள்.
தோழியாகும் காலத்தில்
தாயையும் இழந்தாள்.
காலக்கொடுமையால் அவள்
தனது படிப்பையும் இழந்தாள்
உற்றார் உறவினருடன் தங்கி
அவர்கள் வீட்டு வேலைகளைச்
செய்து தன்பசி போக்கினாள்.
இளமையும் சேர்ந்தே அவளுடன்
வளர்ந்து கொண்டிருக்கையில்
தனக்கென ஒருவனைத்
தேர்ந்தெடுத்து திருமணம் செய்து
கொண்டாள்.

அவன் பெயர் சிவா, ஆரம்பத்தில் வாழ்க்கை அமைதியாக பாயும் அருவி போல்
பார்ப்பவர்கள் கண்களுக்கு மட்டுமன்றி அதில் நனையும் அவளுக்கும் அழகாகத்தான்
இருந்தது. நாட்கள் மாதங்களாகின சுமதி தன் கணவனைப்பற்றி மெதுவாக தெரிந்து கொள்ள
ஆரம்பித்தாள். அவன் ஒரு குடிசாரன் என்பது அவளுக்கு பிரச்சினையினைக் கொடுத்தது.
தந்தையை இழந்து ஆண் மகன் குரல் உயர்த்திப் பேசினால் பயம் கொள்ளும் அவளுக்கு அவன்
நடத்தையில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் அவளை ஊமையாக்கிவிட்டது. அவளின் அமைதியை
ஆதரவாகப் பயன்படுத்திக்கொண்ட அவன், அவளை அடித்துப் பதம்பாக்கத் தொடங்கிவிட்டான்.
சிவாவை விட்டால் தனக்கு யாருமில்லை என்று தெரிந்து கொண்ட சுமதி அவனைப்பிரியாமல்
அவன் கொடுத்த துன்பங்கள் எல்லாவற்றையும் சுமந்து கொண்டாள். மாதங்கள் புரண்டோடி
வருடங்களாயின, சுமதி தான் கர்ப்பமானதைத் தெரிந்து கொள்கிறாள். சந்தோசத்துடன்
சிவாவைப்பார்த்து சொல்கிறாள். அவனிடம் எந்த ஆர்ப்பரிப்பும் இல்லை. ஏமாற்றமே இவளுக்கு
மிஞ்சிப் போனது. மாதங்கள் பத்தாகி அவள் பெண்பிள்ளையைப் பெற்றெடுத்தாள். அவனது
குடியும் அவனுடன் சேர்ந்தே கூடிக்கொண்டே போனது. ஊருக்கு நல்லவனாகவும் உறவுக்கு

கெட்டவனாகவும் வாழத்தொடங்கினான். முடியாமல் தவித்தான். இப்படியே நாட்கள் நகர்கையில் அடுத்த நான்கு வருடத்தில் இரு பெண்பிள்ளைகளை அடுத்தடுத்து பெற்றாள். ரேகா, ராதா, பிரியா என மூவரும் இருக்கையில் சிவா குடிப்பதற்கு மது போத்தல்களை மட்டுமே வாங்கி நிறைத்து வைத்திருந்தான் வீடுகளில் சமைப்பதற்கோ எதுவும் வாங்கிக் கொடுப்பதில்லை. சுமதி தனது பிள்ளைகளை நிவாரணப் பொதியை நம்பியே வளர்த்து வந்தாள். ரேகா அருகிலிருக்கும் பாடசாலைக்குச் செல்ல ஆரம்பித்தாள். நான்காவதாக சுமதியின் வயிற்றில் ஒரு கரு உண்டானது. அவள் அதையும் பாரமென்று பாராமல் சுமந்தாள்.

சிவா ஒருநாள் வெளியூரிலிருக்கும் தன் அக்காவின் வீட்டிற்கு செல்வதாகவும் அங்கே வேலைசெய்து பணம் அனுப்புவதாகவும் கூறி அங்கிருந்து புறப்பட்டுவிட்டான். அவன் சென்று எந்தப்பதிலும் வரவில்லை. இங்கே சுமதி அயலில் இருக்கும் கோவில்களுக்குச் செல்வதும் நிவாரணத்தை கொண்டு தன் குடும்பத்தை நடத்துவதுமாக வாழ்க்கையைப் போக்கினாள். வயிற்றிலிருக்கும் கருவும் வளர்ந்து ஒன்பது மாதமாகிவிட்டது. ஒருநாள் அக்காவிடமிருந்து ஒரு கடிதம் சுமதிக்குக் கிடைத்தது. அதில் சிவா வேலைக்குச் சென்றபோது காவல் துறையினரால் கைது செய்து சிறையில் அடைத்திருப்பதாகவும் நீங்கள் வந்தால் மட்டுமே அவரை விடுதலை செய்வார்கள் என்றும் கூறியிருந்தார். இதைப்படித்து முடித்ததும் அவள் என்ன செய்வதென்று தெரியாமல் உறைந்து போய்விட்டாள். அவளை அறியாமல் அவளுக்குள் ஆயிரம் கேள்விகள்...

“என்னிடம் பணம் இல்லை ..நான் எப்படி அங்கு செல்வேன் ?

இந்த பிள்ளைகளை யாருடன் விட்டுச்செல்வேன் ?

இதுவரை எங்கேயும் செல்லாமல் அவளை மட்டுமே நம்பியிருந்த அவளுக்கு யாரிடம் என்ன கேட்பதென்று தெரியவில்லை. பேருந்திற்கு பணமில்லாமல் அந்த நிறை மாத கர்ப்பிணிப்பெண் ஒவ்வொருவர் வீடாகப் பணம் கேட்கின்றாள். அயலவரும் அவளின் நிலை கண்டு வருந்தி தங்களிடம் இருந்த பணத்தைக் கொடுக்கின்றார்கள். அவள் பணத்தை எடுத்து கொண்டு மூன்று பிள்ளைகளையும் அழைத்துக்கொண்டு சிவாவைப் பார்ப்பதற்கு பேருந்தில் ஏறுகிறாள். அவள் கையிலிருந்த பாதிகிழிந்து தைத்திருந்த பையும் மூன்று பிள்ளைகளின் உடையும் அவளின் காலில் தேய்ந்து பாதி பகுதி இல்லாத காலணியும், அவளின் நிலை கூறியது பேருந்தில் இருந்தவர்களுக்கு. அனைவரும் “ஐயோ பாவம்” என்று பார்த்தார்கள். ஆனால் அவள் யாரையும் பார்க்கவில்லை. ஓரமாக கிடைத்த இருக்கையில் பிள்ளைகள் மூவரையும் இருத்திவிட்டு தான் அவர்கள் இருந்த இருக்கையின் பக்கத்திலேயே அந்த சன நெருசலிலும் நின்றபடியே நான்கு மணிநேர பயணத்தைக் கடந்தாள்.

பேருந்து தனது பயணத்தை முடித்துவிட அங்கிருந்து கடிதத்தில் கூறப்பட்டவாறு இன்னுமொரு பேருந்தில் ஏறி அவனுடைய அக்காவின் வீட்டிற்கு வந்தாள். அவன் அங்கே வீட்டின் நடுவே மது மயக்கத்தில் தூங்கிக்கொண்டிருந்தான். அவள் அவனைப் பார்த்ததும் கதறி அழுதாள். நான் இந்த நிலையில் இருக்கின்றேன் என்று தெரிந்தும் நீங்கள் பொய் சொல்லி என்னை இவ்வளவு தூரம் அலையவைத்துள்ளீர்களே நான் என்ன பாவம் செய்தேன் என்று கதறினாள். அவனது அக்கா அவளிடம் இவன் இங்கே வந்து வேலைக்குச் செல்லவில்லை. குடித்துவிட்டு தெருமுனையிலிருக்கும் பெண்ணுடன் கதைத்து திரிகிறான். என்னால் அவனைத்திருத்த முடியவில்லை. அதனால் அவனை உன்னுடன் கூட்டிச்செல் என்றார். அவளுக்கு பெரும் இடி தலையில் விழுந்தது போலாயிற்று. நான் நம்பியவனா இவ்வாறு என்னை ஏமாற்றுகின்றான் என்று தன்னைத்தானே சமாதானப்படுத்திக்கொண்டு அன்றைய பொழுதை அங்கேயே கழித்துவிட்டாள்.

மறுநாள் எதுவும் தெரியாதவன் போல் அவள் முன் பாசாங்கு செய்து பிள்ளைகள் மீது பாசமழைபொழிந்தான். அவளைப் பார்த்ததும் திருந்திட்டான் என எண்ணி அவனது அக்கா அவன் இருப்பதற்கு வீடு ஏற்பாடு செய்துவிட்டார். அவளது பிரசவ நாள் நெருங்கி நான்காவதாகவும் ஒரு பெண்பிள்ளையை பெற்றெடுத்தாள். அவள் பெயர் தர்சினி நான்கும் பெண்பிள்ளைகள் பொறுப்பாய் இருப்பாரென்று பார்த்தால் அவன் வேலைக்கு போவதை நிறுத்திவிட்டு குடிப்பதற்கு மட்டுமே சென்று கடனைச் சேர்த்துக்கொண்டான். அவனுக்கு பிள்ளைகள் மனைவி பற்றி எந்த அக்கறையுமின்றி சுற்றினான். முதல் இரு பிள்ளைகளும் பாடசாலைக்குச் சென்றனர். அவள் கடைசிப் பிள்ளையை பிரசவம் முடித்து இருப்பத்தொரு நாள் கூட முடியவில்லை, பிள்ளைகளின் பசியைப்போக்க வயல் வேலைக்குச் செல்கிறாள்.

வருடங்கள் கடந்து போக ரேகா பெரியவளானாள் அதை அறிந்த சுமதி நிலைகுலைந்து போனாள். என் பிள்ளையை எவ்வாறு வளர்ப்பேன்? இந்த சமுதாயத்தில் அப்பன் சரியில்லாதவன் என்று தாழ்த்திப் பேசுவார்களே! அவளின் எதிர்காலம் கேள்விக்குறியாகுமே! என்று கலங்கி ஒரு முடிவுக்கு வந்தாள். தன்னுடைய சொந்த ஊருக்கு செல்வதென்றும் அதை சிவாவுடன் சண்டைபோட்டு வெற்றியும் கண்டுகொண்டாள். பின் அங்கிருந்து புறப்பட்டு தனது உடன்பிறந்தவர்களின் அருகே வந்து சேர்கிறாள். நிம்மதிப் பெருமூச்சு விடுகிறாள்.

அதுவும் சிறிது காலம்தான் ஒருவருடம் அமைதியாக இருந்த அவன் தனது அரக்க குணத்தைத் தொடங்கினான். ஆனால் அவள் சகித்துக்கொண்டாள். ஏனென்றால் பெண்பிள்ளைகளை வளர்க்க அப்பா வேண்டும் இல்லை என்றால் ஊர் உலகம் தப்பா பேசிவிடும் என்று எண்ணிப் பயந்தாள். இருந்தும் அவன் வீட்டை விட்டு வெளியேறிவிட்டான். அனாதையாக நடுக்காட்டில் விட்டதைப்போல கலங்கினாள். ஆறுதல் சொல்ல வந்த உறவுகளும் மெல்ல மெல்ல தூரமாகிப்போக இவள் தனக்குள் தைரியத்தை வளர்த்து பக்கத்து வீட்டுப் பெண்ணின் தந்தை சிறியதொரு கடை வைத்திருந்தார். அவரின் கடைக்கு இருந்தவாறு உணவு தயாரித்துக் கொடுத்தாள். அந்த வருமானம் அவளின் சாப்பாட்டுக்கே போதுமானதாகவில்லை எனவே அச்சகம் ஒன்றில் இரவு பகல் பாராது வேலை செய்தாள். இதனிடையே பழைய புத்தகங்களை சேகரித்து அதில் பைகளை தயாரித்து கடைகளுக்கு விற்று வந்தாள்.

அவளது நாட்கள் அதிகாலை இரண்டுமணிக்கு விடிந்து உணவு தயார் செய்து கடைக்குக் கொடுத்துவிட்டு பிள்ளைகளைப் பாடசாலைக்கு அனுப்பியின் அவள் வேலைக்குச் சென்று திரும்பி வீடு வந்து அடுத்த நாள் பாடசாலை செல்வதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்துவிட்டு அவர்களின் இரவு உணவை சமைத்து பாடசாலைச் சீருடைகளைத் துவைத்து அவள் குளித்து தூக்கத்திற்கு செல்ல மணி பத்தைக் கடந்து விடும். மறுநாள் இவளது நாட்கள் இப்படித்தான் நகர்கிறது. ஆனால் சமுதாயம் இவளை சுமமா விடவில்லை. சோதனைகளையும், வேதனைகளையும் தான் கொடுத்துக்கொண்டு இருந்தது. அவள் தன் பிள்ளைகள் வளர்ந்து தன்னை கைநீட்டி கேட்கக் கூடாதென்பதற்காக அவ்வளவு கண்ணியமாக இருந்தாள். பல இரவுகளில் பசிகூட அவளைப் பதம்பார்க்கும். பிள்ளைகளுக்குக் கொடுத்துவிட்டு தான் தண்ணீரால் வயிற்றை நிரப்பிக்கொண்டு தூங்குவாள். இதற்கெல்லாம் துவண்டு போகாமல் தனது பிள்ளைகளைப் படிக்கவைத்து வளர்த்து அவர்களின் எதிர்காலம் தளர்ந்து போய்விடக்கூடாதென்று எண்ணி அவர்களுக்கு தேவையானதை செய்து அவர்களுக்கு திருமணமும் செய்துவைத்துவிட்டு அவள் இன்று பேரப்பிள்ளைகளின் வருகைக்காக வெற்றிக்களிப்புடன் வாசலில் காத்திருக்கிறாள்.

மேகாவின் பயணம்

ஹிட்லரின் மறுஏற்பம் சமூகத்தில் பணத்தில் உயர்ந்தவர் தாழ்ந்தவர் என்று வேறுபாடு காட்டி உபசரிக்கும் பழக்கம் உள்ள அதிபருக்கு கீழே கல்வி கற்பிக்கும் நடுத்தரக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த ஒரு ஆசிரியர் நான். அதற்கேற்ப உபசரிப்பை அறிந்தவன். வெளிவிடாத சிறுகதைகளை எழுதுவதில் ஆர்வமுடையவன். சில நாட்களாக எனது மனதில் ஒரு சிறுகதை எழுதவேண்டும் என்ற அவா கிளம்பியது. கதைக்கு கதாபாத்திரம் என முழுநேர சிந்தனையாகக் கிளம்பி “மேகா” என பெயரிட்டேன். நிசப்த இரவில் எனது பேனாவை குதிரை வேகத்தில் தட்டிவிட்டேன். மேகா மிகவும் வசதிபடைத்த வீட்டில் துள்ளித்துள்ளி ஒவ்வொரு அறையாக பார்த்துப் வருகிறாள். மிக அழகாக அவளது தந்தை கட்டியிருக்கிறார். அன்றையதினம் புதுவீடு போல அவளது கனவு இல்லம் கண்முன்னே மேகா! மேகா!.. அவளது தாயின் குரல் கிணற்றின் அடியிலிருந்து கூப்பிடுவது போன்று அவளுக்கத் தோன்றியது. “ஓம் அம்மா” என்றபடி மிக மகிழ்ச்சியாக கூவிக்கொண்டு தூக்கத்தை விட்டு எழுந்தாள். எழும்பியவளுக்கு ஏமாற்றம் ஓலையால் வேயப்பட்ட குடிசைக்கூரை பல்லைக்காட்டிக்கொண்டு கண்முன்னே... அப்பொழுது தான் கண்டது நனவல்ல கனவு என உணர்ந்தாள். “புதுப்பள்ளிக்கு போகவேணும் காலாகாலத்திற்கு வெளிக்கிடு” என அந்த எட்டு வயது சிறுமியைத் தாய் அட்டினாள். அவளும் குலைந்த மகிழ்ச்சியோடு பாடசாலைக்குத் தயாரானாள். மேகா “இந்த பள்ளிக்கு புது சப்பாத்து வாங்கித்தருவியோ?” என பிஞ்சு மனசு ஏக்கத்துடன் கேட்டது. அம்மா “கொஞ்ச நாளாகட்டும், என்ற செல்லம் இந்த பள்ளியில சில நேரம் குடும்பங்கள்” என்று தாய் சமாதானம் செய்தாள்.

அவர்களும் நடுத்தர குடும்பமாக இருந்தவர்கள் தான் அந்த யுத்தம் எல்லார் வாழ்க்கையையும் புரட்டிப்போட்டு விட்டது. பாடசாலைக்குச் சென்றவுடன் அவளின் விபரங்களை படிவத்தில் குறிப்பிட்டு அதிபரிடம் கொடுத்தாள். அதற்கு அவர் “சரி,சரி இரண்டாம் ஆண்டு வகுப்பு டீ யில் இருக்கச் சொல்லு” என அதிகாரத் தொனியில் கூறினார். தாயை விட்டுப் புதிய பள்ளியில் இருக்க முடியாமல் மேகா சிறிதுநேரம் சினுங்கினாள். பின்னர் வகுப்பாசிரியரின் ஆதரவான பேச்சும் மழலைகளின் சிரிப்பொலியும் அம்மா சிந்தனையை அகற்றியது. சிறிது நேரத்தில் அவர்களில் சிலரது கிண்டல் பேச்சுக்கள் அவள் காதில் விழ அவள் தன்னை மற்றவர்களுடன் ஒப்பிட்டு பார்க்க தொடங்கினாள். திடீரென எனது மகள் இடைவிடாது இரும் கதையெழுதுவதை விட்டுவிட்டு மகளிடம் போனேன். “அப்பா படுங்கப்பா என் பக்கத்தில்” என்று பிள்ளை கெஞ்ச கதையை குறையிலே விட்டவிட்டு படுத்துறங்கத் தொடங்கினேன்.

காலையில் சேவல் கூவ முன்பு எழுந்து கடமையினை முடித்து பாடசாலையை வந்தடைந்தேன் “நாமு சேர்! உங்களை அதிபர் கூப்பிட்டார்” என எனது சக ஆசிரியர் கூற நான் அலுவலகத்திற்குச் சென்றேன். அங்கு அதிபர் “புது வரவுப் படிவம் நிரப்பங்கள்” எனச் சொன்னார். நான் புதுவரவைக் கண்டபோது அவளது தோற்றம் உருண்டை விழி சிறிது கலைந்த கேசம் பிஞ்சு முகம் கசங்கி கந்தலான ஒரு வெள்ளைச்சட்டை அவளின் நிலைமையை எடுத்துக்காட்டியது. உள்ளே வாங்கோ எனக் கூப்பிட்டு தாயிடம் விவரங்கேட்டு எழுதினேன். பெயரெனக் கேட்டபோது தாய் கந்தசாமி மேகா எனச்சொல்ல எனக்குள் ஒரு புன்முறுவலுடன்

படிவத்தை நிரப்பி தாயை அனுப்பினேன். அதிபர் சிறிது கோபமாகவே மேகாவிடம் “நாளையில் இருந்து சப்பாத்து போடவேண்டும் இப்போ வகுப்பிற்குப் போ” எனச் சொல்ல நான் அவளை அவளுக்குரிய வகுப்பில் விட்டேன் வகுப்பாசிரியரும் சிறிது அருவருப்புடன் “ம்.. வந்து உட்காரு” என்றார். “புத்தகப்பையும் இல்லைப்போல, முந்தின பள்ளியில் படிக்கலையோ? ஏன் இங்கே மாறி வந்தனி” எனக் கேள்விகளை அடுக்கிக் கொண்டுபோக மேகா மௌனமாக அழுதாள். இவளது வெளித்தோற்றத்தைப்பார்த்து நண்பர்களும் சேருவார்கள் போல தெரியவில்லை. யோசனையுடன் பள்ளி நிறைவடைய வீடு வந்தேன். இரவு வேலைகள் முடிய கதையை ஆரம்பித்தேன். மற்றவர்களுடன் தன்னை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தவள் மனதுக்குள் அழுத தொடங்கினாள். மற்றப் பிள்ளைகள் மேலதிக வகுப்பிற்கு செல்வதால் படிப்பிலும் முன்னணியில் இவளுக்கு பரீட்சை வைத்தபோது கஸ்ர நிலைமைகள் காரணமாக புள்ளிகள் மிகக் குறைவு. இவளை தனது வகுப்பில் வைத்திருந்ததால் கஸ்ரம்தான் என ஆசிரியர் சினந்துகொண்டார். இன்றைய பள்ளிப்பொழுது மேகாவிற்கு கவலையாகவே அமைந்தது. அவள் பாடசாலையை விட்டு வீடு வந்ததும் தாயிடம் பெரிதாகப் பேசவில்லை. தாய் தனது கவலையை மறைத்து **“மேகாக் குட்டி புதுப்பள்ளி எப்படியம்மா”** எனக் கேட்டாள். அவள் பதிலளிக்காமல் சென்றதிலேயே பிடிக்கவில்லை என்பதையுணர்ந்தாள்.

அடுத்தநாள் பள்ளி மணியொலி கேட்க முன் பள்ளிக்கு செல்லவேண்டும். மேகா காலில் செருப்புக்கூட இல்லை. வழி முழுக்க கல்லும் முள்ளும் அவளது பிஞ்சுக்காலைப் பதம்பார்க்க வலியுடன் பள்ளிக் கேற்றையடைந்தாள். கேற்றில் ஓர் ஆசிரியர் **“மணியழ்ச்சிட்டு சூனி ரியேயர் முடியத்தான் நில்லு..”** எனக் கூற ஒதுங்கி நின்றாள். அவ்வேளை வசதி படைத்த பையன் வர ஆசிரியர் அவளை **“வகுப்பிலே போய் நில்லு”** என கூறினார். பின்பு வகுப்பறை செல்ல வகுப்பாசிரியர் **“என்ன பிந்தி வந்திருக்கிறாய்? வகுப்பறையைச் சுத்தம் செய்”** என்று கூற காலையில் அரைச்சாப்பாடும், ஓடிவந்த களைப்பும் எல்லாம் ஒருங்கே சேர சோர்வுடன் வகுப்பறையைக் கூட்டினாள். பாடம் தொடங்கின வேளை பாடத்தைக் கவனிக்க முடியவில்லை. ஏனோதானோவென எழுதத் தொடங்கினாள். வகுப்பாசிரியர் எல்லா மாணவர்களிடமும் “நாளளைக்கு ஆளுக்கு ஒரு கைவேலை செய்துவரவேண்டும்” எனக் கண்டிப்புடன் கூறினார். மேகா வீடுதிரும்பி அம்மாவிடம் கைவேலைபற்றிக் கூற அம்மா வீட்டு வேலைக்குப் போய்வந்த அசதி அப்பா இன்னும் வேலையால திரும்பவில்லை. இதனால் அக்கறை காட்டவில்லை. மறுநாள் பள்ளியில் வசதிபடைத்தவர்கள் காசுக்கு ஒரு பொருள்வேண்டி வந்துவிட்டார்கள். இவளும் சில மாணவர்களும் தான் கைவேலை கொண்டுவரவில்லை. வகுப்பாசிரியர் **“முட்டுக்காலில் வெளியே நில்லுங்கள்”** என்று சொல்லி விட போய் அமர்ந்தாள். இவ்வாறு பாதிப்பாட வேளைகள் மேகா முட்டுக்காலில் வெளியில் அமர்வதாகவே அமைய பரீட்சையில் புள்ளிகள் குறைவடைந்தது. பெற்றோர் சந்திப்பு வைத்து அதிபர் மேகாவை பள்ளியில் விட்டு நிறுத்தப் போவதாக அறிவித்தார். இதையறிந்த நல்லுள்ளம் படைத்த சிதம்பரம் சேர். “இந்தமுறை விடுங்கோ அடுத்த தவணைப்பரீட்சையை பார்த்துச் செய்வம்” எனக் கூற அதிபர் “ம்.. சரிசரி பார்ப்பம்” என்றார். காற்றும் மழையும் ஒருங்கே அடிக்க ஜன்னல் தகவுகள் கடமுட கடமுட என அடிக்க கதையெழுதுவதை நிறுத்திவிட்டு ஜன்னலை மூடச் சென்றேன்.

மறுநாள் இரவு ஆடிய மழையின் தாண்டவம் தெரிந்தது. பாதை முழுவதும் சேறும் சகதியும் ஒருவாறு சைக்கிளில் பாடசாலை சென்றேன். மேகா என்ன செய்யிறாள் என ஆவலாகத் தேடினேன். இதுவரை பாடசாலைக்கு வரவில்லை. சிறிது நேரத்தில் தாய் கூட்டிவந்தாள். அதிபர் அலுவலகத்தில் மேகாவின் தாய் அதிரிடம் “ஐயா நேற்றுப்பெய்த மழையினால் உடுப்பு நனைந்ததால் தான் கலருடுப்பு. இவ் வர பயத்தினால் கொஞ்சம் தாமதம்” என மன்னிப்புக்கேட்க “பிந்தி வந்தால் வகுப்பாசிரியர் தண்டனை வழங்குவார் வகுப்பில் விடு” என மரியாதை

குறைவாக கதைத்தார். மேகா வகுப்பு செல்ல வகுப்பாசிரியர் “முற்றத்தை துப்பரவு செய்” எனச் சொல்ல மேகா தனது பிஞ்சுக்கையால் இலைகளை பொறுக்க ஆரம்பிக்க தூரத்தில் பெற்றவள் கண்ணீரும் கவலையுமாகச் சென்றாள். இதைப்பார்த்த எனக்கு எனது கதைக்கும் மேகாவிற்கும் ஒரு தொடர்பு இருப்பதாக உணர்ந்தேன். நான் எழுதுவது நடப்பது போன்று மேகாவின் பாதிக்காலம் முட்டுக்காலில் வகுப்பறைக்கு வெளியேயே கழிந்தது. பரீட்சையில் புள்ளிகள் குறைய அதிபர் பெற்றோரைக் கூப்பிட்டு **“இனி பாடசாலைக்கு வரவேண்டாம்”** எனக் கூறினார். நான் அவசரமாகக் குறுக்கிட்டு **“சேர் அடுத்த தவணையையும் பார்த்து செய்வம் தயவுசெய்து இந்தமுறை வேண்டாம்”** என்றேன். **“இல்லை ஏற்கமுடியாது”** எனக்கூறி மேகாவை பாடசாலையை விட்டு நிற்பாட்டினார். அடுத்தநாள் ஆசிரியர்கள் மத்தியில் ஒரு சலசலப்பு அதிபர் மாறப்போகிறாராம் எனக்கும் மகிழ்ச்சி. புது அதிபர் வந்தால் மேகாவை மீண்டும் பாடசாலைக்கு எடுக்க வேண்டும் என மனதுக்குள் கூறியபடி வீடு சென்றார்.

மேகா பாடசாலையை விட்டு நின்றதால் என்னால் சில தினங்களாக கதையெழுத முடியவில்லை. இவ்வாறு புதிய அதிபரும் வரும் நாள் வந்தது. சக ஆசிரியரிடம் **“அதிபர் எய் வருவார்”** எனக்கேட்க ராமசேர் **“நானைக்கு என நினைக்கிறேன்”** எனக் கூறியபடி சென்றார். நான் இரவு மேகாவிற்கு நல்ல திருப்பம் வரவேண்டும் என்பதற்காக கதையைத் தொடங்க ஆரம்பித்தேன். ம.. சரி பார்ப்பம் எனக்கூறிய அதிபர் மாறப்போவதாக அறிவித்தல் வந்தது. இருந்தாலும் அதிபர் மேகாவின் அம்மாவிடம் **“வருகிற தவணை வேற பள்ளி பாருங்கோ”** எனக் கூற எனக்கு தூக்கி வாரிப் போட்டது. இந்த அதிபர் தனது பிள்ளையை நல்ல பள்ளியில் சேர்ப்பதற்காக மாற்றம் கேட்பதாக ஆசிரியர்கள் மத்தியில் கதை பரவ ஆரம்பித்தது. சிறிது காலத்தில் அதிபரும் மாற்றலாகிச் சென்றார். புதிய அதிபர் கருணையின் வடிவமாக வந்தார். மேகாவின் குடும்ப சூழ்நிலையைக் கருத்திற் கொண்டு சில பெரியவர்களிடம் படிப்பிற்காக உதவி கேட்டு அவளை நல்ல நிலைக்கு கொண்டு வர அயராது பாடுபட்டார். என எனது கதையை நிறைவுசெய்தேன். அடுத்த நாள் புதிய அதிபரின் வருகைக்காக பாடசாலைக்கு பலத்த எதிர்பார்ப்புடன் சென்று அதிபர் அலுவலகத்தை எட்டிப் பார்த்தேன். தூக்கி வாரிப்போட்டது அதே பழைய அதிபர்தான்! **“இல்லை அதிபர் மாறேல்லையாம் இன்னும் சிறிது காலம் இங்கதான்”** என ஆசிரியர்கள் பேசுவது என் காதில் விழ மேகா வாழ்க்கை பாழ்கிணற்றில் போவதாக எண்ணி எனது வகுப்பறை இருக்கையில் அமர்ந்தேன் திடீரென ஒரு சிரிப்பொலி மிக இனிமையாக... அதோ! அவளே தான் சுத்தமான வெண்ணிற ஆடையில் சப்பாத்து சொக்ஸ் எல்லாம் போட்டு அவளது வகுப்பறையை நோக்கி ஓடுகிறாள்.

எனக்கு கனவா நனவா என புரியவில்லை ஒரே குழப்பம். மெல்ல எழுந்து அவளது வகுப்பறையை அடைந்தேன். “மேகா மேகா” எனக்கூப்பிட்டு யார் உன்னை பள்ளிக்குக் கூட்டிவந்தது? என்றேன். மேகா **“அதிபர்தான் சேர்”** எனக் கூற மறுவார்த்தை கூறாது அதிபர் அலுவலகத்தை அடைந்தேன். அதிபர் **“சேர் சொல்லுங்கள்”** எனத் தன்மையுடன் கூறினார். அதிர்ந்தேன். இதுவரை நான் அவ்வாறு பேசி பார்த்தது இல்லை. சேர் மேகா எப்படி? என ஆரம்பிக்க அதிபர் “சேர் நான் இவ்வளவு நாளும் அடுத்தவரை மதிக்காது இருந்தநான் எனக்கொரு கஸ்ரம் வரும்போது பணம், கௌரவம் காப்பாற்றவில்லை மேகாவின் அப்பாதான் உதவி செய்தார். எல்லா மனுசரும் ஒன்றுதான் இப்பான் புரியுது” என்றார். பிறகு தான் அறிந்தேன் அதிபரின் மகளுக்கு விபத்து ஏற்பட்டு யாரும் இரத்தம் கொடுக்க முன்வரவில்லை. மேகாவின் அப்பாதான் கொடுத்திருக்கிறார். அதுதான் அதிபரின் மனமாற்றத்திற்கு காரணம். அன்றிலிருந்து மேகாவிற்கு வேண்டிய படிப்பு உதவிகளை அதிபர் செய்ய மேகாவின் பாதை முள்ளில்லாத பூம்பாதையாக அமைய கல்வியில் மிளிரத் தொடங்கினாள்.

அரும்புகள்

குளத்திற்கருகில் சருகுகள் நிறைந்த மரத்தடியில் யாருடைய வருகைக்காகவோ சுருதி காத்துக்கொண்டிருக்கிறாள். வறுமை பிந்தியதோ?, இவள் முந்தி விட்டாளோ? தெரியவில்லை. ஆங்காங்கே நரைத்த முடி, சுருங்கிய தோல் அவளது வயதைப் பறைசாற்றியது, குளத்திலுள்ளே துள்ளித் திரியும் தவளைகள், மீன்களை இரசித்த வண்ணம் இருக்கின்றன. இடையிடையே தோன்றும் நீர்க்குமிழிகள் இவளை முன்னோக்கி அரும்பு பருவத்திற்கு அழைத்து செல்கிறது.

இவளும் தாய், தந்தை, சகோதரன், சகோதரிகள் இருவர் சொந்த இடம் இல்லாது வேற்று இடத்தில் வசித்து வருகிறார்கள். இவளது கலகலப்பால் அனைவரையும் வசீகரிக்கும் ஆற்றல் உண்டு. வசதி வேறுபாடு பார்க்காத சிறந்த நண்பிகள் வட்டம். ரியூசனுக்குச் செல்வதற்காக அவசரமாக பாதி வயிற்றுடன் வெளிக்கிடுகிறாள். படலையில் “சுருதி.. சுருதி..” என விசாலியின் குரல். “ஓம் வாறேன்” என்றபடி தாயிடம் அவசரமாகக் கூறிவிட்டு ரியூசனுக்கு செல்கிறாள். கிட்டப்பாதை நண்பிகள் வீட்டு முற்றங்களால் எல்லாரும் சேர்ந்துதான் போறது. 3.00 மணி ரியூசனுக்கு 1.00 மணிக்கே கிளம்புவது, இடையே குளம் வயல்வெளி வாய்பார்த்த வண்ணம் சென்றுகொண்டிருந்தோம். அப்போது நிரு “இண்டைக்கு ரியூசனுக்கு போகும்போது விளாத்திமரத்தின் கீழ் விளாங்காய் தட்டித்தான் கொண்டுபோக வேண்டும்”. என்று கூற விளாத்தி மரத்தைக் கண்டவுடன் ஆளுக்கொருதடி, கல்லு என பொறுக்கி விளாங்காய் விழுத்தினோம். பின்னர் அன்றைய தின கதைகளை மீட்டிய வண்ணம் ஆடியசைந்து சென்று கொண்டிருந்தோம். யாருக்கும் படிக்கும் எண்ணமில்லை, ரியூசனுக்கருகில் சியாமிளாவின் வீடு. நிரு சியாவிடம் “உன் அம்மாவிற்கு தெரியாமல் உப்புத்தூள் கொண்டுவாடி” என்றாள். இவளும் அடுப்பங்கரை செல்ல அம்மா “என்ன குட்டிச்சாத்தான் எல்லாம் வந்தாச்சா? இண்டைக்கென்ன கொள்ளையடிக்கப்போறாய்?”. என்று கூற வராத சிரிப்பை வரப்பண்ணி அவளம்மா கையாலேயே தூளுப்பு வாங்கிவிட்டாள். ரியூசனுக்கும் போயாச்சு இவர்களுக்காகவே கடைசி இருக்கை காத்துக்கொண்டிருந்தது. யாரும் இருக்காத இடம்தான். பாடவேளை தொடங்க நிரு “யேய் உடையடி உடையடி” என முணுமுணுத்தாள். அதற்கு சியாமளா “கொஞ்சம் பொறு, சேர் பார்க்கிறார்”. என்றாள். ஒரு மாதிரி காய்தானே மணக்காது உடைச்சு ஆளுக்கு பாதி சேர் பார்க்க வாயை மூடுவது, பார்க்காத நேரம் வாயாட்டல் இதற்கு நடுவில் சுருதிக்கு திடீர் விக்கல் கரும்பலகையில் எழுதிக்கொண்டிருந்த சேர் திரும்பி எங்களைப்பார்த்து “வானரங்கள் என்ன செய்யுதுகள்? அம்மாடி சுருதி என்ன? களவெடுத்தனி? என்று கேட்க. ஷாளி “அதொண்டும் இல்லை சேர்” என்றாள். சேர் “ஓம் நீங்கதான் பக்க வாத்தியமோ?”. என்று சேர் உறுக்க ஷாளி அமைதியாக பாதி நேரம் பாடம், பாதிநேரம் எங்களுக்கு வசைபாடல் என வகுப்பு முடிந்தது.

அடுத்து விஞ்ஞான ரீச்சர் தமிழே முன்னால பின்னால தட்டும் விஞ்ஞானம் சுத்தம் விளங்கின மாதிரித்தான். இந்தக் கிளாசுக்கு இரண்டு விளாங்காய் மிச்சம். ரீச்சர் கொஞ்சம் இறுக்கம் அதனால் கொஞ்சம் தயக்கமும், இருந்தாலும் சியாமிளா “உடையடி காய்தானே” என்றாள்.

ஓமெனக் கூறி வாங்கு மேசையில் சத்தம் கூடும் நேரம் பார்த்து விசாலி உடைத்தாள். அவர்களது விதி விளாம்பழ ரூபத்தில் பழம் வாசனை முன்வாங்கு தாண்டி ரீச்சரின் மூக்கு நுனியில். “ரீச்சர் யாரடி” என அதட்டிக்கேட்க, எங்கள் அனைவரது கண்களும் வெளியே. அடக்க முடியவில்லை உள்ளே.

ரீச்சர், “அதானே பார்த்தேன் எதிர்கால மின்னல் கண்கள் கடைசி வாங்கிலே” என்றபடி வந்து அடுத்த சில வினாடிகளில் அனைவரும் கைகளும் கொவ்வைப் பழமாகச் சிவக்க, இன்றைய ரியூசன் பொழுது முடிவடைய, அதே பாதை பெரிய பெரிய எழுத்தாளர்களைப்போல் தங்களை எண்ணி வாணையும் முகிலையும் பார்த்து கவிதைகள் கூறி இரசித்தவண்ணம் வீடு திரும்புகையில், பொழுது மங்கத் தொடங்கிவிட்டது. அனைத்து நண்பிகளும் ஒவ்வொருவராக விடைபெற விசாலி சுருதியிடம் “இதோ பாரு அந்த புளியமரத்தில்தான் யாரோ தொங்கிச் செத்தவையாம். பார்த்துப்போ” என்று கூற, இவ்வளவு நேர வாலுத்தனம் நொடியில் மறைய, கண்களை மூடி தேவாரம் திருவாசகத்துடன் புளியமரத்தை தாண்டி ஓட்டமும் நடையுமாக வீடுவர, அம்மா “கட்டைக்கு மாட்டுக்குட்டி வந்திட்டிடுது. என்னம்மா எப்ப ரியூசன் முடிந்தது?. மீற்றிங் முடித்துவர லேட்டாப்போட்டுது போல. கைகால் அலம்பி வாங்க மகாராணி சாப்பிட” என்றாள்.

அப்பதான் சகோதரிகளில் நேர் மூத்தவள் என்னைப்பற்றி நல்லதைச் சொல்வதாய் எரியிற நெருப்பில் எண்ணெய் ஊற்றும் வேலையை ஆரம்பிப்பாள். என்னைவிட இரண்டுவயதுதான் கூட அவளுக்கு. சாப்பிட இருந்ததும் ரீச்சர் கவனித்த கவனிப்பில் சாப்பாட்டில் கைவைக்க முடியவில்லை. நேர் மூத்தவளின் கழுக்குக் கண்கள் என்னை நோக்கி ரீச்சர் அடிச்ச விசயம் அவளுக்கு புரிய அம்மாட்ட சொன்னா இரண்டு அடிபோடுவா என்ன செய்தனி என்று அதனால் என்னை மிரட்டி என்ற முட்டைப்பொரியலை தனதாக்கிக் கொண்டாள். அண்ணா இதைப்பார்த்து தன்ரையில பாதி தர இதுவும் போடுமோ? என்ற பயத்தில் அவளைப்பாராது சுருதி சாப்பாட்டிலேயே மும்முரமாக இருந்தாள். சின்னச்சின்னச் சண்டை என்றாலும், பாடசாலையில் எனக்கொரு பிரச்சினை என்றால் அவள்தான் முன்னுக்கு நிற்பாள். என்னை விட்டுக்கொடுக்க மாட்டாள். எனக்குள்ளே சிரித்தபடி நான் திடீரென ஒரு குரல் “அம்மா என்ன தனியாக சிரிக்கிறாய்?” என் துளிர்காலத்தை விட்டு நிகழ் காலத்திற்கு வந்தேன்.

எதிரே என் மூத்த மகள் அவளுக்கிருந்த வேலைச்சமையிலும் என்னை இங்கு கூட்டிவந்ததே இவள்தான். அவள் “யாரும் வரவில்லையோ?” எனக் கேட்க, இல்லை “கொஞ்சம் காத்திருந்து பார்ப்பம், அவைக்கும் கொஞ்சம் வயசாச்செல்லோ” என்றேன். எனது தனிமையைப் போக்க என்னருகில் அமர்ந்தாள். அவளுக்கு எனது பழைய கதையை திருப்பித்திருப்பி கேட்பதில் ஒரு அலாதிப்பிரியம். “என்னம்மா சின்ன வயசில இவ்வளவு வாலுத்தனம் என்றா எப்படி படிச்ச முன்னேறினீங்கள்” என்று கேட்க. “அது ஒன்றுமில்லை கொஞ்சக்காலம்தான் அப்படி பிறகு நாங்கள் எல்லோரும் படிப்பையும் கவனிக்க தொடங்கிட்டம் விஷாலி, சியாமிளா, நிரு எல்லோரும் கெட்டிக்காரியள் சாதாரணதர பரீட்சையில் அவர்கள் நல்ல புள்ளி நான்தான் கொஞ்சம் குறைவு. விழுந்து விழுந்து படிச்சவையை விட விளையாடி விளையாடி படிச்சநாங்கள்தான் முன்னேறிவிட்டோம்”. “பிறகு என்ன நடந்தது?” என அவள் கேட்க. “சாதாரண தரப்பரீட்சை எங்கள் எல்லோரையும் உயர்தரத்திற்கு பிரித்துவைத்துவிட்டது. நானும் சொந்த இடத்திற்கு போய்விட்டன். மாதம் ஒருதடவைதான் இவர்களை சந்திப்பேன்.

என்னதான் சொந்த இடம் என்றாலும் சின்ன வயதில் வாழ்ந்த இடமும் கிடைத்த

நினைவுகளும் தான் கல்லில் எழுதிய சிற்பம். திருமணம், வெளிநாடு என்று சகோதரர்கள் வாழ்கையில் பிரிய, அப்பாநர் இறப்புடன் அம்மாவும் நானும் தனிக்க இதாலேயே நண்பர்களை சந்திப்பதை நிறுத்தினேன்". "அப்ப எப்பவுமே நண்பிகளைப் பார்க்கலையோ என மூத்தவள் முனைய கலியாணம் குழந்தை வேலையென காலங்கடத்திட்டம்மா. இருந்தாலும் உங்க அப்பா கூட்டிச்சென்றார். ஆனால் யாரும் சொந்த இடத்தில் இல்லை விலத்திப்போட்டினம் சொஞ்சாளுக்கு முதல்தான் சாளி போனில் கதைத்தவள் அவள் கதைத்த நிமிடத்திலிருந்து அந்த இலைதுளிர்காலம் நினைவில்வர அப்பா அம்மா சகோதரர் சண்டை, நண்பர்களின் வாலுத்தனம் என்ற பசுமையான இலைதுளிர்கால வாழ்க்கை என்றும் மாறாதம்மா. பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது தூரத்தில் ஒரு ஆட்டோ சத்தம் அதிலிருந்து சாளி முதுமை அவளையும் விட்டுவைக்கவில்லை அருகில் வந்தவுடன் ஆரத்தமுவி தனது அன்பைப் பகிரத் தொடங்கினாள்.

மூத்தவள் ஒதுங்கிநின்று அவர்களை இரசித்தவண்ணம் இருந்தாள். பழைய கதைகளைப் பேசியும் சிரித்தும் மற்றைய நண்பிகளைப்பற்றி விசாரித்தும் கதைத்துக்கொண்டிருந்ததில் நேரம் தெரியவில்லை. படிப்பிச்ச ஆசிரியர்கள் யாரும் இவ்வலகிலும் இல்லை. சிறிது மனப்பாரம் இருப்பினும் இவளைப்போல மற்றவர்களையும் பார்க்கக்கூடும் என்ற நம்பிக்கையில் ஆனந்தக்கண்ணீருடன் விடைபெற்றேன். வாகனத்தில் ஏறிய சுருதியின் முகத்தைக் கவனித்த மூத்தவள் அவளின் கண்ணில் இருந்த தெளிவும் திருப்தியிலும் தாயின் உணர்வுகளைப் பார்த்தவள் தானும் பணம் வேலையென்ன என்ற இயந்திர உலகில் இருந்தவள் மனது உள்ளத்து உணர்வினைத் தட்டி இரைதேடும் பறவைபோன்று தனது நண்பர்கள் வட்டத்தை திரும்பி பார்க்கத் தொடங்கினாள் .

பல்கைவக்

கமல்தயமலக ..

ஆங்கீக அபிநயம் கூறும் அங்கம் எனும் உட்பிரிவின் ஆறு வகை அசைவுகளும் அவற்றின் பிரயோகமும்

கலைகளின் சிறப்பே கால மாற்றங்களிலும் நிலைத்திருக்கின்ற தன்மையைப் பெற்றிருக்கின்றமையாகும். கலை என்பது வெறுமனே பொழுது போக்கு வடிவமாக மாத்திரம் அமைந்து விடுவதில்லை. மேலாக கலை மனித வாழ்வியலின் தன்மையைத் தீர்மானிப்பதாக அமைகின்றது. அவை மனித வாழ்வைச் செம்மைப்படுத்தி வளப்படுத்துகின்றன. அந்த வகையில் பரத நாட்டியத்திற்கு பெரும்பங்குண்டு. நாடகத்தின் பிரயோகத்தை அதன் பொருள் விளக்குவதற்கே தூக்கிச் செல்வது அபிநயம் என்கிறது நாட்டிய சாஸ்திரம். அந்த வகையில் “ஆங்கீக அபிநயம் கூறும் அங்கம் எனும் உட்பிரிவின் ஆறு வகை அசைவுகளும் அவற்றின் பிரயோகமும்” எனும் தலைப்பில் அபிநயங்களின் முக்கியத்துவமும் அதில் அங்கம் எனும் உட்பிரிவில் உள்ள தலை, மார்பு, கை, பக்கம், பாதம், இடை ஆகிய ஆறு அசைவுகளும் எவ்வாறு இடம்பெறுகின்றன என நோக்குவோம்.

அந்த வகையில் நான்கு வித அபிநயம், ஆங்கீக அபிநயத்தில் அங்க அசைவுகளின் முக்கியத்துவம், மூல நூலில் ஆங்கீக அபிநயம் பரத உருப்படிக்களில் அங்க அசைவுகளின் முக்கியத்துவம் என்பன பற்றி ஆராய்வோம். மூல நூல்களான நாட்டிய சாஸ்திரம், அபிநய தர்ப்பணம் ஆகிய நூல்களில் ஆங்கீக அபிநயத்தில் அங்க அசைவுகள் கூறப்பட்டதற்கிணங்க தற்கால பரத உருப்படிக்களில் ஆற்றுகைகளில் வெளிக்காட்டப்படுகின்ற தன்மைகள் பற்றி நோக்குவோம். அலாரிப்பில் மூல நூலான அபிநயதர்ப்பணத்திலும் நாட்டிய சாஸ்திரத்திலும் சொல்லப்பட்டவாறு சமம், உத்வாஹிதம், அதோமுகம், கம்பிதம், துதம், பராவிருத்தம் போன்ற தலை அசைவுகள் இடம்பெறுகின்றன. ஆலோலிதம், பரிவாஹிதம் போன்ற தலை அசைவுகள் இடம்பெறுவதில்லை. மார்பு, அசைவுகளாக நிர்ப்புக்கனம், உத்வாஹிதம், ஸமம் அலாரிப்பில் இடம்பெறுகின்றன. ஆயுக்கனம், பிரகம்பிதம் போன்ற மார்பு அசைவுகள் இடம்பெறுவதில்லை. கை அசைவுகளாக பதாகம், திரிபதாகம், கடகாமுகம். அலபத்மம், குழிப்பதாகம், அஞ்சலி போன்ற ஹஸ்தங்கள் அலாரிப்பில் இடம்பெறுகின்றன.

இதை விட மூல நூலில் கூறப்பட்டுள்ள ஒற்றைக்கை, இரட்டைக்கை, நிருத்தஹஸ்தங்கள் அலாரிப்பில் இடம்பெறுவதில்லை. அசைவுகளாக சின்னம், நிவிருத்தம், ரேசிதம் இடம்பெறுகின்றன. பிரகம்பிதம், உத்வாஹிதம் போன்றவை அலாரிப்பில் இடம்பெறுவதில்லை. இடைபாத அசைவுகளாக மண்டலம், ஆயத்தம், மோடிதம் போன்ற அசைவுகள் இடம்பெறுகின்றன. உத்பிளவினம், பிரமரி, பாதசாரிகா, ஆலிடம், பிரேங்கனம், பிரேதிதானிச, பிரத்தியாலீடம், ஸ்வஸ்திகம், சமகூசி, சமபாதம், ஏகபாதம், நாகபந்த ததக்பரம், ஐந்தரம்ஸ, கருடம் பிரமகஸ்தானம், அலகம், கர்தரி, ஆம்ஷ்வோத்ப்ளவனம், மோடிதம், க்ருபாலகம், ப்ரமரிபேதம், பாதசாரிகா போன்றவை அலாரிப்பில் இடம்பெறுவதில்லை. பக்க அசைவுகளான நதம், ஸமுன்னதம், பிரஸாரிதம், விவர்த்திதம், அபஸ்ருதம் போன்றவை அலாரிப்பில் இடம்பெறுவதில்லை.

ஐதீஸ்வரத்தில் ஸமம், அதோமுகம், துதம், உத்வாஹிதம், கம்பிதம், போன்ற தலை அசைவுகள் இடம்பெறுகின்றன. ஆலோலிதம், உத்ஷிப்தம், பராவிருத்தம், பரிவாஹிதம் போன்ற அசைவுகள் இடம்பெறுவதில்லை மார்பு அசைவுகளாக நிபுக்கனம், ஸமம் போன்ற அசைவுகள்

இடம்பெறுகின்றன. உத்வாஹிதம், ஆயுக்கனம், பிரகம்பிதம், போன்றவை இடம்பெறுவதில்லை. கை அசைவுகளாக ஒற்றைக்கை, இரட்டைக்கை முத்திரைகள் பெரும்பாலும் இடம்பெறுகின்றன. அனால் நிருத்த ஹஸ்தங்கள் இடம்பெறுவதில்லை. இடை அசைவுகளான சின்னம், நிவிருத்தம், ரேசிதம், பிரகம்பிதம், உத்வாஹிதம் போன்றவை ஐதீஸ்வரத்தில் இடம்பெறுவதில்லை. பக்க அசைவுகளான நதம், ஸமுன்னதம், பிரஸாரிதம், விவர்த்திதம். அபஸ்ருதம் போன்றவை ஐதீஸ்வரத்தில் இடம்பெறுவதில்லை. பாத அசைவுகளாக மண்டலம், ஆயத்தம், கர்தரி, மோடிதம், கிருபாலகம், உப்பிளவனம். பாதசாரிகா, பிரமரி, குட்டணம், லூடிதம், லோலிதம் போன்றவை இடம்பெறுகின்றன. இதைவிட ஆலிடம், பிரத்தியாலிடம், ஸ்வஸ்திகம், சமசூதி, ஏகபாதம், நாகபாதம், ததக்பரம், ஐந்திரம், காருடம், சக்ரபிரமரி, கருடப்பிரமரி, ஏகபாதபிரமரி, குஞ்சிதபிரமரி போன்ற பாத அசைவுகள் ஐதீஸ்வரத்தில் இடம்பெறவில்லை.

பதவரணத்தில் மூல நூல்களில் கூறப்பட்ட ஒன்பது வகை தலை அசைவுகளும் இடம்பெறுகின்றன. அடுத்து மார்பு அசைவுகளான ஆயுக்கனம், நிப்புக்கனம், பிரகம்பிதம், உத்வாஹிதம், ஸமம் ஆகிய ஐந்து வகை அசைவுகளும் மூல நூல்களில் கூறப்பட்டவாறு பதவரணத்தில் இடம்பெறுகின்றன. கை அசைவுகளாக ஒற்றைக்கை, இரட்டைக்கை முத்திரைகள் பெரும்பாலும் பதவரணத்தில் இடம்பெறுகின்றன. இடை அசைவுகளாக சின்னம் நிவிருத்தம், ரேசிதம், பிரகம்பிதம், உத்வாஹிதம் ஆகியவை பத வரணங்களில் இடம்பெறுகின்றன. பக்க அசைவுகளாக நதம், ஸமுன்னதம், பிரசாரிதம் ஆகிய பக்க அசைவுகள் பத வரணத்தில் இடம்பெறுகின்றன. வீவர்த்திகம், அபஸ்ருதம், போன்ற பக்க அசைவுகள் பதவரணத்தில் இடம்பெறுவதில்லை. பாத அசைவுகளாக மண்டலம், உப்பிளவனம், பிரமரி, பாதசாரிகா, ஸ்தானகம், ஆயத்தம். ஆலிடம், ப்ரேங்கனம், ப்ரேதிதானிச, பிரத்தியாலீடம், ஸ்வஸ்திகம், மோடிதம், சமசூசி, சமபாதம், ஏகபாதம், கர்த்தரி, அஸ்வேர்த பின்வணம், க்ருபாலகம். சரணம், வேகினி, குட்டணம், லூடிதம், லோலிதம், விஷம், சஞ்சரஹ போன்ற அசைவுகள் பதவரணத்தில் இடம்பெறுகின்றன. இதைவிட நாகபந்தம் ததஹ்பரம், ஐந்திரம்ச, கருடம், பரமகஸ்தானம். அலகம், உப்புப்பிரமரி, சக்ரபிரமரி, கருடபிரமரி, ஏகபாதபிரமரி, குஞ்சிதபிரமரி, ஆகாஷபிரமரி, அங்க பிரமரி, பஷ்யாத்சங்கமனம்ததா, ததஹ்பரம் போன்ற பாத அசைவுகள் குறைவாகவே பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

பதத்தில் மூல நூலில் கூறப்பட்ட ஒன்பது வகை தலை அசைவுகளும் இடம்பெறுகின்றன. அடுத்த மூலநூலில் சொல்லப்பட்ட மார்பு அசைவுகளான ஆயுக்கனம், நிப்புக்கனம், பிரகம்பிதம், உத்வாஹிதம், ஸமம் ஆகிய அசைவுகளும் பதத்தில் இடம்பெறுகின்றன. இடை அசைவுகளாக சின்னம், நிவிருத்தம், ரேசிதம் போன்ற அசைவுகள் பதத்தில் இடம்பெறுகின்றன. இதைவிட பிரகம்பிதம், உத்வாஹிதம் ஆகிய இடை அசைவுகள் பதத்தில் இடம்பெறுவதில்லை. அடுத்து பக்க அசைவுகளான நதம், ஸமுன்னதம், பிரசாரிதம் ஆகிய பக்க அசைவுகள் இடம்பெறுகின்றன. விவர்த்திகம், அபஸ்ருதம் போன்ற பக்க அசைவுகள் பதத்தில் இடம்பெறுவதில்லை. பாத அசைவுகளாக மண்டலம், உப்பிளவனம், பிரமரி, பாதசாரிகா, ஸ்தானகம், ஆயத்தம், ஆலிடம், பிரேக்கனம், பிரேதிதானிச, பிரதியாலீடம், ஸ்துவஸ்திகம், சமசூசி, பார்வசூசி, கம்பாதம், ஏகபாதம், அஸ்வோத்திளவனம். சரணம், வேகினி, விஷம், சஞ்சரக போன்ற பாத அசைவுகள் பதத்தில் இடம்பெறுகின்றன. இதைவிட மோடிதம், கர்த்தரி, ததப்பரம், ஐந்திரம், காருடம், பிரமஸ்தானம். அலகம், உப்புப்பிரமரி, சக்ரபிரமரி, கருட பிரமரி, ஏகபாதபிரமரி, குஞ்சித பிரமரி, ஆகாஷபிரமரி, அங்கபிரமரி, பஷ்யாத் சங்கமனம்ததா போன்ற பாத அசைவுகள் இடம்பெறுவதில்லை.

தில்லானாவில் தலை அசைவுகளாக ஸமம், உத்வாஹிதம், அதோமுகம், துதம், கம்பிதம்,

உச்சிப்தம் போன்றவை இடம்பெறுகின்றன. பரா விருத்தம், ஆலோலிதம், பரிவாகிதம் போன்ற தலை அசைவுகள் தில்லானாவில் இடம்பெறுகின்றன. மார்பு அசைவுகளாக நிபுர்க்கனம், உத்வாஹிதம், சமம் போன்ற அசைவுகள் தில்லானாவில் இடம்பெறுகின்றன. ஆயுக்கனம், பிரகம்பிதம், போன்ற மார்பு அசைவுகள் தில்லானாவில் இடம்பெறவில்லை. கை அசைவுகளாக ஒற்றைக்கை, இரட்டைக்கை முத்திரைகள் இடம்பெறுகின்றன. இடை அசைவுகளான சின்னம், நிவிருத்தம், ரேசிதம், பிரகம்பிதம், உத்வாஹிதம் ஆகிய ஐந்து அசைவுகளில் குறைவாக இடம்பெறுகின்றன. பக்க அசைவுகளான நதம், ஸமுன்னதம், பிரஸாரதம் ஆகியவை தில்லானாவில் இடம்பெறுகின்றன. விவர்த்திகம், அவஸ்ருதம் ஆகியன தில்லானாவில் இடம்பெறுவதில்லை. பாத அசைவுகளாக மண்டலம், உப்பிரிவனம், பிரமரி, பாதசாரிகா, ஸ்தானகம், ஆயத்தம், ஆலிடம், பிரேங்கனம், பிரேத்திதானிச, பிரதியிலீடம், ஸ்வஸ்திகம், மோடிதம், சமக்சி, பார்வக்சி, ஏகபாதம் கத்தரி, கிருபாகம், வேகினி, குட்டணம், லுடிதம்லோலிதம் போன்றவை தில்லானாவில் இடம்பெறுகின்றன. அஸ்வோத்பிவியம், ஆதெளது சயனம் ப்ரோக்தம், சரணம், விசமஞ்சரஹ நாகபந்தம் ததஹ்பரம், ஐந்திரம்ச, கருட பிரமரி, ஏகபாத பிரமரி, குஞ்சித பிரமரி, ஆகாச பிரமி. அங்க பிரமரி, பஷ்யாத்சங்கமனம்ததா, ததஹ்பரம் போன்ற அசைவுகள் தில்லானாவில் இடம்பெறுவதில்லை. தொகுத்து நோக்கிப் பார்க்கும் போது மூல நூல்களான நாட்டிய சாஸ்திரம் அபிநயதர்ப்பணம் போன்றவற்றில் கூறப்பட்டதிற்கமைவாக தலை அசைவுகள் ஒன்பதும் பாதவரணத்திலும் பதத்திலும் இடம்பெறுகின்றன. அலாரிப்பிலும் ஐதீஸ்வரத்திலும், தில்லானாவிலும் ஸமம், உத்வாஹிதம், அதோமுகம், துதம், கம்பிதம் போன்றவை இடம்பெறுகின்றன. ஆலோலிதம், பரிவாகிதம், உச்சிப்தம், பராவிருத்தம் போன்று அசைவுகள் இடம்பெறுவது குறைவாக உள்ளது.

மார்பசைவுகள் ஐந்தும் மூலநூலான நாட்டிய சாஸ்திரத்திலும் அபிநயதர்ப்பணத்திலும் கூறப்பட்டவாறு பதவரணத்திலும், பதத்திலும் இடம்பெறுகின்றன. அலாரிப்பிலும், ஐதீஸ்வரத்திலும், தில்லானாவிலும் நிர்புக்கனம், உத்வாஹிதம் ஸமம்போன்றவை இடம்பெறுகின்றன. ஆயுக்கனம், பிரகம்பிதம், உத்வாகிதம் போன்றவை இடம்பெறுவதில்லை. கை அசைவுகளில் பதவரணத்திலும், பதத்திலும் ஒற்றைக்கை, இரட்டைக்கை, நிருத்தஹிஸ்தம் என்பன கூடுதலாக இடம்பெறுகின்றன. அலாரிப்பிலும் ஐதீஸ்வரத்திலும் தில்லானாவிலும் குறைவாகவே இடம்பெறுகின்றன. இடை அசைவுகள் பதவரணத்திலும் பதத்திலும் மூலநூலான நாட்டிய சாஸ்திரத்தில் கூறப்பட்ட ஆறு அசைவுகளும் இடம்பெறுகின்றன. அலாரிப்பிலும், ஐதீஸ்வரத்திலும், தில்லானாவிலும் சின்னம், நிவிர்த்தம், ரேசிதம் போன்ற இடை அசைவுகள் இடம்பெறுகின்றன. பிரகம்பிதம், உத்வாஹிதம் போன்ற அசைவுகள் இடம்பெறுவதில்லை. பக்க அசைவுகள் பதவரணத்திலும் பதத்திலும், அலாரிப்பிலும், ஐதீஸ்வரத்திலும், தில்லானாவிலும் நதம், ஸமுன்னதம், பிரசாரிதம் ஆகிய அசைவுகள் இடம்பெறுகின்றன. விவர்த்திகம் அபஸ்ருதம் போன்ற பக்க அசைவுகள் இடம்பெறுவதில்லை.

பாத அசைவுகள் அலாரிப்பிலும், ஐதீஸ்வரத்திலும், பதவரணத்திலும் பதத்திலும் தில்லானாவிலும் மண்டலம், உத்பாளவனம், பிரமரி, பாதசாரிகா, ஸ்தானகம், ஆயத்தம், ஆலிடம், ப்ரேங்கனம், ப்ரேதிதானிச, பிரத்தியாலீடம், ஸ்வஸ்திகம், மோடிகம், சமக்சி, சம்பாதம், ஏகபாதம், கர்தரி, அஸ்வோத்பினவனம், மோடிதம், சம்பாதம், சரணம், வேகினி, குட்டணம், லுடிதம் லோலிதம், விசமஞ்சரஹ போன்ற அசைவுகள் இடம் பெறுகின்றன. நாகபந்தம் ததஹ்பரம், ஐந்திரம்ச, கருடம், ப்ரமகஸ்தனம், அலகம், உப்லுதபிரமரி, ஆகாசபிரமரி, அங்கபிரமம், பஷ்யாத்சங்கமனம்ததா, ததஹ்பரம் போன்ற பாத அசைவுகள் இடம்பெறுவதில்லை எனவே இன்றைய நடனம் மூல நூல்களான நாட்டிய சாஸ்திரம், அபிநயதர்ப்பணம் ஆகிய நூல்களைத் தழுவி இருந்தாலும் அந் நூலில் கூறப்பட்ட அங்க அசைவுகள் தற்கால ஆற்றுகையில் குறைவாகவே பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

சமகாலத்தில் அறநெறிக் கல்வியின் அவசியம்

மனித பிரபஞ்சத்திலே உலகில் வாழும் அத்தனை மக்களும் ஏதாவது ஒரு சமயத்தை பின்பற்ற வருகின்றனர். தற்போது உலகத்தையே உள்ளங்கைக்குள் பார்க்கும் இணையவழி சமூக வலைத்தள வசதியுள்ளது. ஆறுமாத குழந்தைகளைக் கூட கவரக்கூடிய காணொளியை குழந்தைகள் அமும்போது தொலைபேசியில் காட்டி அவர்களின் அழகையை நிறுத்துகின்றனர். சிறு குழந்தைகளை நவீன தொலைபேசிக்கு மெல்ல மெல்ல அடிமையாக்குகின்றனர். 2020 இல் கொவிட் -19 தொற்றுக்காலத்தில் நிகழ்நிலை வகுப்புக்கள் மூலம் கல்வி கற்பிக்கப்பட்டது. பெற்றோர் விரும்பியோ விரும்பாமலோ நவீன தொலைபேசியை வாங்கிக் கொடுக்கவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது.

மாணவர்களுக்கு எந்தவொரு காலத்திலும் கிடைக்காத சுதந்திரம் இதன்மூலம் கிடைத்திருக்கின்றது. இணையத்தளத்தில் எத்தனையோ நல்ல விடயங்கள் இருப்பினும், கெட்ட விடயங்களும் மனித குலத்திற்கு பொருத்தமில்லாத விடயங்களும் இல்லாமல் இல்லை. நவீன தொலைபேசியிலிருந்து வெளிவரும் நீலக்கதிர்கள் கண்களுக்கு மிகவும் பாதிப்பானது. குறிப்பாக மாணவர்களுக்கு மூக்குக்கண்ணாடி அணியும் நிலைக்கு வந்துள்ளனர். ஆக்கம் எங்கிருக்கிறதோ அழிவும் அங்கே இருக்கத்தான் செய்யும்.

வாழ்வியலை வாழ்வாங்கு வாழ்வதற்குரிய விழுமியங்களை இளம் பராயத்தினரிடையே பரவச்செய்வதற்கு ஆலயங்களை அண்டி அறநெறிப் பாடசாலைகளை உருவாக்கி ஊக்கப்படுத்துகிறது. மாணவர்கள் எந்தவொரு சமயத்தைச் சேர்ந்தவர்களாயினும் அந்தந்த கலாசார அமைச்சுக்கள் இத்திட்டத்தினை முன்னெடுக்கின்றன. அறநெறிப் பாடசாலை ஆசிரியர்கள் மாணவர்களுக்குரிய சீருடைகள், மாணவர்கள் கற்பதற்கான நீதி நெறி தவறாத உன்னத நூல்களைப் பதிப்புச்செய்து வெளியிட்டு வருகின்றன. அதுமட்டுமன்றி மாணவர்கள் பாதுகாப்பாகச் சென்று கற்பதற்கான பாடசாலைக் கட்டடம் மற்றும் தளபாடங்கள் என்பவற்றை வழங்குகின்றன. மேலும் பிரதேச மாவட்ட, தேசிய போட்டிகளை நடாத்தி வெற்றி பெற்றவர்களுக்கு பரிசில்களும், பாராட்டுக்களும் வழங்கி கௌரவப்படுத்துகின்றனர். வெள்ளிக்கிழமை மாலையிலும் ஞாயிற்றுக்கிழமை காலையிலும் தனியார் பாடசாலைகளைப் பூட்டி மாணவர்களை அறநெறிப் பாடசாலைக்குச் செல்ல வேண்டுமென அறிவுறுத்தப்பட்டுள்ளது. இளம் சிறார்களின் தற்போதைய சூழ்நிலைகளை அவதானித்த யாழ்ப்பாண அரசு அதிபர், அரசு உத்தியோகத்தர்களை நியமித்து வெள்ளிக்கிழமைகளிலும், ஞாயிற்றுக்கிழமைகளிலும் தனியார் பாடசாலைகள் இயங்குகின்றதா எனக் கண்காணித்து வருகின்றனர் என்பது சிறந்த விடயமாகப் பார்க்கப்படுகிறது.

அண்மையில் நான் கொழும்பு சென்றிருந்த வேளையில் இந்துமா மன்ற விடுதிக்கு அண்மையிலுள்ள வெளி மண்டபத்தில் காலை 7.30 மணியளவில் அறநெறிப் பாடசாலை மாணவர்கள் அறநெறிச் சீருடையுடன் பெற்றோர்கள் முச்சக்கரவண்டியிலும், கார்களிலும் கொண்டு வந்து இறக்குவதைக் காணக்கூடியதாக இருந்தது. மாணவர்கள் அமைதியாக ஒருவர் பின் ஒருவராக வந்து மண்டபத்தில் நான்கு வரிசையாக அமர்ந்து தியானத்தில் ஈடுபட்டனர். 1/4 மணித்தியாலத்திற்குள் சுமார் 50இற்கும் மேற்பட்ட மாணவர்கள் வருகை தந்திருந்தனர். உண்மையில் பார்ப்பதற்கு மிகவும் வாய்ப்பாக இருந்தது. உண்மையில் பெற்றோரின் பொறுப்பான வழிநடத்தல் தான் இப்பிள்ளைகளின் மேம்பாட்டுக்குக் காரணம் எனக் கூறலாம்.

யாழ்ப்பாணத் திருநெல்வேலி சைவச் சிறுவர் இல்லத்தின் பணிப்பாளர் சபையில் நான் சமயம் சம்பந்தமான விடயத்திற்குப் பொறுப்பாக இருக்கின்றேன். நல்லை ஆதினத்தில் நடைபெறும் தெய்வீக திருக்கூட்டத் தொடர் நிகழ்வுகளுக்கு மாணவர்களை அழைத்துச் செல்லும்போது அங்கு நடைபெறும் சொற்பொழிவுகளைக் கேட்கும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது. அமெரிக்க நாட்டின் ஹவாய் பிரதேசத்தில் 36 வருடங்களாக சைவத் தொண்டாற்றிய ரிஷி தொண்டுநாத சுவாமிகள் நிகழ்வில் கலந்துகொண்ட மாணவர்களுக்கு ஆசியுரை வழங்கினார். அவர் ஆசியுரையின் போது மாணவர்களுக்கு 03 விடயங்களைச் சுட்டிக்காட்டினார். அவற்றுள், நன்றி கூறாதல் எங்களைப் படைத்த இறைவன் எங்களுக்கு உணவு, உடை மற்றும் இறைவனை வழிபடும் நல்லுள்ளம் தந்தமைக்கு நன்றி கூறவேண்டும்.

மன்னிப்பு - நான் ஏதாவது எனக்குத் தெரியாமல் குற்றங்கள் செய்திருந்தால் அதனை மன்னியுங்கள். ஏனைய அனைவரையும் மன்னிக்கும் மனப்பக்குவத்தைத் தந்தருளுங்கள்.

வேண்டுதல் - தனக்கு விரும்பிய கல்வி, முன்னேற்றங்கள் உலகிலுள்ள அனைத்து மக்களுக்கும் நன்மை பயக்க வேண்டுமென வேண்டுதல், என்பன குறிப்பிடத்தக்கது. கல்வியில் போட்டி வேண்டும். பொறாமை இருக்கக்கூடாது எனவும் மாணவர் மனதில் பதியும் வண்ணம் மிகத்தெளிவாகவும் ஆணித்தரமாகவும் இனிமையாகவும் ஆசியுரை வழங்கினார்.

பசுந்துளிர் - இடம் : 8

இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தில் ஒவ்வொரு சனிக்கிழமை காலையிலும் 7.00 மணிதொடக்கம் 8.00 மணிவரை அறநெறிச்சாரம் எனும் நிகழ்ச்சி நடத்தப்படுகிறது. கிழக்கு மாகாண மற்றும் வவுனியா மாவட்டத்தின் அறநெறிப் பாடசாலை மாணவர்கள் கூடுதலாக புத்தாக்க நிகழ்வுகளை நடாத்துவதை அவதானிக்கக் கூடியதாக இருந்தது. உலகப்புக்ழ் ஓவியர் பத்மவாசன் அவர்கள் கோபம், பொறாமை, வெறுப்பு, செய்ந்நன்றி மறத்தல் போன்ற தீயகுணங்கள் பற்றியும் அன்பு , இரக்கம், கருணை , தியாகம், மன்னிக்கும் மனப்பான்மை போன்ற நற்குணங்கள் பற்றியும் முனிவர்கள், மகான்கள், சுவாமிகள் காலத்தில் நடைபெற்ற விடயங்களை மாணவர்களுக்கு மனதில் பதியும்படி தனது கவர்ச்சியான இனிய குரலினால் வழங்குவார். நிகழ்வின் இறுதியில் சாரம் தொடர்பான கேள்வி கேட்டு அதற்குரிய விடைகளை அடுத்தவராம் அறிவிப்பார்கள்.

தற்போது இளைஞர்களிடையே தெய்வீக நம்பிக்கை சமய சம்பந்தமான விடயங்களில் அலட்சியப்போக்கு காணப்படுகிறது. என்னதான் விஞ்ஞானம் வளர்ந்தாலும் அண்மையில் இந்தியாவிலிருந்து இஷ்ரோ நிறுவனத்தினால் விண்வெளிக்கு ஏவப்பட்ட சந்திராயன்-3 விண்கலத்தினை விண்வெளிக்கு அனுப்புவதற்கு முன்பு பூஜை வழிபாடு செய்த பின் அனுப்பினார்கள். அறநெறிக் கல்வியின் யோகாசபை பயிற்சி, மூச்சுப்பயிற்சி, தியானம், மனம் ஒருநிலைப்படுத்தல், இவற்றினால் சோம்பலின்றி சுறுசுறுப்பாக கல்வி கற்கும் போது ஞாபகசக்தி அதிகரிக்கும். தெரியாத விடயங்களைத் தெரிந்து கொள்வதற்கும் தெரிந்த விடயங்களை ஏனையோருடன் பகிர்ந்துகொள்வதற்கும் நீதிநூல்களை வாசிப்பது முக்கியமாகும். இளம் சிறார்கள் மன ஆரோக்கியம் , ஒழுக்கம், உள்பண்பாடு , மனிதநேயம், நீதிநெறி வழுவாத சொல்லுக்கும் செயலுக்கும் நடத்தைக்குமான சாந்தி, சமாதானம் கிடைக்க பெற்றோர்கள், நலன்விரும்பிகள், சமூக ஆர்வலர்கள் பங்களிப்புடன் இந்துசமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களத்தினால் மேற்கொள்ளப்படும் அளப்பெரும் பணிகள் பாராட்டுக்குரியது.

நலமாக வாழ்வதற்கு சில வரிகள்

ஓடுகிறோம் ஓடுகிறோம் எதற்காக ஓடுகிறோம்? எங்கெங்கோ ஓடுகிறோம், கிடைக்கப் போவது என்ன? என்று தெரியாது ஓடுகிறோம். என்ன வாழ்க்கையடா இது? தாய் - பிள்ளை, அப்பா குழந்தைகள், சகோதரன் - சகோதரி என்ற உறவுமுறைகள் எங்கே? எங்கும் தேடினேன் காண்பவை வியப்பாக இருந்தது என்பதை விட மற்றவருடன் தொடர்பாவே பயமாக இருந்தது. சிந்தித்தேன். மனிதர்களாகிய நாம் ஒரு சமூகப் பிராணி. இதனால் மனிதனால் தனித்து வாழ முடியாது. மனிதனின் தேவைகள் சமூகத்துடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த அடிப்படையில் தான் குடும்பம், சமூகம், பிரதேசம், மாவட்டம், மாகாணம், நாடு, சர்வதேசம் என்ற அலகுகள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன.

மனிதனின் தேவைகள் சமூகத்துடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது என்பதற்கு மேலாக மனிதர்கள் உணர்வுகளுடன் படைக்கப்பட்ட உயிரினமாகும். இந்த உணர்வுகள் சில சமயம் ஒத்துப் போகின்ற நிலையும் சில சமயம் வேறுபடுகின்ற நிலையும் காணப்படுகின்றது. இவைதான் ஒவ்வொரு மனிதனது சந்தோசம், துக்கம் போன்ற விடயங்களில் செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றது. ஒவ்வொரு மனிதனும் ஒவ்வொரு நடத்தைப் பாங்கினைக் கொண்டவனாகக் காணப்படுகிறான். இந்த நடத்தைப்பாங்கானது ஒவ்வொரு மனிதனது எண்ணங்கள், சிந்தனைகள், முன் அனுபவங்கள் போன்றவற்றின் வெளிப்பாடாகத்தான் காணப்படுகின்றது. இவைதான் இன்று எமது சமூகத்தின் நிலையினைப் பிரதிபலித்துக் காட்டுவதில் செல்வாக்குச் செலுத்தும் காரணிகளாகக் காணப்படுகிறது.

எமது சமூக அலகுகளில் காணப்படும் குடும்பம், பாடசாலை, கிராமம் என்பவற்றின் நிலைகளில் நல்லது கெட்டது என்பதனைத் தீர்மானிப்பதும் மனித நடத்தைப் பாங்குகளே.

நம் சாதாரண வாழ்க்கை முறைகளில் பலராலும் பேசு பொருளாக இருப்பது இந்தக் குடும்பம் சரியில்லை, இந்தக் குடும்பத்தில் நிம்மதியாக இருக்க முடியாது, இந்தச் சமூகம் சரியில்லை, இந்தச் சமூகத்தில் எனது பிள்ளை வாழ்ந்தால் ஒரு நல்ல நிலைக்குக் கொண்டுவர முடியாது. இதே போல இந்தப் பாடசாலை, இந்த நிர்வாகம், இந்த அலுவலகம் எனப் பலதரப்பட்ட கருத்துக்கள் நம் செவிக்கு அன்றாடம் விருந்தாகக் கிடைக்கின்றது.

நான் உங்களிடம் கேட்கிறேன், மேலே கூறப்பட்ட குடும்பம் என்பதில் எந்தக் குடும்பம் நல்லது? சமூகம் என்பதில் எந்தச் சமூகம் நல்லது? பாடசாலை என்பதில் எந்தப் பாடசாலை நல்லது? நிர்வாகம் என்பதில் எந்த நிர்வாகம் நல்லது? அலுவலகம் என்பதில் எந்த அலுவலகம் நல்லது? இங்கு குடும்பம், சமூகம், பாடசாலை, நிர்வாகம், அலுவலகம் போன்ற அலகுகளிற்கு வழங்கப்பட்ட பெயர்களே அவை. இந்த அலகுகளுள் இருப்பவர்கள் யார்? யார் கெட்டது, யார் நல்லது? நான் என்று சொல்லப்படும் ஒவ்வொரு தனிமனிதனது நடத்தைப் பாங்கும் அங்கு செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றது. நான் எனப்படும் ஒவ்வொரு தனிமனிதனும் நடத்தைப் பாங்கும் எமது சமூக கலாசார பண்பாட்டு பழக்கவழக்கங்களுக்கமைவாக ஆரோக்கியமான ஒரு வெளிப்பாட்டு நடத்தைகளாக இருந்தால் நாம் கூறிய எல்லாம் நல்லதாக சிறப்பானதாக, ஆரோக்கியமானதாக காணப்படும்.

இந்த நிலையில் இருந்தால் நல்லெண்ணம், நல்ல சிந்தனைகளுடன் நல்ல நடத்தைப் பாங்குகள் தலைதூக்கும். ஒவ்வொரு அலகு மட்டத்திலும் படிப்படியான அபிவிருத்திகள் தலை தூக்கும். நாம் ஆரம்பத்தில் ஓடியதன் பயனை அடைய முடியும். யோசியுங்கள், யோசியுங்கள், நிதானமாக யோசியுங்கள், மாற்றம் தான் மாறாத ஒன்று நல்லதற்காக சிலவற்றை மாற்றுவதில் எதுவும் குறையப் போவதில்லை.

“நல்லதைச் சிந்திப்போம், நல்லதைச் செய்வோம் வளமாக வாழ்வோம்”

தாமரைக்குளம் - கிளாலி
Thamarai Pond - Kilali
தாலேர் லூலி - கிலாலி

அழகியல் அறிக்கை

கலை பற்றிய மெய்யியலே அழகியல் எனப்படுகின்றது. இதனை அழகு, சுவை பற்றிய கற்கை எனவும் அறியலாம். சுவை, அழகு என்பவற்றைத் தீர்மானிப்பதில் அகவயம் செல்வாக்குச் செலுத்துவதால் தொன்று தொட்டு அழகியல் உணர்வு மற்றும் ரசனைகள் ஆளுக்காள் வேறுபடுகின்றது.

இயற்கையுடன் இணைந்துள்ள கலைப்புதையலை மனிதன் ஸ்பரிசிப்பதால் கலை முழு வடிவம் பெறுகிறது. அதனையே ஆய்வாளர்கள் இயற்கைவலுவை மனிதப்படுத்தல் என்பர். அழகியலும், விஞ்ஞானமும் குறியீடுகளால் வேறுபடுகிறதேயன்றி அவற்றின் வெளிப்பாடுகள் ஒரே தன்மையுடையவை என்ற காரணத்தினால் அழகியல் என்று பெயர் குறிப்பதைக் காட்டிலும் General Science of Art எனக் கூறுவதே பொருத்தமானது என்றும் Scientific Aesthetic என்ற பெயரே சாலச் சிறந்தது என்பதான பல வாதங்கள் நிலவுகின்றன.

ஆரம்ப காலங்களில் அழகியல் என்பது மயக்க நிலைச் செயல் என்றும் கற்பனை விளையாட்டு என்றும் இன்றும் இவ்வளவு மேலோங்குவதால் மனிதன் கேட்டை வருவிக்கின்றான் என்ற பல கருத்தியல்கள் நிலவின. அரிஸ்ரோட்டில் கூற்றுப்படி **“மனித வாழ்வு வேறு அழகியல் வேறல்ல மனித வாழ்விலிருந்து அழகியலை வேறாக்க முடியாது.”**

மனித நாகரீக வளர்ச்சியில் செல்வாக்குச் செலுத்தும் பல இயல்களின் வரிசையில் அழகியல் பிரதான இடம்பெறுகின்றது. எவ்வாறெனில் மனிதனுள் எழுகின்ற மனவெழுச்சியை வெளிப்பாய்ச்சல் செய்யும் வாய்க்காலாக ஆடல், பாடல், வரைதல், செதுக்கல் செயல்கள்

விளங்குகிறது. புலன் நிலையில் தன்மனவெழுச்சியை வேறுபிரித்தறிந்து அதைக் கட்டுப்படுத்தி நல்ல மனவொழுக்கத்தை அழகியற் செயன்முறை மூலம் பெறுவதால் நாகரீக வளர்ச்சியில் பெரிதும் செல்வாக்கு செலுத்துவது அழகியலே. கலைகள் நாட்டுப்புறப் பின்னணியைத் தொன்மையாகக் கொண்ட போதும் பிற்பட்ட காலங்களில் ஆய்வுகள், முயற்சிகளால் உயர் பாரம்பரியம், உப பாரம்பரியம் என்றாயிற்று. தற்காலத்தில் இன்னும் மாற்றுருப்பெற்று செவ்வியல், பொதுவியல் என்ற இருவேறு வடிவங்களைக் கொண்டுள்ளன. தொடர்ச்சியாக வரன்முறைகளைக் கடைப்பிடிப்பவை செவ்வியல் என்றும் நெகிழ்ச்சித் தன்மையுடன் விளங்குவவை பொதுவியல் என்றும் கூறப்படுகின்றது.

சமுதாயக் கட்டுக்களுக்கப்பால் உயர்கலை தாழ்ந்தோர்கலை என்ற நிலையைக் கடந்து இன்று ஆய்வு நோக்கில் சிந்திக்கும் சமுதாயம் உருவாகியுள்ளது. பல்வேறு ஒலிகளை வெளிப்படுத்தும் இசைக்கருவிகள், ஒலித்துண்டங்களை இணைக்கும் தொழில்நுட்பமுறைகள், வரைதல் நுட்பங்கள், நடனக்கலவை முறைகள், ஆக்கச் செயன்முறைகள், மரபுகடந்த கூத்துருவங்கள் என இன்னோரன்ன வடிவங்கள் தோற்றுவிக்கப்படுகிறது. பொதுவியற் பாங்கான இவை பற்றிக் கலையார்வலர்களிடையே வாக்குவாதங்களும் இடம்பெற்றவாறுள்ளது.

அடுத்த வருடம் எம் சந்ததிக்கு கனாகனம் மிக்க கலைப்புதையல்களை விட்டுச் செல்ல நாம் சம காலத்தில் எடுக்கும் முயற்சிகள் என்ன? என வினாவினால் அதற்கு விடைபகர தகுதியுடையோர் ஒரு சிலரேயுளர். பாடசாலைத் திட்டத்திலும், நூல்களில் எழுத்துருவிலும் கலைச் சேவை செய்வதன்றி ஆற்றுகை சார்ந்த நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட முடியாத அல்லது நடாத்தும் கைங்கரியமற்ற நிலையே இங்கு காணப்படுகின்றது. எதிர்காலத் தொழிலுலகு மற்றும் வகுப்பறைக் கற்றலின் போட்டித் தன்மைகள் காரணமாக மாணவர்கள் அழகியல் செயன்முறைகளில் ஈடுபடத் தயங்கும் அதே வேளை பெற்றோர்களும் கலைச் சந்தர்ப்பங்களில் நுழையும் மாணவனைத் தண்டித்துத் தடுப்பதைக் கண்கூடாகக் காணமுடியுகிறது.

ஆரோக்கியமான எதிர்கால சந்ததியைத் தோற்றுவிப்பது என்பது சமநிலைப்பண்புடைய தனிமனிதனைத் தோற்றுவிப்பதாகும். கல்வி, கேள்வியுடன் கலையையும் தன்னக்கத்தே வளர்க்கும் மனிதன் ஆற்றுகையாளனாக வெளிவரும்போது ஆக்கத்திறன், குழு உணர்வு, உடந்திறன், ஆற்றுகைத்திறன் என்றவாறு பல அனுபவம் பெறப்படுகின்றது. இந்த அனுபவங்கள் மனிதனின் நடப்பியலில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தும் தனிமனிதனிடம் ஏற்படும் உணர்வு நிலைமாற்றமே உலக நிலைமாற்றமாகும்.

கலையாக்கங்கள் உலகைத் தெரித்துக் காட்டும் காலத்தின் கண்ணாடிகள் என்பது எல்லோரும் அறிந்ததே. முற்போக்குடைய கலையம்சங்கள் சமூகத்தில் முற்போக்கான வினைப்பாடுகளைப் புரிகின்றன. இந்த வகையில் அழகியல் என்பது சமூக உருமாற்றத்தை ஏற்படுத்தும் ஆயுதம் என்ற அறிகையை உணரலாம். உளநலமிக்க சமுதாய நீட்சிக்குக் கலைகளை கையாள்வதோடு அழகியலை விரிவுபடுத்துவதும் அவசியமாகிறது. உலகை அழகுபடுத்தவும் மனிதனை ஆன்மீகம் மற்றும் நேர் வழிச் செலுத்தவும் ஆழ்வார் தேவாரங்கள், தாவீது சங்கீதங்கள், நரம்பிசைகள், நாட்டுப்புறக் கலைகள் வித்திட்டன. ஆரம்ப முதலே அழகியலால் புடமிடப்பட்ட உலகைத் தொடர்ந்தும் அதுவே புடமிடும் என்றறிக.

முயற்சியே தன்னிறைவு

பல்லவி

பசுமை பள்ளி கொள்ளும் பச்சிலைப்பள்ளி
இளமை துள்ளியெழும் வளமிகு பூமி
இனிமை அள்ளித்தரும் இளந்தென்றல் வீசி
பழமை பேணிக்காக்கும் பழம்பெரும் பூமி

சரணம்-1

மரங்களுண்டு மலர்களுண்டு மூலிகையுண்டு
குளங்களுண்டு வயல்களுண்டு கானகமுண்டு
பழங்களுண்டு பறவையுண்டு மிருகங்களுண்டு
கடலுமுண்டு மீனுமுண்டு கனிவளமுண்டு
எல்லாமேயுண்டு எல்லோர்க்குமென்று
இல்லாமை இல்லையில்லையே- முயற்சி
இல்லார்க்கு ஒன்றுமில்லையே!

சரணம்-2

ஆலைகளுண்டு வைத்தியசாலைகளுண்டு
ஆண்டவனே குடியிருக்கும் ஆலயமுண்டு
சாலைகளுண்டு கல்விக் கூடங்களுண்டு
நெய்தல் மருதம் முல்லை நிலங்களுமுண்டு
எல்லாமேயுண்டு எல்லோர்க்குமென்று
இல்லாமை இல்லையில்லையே- முயற்சி
இல்லார்க்கு ஒன்றுமில்லையே!

வீடுகளுக்கும் வீடுகொடுக்க..

இளங்கலைஞர் விருது பெறுவோர் -2023

முழுப்பெயர் : திரு.செல்வராசா கஜானன்
பிறப்பு : 1993 .03.06
கலைத்துறை : கவிதை
கிராம அலுவலர் பிரிவு : புலோப்பளை கிழக்கு

பச்சிலைப்பள்ளி பிரதேச செயலகப்பிரிவில் புலோப்பளையில் வசித்துவரும் கலைஞரான இவர் சிறுவயதில் இருந்தே கலைத்துறையில் ஈடுபாடு கொண்டவர். கவிதைத்துறையில் அதிக ஈடுபாடு கொண்ட இவர் கலாசார அபிவிருத்தி செயற்றிட்டத்தின் கீழ் கவிதைப்பயிற்சிப்பட்டறைகளை நடாத்தி பல இளம் கவிஞர்கள் உருவாக வழி வகுத்துள்ளார். இவர் 2 கவிதை நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார். இவர் 2015 ஆம் ஆண்டு "கனவுகளின் புலர்வு" என்ற கவிதை நூலையும் 2016 ஆம் ஆண்டு "வளிதேடும் புல்லாங்குழல்" என்ற கவிதை நூலையும் வெளியிட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. இவர் அகரம் கவின் கலைக் கலாமன்றத்தை உருவாக்கி அதனுடாக கலைச் செயற்பாட்டைச் செய்து வருகின்றார்.

2018 ஆம் ஆண்டு தேசிய கலை இலக்கியப்போட்டி (பாடலாக்கம்) திறந்த பிரிவில் தேசிய ரீதியில் இரண்டாமிடம் பெற்றுள்ளார். 2019 ஆம் ஆண்டு தேசிய இளைஞர் மன்றத்தால் நடாத்தப்பட்ட கவிதைப்போட்டியில் இரண்டாமிடம் பெற்றுள்ளார்.

பிரதேச மட்ட மாவட்ட கலாசார பேரவையாலும் ஆதிகால சபையாலும் முன்னெடுக்கப்படும் செயற்பாடுகளில் தொடர்ச்சியாக நிகழ்வுகளையும் ஆதரவுகளையும் வழங்கி வருகின்றார்.

மேலும் 2016ஆம் ஆண்டு மாவட்ட பண்பாட்டுப் பேரவையால் இளங்கலைஞர் விருதும் 2019 ஆம் ஆண்டு தேசிய இளைஞர் சேவைகள் மன்றத்தினரால் தேசிய இளைஞர் விருதும் வழங்கப்பட்டது. இவரது கலைச்சேவையை கௌரவிக்குமுகமாக இளங்கலைஞர் விருது வழங்கி கௌரவிக்கப்படுகின்றது.

முழுப்பெயர் : திரு.தங்கராசா புவனேந்திரன்
பிறப்பு : 1984.01.30
கலைத்துறை : கூத்து
கிராம அலுவலர் பிரிவு : தம்பகாமம்

1984.01.30 ஆம் திகதி தம்பகாமத்தில் பிறந்த இவர் ஆரம்பக் கல்வியை பளை மத்திய கல்லூரியிலும் உயர் கல்வியை யாழ்/ நவாலி மகா வித்தியாலயத்திலும் கற்றுத் தேறினார். கல்வி கற்கும் காலங்களில் நாடகக் கலையில் ஆர்வம் உள்ள இவர் 1996 ஆம் ஆண்டு நெளியாய் அம்மன் ஆலயத்தில் இடம்பெற்ற காத்தவராயன் கூத்தில் பால காத்தானாக பாத்திரமேற்று நடித்துள்ளார். பின்பு அதே நாடகத்தில் ஆதிகாத்தான், முன் அம்மனுக்கு தேன்மொழியாள் எனும் பாத்திரங்களை ஏற்று நடித்திருக்கிறார்.

மேலும் பளை இரட்டைக்கேணி ஆலயத்தில் சத்தியவான் நாடகத்தில் பிரபல கலைஞர்களுடன் இணைந்து நாரதர் பாத்திரத்திலும், காத்தவராயன் நாடகத்தில் காத்தானாகவும், அரிச்சந்திரா நாடகத்தில் இந்தியாவில் விருது பெற்ற கலைஞர்களுடன் இணைந்து நடித்த அனுபவம் பெற்றிருக்கிறார். இதுவரையில் 25 மேடைகளில் நாடகங்களை நடித்து வருகின்றார்.

அழிந்து போகும் பழைய கலைகளை கட்டிக்காக்க வேண்டுமென்னும் பொறுப்புடன் பணிபுரிய வேண்டும் என்னும் ஆர்வத்துடன் திகழ்கின்றார். இவரது கலைச்சேவையை இவரது இளங்கலைஞர் விருது வழங்கி கௌரவிக்கப்படுகின்றது.

முழுப்பெயர் : திரு.செல்லத்துரை வசந்ததீபன்
பிறப்பு : 1984.11.10
கலைத்துறை : நாடகம்
கிராம அலுவலர் பிரிவு : தர்மக்கேணி

1984.11.16 இல் பிறந்த இவர் பச்சிலைப்பள்ளி சின்னத்தாலையடி தர்மக்கேணியைப் பிறப்பிடமாகவும் வதிவிடமாகவும் கொண்டவர். இவர் ஆரம்பக்கல்வியை கிளி/தர்மக்கேணி அ.த.க பாடசாலையிலும் உயர் கல்வியை பளை மத்திய கல்லூரியிலும் கற்றுத் தேர்ந்தார்.

தனது கலைப்பயணத்தை நினைவு தெரிந்த நாளில் இருந்தே பார்த்தல், கேட்டல் என ரசனைகளை ரசித்தும் நடத்தும் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். சமூகத்தில் காத்தவராயன் கூத்தில் காத்தான், சின்னான், தேவடியான், முத்துமாரி மற்றும் ஆரியப்பூமாலை, நாரதர் போன்ற பாத்திரங்களிலும் சத்தியவான் சாவித்திரியில் சாவித்திரியாகவும் அரிச்சந்திரா மயான கண்டத்தில் காளகாண்ட ஐயருக்கும், கோவலன் கண்ணகை நாடகத்தில் கண்ணகிக்கும் நடத்திிருக்கிறார். அத்தோடு வில்லுப்பாட்டுகளும் மேடையேற்றம் செய்து இருக்கிறார். மாற்றுத்திறனாளியான இவர் பிரதேச மாவட்ட மட்ட போட்டிகளில் நாடகங்கள் தயாரித்து மேடையேற்றம் செய்திருக்கிறார். இசைக்கருவிகள் கற்க விருப்பம் உள்ளதால் தனக்கு கிடைக்கின்ற நேரங்களில் தியாகராசா அண்ணாவியாரிடம் ஆர்மோனியம் கற்று வருகின்றார்.

மேலும் இவர் அறநெறிப் பாடசாலையில் 15 வருடத்துக்கும் மேலாக பொறுப்பாசிரியராக உன்னதமான பங்களிப்பினையும் அர்ப்பணிப்பான சேவையினையும் ஆற்றி வருகின்றார். இவரது அர்ப்பணிப்பான சேவையினைக் கௌரவித்து 2021இல் இந்துசமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களத்தால் சிறந்த அறநெறி ஆசிரியருக்கான "தேசிய மேன்மை விருது" வழங்கி கௌரவிக்கப்பட்டுள்ளது. இவரது கலைப்பணியைப் பாராட்டி இளங்கலைஞர் விருது வழங்கிக் கௌரவிக்கப்படுகின்றது.

கலைத்தென்றல் விருது பெறுவோர் விபரம் -2023

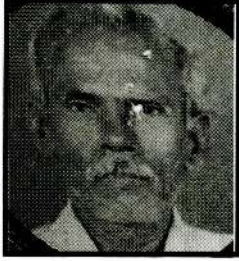

முழுப்பெயர் : திரு.இராசா தியாகராசாஷு
பிறப்பு : 1963.02.06
கலைத்துறை : நாடகம்
கிராம அலுவலர் பிரிவு : தர்மக்கேணி

1963 ஆம் ஆண்டு இராசா சின்னம்மா தம்பதிகளின் புதல்வனாக சின்னத்தாளையடி, தர்மக்கேணியைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். இவர் தனது ஆரம்பக் கல்வியை தர்மக்கேணி அ.த.க பாடசாலையில் கற்றுத் தேறினார். இவர் தனது பத்தாவது வயதில் அரிச்சந்திரா மயான காண்டத்தில் லோகிதாசனாக நடித்து வந்தார். அதனைத் தொடர்ந்து வந்த காலங்களில் சத்தியவான் சாவித்திரி, கோவலன் கண்ணகை, அல்லி அருச்சுனா, காத்தவராயன் மற்றும் சமூக நாடகங்களிலும் நடித்து பாராட்டையும் பெற்றார். 1994 ஆம் ஆண்டு செல்லையா சுந்தரம்பிள்ளை அவர்களால் அண்ணாவிப் பட்டம் வழங்கப்பட்டது. அதனைத் தொடர்ந்து அவரிடம் நாடகங்களை பழகுவதோடு ஆர்மோனியம் வாசிப்பதையும் கற்றுக்கொண்டார்.

பச்சிலைப்பள்ளி கலாசாரப் பேரவையுடன் இணைந்து இவரது செயற்பாடுகள் பிரதேச மட்டத்திலும் மாவட்ட மட்டத்திலும் சிறந்த பணிகளை செய்து வருகின்றார். பாடசாலை நிகழ்வுகள் மற்றும் பாடசாலை கலை நிகழ்வுகளை பழக்கி வரும் இவர் அறநெறிப் பாடசாலையூடாக சின்னத்தாளையடி அம்மன் ஆலயத்தில் மாணவர்களைச் சமய சிந்தனையூடாக வளம்படுத்துவதையும் பெரும்பணியாக ஆற்றிவருகின்றார்.

தொடர்து புதவராயர் கலாமன்றத்துடன் இணைந்து தனது கலைச்செயற்பாட்டை முன்னெடுத்து வருகின்றார். இவரது கலைச்சேவையை கௌரவிக்கும் முகமாக இவருக்கு கலைத்தென்றல் விருதுவழங்கி கௌரவிக்கப்படுகின்றது.

முழுப்பெயர் : திரு.செல்லையா சந்திரகுமார்
பிறப்பு : 1961.06.10
கலைத்துறை : மிருதங்க கலைஞர்
கிராம அலுவலர் பிரிவு : புலோப்பளை கிழக்கு

புலோப்பளை கிழக்கை வசிப்பிடமாகக் கொண்ட திரு.செல்லையா சந்திரகுமார் ஆகிய இவர் 1961.11.19 ஆம் திகதி பிறந்தார். இவர் 1980 ஆம் ஆண்டிலிருந்து இன்றுவரைக்கும் மிருதங்கம் வாசித்துக் கொண்டிருக்கிறார். அது மட்டுமன்றி கச்சார்வெளி வைரவர் ஆலயம், புலோப்பளை முருகமூர்த்தி ஆலயம், அறத்திநகர் வைரவர் ஆலயம், தர்மக்கேணி(சின்னத்தாளையடி)அம்மன் ஆகிய ஆலயத்திலும் கூத்துக்கலை, நாடக நிகழ்வுகளிற்கும் மிருதங்கம் வாசித்துள்ளார்.

2019ஆம் ஆண்டில் பச்சிடைப்பள்ளி பிரதேச சபையினால் முள்ளிப்பற்று இயக்கச்சி உப அலுவலக நிகழ்வில் கலைஞர் திறப்புவிழா கௌரவிப்பு சான்றிதழ் வழங்கி கௌரவிக்கப்பட்டது. 1980 ஆண்டிலிருந்து தன்னுடைய முயற்சியினாலேயே மிருதங்கத்தினை வாசித்து வருகின்றார். இவர் மிருதங்கத்தினை குரு எவரிடமும் பயிலவில்லை. வானொலியில் கேட்கும் பாட்டின் மெட்டிற்கு அமைய தாளத்தினை மேசைப்பகுதியில் வாசித்து வந்துள்ளார். பின்னர் தன் தேவைக்காக மிருதங்கத்தினை வாங்கி தனது திறமையைக் காட்டி அன்றிலிருந்து இன்றுவரை மேடைக்கச்சேரிகளில் வாசித்து வருகின்றார். இவர் கூத்து நாடகம் போன்ற கலை நிகழ்வுகளிலும் மிருதங்கம் வாசித்து வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இவரது கலைப்பணியைப் பாராட்டி கௌரவிக்கும் முகமாக இவருக்கு கலைத்தென்றல் விருது வழங்கி கௌரவிக்கப்படுகின்றது.

முழுப்பெயர் : திருமதி. தவராசா நாகராணி
பிறப்பு : 1950.03.23
கலைத்துறை : நாடகம்
கிராம அலுவலர் பிரிவு : பளை நகர்

1950 ஆம் ஆண்டு பளை நகரத்தைப் பிறப்பிடமாகவும், வதிவிடமாகவும் கொண்ட இவர் பொன்னையா பூபதி தம்பதிகளின் மகளாகப் பிறந்த நாகராணி அவர்கள் சிறுவயது முதல் கொண்டு கலைத்துறையில் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டவர். தனது பாடசாலைக் காலத்தில் சும்மி, கோலாட்டம், அரிவு வெட்டு நடனம் போன்ற கிராமிய நடனங்களை மேடையேற்றி பலரது பாராட்டுக்களையும் பெற்றார்.

தனது 24 வயதில் பளை இரட்டைக்கேணி கண்ணகையம்மன் ஆலயத்தில் இடம்பெற்ற கோவலன் கண்ணகை நாடகத்தில் கண்ணகையாக நடித்து தனக்கெனவோர் தனித்துவமான புதிய பாணியை உருவாக்கினார். காத்தவராயன் கூத்து, வில்லுப்பாட்டு என தனது கலைப்பாங்கினை வழங்கி ஆர்ப்பாட்டமில்லாமல் பாத்திரத்தின் தன்மைக்கேற்ப தன்னை மெருகூட்டி கலைத்துறைக்கு காத்திரமானதோர் பங்களிப்பினை வழங்கி வருகின்றார்.

தொடர்ந்து விண்மீன் கலாமன்றத்துடன் இணைந்து நாடகங்களை நடித்து வருகின்றார். அரிச்சந்திரா மயாண காண்டம், வல்லிதிருமணம் போன்ற நாடகங்களையும் மற்றும் புராண கதைகளை மையப்படுத்திய வில்லுப்பாட்டுகளையும் இன்றுவரை அரங்கேற்றி வருகின்றார்.

இவரது கலைச்சேவையைப் பாராட்டி கலைத்தென்றல் விருது வழங்கிக் கௌரவிக்கப் படுகின்றது.

தேசிய விருது பெற்றமைக்காக பாராட்டுப் பெறுவோர்

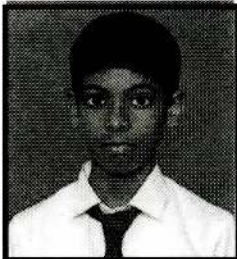
01.பா.பாலாஜீன்
முல்லையடி,பளை
1996.04.14

இவர் சிறு வயதிலிருந்தே இலக்கியத் துறையில் ஆற்றல் பெற்றவர். கவிதை, பாடல், சிறுகதை, மற்றும், ஆய்வுக்கட்டுரைகள் எனப் பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகளுக்கு எழுதி வருபவர். கலை மன்றம், இளைஞர் கழகம், அறநெறிப்பாடசாலை போன்றவற்றில் அங்கத்துவம் பெற்று வருகின்றார். "அவள் ஒரு தொடர்கதை" என்ற கவிதை நூலையும் வெளியிட்டுள்ளார். கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களத்தினால் 2022 ஆம் ஆண்டு தேசிய இலக்கியப் போட்டியில் ஆய்வுக்கட்டுரைக்காக தேசிய மட்டத்தில் முதலாமிடம் பெற்றமைக்காக தங்கப்பதக்கம், சான்றிதழ், பணப்பரிசு கிடைக்கப்பெற்றது. இவரைக் கௌரவப்படுத்தி பாராட்டு வழங்கப்படுகிறது.

02.யசோதாஸ் - ரீசாயின்
முருகந்தநகர்,மாசார்,பளை
2008.03.23

இவர் இளமைப் பருவத்திலிருந்தே இசை மற்றும் நடனத் துறையில் ஆர்வமுடையவர். கிளி/மாசார் அ.த.க பாடசாலையில் தரம் 10 இல் கல்வி பயின்று வருபவர். கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களத்தின் 2022 இல் நடைபெற்ற தேசிய இலக்கியப் போட்டியில் தேசிய மட்டத்தில் முதலாமிடத்தினைப் பெற்று தங்கப்பதக்கம், சான்றிதழ், பணப்பரிசில்கள் பெற்றுள்ளார். இவரைக் கௌரவப்படுத்தி பாராட்டு வழங்கப்படுகின்றது.

03.துஷ்காந்தன் தனுசயன்
மாசார் ,பளை

இவர் கவிதை எழுதும் ஆற்றலுடையவர். கிளி/மாசார் அ.த.க பாடசாலையில் தரம் -08 இல் கல்வி கற்று வருபவர். கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களத்தின் 2022 இல் நடைபெற்ற தேசிய இலக்கியப் போட்டிகளில் கவிதை எழுதும் போட்டியில் தேசிய மட்டத்தில் 3 ஆம் இடத்தினைப் பெற்று வெண்கலப்பதக்கம், சான்றிதழ், மற்றும் பணப்பரிசில் பெற்றுள்ளார். இவரைக் கௌரவப்படுத்தி பாராட்டு வழங்கப்படுகிறது.

கலைக்குழு உறுப்பினர்கள்

இருப்பவர்கள் (இடமிருந்து வலமாக) திருமதி.சி.சயந்தினி (நிர்வாக உத்தியோகத்தர்), திருமதி.ச.குணஜா (உதவிப் பிரதேச செயலாளர்), திரு.சி.ச.கிருஷ்ணேந்திரன் (பிரதேச செயலாளர்), திரு.இ.சஞ்சீவ் (கணக்காளர்), திருமதி.து.தனுஷா (கலாசார உத்தியோகத்தர்), நிற்பவர்கள் (இடமிருந்து வலமாக) திரு.பா.ஜோஜ், திரு.வே.வசந்தநுபன், திரு.நா.நகுலேஸ்வரன், திருமதி.ச.சுரண்யா, (கலாசார பேரவை உறுப்பினர்கள்)

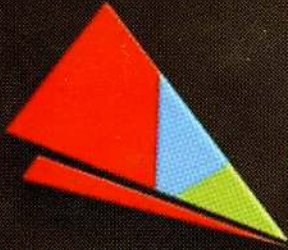
நிதிக்குழு உறுப்பினர்கள்

இருப்பவர்கள் (இடமிருந்து வலமாக): திருமதி.சி.சயந்தினி (நிர்வாக உத்தியோகத்தர்), திருமதி.ச.குணஜா (உதவிப் பிரதேச செயலாளர்), திரு.சி.ச.கிருஷ்ணேந்திரன் (பிரதேச செயலாளர்), திரு.இ.சஞ்சீவ் (கணக்காளர்), திருமதி.து.தனுஷா (கலாசார உத்தியோகத்தர்), நிற்பவர்கள்: திரு.ச.தனேஸ்வரன் (கிராம அலுவலர்), திரு.செ.நாகச்செல்வம், (பேரவை உறுப்பினர்) திரு.க.குலேந்திரராசா (பேரவை உறுப்பினர்), திரு.நா.நகுலேஸ்வரன் (பேரவை உறுப்பினர்), திரு.க.பொன்னுத்துரை, (பேரவை உறுப்பினர்) திரு.செ.தனபாலசிங்கம் (பேரவை உறுப்பினர்), திரு.வி.விஜயரூபன் (அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர்).

JET

LANKA DISTRIBUTORS PVT LTD

*Barbed Wire
Chain link wire
Manufacturing & Coconut Oil*

Kilali, Eluthumadduval.

வேழன் பதிப்பகம், கிளிநொச்சி.